

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Thrilling, fierce, and sexy! Thea Guanzon needs to be on every fantasy reader's TBR!"
—DANIELLE L. JENSEN, *New York Times* bestselling author of *A Fate Inked in Blood*

A MONSOON RISING

A HURRICANE WARS NOVEL

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

THEA GUANZON

A MONSOON RISING

THEA
GUANZON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

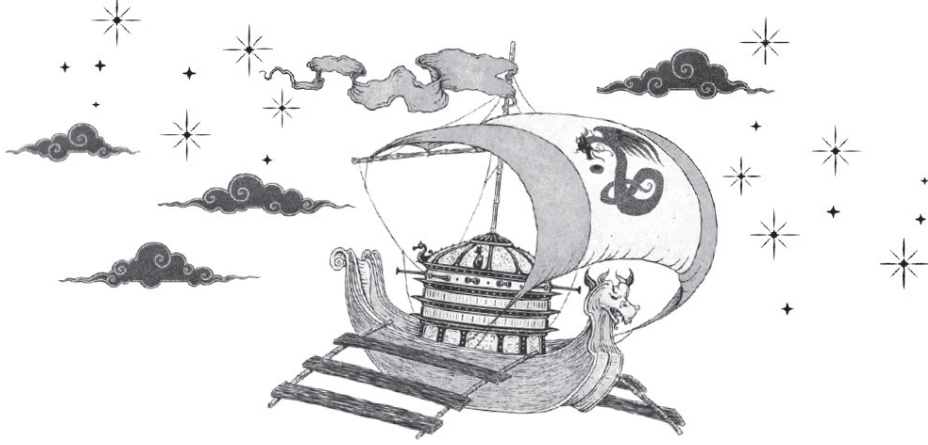
Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

YÜKSELEN BİR MUSON

Thea Guanzon

Telif Hakkı

HarperVoyager
An imprint of
HarperCollinsPublishers
Ltd 1 London Bridge Street
London SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak *HarperCollinsPublishers* Ltd 2024 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Thea Guanzon 2024

Kapak tasarımı Ellie *Game/HarperCollinsPublishers* Ltd
Kapak illüstrasyonu © Kelly Chong
Harita illüstrasyonu ve bölüm ve bölüm açıcı sanat© Virginia
Allyn 2024

Thea Guanzon, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın
manevi hakkını ileri .

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. Bu tasvir edilen isimler,
karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik,
yaşayan ya da ölü, olaylar ya da yerler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir.

Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, aşağı yüklenemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Kaynak ISBN: 9780008555887

e-Kitap Baskısı© Aralık 2024 ISBN: 9780008555900 Sürüm:
2024-10-03

Adanmışlık

Kütüphaneyi seven herkese

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthaf](#)

[Haritalar](#)

[P sanat I](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sekizinci](#)

[Bölüm Dokuzuncu](#)

[Bölüm](#)

[P sanat II](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm On](#)

[Beşinci Bölüm On](#)

[Altıncı Bölüm On](#)

[Bölüm On](#)

[Dokuzuncu Yedinci](#)

[Bölüm Yirmi Bölüm](#)

[On Sekizinci Yirminci](#)

[Bölüm Yirmi İkinci](#)

[Bölüm Birinci Bölüm](#)

[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Yirmi Bölüm](#)

[Yirmi Beşinci Bölüm](#)

Bölüm III

Bölüm Yirmi Altı Bölüm

Yedi Bölüm Bölüm

Yirmi Yirmi SekizYirmi

Dokuz Bölüm Bölüm

Otuz İkiOtuzBirOtuz

Otuz Bölüm Bölüm

Bölüm Dört Bölüm

Otuz ÜçOtuz Beş

Teşekkür Yazar

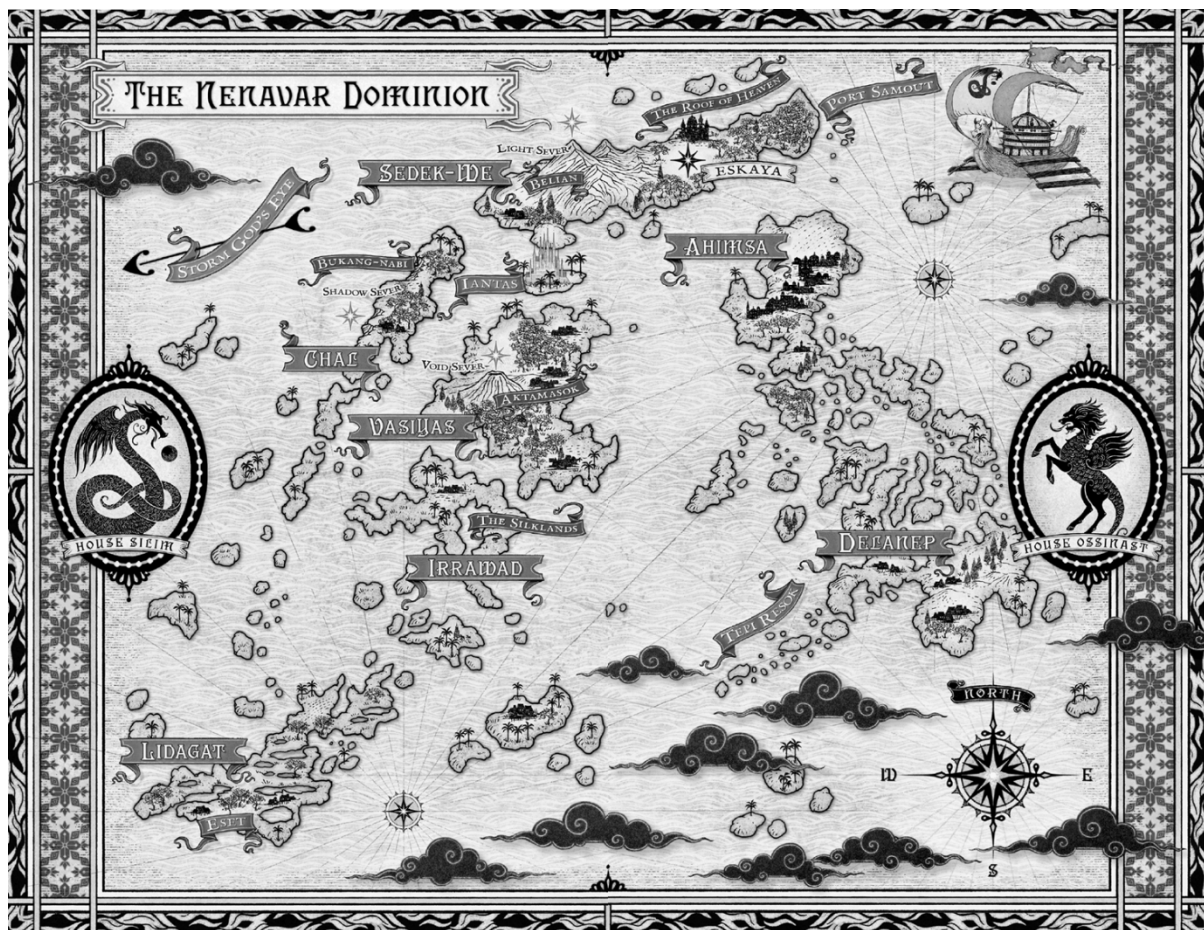
Hakkında

Thea Guanzonun Kitapları'

Yayıncı Hakkında

Haritalar

PART I

BİRİNCİ BÖLÜM

Yaylalardaki karların erimesinden söz eden bir esinti, çorak düzlüklerde yuvarlandı ve Naibin özel salonunun tek penceresinden ısıklık çalarak içeri girdi. Pencereye çarptı Taştan taşa sürüklenen ve onlar tarafından yutulan, gün ışığıyla birlikte kaybolan gölge büyüsünün girdaplı tüyleri... Sariman'ın deri eldivenli ellerle masaya tutturulmuş, güneş ışınlarının havuzunda yattığı aydınlık bir köşe dışında her yer.

Kuş kendisini yakalayan üç kişinin pençesinde çırpınıyor, bükülmüş altın gagasından ağlamaklı bir cıvıltı çıkarıyordu. Dördüncü bir Büyücü elinde cam namlulu bir şiringayla yaklaştığında gözleri bakır parçaları gibi yuvarlaklaştı; şiringayı kullanan kişi etkisizleştirme alanına doğru yürürken içi boş çelik iğnenin soğuk parıltısı karanlığın içinden ortaya çıktı.

Gaheris'in Büyücüleri sarimandan bile daha sıkıntılı görünüyordu. İnsanın büyüsünün tükendiğini hissetmesi, ruhunda eskiden aether'in olduğu yerde aniden bir boşluk oluşması kolay bir şey değildi. Babasının tahtının önünde, güvenli bir mesafede durduğu yerden bile, Alaric'in damarları Hafıza kadar içgüdüsel oldu ki, sadece hâlâ açıp açamayacağını kontrol etmek için Gölge Geçidi'ni açma dürtüsüne karşı eldivenli parmakları titredi.

"Lanetli yaratık uyanık olduğu her anı şarkı söyleyerek geçiriyor." Hançer şeklindeki tahttan gelen hırıltı, sarimanın melodik feryatlarına . "Nenavar'da geçirdiğin zaman onun özelliklerinden nasıl yararlanılabileceğine dair hiçbir ipucu vermemiş olsa bile, en azından onu nasıl susturacağını öğrendin mi?"

Alaric, Cennetin Çatısı'nın mermer döşemeleri üzerine yerleştirilmiş teller ve metal cam kavanozlardan oluşan çemberi, güçlendirici konfigürasyonu düşündü. Yakut kanının erimiş çekirdekleri safir yağmur büyüsünde asılı duruyordu.

Başını iki yana salladı.

"Neden sorma zahmetine girdim ki?" Gaheris'in çizgiler, yaralar ve çatlaklarla delik deşik olmuş yüzündeki acı hayal kırıklığı çok açıktı. "Güneydoğuya yelken açtınız ve hiçbir şey keşfetmediniz. Senin ne İmparator?"

İğne şahdamarına saplandığında sarımsağın şarkısı daha yüksek bir tona ulaştı. Bu, porselene çakılan bir avuç demir çivinin yedi kat büyütülmüş haline benzeyen bir sestti, Alaric'in midesini tırmalıyordu. Ama bunun kendisini etkilediğini belli edemezdi. Gaheris'in önünde olmazdı.

Naip, Kesath'ın imparatorluk heyetinin Nenavar'dan dönmesinden bu yana geçen on gün içinde on yıl yaşlanmış gibi görünüyordu

Kuşu ona Komodor Mathire getirmişti. Daha zayıf ve halsizdi, Alaric'inkine çok benzeyen gri gözlerinin altındaki yıpranmış deriye derin halkalar oyulmuştu.

Alaric, Gaheris'in gittiği her yere sarımanı da götürdüğünün farkında olarak, "Baba, kuşun ötüşü seni uyutmuyorsa," diye cüret etti, "belki de sen geceyi burada kuş bu salonda kalabilir."

"Hisar'daki her gevşek dudaklı bulaşıkçı ve ahmak seyis şu anda sahip olduğumuz bu paha biçilmez avantaj hakkında zırvalasın diye mi?" Gaheris tahtının kolçağına vurdu ve gölge dalları

Etrafını saran öfke daha da alevlendi. Paranoyası. "Sağlığım hakkında saçma sapan konuşuyorsun.

karınız hakkında konuşuyor olmalıydınız."

Naibin patlamasından ürken Büyücüler görevlerinin geri kalanını aceleyle yerine getirdiler; bir şırınga dolusu sarıman kanını mantarlı bir şişeye aktardılar, çıkarma bölgesine bitkisel dezenfektan uyguladılar ve canavarı süslü pirinç kafesine geri götürdüler. Salondan, Gölge Geçidi'nden kaçmadan önce önce Gaheris'i, sonra da Alaric'i selamladılar.

topuklarını kemiriyor.

"Bana kulak ver oğlum," diye gürledi Gaheris, Alaric'le yalnız kaldıklarında. "Aysız Karanlık'tan sonra

Lightweaver'ın büyüğü amacına hizmet etmiş olacak. Aynı şekilde Nenavar'la da bu barış numarasına artık gerek kalmayacak. O adaları Nenavar'a bağlamak için hemen saldırmalıyız.

Gece İmparatorluğu'nun katına. Bu nedenle, siz ve eşiniz Void Sever'ı durdurduktan sonra, evlilik anlaşmanızda yer alan ve zaman zaman Hisar'da sarayda bulunması gerektiğini belirten hükmü bahane ederek onu buraya getireceksiniz."

"Ya o zamana kadar onun büyüğü yok etmenin bir yolunu bulamazsanız?"

"Onu kontrol altında tutmak için hâlâ Sariman var." "Onu rehin tutmak istiyorsunuz," dedi Alaric soğuk bir sesle. "Nenavarene'liler daha yardımsever olacaklardır.

Lachis'ka merhametimize kalmış, öyle değil mi?" Gaheris parşömen inceliğindeki dudaklarını esprisiz bir şekilde gererek gülümsedi. "Eğer değilse, o zaman ejderhalarının bizim boşluk toplanımız karşısında ne yaptıklarını onlara hatırlatırız."

Korkunç görüntüler Alaric'in zihninde çalkalanıyordu. Talasyn Işık Örgüsü'nden sıyrıldı, ejderhalar gökyüzünden düştü, çürümüş cesetleri Eversea'nın altına battı. Gölge Dominyon'un üzerine düşüyor, Kesathese fırtına gemileri gururlu, binlerce yıllık bir medeniyeti enkaza çeviriyordu. tüm Sardovya eyaletleri ellerindeydi.

"Bir ejderhayı yaraladık ve daha yüzlercesi var." Alaric safranın tadına bakarak kelimeleri zorla çıkardı. "Voidfell kaynağımızın yapabileceğinden emin değilim-"

"Bunu bana ve Büyücülerime bırakın," diye tersledi Gaheris. "Hepsini saldırıda kullanırsak, taze eter kristalleri ve Nenavar'ın diğer zenginliklerinin yanı sıra, almak için daha fazlası var. Sizin tek işiniz, *İmparator*, karınızı buraya getirmek." Sonra durakladı, ağzı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Endişelenmeyin. Canlı olarak bize ölüsünden daha çok faydası dokunur, özellikle de artık bir Işıksavurucu olmadığında varlığını daha iyi hazmedebildiğimde. Onu öldürmeyeceğim." Bir sonraki ifadesinde küçümseme vardı. "Bunu ona yapmazdım. sen."

Alaric duygularını belli etmemeye özen göstererek, "Evlilik konusunda ısrar eden sendin," diye cevap verdi. Bocalama belirtisi yoktu.

"O benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

"Umarım öyledir," dedi Gaheris alaycı bir ifadeyle. "O bu topraklarda büyüdü.

Kıta'da. Sardovia için savaştı. Orada derin bağlar var ve ona güvenemezsiniz."

Alaric bunu hep biliyordu. Ama babasının bunu söylediğini duymak

... Göğsündeki bir şey yırtıldı. Sessiz kaldı, acıya katlandı.

"Birkaç gün içinde taç giyme töreni için geldiğinde," diye devam etti Gaheris, "onu altında tutun. Etrafta koşuşturmasına ve son zamanlarda yaşanan huzursuzlukları öğrenmesine izin . Generallere tek kelime etmemelerini söyleyin, yoksa dilleri şehir kapılarına çivilenir."

Gaheris'in deyiimiyle "son huzursuzluk", eski Allfold topraklarındaki birkaç kasabada meydana gelen bir ayaklanmaydı. Naip, Alaric Nenavar'dayken bu yangınları söndürmekle meşguldü.

naibin rahatsızlığına katkıda bulunduğuna şüphe yoktu. Yine de bunlar yerel isyanlardı - çok küçük ölçekli, çok dağınık, fazla bir şey ifade etmeyecek kadar.

Alaric, "Işıksavurucu birkaç direnişçi yüzünden barışı bozma riskine girmez," diye itiraz etti. "Neyin tehlikede olduğunu anlıyor."

Void Sever dört aydan biraz daha kısa bir süre içinde serbest bırakılacak ve Lir'in bu köşesine ölüm, ametist ve kükreyerek yayılacaktı. Işık ve gölgenin birleşmesi onu durdurmanın tek yoluydu. Talasyn işbirliği yapacağına söz vermişti.

O yapmazdı...

"Bana bir keresinde," dedi Gaheris, "geleceği bir kadının kalbine bağlamanın akılsızca olduğunu söylemiştin. Ben de halkımızın güvenliğini böyle kapisli bir şeye bağlamayacağım."

Alaric bir nefes çekti ve Gaheris sanki kendi beyanının ağırlığı üzerine çöküyormuş gibi sonsuz bir şekilde çöktü. Sanki o anda aralarında bir ip gerilmişti.

Geçmiş yılların gerdiği bir an. Baba ve oğul birbirine dolanmış.

"Anneni hatırla," diye mırıldandı Gaheris. "İşler zorlaştığında bizi nasıl terk ettiğini hatırla. İsteddiği şey Kesath'ın hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu şeyle uyuşmadığında."

Seninle çalışmaya devam edeceğim, demişti Talasyn çatıda, gözleri alev alev yanarken. Ama beni asla Gece İmparatorluğu'nun Sardovya'yı kendisinden kurtardığına ikna edemeyeceksin.. Kuracağını daha iyi bir dünya her zaman kan üzerine inşa edilecek

"Evet," dedi Alaric kısık sesle. "Hatırlıyorum."

"Güzel. Bu ziyaret sırasında karınızın Lejyon'un gözünün önünden ayrılmasına izin vermeyin," diye uyardı Gaheris.

"Lejyon'a yardım edecek.

eline geçen ilk fırsatta direniş savaşçılarına saldıracak. Bundan eminim."

Nenavar Dominyonu'nun Belian silsilesinin ebedi dağları, yağışlı mevsimin başlangıcını sarp omuzlarında taşıyordu; yağmur vaadiyle ağırlaşan demir grisi bulutlar, yüce bölgeleri kaplayan viridyen ormanların üzerinde belirliyordu zirveler. Yine de en yüksek zirveden, kül rengi gökyüzünü yaran devasa bir altın ışık sütunu yükseldi, kilometrelerce uzanan puslu havayı cam çanlar gibi gök gürültülü bir ilahiyle dolduruyor.

Bu ışıltılı sütunun kalbinde, tüm o altın ışığın ve titreşen gücün ortasında bir kadın duruyordu. Parlak ışık yüz hatlarını bozmuştu ama iki şey keskin bir şekilde kazınmıştı: pürüzsüz alnını süsleyen pişmiş kilden boncuklar ve Kucağında, işlemeli kumaşlarla kundaklanmış, hıçkıra hıçkıra ağlayan bir bebek.

Büyü parladı ve sonra odaklandı, binaların, merdivenlerin, köprülerin izlerini ortaya çıkardı - hepsi çatlak koyu sarı topraktan oyulmuştu. Hepsi bir araya gelerek Büyük Bozkır'ın uzun otlar ve tavşan çalılarında oluşan denizi üzerinde yükselene kadar kendi üzerine yığılmış kurak bir şehir oluşturdu.

Kadın kerpiç bir patikadan aşağı doğru yürüdü, kayarak kayıtsız kalabalığın arasında fark edilmeden, çocuğu tutarak

göğsüne yasladı. Diğerleri gibi soluk ve pas rengi bir binanın önünde durdu ve elini ön basamaklarında kıvranan bir yük.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı, çocuğun başının arkasını okşayarak. "Güçlü olmalısın, Alunsina."

Talasyn kadının yüzüne daha yakından bakmak için öne doğru eğildi ama bu sahne sadece aether ve hafıza. Işık Örgüsü yok olduğunda Talasyn de geriye, kumtaşı çeşmenin dışına doğru tökezledi, artık büyüünün bağlantı noktasının dalgalarıyla sarsılmıyordu.

Kayalık zemine kış üstü düştüğünde bir çığlık attı. Kalçalarını ve omurgasını sarsan acı karşısında kaba bir küfür savurdu; bu küfürün hemen ardından dede ağaçlarının budaklı tepelerini siluet haline getiren bir şimşek çaktı, gökten bir gök gürültüsü sesi geldi ve ardından yağmur yağdı.

Bir iniltiyle ayağa kalktı. Çiseleyen yağmur örgülü saçlarından aşağı süzülüp gözlerinin içine girerken Gördüklerinin anlamını. Uzayın ona gösterdiklerini.

O gün, kızın terk edildiği gündü.

Hornbill's Head'deki yetimhane. O kadın, o boncuklar onu Nenavaren sarayının bir hizmetkârı olarak işaretlemişti. Söylediği sözler Talasyn'e daha önce bir rüyada, bir dede ağacının kovuğunda taşınmıştı.

Indusa, Talasyn'in hatırladığına göre Talasyn'in annesinin halkıyla birlikte güven içinde Nenavaren iç savaşını bekleyecekleri Şafak Adaları'na kadar ona eşlik etmekle görevlendirilen bakıcı.

Yine de Indusa Talasyn'i tamamen zıt bir yöne götürmüştü. Kuzeybatıya, Kita'ya, Sardovya Allfold'unun en yoksul eyaletine.

Neden? Kaybolmuşlar mıydı? Talasyn'e söylenen iki kraliyet muhafızı da aşağıda iç savaş sürerken onları Dominyon başkentinden uzaklaştıran hava gemisine bindi

-O anının ? Ve neden

Indusa, Ejderha Tahtı'nın varisini böyle ıssız bir yerde mi bıraktı?

Talasyn, Belian tapınağının aşırı büyümüş avlusunun ortasındaki boş çeşmeye baktı ve ejderha şeklindeki musluklarından bir kez daha Işık Sever'in akmasını diledi. Bu yeni ipucunun peşine düşmek için yanıp tutuşuyordu. geçmiş olan esrarengiz goblen. Ama çeşme, taşlarını karartan yağmurun şırıltısı dışında hareketsizdi.

Alaric'in filosu Dominyon semalarında gözden kaybolduktan sonra Talasyn sadece birkaç gün beklemişti. Işıkdövcüsü tapınağına doğru koşuşturup Urduja'ya karşı durarak kazandığı yeni özgürlüğü. Neredeyse bir gecedir burada kamp kurmuştu, Eskaya'daki babasından gelen haberci kartalları araştırıyor, keşfediyor ve endişelerini gideriyordu. Bu, bağlantı noktasının ilk kez boşaldığı zamandı. gelmişti. Gitmek zorunda kalmadan önce bunu tekrar yapması pek mümkün ve bu sinir bozucuydu.

En azından Işık Sever ona, uyanık olduğu saatleri boş yere kovmaya çalıştığı anılar yerine işe *yarar* bir şey göstermişti. Düğün gecesinden puslu görüntüler ve hayali hisler, çıplak teninde aç dudaklar, yolundan çekilen giysiler, solgun bir boğazın sütununda bir kızarıklık, yatak odasının karanlığında boğuk bir ses, onu daha yükseğe iten, daha yakın tutan güçlü eller

-

Arkasında bir dal kırıldı.

Etrafında döndü. Aylar önce buna benzer bir şey olmuştu, akşamın geç saatlerinde fıskiye bakarken biri ona gizlice yaklaşmıştı ve o da uçup gitmişti.

Alaric kör edici bir öfke içindeydi. Dövüşmüşlerdi, ışık gölgeye karşı, gümüş gözleri aether kıvılcımlarında parlıyordu.

Ama Gece İmparatoru Kesath'taydı. Şimdi ona saygılı bir mesafeden adam, onu yakalayan sınır devriye subayı Yanme Rapat'tı

ve Alaric'le birlikte bu harabelere ilk adımını attığında. O zamandan bu yana sanki bir ömür geçmişti.

Rapat selam verdi. Pirinç zırhına gömülü yaldızlı lotus çiçekleri yağmur damlalarını yakaladı. "Majesteleri." Tereddüt etti, sonra kendini düzeltti. "Majesteleri."

Talasyn'in tüyleri diken diken oldu ama onun dile getirmediği özrü elinin tersiyle itti. "Ben Gece İmparatoriçesi olmadan önce Lachis'ka'ydım." O zaten Gece İmparatoriçesi miydi?

Teknik olarak, önce kocasının ona taç gerekiyordu, değil mi?

Kocası. Tanrılar. Alaric Ossinast'ı düşünmenin onca yolu varken.

"Bunlardan herhangi biri olmadan önce benim tutsağımdın." Kaptan'ın sesi hüzünlüydü. "Ben gerçekten-"

Talasyn onu temin etmek için aceleyle, "Sen görevini yapıyordun," dedi. Ne olsa bu adam sayesinde kalan ailesiyle yeniden bir araya gelmişti. "Ama senin *burada* ne işin var?" Urduja'ya onu bir türlü rahat bırakmadığı için duyduğu eski öfkeyle birlikte şüphe de içeri sızdı. "Seni büyükannem mi gönderdi?"

"Bugün olmaz." Rapat belli belirsiz kumtaşı çeşmenin yönü işaret etti. "Annen Leydi Hanan burayı sık sık ziyaret ederdi, Lachis'ka. Bazen buraya hatırlamak ve yas tutmak için gelirim."

Talasyn onun güdülerini hakkında hoş olmayan sonuçlara vardığı için *biraz* duysa da, bu üzüntü kısa sürede yerini damarlarında kaynayan gergin heyecan. "Annemi iyi tanır mıydınız? Arkadaş mıydınız?"

"Merhum majesteleri Eskaya'da çok yalnızdı," dedi Rapat. "Politikadan nefret ederdi ve ... tüm formalitelere ve manevralara sabrı yoktu. Ben onun az sayıdaki sırdaşlar."

Talasyn Rapat'ın her kelimesine kilitlenmişti. Büyükannesinin Cennetin Çatısı'ndaki sarayında, Hanan Ivralis'in adı tabu gibi görünüyordu. Talasyn ne zaman geçmişten kalksa, soylular konuyu değiştiriyor ve hizmetkârlar kaçıyor. Elagbi'yle bu konu hakkında konuşmak

Babası da iç savaşın peşini bırakmamıştı. ve karısının ölümü. Bunlardan herhangi birinden bahsetmek bile onun nazik gözlerine acı veriyordu ve Talasyn'in onu üzmek gibi bir niyeti yoktu. Hele de birbirlerini bu kadar yeni bulmuşken.

Belki de Rapat sonunda aradığı bağlantıyı sağlayabilirdi. Yine de kafası karışmıştı. "O zamanlar sık sık saraya gider miydin Kaptan?"

Soru dudaklarından henüz çıkmıştı ki hatırladı Prens Elagbi'nin garnizonun sorgu odasında tanıştıkları gece ona söylediği bir şey. *Yanme Rapat bir iyi bir adam. On dokuz yıl önce rütbesinin düşürülmesinin acısını hala biraz çekiyor olsa da iyi bir asker.*

Rapat ince bir gülümseme belirdi ve bir elini sık tıraş edilmiş başının üzerinde gezdirdi. "Şimdi sınır alaylarında bir kaptanım. Ben Huktera generaliydim.

Eskaya'nın savunması. Sintan Silim'in isyancılarının başkentte bir yer edinmesini engellemek benim görevimdi ve başarısız oldum."

Talasyn'in kaşları çatıldı. "Ama isyancılar sonunda yenildiler, değil mi?"

"Babanın yüzünden, benim değil," dedi Rapat. "I Zahiya lachis'in ve senin tahliyenin gerektiren birçok taktiksel hata yaptım. Benim yetersizliklerim yüzünden bu kadar uzun süre elimizden kayıp gittiniz. Kraliçe Urduja merhamet göstermeye tenezzül ettiği için sadece minnettar olabilirim."

Son kısmı söyleme biçiminde içi boş bir şey vardı, gözlerinin ardında pek de samimi olmayan bir şey. Haince değil ama *acıydı*. Talasyn onu bu konuda suçlayamazdı ve bunun tek nedeni Talasyn'in düğününden sonraki sabah yüzleşmelerinden beri büyükannesiyile olan ilişkisinin gergin olması değildi.

Korkuyla hükmetmek kötü bir şey, diye düşünürken buldu kendini. Size sadık olanları cezalandırmak kötü bir şeydir.

"Ama davetsiz geldim," dedi Rapat. "Ben ." "Hayır, bekle-"

Talasyn'in ona sormak istediği daha o kadar çok şey vardı ki. Hanan hakkında, Hanan'ın kayınbiraderi Sintan tarafından Kuzeybatı Kıtası'na savaş gemileri göndermesi için nasıl manipüle edildiği hakkında. Ama Rapat şimdi çok fazla bilgi verdiğinin bilincinde görünüyordu.

"Israr ediyorum, Majesteleri," dedi. "Siz Leydi Hanan'ın kızısınız. Buraya benden daha çok hakkınız var." Tekrar selam verdi ve Talasyn boğazında bir yumruyla onun uzaklaşmasını izledi. Büyükbaba ağaçları ıslak esintide sallanıyordu.

Ancak, avluyu çevreleyen çok sayıdaki yıkık dökük koridorlardan birinin kavernöz ağzında kaybolmadan hemen önce Rapat durdu, zırhlı

çerçevesi gerginlikle doluydu. Tekrar Talasyn'e baktı, yüzündeki ifade ciddi, neredeyse dokunaklıydı.

"Lachis'ka." Rapat sessizce konuştu ama kelimeler bu taş, yaprak ve gizlenen büyü'nün olduğu yerde yankılandı; yağmur damlalarının altında, ara sıra gök gürültüsüyle noktalanan ciddi bir akıntı vardı. "Ejderha Tahtı'na hayatım, hizmetim ve sadakatim üzerine yemin ettim ama Leydi Hanan ile Kraliçe Urduja arasında kaybolan bir aşk olmadığını söylemezsem onun dostu olmam. Zahiya-lachis, Leydi Hanan'ın varisi olarak seçilmeyi reddetmesinden hiç hoşnut değildi, Leydi Hanan da senin seçimini yapabilecek yaşa gelmeden böyle ilan edilmeni istemedi. O yüzden bunu istediğiniz gibi değerlendirin."

Talasyn'in ensesi diken diken oldu. Rapat' sözleri bir uyarı gibiydi ve dilinin ucuna daha fazla soru geldi. Ancak hiçbirine cevap veremedi adam gitmişti.

Kamp alanını toplamak için döndüğünde, dünya aniden gözlerinin önünde yüzmeye başladı. Belian harabeleri eriyip gitmiş-

-derin mavi sular, sanki havadan görölüyormuş gibi aşağıya süzülüyor-

-Yaşlılıktan boğum boğum olmuş bir el, sivri, karlı bir sırta tutunmuş.

Gök gürültüsü göklerde yeniden patladı ve Talasyn irkildi. Görüntüler dağıldı, taş avlu tüm berraklığıyla geri geldi.

Neydi o?

Bu gördüğü ilk imgelem değildi. Sardovya alaylarında dümenciyken, Nenavaren ejderhalarını ve Urduja'nın tacını, bir yetişkin olarak onları ete kemiğe büründürmeden çok önce görmüştü. Çok daha önce

Gerçekte kim olduğunu öğrendiğinde, rüyasında Eskaya'yı, Indusa'yı ve annesinin ona veda ettiğini görmüştü.

O görüntüleri gördüğünde ne anlama bilmiyordu. Şimdi de bu yeni görüntülerin ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Talasyn boş çeşmeye baktı. Kendini çaresiz ve şaşkın hissediyordu. Işık Sever tekrar etkinleşene ve daha fazla cevap bulana kadar burada kalmayı arzuluyordu.

Ama şimdi gitmezse toplantısına geç kalacaktı.

İKİNCİ BÖLÜM

Eğitim salonu Gölge Geçidi'nin gırtlaktan gelen çınliyordu, öte uzaydan pençeler şeklinde çağrılmıştı; yırtıcı kuş pençelerini andıran küçük kavisli bıçaklar, arbalet okları tükendiğinde ve yakın mesafelerde bir Kesathese askerinin genellikle son çaresiydi.

kılıçlar ve mızraklar bir kenara atılmıştı. Alaric ve Sevraim iki ellerinde birer pençeyle salonun ortasında buluştular, kılıçlarını savurup savuşturuyor, zayıf bir noktaya karşı tetikte bekliyorlardı.

diğerinin savunması.

Alaric, Sevraim'le tartışmayı oldukça tahmin edilebilir buldu. Çoğunlukla, çocukluklarından beri bu işi yapıyorlardı. Ancak bugün, sırık gibi, maun tenli lejyoner onun dengesini bozmak için yeni bir taktik benimsemişti: Alaric'in karısı hakkında ileri geri konuşmak.

"Yavaşladınız Majesteleri," diye soludu Sevraim, Alaric'in darbesinin yayının altından kayarken. "Evlilik Gece İmparatoru'nun ölümcül köreltti mi?"

Alaric gözlerini devirdi. Çizmesinin tabanı Sevraim'in göbeğine değdi ve diğer adamı yerde uçmaya gönderdi. Sevraim homurdanarak sırt üstü yere düştü ve Bıçaklarından birini Alaric'e doğrulttu ama Alaric mürekkepli mermiyi kolaylıkla savuşturdu.

Alaric yere düşmüş rakibine doğru ilerledi ve kendi pençelerini bir parmak ekleminden diğerine boş boş geçirdi. Sevraim yere yayılmış, görünüşe göre her şeyden habersiz yatıyordu.

Yakın geleceğinde beliren zarar, yüzüne saygısız bir sırtış yayıldı.

"Güzel gelinini mi özlüyorsun?" diye sordu.

"Onu tekrar görene kadar dakikaları mı sayıyorsun? Ondan değil.

Seni suçluyorum. Çok etkileyici bir kız, Talasyn. Ya da Alunsina Ivralis mi demeliydim? Nedenini anlayabiliyorum-"

Alaric öldürmek için içeri girdi. Sevraim ayağa fırladı, Boş eliyle yeni bir pençe yaratırken kalan pençesiyle onu engelledi ve Alaric'in kaburgalarının arasına sokmaya çalıştı. Ama rakibi bunu bekliyordu ve etrafında dönerek Sevraim'i bir kafa kilidine hapsetti ve gölge gibi dönen bir bıçağı boğazına dayadı.

Sevraim şaşırmamıştı. "Çocuklar GölgeDövücü mü yoksa IşıkDövücü mü olacak ?" diye sordu neşeyle. "Küçük bir çocuk hayal etmek soğuk kalbimi ısıtıyor.

Prens bu kasvetli salonları aydınlatıyor. Yine de Majestelerinin ilk çocuğu bir kız olabilir, bu yüzden denemeye devam etmeniz gerekecek-"

Pençenin hilal şeklindeki kenarı sözsüz bir şekilde boynuna yaklaştırıldığında sözünü kesti. "Pekâlâ, teslim oluyorum!" Sevraim seslendi, omuzları sessiz kahkahalarla titriyordu, Alaric'in kollarını savururken elindeki siyah bıçaklar dumanlar içinde kayboluyordu. "Yeni dikkat dağıtma tekniğim buraya kadarmış."

"Buna *teknik* demek zor." Alaric kendi silahlarını bir kenara bıraktı ve koridorun bir ucuna doğru yürüdü. Yakındaki raftan bir el bezi alarak yağmur suyu dolu bir fıçıya daldırdı ve alındaki teri temizledi.

Sevraim kısa süre sonra onun yanındaydı. "Seni kızdırmaya çalıştığım için beni suçlayamazsın. Döndüğümüzden beri keyfin yerinde. Her zamankinden bile daha fazla." El bezlerini tamamen bırakarak başını fıçıya daldırdı.

Alaric'in şakağındaki bir damar . Su sadece kuşkuya yer bırakmayacak kadar kirli değildi, aynı zamanda hiç belli etmediği kadar sarsılmıştı. Nenavar'dan ayrıldığından beri Talasyn'in Cennetin Çatısı'nın ön merdivenlerinde durup gidişini izlediği o son an aklından çıkmıyordu. Şu anda büyük ihtimalle imparatoriçe olarak taç giyme töreni için Kesath'a yapacağı üç günlük hava gemisi yolculuğuna hazırlanıyordu. Onu Nenavar'ın sıcak ormanlarında değil de, savaşlarının yankılarının hâlâ havada asılı durduğu Kita'da tekrar görme ihtimali onu *tuhaf* hissettiriyordu.

Sevraim'in soy meselesini gündeme getirmesi kesinlikle yardımcı olmamıştı. Bir zamanlar bu fikir Alaric'e itici gelebilirdi, ama şimdi sadece onun düğün gecesi. Talasyn'i daha yakın tutmak, daha derine bastırmak ne kadar kolay olurdu ve ...

Bunu yapmamalıydık, demişti ona o zaman, kestane rengi saçları dağılmış ve dudakları öpücüklerinden hâlâ şişmişti. Serbest hafif, gür kokusu ve onun ince parmaklarında geçirdiği zaman.

Alaric çenesini sıkarak anıyı geri püskürttü. Talasyn en azından bu konuda kendini açıkça ifade etmişti. Çalkantılı duygularına isim veremeden onları gömdü.

Gemisi karaya önce halletmesi gereken bir mesele vardı.

Sevraim fıçının derinliklerinden yeniden ortaya çıktığında, "Konuşmamız gereken bir şey var," dedi.

Tüm rağmen Sevraim, komutanının ne zaman ciddi olduğunu anlıyordu. Sırılsıklam olmuş saçlarına bir bez geçirdi, sonra kurnaz ve tetikte bekledi.

"Babam-" Alaric'in ağzı kapandı. Onlar Eğitim salonunda yalnızdı ama Hisar'ın duvarları içinde asla çok dikkatli olunamazdı. Sesini alçalttı. "Babam Nenavar'dan bir sarıman aldı. Komodor Mathire, takımadalarda Sardovian izleri ararken benim haberim olmadan onu ele geçirdi. kalıntı."

"Bu garip küçük kuşlar bizi Shadowgate mi?" Sevraim şaşkınlıkla başını kaşıdı. "I O kuşlardan *nefret ediyorum*. Naip Gaheeris bundan ne istiyor?"

Alaric Sevraim'in yüzünü dikkatle izledi. O sabah babasının salonundan çıktığından beri Alaric durumu ölçüp biçiyor, tehlikeleri tartıyordu. Bildiklerini açıklamak hainlikti ve ikisini de riske atıyordu. Eğer Sevraim'in Gaheeris'e olan sadakatının boyutunu hafife almıştı, o zaman her şey yerle bir olacaktı. Neredeyse bir ömür boyu birbirimizi tanıdık, omuz omuza savaştık.

yan yana durmak, birlikte ölüme meydan okumak- hepsi bu anda teste tabi tutulacaktı.

Ama başka seçeneği yoktu. Ishan Vaikar Hükümrانlık Büyücüleri'nin etkilerini manipüle edebilmek için sarıman kanını Yağmur Suyu'nda nasıl askıya aldıklarını anlattığında o avluda sadece iki Kesathese vardı. Alaric bu bilginin Gaheris'in kulağına asla ulaşmadığından emin olmalıydı.

Alaric hâlâ Gece İmparatorluğu'nun ilerlemenin yolu olduğuna inanıyordu. Kıtaya düzen ve istikrarı geri getirecek ve Gölge formlarını onları yok etmek isteyenlerden koruyacaktı. *Bu konuda* Alaric ve babası hemfikirdi.

Ancak Gaheris geçmişin prangaları içinde oturduğu yerden daha iyi bir geleceğe bakıyordu. Savaşın tek seçenek olduğuna inanıyordu. Alaric Talasyn'e güvenemeyeceğini bilse de, Gece İmparatorluğu'nu güvence altına alırken onu ve Dominyon'u yok etmemenin bir yolunu bulmak zorundaydı.

Zaman kazanması gerekiyordu.

Alaric'in ifadesini nötr, ses tonunu sabit tutmak için endişe verici bir çaba harcaması gerekti. "Naip Gaheris düşünüyor ki sarıman Talasyn'in büyüünü yok etmenin anahtarını elinde tutuyor olabilir. Kalıcı olarak."

Sevraim kaşlarını kaldırdı ama hiçbir şey belli etmedi.

Alaric hemen, "Nenavarenleri kıskırtmak tedbirsizlik olur," dedi. "Ticaret anlaşması ve karşılıklı savunma evlilik ittifakı ile gelen anlaşma çok daha fazladır Kasırğa Savaşlarından bu kadar kısa bir süre sonra başka bir çatışmadan elde etmeyi umabileceğimiz her şeyden daha faydalı Kesath için. Babam bilge bir adamdır, ancak bu durumda Işıksavaşçılara duyduğu nefretin onu pervasızlaştırdığına inanıyorum.

Anlaşılabilir bir durum ama yine de pervasızca."

"Peki Işıksavurucular hakkında ne düşünüyorsun?" Sevraim sordu.

Alaric'in neredeyse yüzü kızarıyordu. Mümkün olan son anda kendini dizginledi.

Daha yakından incelediğinde, Sevraim'in gözlerindeki parıltının kötü niyetli olmaktan ziyade şakacı olduğunu görebiliyordu. Yine de Alaric, Sevraim'in bir savaşçı olarak Düşmanın dikkatini çekmek ve rehavete sert bir şekilde saldırmak. Henüz rehavete kapılmak olmazdı.

"Işık büyüü dünyanın başına beladır," diye yanıtladı Alaric, babasının pek çok kez söylediği sözleri yineleyerek.

"Ama Talasyn'in soyu bize Nenavar'a erişim sağlıyor ve onun gücüne ihtiyacımız var. Şimdilik. Aysız Karanlık'a kadar."

Kelimeler diline ağır geliyordu. Yalan söylüyormuş gibi hissetti. Sevraim'e, Işık Örgüsü'nün ne kadar iğrenç olduğunu bilse de, içini kemiklerine kadar işleyen bir duyguyla doldurduğunu söyleyemezdi.

Talasyn'in onunla olan bağlantısını kalıcı olarak kaybettiğini hayal etmek acı veriyordu. Gözlerini ateşe veren, tenini içten içe aydınlatan ve birkaç kez onu öldürmeye yaklaşan ama aynı zamanda onunla birleşerek Lir'in tamamında daha önce hiç görülmemiş bir şey yaratan büyüü kaybetmek.

Sadece onlara ait olan bir şey.

Sevraim rahatsız edici derecede uzun bir süre onu inceledi. Sonunda, sanki önemli bir şey konuşmuyorlarmış gibi omuz silkti. "Saygıdeğer Vekilimize yeni projesinde başarılar dilerim, ancak sarımanların eteransiyi iptal ettiğini düşünürsek, Büyücülerinin bunu nasıl konusunda hiçbir fikrim yok."

Alaric'in babasının karanlık salonunda yankılanan kuş seslerini ilk duyduğundan beri taşıdığı ağırlık nihayet kalkmaya başlamıştı. "Hiçbir fikrin yok mu?" diye tekrarladı, buna inanmaya cesaret edemiyordu.

"Hem de hiç." Sevraim gülümsedi, parlak ve keskin.

"Nenavarenler bize bu yaratıklar hakkında hiçbir şey açıklamadılar, değil mi? Onları sadece aethermancers'a karşı bir koruma olarak kafeslerde tutuyorlar."

Alaric yutkundu. Yine on altı yaşındaydılar, gül mersinini ve pirinç şarabını ilk kez tattıktan sonra tökezleyerek Hisar'a dönüyorlardı ve Sevraim hayatı üzerine yüksek sesle yemin ediyor, Alaric'e Gaheris'e söylemeyeceğine dair sözler veriyordu. Bu bir

İki okul çocuğunun sınırların dışına çıkarak eğlenmesinden çok daha ciddi bir meseleydi ama Sevrain o zaman ona ihanet etmemişti ve eğitim salonundaki atmosfer şimdi de aynıydı- Dayanışma.

Ve isyan.

Alaric kendi kendine *Kesath için en iyisinin olduğunu* söyledi. *Başka bir savaş başlatmayı göze alamayız.*

Bu ne suçluluk duygusunun içini kemirmesine ne de çocukken kendine izin verdiği o nadir meydan okuma gecesinde hissettiklerine çok benzeyen adrenalin patlamasına engel oldu. Ama yılların verdiği minnettarlıkla Sevrain'in sözlerine hak verdi.

"Hayır. Bize hiç açıklamadılar."

Dominyon'un yedi ana adasından en güneyi olan Lidagat, tek tük tarla, orman şeridi ve hava gemisi ızgarasıyla birbirine bağlanan bir göller diyarıydı. Göllerin bir ejderhanın, daha doğrusu ilk Zahiya-lachis olan ölümlü aşkı Iyaram hayatının sonuna geldiğinde ağlayan Dünyayı Yiyen Bakun'un gözyaşlarından oluştuğu söylenirdi. Tüm gözyaşlarını döktükten sonra, Bakun gökyüzüne çıktı ve kendisine bu kadar acı veren dünyadan intikam aldı.

Talasyn bir masada otururken bu efsaneyi düşünüyordu. Bir çayevinin en üst katındaki özel odada pencereden dışarı bakıyordu. Lidagat'ın ikinci büyük şehri olan Eset'teydi. Adadaki diğer tüm yerleşimler gibi Eset de bir gölün içinden filizlenmişti; canlı renklerle boyanmış, ters dönmüş çatılarıyla ahşap binaları suyun üzerinde yükselen kazıklar üzerinde duruyor ve tepeler gibi yükselen büyük köprülerle birbirine bağlanıyordu. Çayevi de bir istisna değildi ve Talasyn'in kiraladığı oda, yukarıda gürleyen gökyüzü kadar gri, aşağıda dalgalanan dalgaların geniş bir manzarasını sunuyordu.

Çenesini bir elinin üzerine koyup önündeki masada duran çay ve tatlıları görmezden gelen Talasyn, pencereden gölün derinliklerine baktı. Bakun'un uzun uzun kanat çırpışını hayal etti.

önce, öfke ve kalp kırıklığı kasırgasına yakalanmış yılanı bir leviathan, büyük çenelerini Lir'in sekizinci ayını yıkıcı keskinlikteki dişlerinin arasında ezecek kadar açmıştı.

Efsaneye göre, nadir bulunan değerli taş vulana da Nenavar'a bu şekilde gelmişti. Elmastan daha sert, mozanitten daha parlaktı ve Bakun'un ağzından damlayıp adalara düşen sekizinci ayın parçaları olduğu söylenirdi.

Talasyn boştaki elini kaldırdı, parmakları karanlık suya ve daha karanlık bulutlara doğru açılmıştı, alyansını kaşları çatıldı, vulana taşı göklerden koparılmış bir yıldız gibi parlıyordu ve altın bir bant içine yerleştirilmişti. Alaric'in yüzüğünde de aynı taştan vardı ama öneminden habersizdi.

"Onun için önemli olup olmaması umurunda olmamalı," diye yüksek sesle kendi kendini azarladı Talasyn.

Odanın bambu kapısı kayarak açıldı ve onun sıçramasına neden oldu.

Kapıyı kilitledikten sonra, kahverengi pelerinli yeni gelen yüzünden çekip çıkardı, grileşen bukleleri ve sol gözünün olması gereken yerde deri bir kayış üzerinde çelik ve bakırdan bir yama ortaya çıktı.

Talasyn ayağa fırladı ve selam verdi, yılların eğitiminden kaynaklanan içgüdüsel bir hareketti bu.

"Buna gerek yok." Ideth Vela aceleyle ona tekrar işaret etti. "Artık benim askerim değilsin. Aslında *seni* selamlamam gerekirdi."

"Lütfen ," dedi Talasyn hissederek.

Düğünden bu yana Vela'yı ilk kez görüyordu ve suçluluk duygusunun balyoz darbesi bir an için ciğerlerindeki nefesi çaldı. Eğer Vela Talasyn'in Alaric'e ne yaptığını öğrenirse-

Sakin ol. Vela'nın bunu asla ilk adımı buydu. Talasyn soğukkanlılığını korumak zorundaydı.

"Herkes nasıl?" Talasyn sordu, sesinin bu kadar normal çıkmasından gurur duyuyordu.

kontrol edilemeyen şehvet tarafından ihanetin zirvesine sürüklenen aptal kız.

"Hayatta kalmak." Amirante Talasyn'in karşısında oturuyordu, bronz yüz hatları çizilmişti. Talasyn dün haber göndermişti ve Vela Nenavaren devriyeleri tarafından fark edilmemek için Sigwad adalarını gecenin terk etmiş olmalıydı, sonra

buluşma zamanı gelene kadar Lidagat'ta bir yerde saklandı.

Belli ki inceliklerle oyalanacak havada değil, Vela hemen konuyu değiştirdi. "Mesajınızı ileten ve beni buraya getiren şu genç lord var ya, emin misiniz? güvenilebilir mi? Yolda çok"-dudağı küçümseyerek kıvrıldı-"gevezeydi."

"Surakwel Mantes'in bana bir gönül borcu var," diye açıkladı Talasyn. "Gece İmparatorluğu'yla arasında hiçbir sevgi bağı yok ve aslında Kasırga Savaşları sırasında Kraliçe Urduja'dan Allfold'a yardım etmesini rica etti." *Ayrıca, diye düşündü, o ve Alaric ilk karşılaştklarında birbirlerini öldürmeye çalıştılar.* "Ona güvenebiliriz."

"Pekâlâ." Amirante çaydanlığın öldürücü yeşil vanilya-çam karışımını iki fincana doldurdu. "Büyükannenizden bahsetmişken, onun çayını çalabilmenize şaşırdım. güpegündüz ondan uzakta."

"Zahiya-lachis'in artık benim geliş gidişlerim üzerinde söz hakkı yok." Tanrılar, ama bu gerçeği dile getirmek harika bir histi. Talasyn Urduja'ya verdiği Sardovianlarla temas kurmama sözünü tutmadığı için hiç pişmanlık duymuyordu; büyükannesinin bilmediği şey ona zarar veremezdi. "İantas'ta ikamet etmeye başladım. Artık kendi evimi yönetiyorum."

"Bu doğru. Çünkü sen evli bir kadınsın..." Vela'nın kalan gözü sert bir bakışla ona sabitlendi. "Yakında Gece İmparatoriçesi olacak evli bir kadın."

Talasyn çayına bolca bal kaşıklamakla meşguldü. Muhtemelen her zaman nefret edeceği acı yaprak-su tadını hafifletmek için, evet, ama aynı zamanda Vela'nın incelemesi altında kıpırdamamak için.

Biri kapıyı çaldı. Vela ve Talasyn birbirlerine keskin bakışlar fırlattı, ayağa kalktı ve sesin geldiği yöne doğru temkinli bir şekilde yaklaştı.

Vela bitişik duvarın yanında pozisyon alırken Talasyn hemen görüş alanından uzaklaşarak kapının mandalını açtı, çayevi görevlisi olma ihtimaline karşı dilinin ucunda incelikler vardı, büyü damarlarında kendisinin ve Amirante'nin ihtimaline karşı. Dikdörtgen bambu paneli açtı ve-

-Bir çift ceviz rengi kahverengi göz ona göz kırptı. "Senin nöbet tutuyor olman gerekiyordu!" Talasyn tısladı, Surakwel Mantes'i yakasından tutup odaya çekti. Arkalarında, aynı derecede öfkeli görünen Vela kapıyı bir kez daha emniyete aldı.

"Eset'ten geçen bir grup küçük lord beni fark etti." Surakwel çaya doğru bir adım attı ve kendine yardım etti. fazladan bir fincana. "Onlara bir arkadaşım ile buluşacağımı söyledim, bu da koridorda tek başıma dolaşmaktan daha az şüphe uyandırıcı." Kahverengi saçlarının perçeminin altından iki kadına beklentiyle baktı. "Peki ne hakkında konuşuyorduk?"

Vela bu yeni gelişmeden hiç etkilenmemiş gibi görünüyordu ama Talasyn'le birlikte masada Surakwel'e katıldıktan sonra daha fazla zaman kaybetmedi. "Dominyon'daki gemilerimizdeki onarım ve modifikasyonlar yavaş ilerliyor," dedi onlara. "Nenavaren'i Sardovya teknolojisiyle sentezlemek kolay bir iş değil, ama bunu başarıyoruz."

"Bu yeterli değil," dedi Talasyn sessizce. "Bize gereken Huktera filosu, ancak Kraliçe Urduja, Kesath ile yapılan anlaşmayı böylesine belirsiz bir girişim için açıkça bozarsa Dominyon mahkemesi ayaklanacaktır. Onları ikna etmek için sayıca üstün gerekecek. Daha fazla müttefike ihtiyacımız var."

"Kesinlikle. İşte bu yüzden diğer uluslara yeniden elçiler başladım," dedi Vela. "En iyi casuslarım ve politikacılarım, gizlice sızacaklarına güvenebileceğim

ve doğru insanlarla, bizi Kesath'a isolanlarla anlaşmalar yapmalıyız. Tabii ki, dezavantajlı durumdalar. Çünkü nerede saklandığımızı açıklayamayız ama denemeye değer. Aysız Karanlık'a kadar harekete *geçemeyeceğimizi* düşünürsek zamanları da var."

"Yine de tehlikeli değil mi?" Talasyn sordu. "Kraliçe Urduja öğrenirse..."

"Bu konuda hiçbir şey güvenli değil." Vela çayını idareli bir şekilde yudumladı. "Ama sanırım Nenavarenlerin artık Fırtına Tanrısı'nın Gözü'nün güneybatısındaki sularda devriye gezmemelelerinin bir nedeni var. Sanırım büyükannen bu zamanı sempati duyan ulusları Sardovya davasına çekmek için kullanmamı bekliyor, böylece ek birlikleri sarayını savaşa girmeye ikna etmek için koz olarak kullanabilir." Talasyn'e fincanının porselen kenarı üzerinden araştıran bir bakış attı. "Bu zamanı da akıllıca kullanmalısın. Yeni rolünle birlikte."

Surakwel ana kadar kadınların sözlerini kesmeden konuşmalarına izin vererek Nenavaren erkeklerine yakışır bir hürmet göstermişti ama Talasyn'in "yeni rolü"nden bahsedilince haykırdı: "Buna nasıl *dayanabiliyorsun* Lachis'ka? Onunla evli olmak -tüm kötülüklerin simgesiyle-"

Vela ona "Talasyn'in Gece İmparatorluğu'yla evlenmesi sayesinde Kıta'yı ondan kurtarabiliriz," diye hatırlattı.

"Hala!" Surakwel Talasyn'in üzerine yürüdü. "Yatağında yatarken Alaric Ossinast'ın kalbine bir bıçak saplamayı hiç düşünmedin mi?"

"Kendimi savunmak için söylüyorum," dedi Talasyn, "yatağımda sadece bir kez yattı." *Ben onu yataktan atmadan önce.*

Yemin ederim ki bunu başka bir asla söylemeyeceğim. "Ama bıçaklanma konusunda ne durumda olduğumuzu zamanı gelince size bildireceğim."

Esen rüzgâr pelerinlerinin kenarlarını ve pencereyi çevreleyen tül perdeleri karıştırdı. Eset'in rüzgar gülleri denizi kara bulutlar gibi çılgınca dönüyordu. bütün öğleden sonra gökyüzünde dolaşıp durdular.

Söz verdi ve şiddetli bir yağmur yağdı, su su üstüne çıktı, göl şehri üzerinde tutan kazıkların etrafında çalkalandı.

"Yarın Kesath'a gidiyorsun, değil mi Lachis'ka?" dedi Surakwel.

"Evet," diye yanıtladı Talasyn. "Yaklaşan bir fırtına var. Bu havada zorlu bir yolculuk olacak."

"Gerçekten de bir fırtına." Vela gölün üzerinden dışarı baktı. Ona bakan her neyse, dalgaların ve şimşeklerin kömür girdabında gördüğü her neyse, bir nefes almasına neden oldu.

"Aysız Karanlık'tan sonra, Talasyn," diye tekrarladı. "Hazır ol."

Talasyn sadece başını sallayabildi. Eset'in suları kendi kıyılarında kaydadı ve soğuk bir rüzgâr kalbinden geçti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tekrar karşılaştıklarında maskesini takıyordu.

Talasyn kendisini Kesath'ın kıyı başkentine taşıyan diplomatik yelkenlinin rampasından indi, sonra durup etrafına bakındı. Yüksek bir yerdeydiler

Citadel'in kontrol kulesinden spiral çizen rıhtımlar

Uzun şeritler halinde, bir ahtapotun kolları gibi. Bahar

havasının serinliği, Kuzeybatı Kıtası'ndan uzun süre uzak kaldıktan sonra yabancı bir his olarak iliklerine işledi.

Hisar'ı daha önce sadece haritalarda görmüştü. Birkaç yıl önce, çaresizlik içinde, Ideth Vela ve Sardovian Allfold Savaş Konseyi'nin geri kalanı, askerlerini hapishanelerden kurtarma fikriyle oynamışlardı, ama vazgeçmişlerdi neyle karşı karşıya kalacakları belli olduğunda böyle bir plan yapmamışlardır.

Şimdi büyükannesi, babası, nedimesi Jie ve kraliyet muhafızları Lachis-dalo ile birlikte Hisar'ın üzerinde yürürken Talasyn, Vela'nın neden fikrini değiştirdiğini anlayabiliyordu.

Burası yaşayan, nefes alan bir şehirden ziyade büyük bir askeri kaleydi. Keskin taşlardan yapılmış bir dizi bina ve çıplak avlu, nöbetçi kuleleri ve balista platformlarıyla kaplı kalın duvarların ardına gizlenmişti. Farklı olarak

Nenavaren yerleşimleri, gökyüzünün birbirini kesen ve iniş ızgaralarındaki en iyi noktalar için yarışan gemilerle dolu olduğu yerde, burada yelkenlerinde Ossinast Hanesi'nin kimerasını taşıyan şık gemiler, dikkatle kontrol edilen şeritlerde, sakın bir hızla havada süzülüyordu. Duvarların ötesinde

çorak tarlalar ve fırtına gemisi hangarlarından başka bir şey yoktu, ufka doğru uzanıyordu.

"Beş dakikadır buradayım ve şimdiden depresyonda," diye homurdandı Jie, diğerleriyle birlikte

Nenavarene delegasyonu Talasyn'in peşinden gitti.

"Sessiz ol," diye tısladı Kraliçe Urduja. Talasyn Prens Elagbi'nin kıkırdadığını duydu, sonra o da annesi tarafından susturuldu.

Dürüst olmak gerekirse, Talasyn bekleyen leydisine katılmaya meyilliydi ama Alaric'in onu karşılamak için birkaç adım ötede kıkırdamadan duran uzun, geniş figürü tüm dikkatini çekmişti. Savaş kıyafetlerini giymişti: çivili zırhlar ve pençeli eldivenler, zincir zırhlı tunik ve kuşaklı zırh, gece gibi siyah ve kan gibi kızıl bir karışım. Dalgalı siyah saç telleri solgun alnına düşüyordu. Gri gözleri, üzerinde hırlayan kurt dişlerinden oluşan oyma bir desen bulunan obsidyen yarım maskesinin üzerinden boş boş ona bakıyordu.

Arkasında Sevrain ve aynı şekilde zırhlanmış iki figür vardı. Shadowforged ikizleri. Şey ve Diğer Şey, onları kafasının içinde böyle çağırıyordu.

Talasyn'in Alaric'in ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Aralarındaki mesafeyi sabit kalmasını istediği bacaklarının üzerinde geçti. Şehir olmayan şehrin üzerinde uzanan metal ızgaralardan inşa yürüme yolu, attığı her adımda paramparça olma tehdidi altındaymış gibi hissediyordu.

Kız adamın önünde durduğunda, adam kız yüzünü görmek için başını kaldırmak zorunda kalana kadar yaklaştı.

"Lachis'ka," diye mırıldandı.

Onun sesini en son duyduğundan beri iki hafta geçmişti. Zaman onun üzerindeki etkisini en ufak bir şekilde azaltmamıştı. Maskesinin boğuk, dumanlı bir nitelik kazandırdığı bal likörü ve meşe ağacının o derin, zengin tonları istenmeyen bir heyecan yaratmıştı midesinde takla atıyordu.

Talasyn elinden geldiğince sakın bir şekilde, "İmparator," diye cevap verdi.

Alaric kısa bir an için başını yukarı kaldırdı ve boş boş gökyüzünü inceledi. "Savaş gemilerinizi getirmişsiniz," dedi, Sanki bıraktığı Eversea'nın üzerinde gezinen payandaları ve pervaneleri görebiliyormuş gibi davranıyordu. Kesathese limanının gerisinde, kuşkusuz

Liman muhafızları tarafından varlıkları hakkında bilgilendirilmişlerdi. "Belki de alınmalıyım."

Talasyn, "Benimle tam zırhla karşılaşan sensin," diye belirtti.

"Antrenman yapıyorduk. Beklediğimizden erken geldiniz."

Başının üstünden yol arkadaşlarına baktı. "Kraliçe Urduja. Prens Elagbi. Hoş geldiniz."

"Neyim ben, ekşi keçi ciğeri çorbası mı?" Jie fısıltıyla sordu ve Talasyn aceleyle bir homurtuya karşı koymak zorunda kaldı.

Alaric topuklarının üzerinde dönerek kontrol kulesine doğru ilerledi, Nenavaren heyeti de onu takip ediyordu; Talasyn'in biraz da eğlenerek gözlemlediği gibi, oldukça şık giyinmiş bir ördek yavrusu sürüsü gibiydiler.

Ama bu eğlence, birbirinin aynı iki lejyoner yürürken onun iki yanına sıkıştığında çabucak kayboldu.

Sevraim de dahil olmak üzere Gölge forglarının çoğunun miğferlerinin aksine, ikizlerin miğferlerinin kanatlı tasarımı yüzlerinin geniş kısımlarını açıkta bırakıyordu. Tıpkı Sevraim gibi açık tenliydi.

Alaric, kuzguni siyah uzun saçları başlarının üzerinde toplanmıştı ve açık kahverengi gözleri Talasyn'e nefretle dikilmişti. Onlarla en son Lasthaven savaşında karşılaşmıştı; orada onu ve kendilerini öldürmek için canla başla çalışmışlardı. Savaşın adrenalini olmadan

Tüm küçük ayrıntıları unutan Talasyn sonunda ikizler

arasındaki ince farkı fark etti: sağındaki-

Bugünkü Şey olduğuna karar verdiği kişinin yanağında küçük bir güzellik izi vardı.

"Merhaba küçük Işıkdövgücüsü," dedi Şey alaycı bir ifadeyle. "Yoksa sana *Prenses* demeye başlamalı mıyım?"

"Çok iyi temizlik yapıyor, değil mi?" Öteki Şey

Talasyn'in solundan seslendi. "Neredeyse onu

tanıyamayacaktım." "Oh, bu kokuyu nerede olsa tanırım," dedi Şey havalı bir şekilde.

"Sardovya pisliği gibi kokuyor."

Jie ve Elagbi'den gelen öfke çılgınlıklarının yanı sıra Lachisdalo arasında da gözle görülür bir kıpırdanma vardı. Önce

İkizlerin açıkça istediği gibi, herhangi biri onu savunmaya gelerek durumu daha da kötüleştirebilirdi, Talasyn konuştu, onun

Başı dik.

"Ben Nenavarene Lachis'ka'yım, prenses değil." Dümdüz ileriye, Alaric'in sırtına baktı. Alaric biraz gerilmişti. "Bana 'Majesteleri' diye hitap edeceksiniz ve Gece İmparatoriçesi olarak taç giyme törenimden sonra bana 'Majesteleri' diyeceksiniz."

Grubun üzerine sersemletici bir sessizlik çöktü, bu sessizlik sadece metal geçitte yavaşlayan ayak sesleriyle bozuldu. Talasyn intikam almak için kendini hazırladı, damarlarındaki büyü bu büyük yükseklikte canlanmaya başladı. Tanrım, eğer saldırganlar onu itmeye çalışırsa-

Sevraim bir gök gürültüsü kadar gürültülü bir şekilde kıkırdadı. "Oh, pekala

Bitti, Lachis'ka!" Omzunun üzerinden baktı ve elini sallayarak elini Talasyn'in sağındaki ikizine, güzellik işareti olana doğru uzattı. "Bu Ileis." Sonra Talasyn'in solundaki ikizi gösterdi. "Bu Nisene. Ve daha önce *hiç* kimse onları bu kadar hızlı susturamaz." Alaric'e şakacı bir şekilde dirsek attı. "Şaşırtıcı değil mi, Majesteleri?"

Gece İmparatoru onu görmezden geldi. "Talasyn," dedi arkasını dönmeden. "Buraya gel."

İkizlerden uzaklaşmak için ona uygun bir bahane veriyordu. Yine de onun bu küstahlığına sinirlendi ve onu suçlamak için ağzını açtı-

Kraliçe Urduja arkasından, "Kocanla birlikte yürü, Lachis'ka," dedi. Uyarı, kraliyet ses tonunda gizliydi: Talasyn zaten içine düştüğü durumdan fazla olay çıkarmayı göze alamazdı.

Talasyn Ileis ve Nisene'yi iterek geçti, onların kızgın bakışlarının ağırlığı ensesinde hissediliyordu. Belki de Ne de olsa eski düşmanlarına hükmetmenin *bazı* faydaları vardı. Shadowforged Lejyonu'nun yakında kendi tebaası olacağını hatırlatarak son sözü söylediği için bir memnuniyet dalgası hissettiğini inkâr edemezdi. Alaric'le evlenmeye neredeyse de geçecekti.

Aceleyle adamın yanına gitti ve elini adamın kendisine uzattığı dirseğin kıvrımına soktu. Parmakları, sert kasların üzerine gerilmiş pullu deri bir kolluğun etrafına dolandı ve kol onu içine almak için yükseldi; çıplak kollarının, gezinen ellerinin altında nasıl hissettirdiğini hatırlıyordu. Kadın Citadel'in loş koridorlarına girdiklerinde, her an derisinden dışarı fırlayacakmış görünen adamın esrarengiz profiline kaçamak bakışlar atmaktan kendini alamadı. Nasıl olur da tüm tanrılar ve atalar adına bu kadar *sakin miydi*?

Yine de Belian amfiteyatrosundaki öpücüğün ve yatağında olan diğer her şeyin hiçbir anlamı olmadığı konusunda anlaşmışlardı. Alaric sadece sözüne sadık kalıyordu. Hiçbir anlamı yoktu çünkü hiçbir şeydi ve bu yüzden hiçbir şey yokmuş gibi davranıyordu, ki . O da öyle yapmalı.

"Kan dolaşımımı mı kesmeye çalışıyorsunuz, Majesteleri?" Adamın alçak gürültüsü kadının hayallerini yıktı.

"Özür dilerim." Kolundaki daraltıcı tutuşunu gevşetti.

Alaric sessizliğe gömüldü. Gri gözleri ona kaydı ve tekrar uzaklaşmadan önce bir süre oyalandı. Acaba o da düğün gecelerini mi düşünüyordu? Onun için de aralarında dolaşan hayalet, birbirlerinin farkında olmalarıyla titreyen görünmez akım mıydı?

Zihnini boşalt, diye azarladı Talasyn kendini. Kesath'a kadar onca yolu sadece Gece İmparatoriçesi olarak taç giymek için gelmemiştir. Biraz yalnız kaldıklarında Alaric'e Khaede'yi bulup bulmadığını sorması gerekiyordu. Arkadaşını Hisar'ın hapisanelerinde arayacağına söz vermişti ve eğer Khaede buradaysa, Talasyn onu almadan gitmeyecekti.

Bunu başarmak için tüm zekâsına ihtiyacı vardı.

Sonunda, Nenavaren birliğine bir Talasyn'in ertesi gün öğleden sonraki taç giyme törenine kadar kalmaları beklenen, birbirine bağlı odalardan oluşan süit. Yatak odalarının yanı sıra bir yemek odası ve bir de salon vardı; hepsi de siyah taş, büyük şömineler ve

Cilalı ama sade mobilyalar, orada burada tek tük eski duvar halıları. Alaric şöyle dediğinde Kraliçe Urduja'nın kaşları neredeyse saç çizgisinin içinde kaybolmuştu bile toplantının bitiminde dairesel salonda durdular. Kısa süren turda, tüm yemekler hizmetçiler tarafından kendilerine getirilecekti.

"Bizimle yemek yemeyecek misiniz Majesteleri?" diye sordu Zahiya Laçi.

"Programım izin vermiyor, Harlikaan," diye cevap verdi, kuru bir kibarlıkla. "Ancak, yarın taç giyme töreninden sonra bir gala olacak. Yemeğimizi o zaman birlikte yiyeceğiz."

Urduja başını salladı, bu yeni ve tuhaf dünyada misafirperverlik anlayışının kaybolmamış olmasından biraz olsun memnun olmuştu.

Alaric başka bir şey söylemeden salondan çıktı ve Talasyn'i onun bulunduğu boşluğa bakarken bıraktı. Yeniden bir araya gelmelerinin nasıl dair tüm stres dolu hayallerinde, bunun bu kadar ... klişe olmasını beklemiyordu. *Rahatsız* olmuştu. Ve ona kızgındı.

Jie ve Elagbi'nin kendilerine yardım etmekte olduğu, şarap ve çeşitli küçük tabaklarla dolu masaya doğru yürüdü.

Jie şişte kızartılmış ördek kanı küplerini ısırdı ve belli belirsiz çiğnedikten sonra yüzünü buruşturdu. "Çok yavan!" diye haykırdı, dehşet içinde.

Elagbi gözlerini kederli bir şekilde kısarak Parmaklarının arasında sebze rulosu. "Fasulye filizleri vıcık vıcık ve sosu da çok yavan."

Jie, "Hükümrانlık mutfağının Gece İmparatoru'nun sarayına tanıtmak Majestelerine düşecek," dedi.

Talasyn gözlerini kırpıştırarak onlara baktı, yanakları şişmişti. bir parça yumurtaya batırılmış yapışkan pirinç keki. Ona baktılar ve o da yutkunurken omuz silkti, ardından en ufak bir pişmanlık belirtisi göstermeden sirkeyle pişirilmiş karides ve deniz üzümü tabağına uzandı. Ne de olsa yemek yemekti.

Sonunda yemeyi bırakmak zorunda kaldı çünkü Kraliçe Urduja onu salonun tek penceresine çağırdı. Talasyn isteksizce gitti; ona Nenavar sınırları içinde bir ölçüde özgürlük kazandıran kavgadan beri birbirlerini az çok görmezden geliyorlardı ama böyle bir durumun uzun sürmeyeceğini bilmeliydi.

Zahiya-lachis sanki bu bir gurur meselesiymiş gibi, "Daha önce Nenavar Dominyonu'ndan hiç ayrılmadım," dedi - ki muhtemelen onun için öyleydi. Denizci dilinde konuşuyordu. "Şimdiye kadar bulduklarımdan hiç etkilenmedim. Çok perişan bir alan."

Talasyn büyükannesine sadece birkaç saat uzaklıkta bir güzellik olduğunu söylemek istiyordu. O zaman her şey netleşecekti.

İnsan onları gördüğü anda karla kaplı yaylalara neden Dünyanın Omurgası dendiğini anlıyordu. Baharın geldiğini ve Heartland'in kanyonlarının gümüş mavisini nehirlerle dolup taşıdığını, geçitlerinin yeşilliklerle bezendiğini ve çayırlarının çiçeklerle kaplandığını söylemeyi çok isterdi.

Ancak tüm bunlar artık var olmayan bir Sardovya'ya aitti ve bu yüzden onun yerine, "Buna sadece yarından sonraki güne kadar katlanmak zorundasın, Harlikaan" dedi.

"Gerçekten de öyle." Urduja ipek ve değerli taşlarla bezenmiş ince kolunu uzatarak ince konili parmağıyla birkaç noktayı işaret . "Şurada, şurada ve şurada birkaç çeşmeye ihtiyacınız olacak. Çeşitli binaları birbirine bağlayan bir gezinti yolu da fena olmazdı, belki birkaç çiçekli ağaçla birlikte."

Talasyn, "Gece İmparatorluğu'nun öncelikler listesinde güzelliğin pek üst sıralarda yer aldığını sanmıyorum," dedi.

"Öyle olmalı. Kitleler biraz yetenekten hoşlanır. Bu şehir imparatorluğunuzun kalbi, değil mi? Sakinlerini mutlu etmeniz gerekiyor ve *bunu* yapmak için de yaşanabilir."

"Bu gerçekten *benim* imparatorluğum değil-" Talasyn itiraz etmeye başladı ama Urduja sabırsız bir şekilde başını sallayarak onun sözünü kesti.

"Artık böyle düşünmenin bir faydası yok, Alunsina. Taşlar yerine oturdu. Kimse geleceğin ne getireceğini bilmiyor."

ama şimdilik" -Zahiya-lachis bir kez daha ufuk çizgisini işaret etti, bu sefer elini sanki bütünüyle kapsayacakmış gibi süpürdü- "Gece İmparatoru senindir, toprakları senindir, *gücü* senindir. Artık hükmetme zamanın geldi."

"Bu konuda çok hevesli görünüyorsun." Talasyn gözlerini büyükannesine dikti. "Kesathese tahtında bir torununun olması fikri *hoşuna* gidiyor."

"Neden olmasın ki?" diye karşı çıktı Urduja. "Hangi aile reisi evinin daha fazla nüfuz kazanmasına, daha fazla Prestij mi? '*Dünya sahnesinde önemli bir oyuncu olacağız*' - bunu bana kendiniz söylemişsiniz, ertesi gün düğün."

Bu sonsuza dek sürmeyecek. Gece İmparatorluğu yıkılacak, diye itiraz etmek istedi Talasyn ama o anda Urduja ellerini birleştirdi, sağ işaret parmağı sol elinin parmak kıvrımına özenli bir dikkatle vuruyordu.

Talasyn uyarı hareketinin ne olduğunu anlayarak donakaldı. Salonun her santimine dair farkındalığını ön plana çıkararak etrafına bir göz attı.

Tam olarak söylemek gerekirse, *mimarisinin* her santimetresi.

Kavisli duvarlar. Eliptik kemerli çatı. Cennetin Çatısı'ndaki bazı odalar da bu şekilde inşa edilmiş, sesi bir odak noktasına iletmek üzere tasarlanmıştı ...

Urduja'nın parmağı tıkırdamayı kesti ve duvarın bir bölümünü yerden tavana kadar kaplayan abanoz ağacından yapılmış devasa şömineyi göstermek için uzandı.

Birinin salondaki konuşmaları dinleyebileceği başka bir odanın girişini gizleyecek kadar büyüktü.

Urduja nereden biliyordu?

"Ben her şeyin hesabını yaparım," diye hatırlattı Zahiya-lachis ona, her ihtimale karşı Nenavaren diline geçerken sesini alçaltarak, iki hafta önce söylediği sözleri yineleyerek, "ve bu yüzden hiçbir şeye hazırlıksız yakalanmadım."

Talasyn'in aklına Urduja'nın dinleyenleri yanlış bir rehabet duygusuna sürüklemeye çalıştığı ve Dominyon'un Sardovian Allfold'un son kalesini sınırları içinde saklamak yerine, yeni buldukları konumun tadını çıkarmaktan ve yeniden dekore etmek gibi yüzeysel meselelerle meşgul olmaktan memnun olduğunu düşüncelerini sağladığı geldi.

"Kocanızın bizi Hisar'ın geri kalanından izole edilmiş bu pis köşe kanadına yerleştirmiş olması da gözümünden kaçmıyor," ekledi Urduja. Ses tonunu hafif tuttu. İçin Kulak misafiri olabilecek kişileri, kelimeleri anlamasalar bile konunun hala anlamsız olduğuna inandırmak. "Bu da halkının size maruz kalmasını sınırlamak istediği anlamına geliyor ve *bu* da ya bilmenizi istemediği bir şey olduğu ya da kalıcı ittifak ya da her ikisi."

Talasyn'in midesi ağrıyordu. Şüpheli sebze dürümü yüzünden miydi? Hayır, bu farklı türden bir acıydı. Ekstremitelerine yayıldı ve onu uyuşuk bıraktı.

Urduja'nın söyledikleri çok mantıklıydı ama Alaric'in gizli amaçları olması Talasyn için önemli olmamalıydı. Onun da vardı.

Yine de, az önce ona verdiği soğuk karşılama ile birleştiğinde, bu fark ediş canını yaktı.

Ona ihanet edecekti. Plan hep buydu. Şimdi onun da şeyler çevirdiğine karşı dikkatli olmalıydı ama büyük resim değişmemişti. Değişmemiş . Ve yine de-

Bana neler oluyor? Neden incinmiş hissediyorum?

Belki de gerçekten gıda zehirlenmesiydi. "Ne yapmalıyım?"

Talasyn sordu.

Urduja onun kolunu sıvazladı. "Başını aşağıda tut ve temiz . Yarınki taç giyme töreninde en çekici ve hoşsohbet halimle karşınızda olacağım ve elimden geleni yapacağım -ya da En azından, olayların genel gidişatı hakkında bir fikir sahibi olun." "Eğer sezgileriniz doğruysa, Kesathese" "Talasyn o kadar da konuşkan biri değil" dedi.

Zahiya-lachis sıırttı. "Meydan okumayı severim."

Hiç yorulmuyor musun, diye sormak isterdi Talasyn büyükannesine, her zaman iki adım önde olmaktan Herkes mi? Bu şekilde yaşamak zorunda olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Ama öğrenmeye başlamanın zamanı gelmişti.

Kesath'ta gece, yıldız desenli bulutlardan oluşan bir örtü ve sert bir rüzgâr altında inişli çıkışlı bir karanlıktı. Talasyn dışarı baktı

Odasındaki tek metal cam panelden, altında hiç bitmeyen, neredeyse siyah bir alan halinde uzanan ışısız Hisar'ı seyreliyordu. Bu geç saatte yanan tek pencere onunkiydi. Yatağının ateş lambası bastırıcı gölgeleri dağıtabilirdi.

Zihninin gözünde, çizgili yelkenleri Allfold anka kuşu ile süslenmiş bir yaban arısı uçuuyordu. O Kale'nin üzerinden, uçsuz bucaksız Kesathese düzlüklerindeki diğer tüm yerleşimlerin üzerinden geçirdi, sonunda uçuurumları aşarak eskiden Sardovya Hinterlandı olan bölgeye doğru süzüldü. Büyüdüğü Büyük Bozkır'ın üzerinden, Khaede ve Sol'un evlendiği Yaylalar'ın omurgasının üzerinden geçti ve sadece saatler sonra savaşta ölmüştü. Ve dağlardan sonra, son direnişlerin , şehirleri Gece İmparatorluğu'nun fırtına gemileri tarafından parçalara ayrılmış olan Kalpgah geldi. Aynı imparatorluk şimdi tüm kıtayı kapsayacak şekilde yayılmıştı.

Talasyn avucunu pencereye bastırdı. Çıplak tenine değen metal camın soğukluğu onu Sardovia'nın harabelerinden alıp bu odaya getirdi.

Son zamanlarda değişmez yoldaşı olan suçluluk duygusu, bir hayvan gibi ruhunu pençeliyordu. Bunca zaman sonra Kıta'ya geri dönmüş, Kıta'nın büyük bir kısmının yok olmasına neden olan adamlar .

Yapmak zorundaydım, dedi yansıması ona bakarken. karanlık camda suçlayıcı bir şekilde. *Bu şekilde herkes yaşayacak.*

Gaheris hariç.

Aslında şimdilik ona bir şey yapamazdı. Nenavar'ın Voidfell'i durdurmak için Kesath'ın gözüne girmesi gerekiyordu. Ancak daha sonra Naip'e ulaşmanın, onu öldürmenin ve böylece Sardovya kalıntılarının kayıp vatanlarını geri almalarına yardım etmenin bir yolunu bulmayı dört gözle bekleyebilirdi.

Sonrasına inanabilirdi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Urduja kendi öğüdünü tutma sanatında usta olmasına rağmen, sağ kaşının Gökyüzünün Üstündeki Gökyüzündeki atalara erken katılmak Talasyn'in Zahiya-lachis'i fark etmesini kolaylaştırdı içki servisi yapılmasını garip bulmaktan öte taç giyme töreninden *önce*.

Nenavaren sarayının önemli törenlerde orta derecede uslu durmasını sağlayan şey içecek beklentisiydi; Talasyn buna Kesathese'nin *bu* töreni atlatmak için bol miktarda içkiye ihtiyaç inandığı kadar inanıyordu.

Bu mağara gibi salondaki siyah-gümüş giysili subayların hiçbiri onun Gece İmparatoriçesi olmasını istemiyordu. Dürüst olmak gerekirse, Gece İmparatoru'nun kendisi de öyle. Ama en azından Alaric şimdiye kadar yandaşlarıyla bir köşede toplanmaktan kaçınmıştı, Şarap kadehine mırıldanıyor ve ara sıra ona şüphecilikten kızgınlığa uzanan bakışlar fırlatıyordu.

Talasyn'in geri dönmemek için kendini kontrol etmesi gerekti. Subayların karanlık bakışlarına aynı şekilde karşılık verdi. Kasırga Savaşları onların hafızasında olduğu kadar onun hafızasında da tazeydi. Etrafı eski düşmanlarıyla çevriliydi, siyah ve kırmızının girdabından oluşan, asimetrik yakalı ve bileklere kadar uzanan kolları olan yapılı bir korsajdan akan kat kat etekleri ve kurdeleli treni olan kullanışsız bir elbisenin içine tıkılmıştı. Kendisini gülünç hissetmesine neden olan bu elbise, savaşmak ya da kaçmak için hiç de elverişli değildi. Her ikisini de seve seve yapardı.

Siyah ve kırmızı. Alaric'in savaş kıyafetlerinin renkleri. Renk seçiminin sadece bir tesadüf mü olduğundan yoksa Urduja ile terzinin ayrıntılı bir şaka yapmak için işbirliği mi yaptıklarından emin değildi. Alaric'in bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordu ama granit oymalı yüz hatları her zamanki gibi okunamaz haldeydi.

İkisi de liçi şarabını yudumluyor ve çeşitli konuklardan gelen kırpılmış tebrikleri ve samimiyetsiz kabul ediyorlardı.

Böylesine önemli bir tören için beklenildiği kadar büyük bir toplantı değildi. Sadece bazı komodorlar ve generaller, hatta daha da az sayıda bölge valisi katılmıştı ki bu da Urduja'nın Alaric'in kendi halkı ile Nenavarenler arasındaki etkileşimi sınırlamak istediği yönündeki teorisini destekliyordu.

"Baban, bizi kendi oğluyla onurlandırmayı uygun görmedi. var mı?" Talasyn, en son iyi dileklerini ileten kişi uzaklaştıktan sonra Alaric'e sordu. Gaheris'in ne yapmayı seçtiği pek umurunda değildi ama gelininin taç giyme töreninde bulunmaması şüphe uyandırıcıydı. Ve eğer gerçekten dürüst olmak gerekirse, sonunda adamı görmek, ete kemiğe bürünmüş halini, her Sardovalı çocuğun kâbusu olan bu gölgeli hayaleti, yıllardır ülkenin başına bela olan tüm yıkımların mimarını görmek için sabırsızlandığını itiraf etmek zorundaydı.

Alaric, "Halkın gözünden çekildi," diye cevap verdi. "Öte yandan büyükannen oldukça eğleniyor gibi görünüyor."

Talasyn onun görüş alanını takip ederek Zahiya Laçi'nin bölge valilerinin arasında sarayda bulunduğu yere kadar geldi ama hiçbir şey söylemedi.

Ticaretin kârlı akışını kolaylaştırmak için diplomatik ilişkiler kuruyorlar," diye açıkladı.

"Yani her biri, kendi bölgesinin ürünlerini ithal etmeye öncelik vermesi umuduyla ona yalakalık mı yapıyor? ürünler."

"Sadece bu da değil. Her bölge aynı zamanda Nenavar'a giden o çok sevilen ilk doğrudan ticaret yolu için de yarışıyor."

"Başkent bunu iddia ederdi, değil mi?"

"Belki de değil." Çenesini kaşdı, biraz utangaç görünüyordu. "Bu benim üzerinde çalıştığım bir konu. Güçlü bir ulusal ekonomi, odak noktasını başka yöne çevirmeyi gerektirecektir.

Diğer bölgeleri soğukta bırakmak yerine merkezden. Sanırım Sardovya Allfold'unun sorunlarından biri de buydu: ticaret anlaşmalarının çoğu sadece Heartland'e fayda sağlarken, diğer eyaletler yok olup gidiyordu."

Talasyn sessiz kaldı. Kederliydi. Hornbill's Head'ya da Büyük Bozkır'ın başka bir yerinde pek iş bulunamamıştı. Becerileri ve biraz eğitimi olan çoğu insan güneye gitmiş, o kasvetli çayırları sonsuza dek geride bırakmıştı.

"Her şey değişecek," diye söz verdi Alaric, sanki onun yüzündeki ifadeyi doğru çözmüş gibi. "Her şeyi daha iyi hale getireceğiz. Sen benim imparatoriçemsin ve benim yanımda hüküm süreceksin."

Bir şeyleri değiştirmek için bir şans. Var olan zenginliği dağıtmak ve hiçbir çocuğun onun gibi büyümek zorunda kalmayacağından, hiç kimsenin onun çektiği acıları çekmeyeceğinden emin olmak için. Alaric bu geleceği ona çok belirsiz bir şekilde uzatmıştı.

Salondaki sesler eriyip gitmişti ve sadece ikisi *bir şeyin* eşliğindeydi... *bir şeyin*. Akla vaadi ve uzak bir ufku getiren bir şey.

Ama neye mal olduğunu hatırladığında her şey bir anda yerle bir oldu. Alaric'in geleceği

Kesath'ın tam kontrol sahibi olduğu bir Kıta hayal etmek, ancak kendisinin ve yoldaşlarının kaybettiği savaş sayesinde mümkündü. Birçoğunun uğruna öldüğü şey.

Ve şimdi *ondan* bir şey saklıyordu, Nenavar'ı ve yaklaşmakta olan Sardovya saldırısını potansiyel olarak tehdit eden bir şey saklıyordu.

Birbirlerine güvenemezlerdi. Bunu asla unutmamak için elinden geleni yapacaktı. Her şeyi Belian amfitiyatrosundan, düğün gecesinden önceki döndürmek zorundaydı.

"Bu Kıtadaki tüm muhalifleri öldürmemizden önce mi sonra mı?" Talasyn sahte bir parlaklıkla sordu. "*Sonra* daha uygun olacağını düşünüyorum. Bu şekilde, hiçbir

istediğimizi yapmamızı engelleyecek kimse yok. Bu her halükarda daha büyük bir iyilik için, değil mi?"

Alaric'in gri gözleri çakmaktaşı gibi sertleşti. "Nenavarenler sizi kesinlikle alaycılık konusunda eğitmişler. Bu size yakışmıyor leydim."

Onun bakışlarını cesurca karşıladı. *Biz uluslarımızın kılıçlarıyız.*

"Ne talihsizlik, senin fikirlerine büyük saygı duyuyorum," diye sırf onu kızdırmak için söylendi ve adam... hışımına çekip gitti.

Dışarıdan bakan bir gözlemciye göre, Gece İmparatoru sadece yeni gelen generalleri selamlamak için girişe doğru yürümüş görünebilirdi. Yalnızca Talasyn onun derisinin altına girdiğini biliyordu ve ondan mümkün olduğunca uzaklaşmak için ilk uygun bahaneyi değerlendirdi.

Onun aceleyle geri çekilmesiyle kazandığı küçük zaferin sevincini uzun süre yaşayamazdı, çünkü şimdi garip bir şekilde tek başına duruyordu. Talasyn ya Elagbi'yi ya da Jie'yi bulma niyetiyle topuğunun üzerinde döndü ama kısa süre durdu, parmakları yaklaşan gür sakallı Kesathese subayıyla yüz yüze geldiğinde şarap kadehinin sapını sıkıca kavradı. *En son* karşılaşacağı kişi Citadel'de karşılaşmak istedim.

"Lachis'ka," diye selamladı Komodor Darius, Kasırga Savaşları'nın son aylarında Allfold'a ihanet etmiş olan eski Sardovyalı serdümen. "Ya da İmparatoriçe mi demeliydim?"

Talasyn Darius'tan en son haber aldığı anda, Alaric'le birlikte Işıkdöken tapınağının kalıntılarına doğru yürüyüşe çıkmışlardı ve

Adamın yeni rütbesine küçümseyici bir gönderme yapmıştı. Bu, Darius'un Emniyet'e bilgi aktardığı için verdiği ödüldü. Kesathese'ye Sardovian Allfold'un Heartland'deki savunmasının yanı sıra Talasyn hakkında bilgi verdiği ve Nenavar'daki Light Sever'in haritasını sağladığı için teşekkür ederiz.

On dört yaşındaki halini Hornbill'in enkazından uzaklaştıran nazik hiçbir iz bulamadı.

Baş, Ideth Vela'nın bir zamanlar hayatı pahasına güvendiği kişiydi. Highlands'in teslim olduğu haberini getiren Amirante'nin ofisinin önündeki korkmuş, umutsuz gazinin en ufak bir bile yoktu ve Hepsinin öleceğini fısıldıyorlardı. Darius Lekesiz, şık bir şekilde dikilmiş bir üniforma giyiyordu, gözleri soğuk ve tavırları profesyoneldi ve Talasyn'le daha önce hiç karşılaşmamış gibiydiler.

Ama bu onu, hafif dokunmuş bir hançeri adamın göğsüne saplama hayalleri kurmaktan alıkoymadı. Ya da belki bir baltayla kafasını koparmayı ...

Sonunda sesini bulmuştu. "Sanırım *İmparatoriçe*, bana *dümençi* diye hitap ettiğin zamanlara göre bir adım " dedi Talasyn, pek de nazik olmayan bir şekilde ama buna hakkı olduğunu düşündü.

"Birkaç basamak yukarı," diye kabul etti Darius. "Gerçi ben hiç başkalarının üzerinde yeni bir rütbeye sahip olacak bir tip olduğunuzu düşündüm." "Gerçekten de, insanların neler yapabileceğini kimse bilemez, Komodor."

Darius servis yapan kızı yanına çağırdı ve onu göndermeden önce tepsisinden bir kadeh erik konyağı aldı. Kadehin derinliklerine baktı ve içindekileri evirip çevirdi. "Hayatta kalma ihtiyacının nasıl

İnsanları değiştirmek öyle," dedi ciddiyetle. "Benden istediğiniz kadar nefret edin, ama bazılarımızın uzak diyarlarda sırtını dayayabileceği bir kraliyet mirası yok."

"Amirante senin için ölürdü," diye tısladı Talasyn. "Bu duyduğum en saçma şey." Bir ses çıkardı

sessiz, küçümseyici bir kıkırdama. "Ideth Sardovia için ölebilirdi, evet. Gece İmparatorluğu'nu yenmek için ölebilirdi. Ama benim için ya da senin için değil. Biz onun savaşındaki satranç taşlarıydık, tamamen harcanabilirdik. Yoksa neden Sardovia'ya bir

Genç bir kız, tek başına ve düşman topraklarda bir Light Sever aramak için denizi aştı? Ama"-ve burada ona bakıp omuz silkti-"sonunda ikimiz için de her şey yoluna girdi, değil mi?"

Talasyn zar zor içtiği şarabı adamın suratına fırlatarak kurtulup kurtulamayacağını merak etti. Yine de salonun etrafına hızlı bir bakış atması buna karşı karar vermesine yetti. Birkaç Kesathese subayı hevesle onu ve Darius'u izliyordu; imparatorlarının yeni eşi ile savaşta onun tarafını satan adam arasında bir olay bekledikleri açıktı.

Hasta bir sığırkuşunun etrafında dönen bozkır akbabaları gibi, diye düşündü tiksintiyle.

Ama Nenavarene onu buna hazırlamıştı. Hükümrانlık sarayında geçirdiği zaman için hiç bu minnettar olmamıştı. Kendini biraz daha dikleştirerek Darius'a Kraliçe Urduja'nın çok ama çok iyi becerdiği o soğuk ve esrarengiz gülümsemesini sundu. "Ben halimden oldukça memnunum."

Darius'un sakalı seğirdi, üst dudağı kıvrıldı. "Ideth Vela'nın da henüz Sardovya için ölmediğinden şüpheleniyorum."

Talasyn tamamen hareketsiz ve boş yüzlü duruyordu. Bu tam bir özdenetim başarısıydı, paniğin üzerine aceleyle duvar örmüştü.

ruhunun derinliklerinden fışkırdı ve varlığının her parçasını uyuşturdu. *Bu* en büyük tehlikeydi, onun ve Bu işin içinde olan herkes bir can simidi, ileriye dönük bir yol bulmak için umutsuzca çırpınırken bunu hesaba katmamıştı. Darius Amirante'yi iyi tanıyordu. On yıl boyunca onun sağ kolu olmuştu. Onun becerikliliğini, kararlılığını ve her türlü hilesini çok iyi biliyordu.

Vela'nın asla kolay pes etmeyeceğini biliyordu.

Talasyn o ana kadar yudumlayabildiği birkaç damla şarabı kusma isteğiyle dolup taşıyordu. Babasının araya onu kolundan tutarak Darius'un yanından uzaklaştırmasıyla bunu yapmak zorunda kalmaktan kurtuldu.

Prens Elagbi, "Tanrım, Ossinast ne düşünüyordu da seni böyle yüzüstü ," diye homurdandı. "En azından önce bana ya da büyükannene kadar eşlik edebilirdi. Sanırım sosyal ilişkileri

daha iyi bir mutfağın yanı sıra sarayına lütufta bulunacak." Ona derin bir endişeyle yan yan baktı. "Umarım haddimi aşmamışımdır canım, o adamla sohbet ederken çok rahatsız görünüyordun. Kimdi bu arada? Onu çağırayım mı?"

"Sana her şeyi sonra anlatacağım, Amya," dedi Talasyn belli belirsiz.

Nenavar Hükümdarlığı'ndan Majesteleri Alunsina Ivralis, hafif bir bahar yaşanırken Kesath'ın Gece İmparatoriçesi olarak taç giydi.

Başkentin semalarından yağmur yağıyordu. Kale'nin büyük balkonunun üzerinde asılı duran ve siyah-gümüş sancakların dalgalandığı çatı çiseleyen yağmura karşı korunaklıydı Ossinast Hanesi'nin kimera armasını taşıyan Talasyn kocasının önünde diz çöktü. Kocasını kaldırırken, elbisesinin kanlı ve geceyarısı trendi cilalı obsidyen karoların üzerine yayılmıştı.

Taç da bir başka öfke sebebiydi. Kıtadaki tek maden yataklarının bulunduğu eski Sardovya Hinterlandi'nden çıkarılan platinden dövülerek yapılmıştı ve Sahil'den gelen incilerin yanı sıra Heartland yakutlarıyla süslenmişti. Taç Nenavaren standartlarına göre son derece *sade* olsa da Gece İmparatorluğu'nun Lir'in bu köşesini tamamen fethettiğinin güçlü bir sembolüydü. İnce bir şey olan taç, Alaric'in siyah eldivenli ellerinde Talasyn'in başının üzerine kaldırılırken, Kesathese Yüksek Komutanlığı ve onlarla birlikte balkondaki Dominyon temsilcilerinden, geniş plazaya hassas sıralar halinde yayılmış, yağmur damlaları üniformalarına ve siyah zırhlarına sıçrayan çok sayıda asker ve lejyonere kadar herkes onu izliyordu.

Dizleri sancı yapmaya başlamıştı. Alaric'e sessizce devam etmesi için ısrar etti.

"Gece İmparatorluğu halkını yasalarımıza, geleneklerimize ve tanrılarımızın ilkelerine uygun olarak yöneteceğine yemin ediyor musun?" diye sordu, taşlaşmış gözleri onun yüzünden hiç ayrılmadan.

"Yemin ederim." İfadesi havada çınladı, sakın En nefret ettiği düşmanlarının konuşuyor olmasına rağmen sakın ve istikrarlıydı. Sardovyalı Amirante Nenavar'da hayatta ve iyiydi, müttefik toplamak. İlerlemenin bir yolu vardı ve bunu bilmek ona soğukkanlılık veriyordu. Şimdilik işbirliği yapacaktı çünkü bir gün Kesath düşecekti.

"Evlilik bağıyla bağlı olduğumuz sürece sadakat ve irademe itaat edeceğine yemin eder misin?"

Bu özellikle hoşlanmadığı kısımdı. "Yemin ederim." Ses tonunda belli belirsiz kavgacı bir ton belirirken gözlerini devirmeye tehlikeli bir şekilde yaklaştı. İradesine itaat - ona gösterecekti!

Alaric'in ağzının çizgisi, kızın ne düşündüğünü *tam olarak* biliyormuş gibi hafif bir sırtışla yukarı doğru kıvrıldı ve kısa bir an için sanki kavgaları hiç yaşanmamış gibi aralarında dostça bir şey geçti. Konuşmasına başlarken sesi fark edilir derecede daha yumuşaktı yeminin son satırlarını okudu. "Yanımda kalacak mısınız?" diye sordu. Obsidyen binalar, yağmur ve rüzgârda savrulan siyah sancaklar üzerindeki gümüş kimeralar tarafından çerçevelenen "Düşmanlarıma karşı benimle duracak ve imparatorluğumu kurmama yardım edecek misin?" diye ekledi.

Talasyn yalan söylediğini bilmenin verdiği ürpertiyle kalp atışlarının hızlanması üzerine, "Söyleyeceğim," dedi.

Tacı kızın başına yerleştirdi, ve ellerinin kızın yüzünden aşağıya doğru kaymasına izin verdi, ipekli parmakları kızın elmacık kemiklerine değdi. Kısacık, yumuşak, büyük olasılıkla kazara dokunuşlardı ama yine de nabızı hızlandı.

Ona bakıyordu ve onu ilk görenlerden biri de oydu; göklerde, omzunun üzerinden, fırtına gemisi kalın gri yağmur bulutlarının arkasından çıkıyordu. İçine daldı Hisar'ın üzerinden hızlı bir iniş yapan yıldırım topları, ateşleme pozisyonunda dışa doğru uzanarak Hisar'ın dışbükey alt kısmını yüzlerce metalik uzuv gibi çevreledi. Geniş bir bölümü boyanmış

yarı saydam metal cam panellerden oluşan eliptik

Zayıf gün ışığında bile parlak turuncu renkte parlayan gövde, Sardovya anka kuşuydu.

Talasyn şaşkınlık içinde *Chiton*'u tanıdı, Lasthaven'dan kurtulan üç Allfold fırtına gemisinden biriydi ve Nenavar'daki Fırtına Tanrısı'nın Gözü'ne ulaşamayan tek kişi oydu. Herkes gibi o da *Chiton*'un ya Kesathese arama ekipleri tarafından yok edildiğini ya da dünyanın öbür ucuna kaçtığını düşünmüştü. Ama şimdi buradaydı, tepesinde korkunç bir dev, pervasızca hareket ediyordu kükreyen bir kaosa dönüşen taş giyme töreninin yapıldığı alana doğru hızla ilerledi.

Alaric Talasyn'i ayağa kaldırdı ve balkon korkuluklarından uzaklaştırarak Nenavaren birliğine doğru itti. Ardından yıldırım dalgalar halinde geldi ve *Chiton*'un toplarından mavimsi beyaz çizgiler halinde dökülerek havayı, binaları ve bedenleri yakıcı bir hiddetle süpürdü. Alaric kendisini saldırıdan korumak için mürekkepli bir kalkan oluştururken, Talasyn'in gözleri fırtına gemisinin gölgesinde babasınıninkilerle buluştu ve onu, Jie ve Urduja'yı güvenli bir yere götürmekten başka hiçbir düşüncesi kalmadan koşmaya başladı. Neredeyse delegasyonuna ulaşmıştı, onu da yanlarına çekmek için uzanan Lachis-dalo'dan sadece birkaç adım uzaktaydı. Koruyucu çember ve Nenavaren soylularını içeriye yönlendirirken, önündeki boşlukta kör edici bir yıldırım sağanağı patladı.

Zemin parçalandı ve bir zamanlar balkon olan kırık taş yağmuruyla birlikte o da düşüyordu.

Talasyn'in elinde altın bir hançer belirdi ve onu ulaşabileceği bir yerdeki yıkılmakta olan bir sütuna sapladı. Hançer ışıltılı kılıç, sütunda derin bir yol açarken siyah kıvılcımlara benzer obsidyen parçacıkları gönderdi ve can havliyle kabzaya tutunurken yerden beş metre yukarıda düşüşünü durdurdu.

ortasında, Gölge Geçidi'nden çağrılan bir yakalama kancası onunkinin yanındaki sütuna battı. Kanca

Bağlı olduğu gece yarısı ipi çatırdayarak hızla kısaldı ve Alaric ipin ucunda onun biraz altında sallanmaya başladı.

"Atla!"

Alaric sesini o kadar nadiren yükseltiyordu ki Talasyn hiç düşünmeden hemen itaat etti. Talasyn plazanın zeminine düştü ve Alaric de onu takip ederek yanına indi.

Yıldırımlar, birkaç saniye önce tutundukları sütunları paramparça etti.

Yüzüstü yatan Talasyn çılgınca etrafına bakındı. Eşek arıları fırtına gemisinin hangarlarından fışkırıyor, hareket eden her şeye arbalet okları fırlatıyordu. Meydanı uçaksavar kulelerinin çoğu ilk yıldırım dalgası tarafından yok edilmişti ve Kesathese askerleri ve Shadowforged lejyonerleri sütunların ve kapıların arkasında savunma pozisyonları için çabalıyorlardı ve çatının parçalanmış bölümleri.

Bir isyan. Talasyn dağınık düşüncelerini bir araya getirdi. Kıtada bir isyan vardı. Sardovianlar öylece teslim olup Kesath'ın yönetimini kabul etmemişlerdi.

Ama bu bir intihar göreviydi. Hisar kendi hava gemilerini, fırtına gemilerini topladığında, ki bu her an olabilirdi, Sardovianlar ezilecekti ve onlarla birlikte *Chiton* da ellerinde olabilecek en değerli silah olacaktı. Buradaki amaç neydi?

Khaede de onlarla mıydı?

Alaric dizlerinin üzerine çökerken o da doğrulup oturdu. İkisi de taşlarını kaybetmişti. Savaşın gürültüsü arasında tek "Ailem" oldu.

"Balkon çökmeden hemen önce içeri girdiklerini gördüm. Adamlarım onlara göz kulak olacak." Gölge Geçidi'nden bir bıçak ördü ve kadının eteklerinin üzerinden aşağı indirdi.

"*Ne yapıyorsun?*" diye haykırdı adam ipekli kumaşı kesip biçerken, alt katları yırtıp atarken, kenarları kesip biçerken, hacimli trendi kesip atarken. Rahatsız etmek istemeseydi onu tekmeleyebilirdi.

Fısıldayan bıçağın çıplak bacaklarına çok yakın süzülen narin, tehlikeli dansı.

"Kaçmanı kolaylaştırmak için." Yaptığı işten memnun Alaric ayağa kalktı; *Chiton*'un şimşeklerinin örtüsü altında meydanın ortasına inen hırpalanmış bir sığır gemisinden fırlayan Sardovian kara kuvvetiyle yüzleşmek için tam zamanında gelmişti.

Turuncu ve sarı kol bantları dışında belirgin bir üniforma giymeyen, ayak takımı bir gruptu. Bazıları arbalet, bazıları kılıç taşıyordu ama büyük çoğunluğu sadece tarım aletleri kullanıyordu. Talasyn hepsini kurtaramazdı ama denemek zorundaydı. Eğer kimliğini açığa çıkarmadan onlara geri çekilmeleri gerektiğini söylemenin bir yolunu bulabilirse -eğer onlara fırtına gemisini boşa harcamamalarını, Amirante'yi beklemelerini söyleyebilirse-

Yuvarlak kenarlı ve konik tabanlı seramik bir nesne onunla Alaric arasındaki boşluğa fırlatıldı. Talasyn'in kendini fırlatmasını sağlayan şey içgüdüydü, basit ve düşüncesizce, sanki savaş onun kemiklerini hiç terk etmemiş gibi

son kaçtı. Mermi yere düşer düşmez, kulaklarında gümbürdeyen bir gürültüyle patladı.

Dünya kil parçalarına, sönmemiş kirece ve sülfüre dönüştü.

Talasyn Alaric'i kontrol bile edememişti, çünkü bir yaban arısı koridoru daha tozlar yatışmadan alçalmış ve ona doğru bir yayılım ateşi açmıştı.

Ne-

Geminin kuyusuna yerleşmiş olan dümenci Talasyn'e biraz tanıdık gelmişti ama onu tanımadığı belliydi. Bir kalkan ördü ve onu önünde tuttu, umuyordu ki

Işık büyüğü gösterisi hafızasını canlandıracaktı. Ama adam gelmeye devam etti ve kadın daha fazla siper bulmak için koştu. Demir cıvatalar

Etermanlı savunmasından zararsız bir şekilde sekti ve bir barikat kuran Gölge dövmeli lejyonerlerden birini yakaladı. kapı aralığından habersiz.

Bir kurşun göğsüne, diğeri karnına saplanmış halde yere yığıldı. Talasyn'in kesik etekleri

çömelmek için yanından hızla geçerken cesedine sürtündü. bir enkaz yığınının arkasında. Lejyoner arkadaşları, havada uçan ve arı gemisini ve dümencisini parçalara ayıran gölge enerjisinden yaparak büyülerini büyük bir intikamla serbest bıraktı.

Talasyn bir mide bulantısı dalgasıyla savaştı. Yapılacak en mantıklı şey olduğu yerde kalmak, Lejyon'la birlikte kalmaktı. Ama öylece çömelip daha fazla Sardovialının ölmesine izin veremezdi. Pazarlık etmiş, yalvarmış, politika ve etermanlık eğitimi almış, kendini bildiği her şeyden soyutlamış ve başka kimse ölmesin diye yeminli düşmanına bağlılık yemini etmişti.

Kocasının kendini öldürmesine de izin veremezdi. Onu görene kadar meydanı taradı; Sevrain, Ileis ve Nisene ile birlikte kusursuz bir düzen içinde savaşıyordu. Alaric'in üstü başı dağınıktı, güzel giysileri is içindeydi ama tek parça halindeydi ve önemli olan da buydu, anlaşmanın ve Voidfell'i durdurma ihtiyacının ötesine geçen bir şekilde. Bu kabul edilemeyecek kadar tehlikeli bir yoldu ve Talasyn Elbette *şimdi* bunun üzerinde durmayacaktı, çünkü Hiras'ı biraz daha uzakta gördü.

Hiras. Talasyn'in Lasthaven savaşında Lejyon'dan kurtardığı genç öğrenci. Onun toplu geri çekilme sırasında geride kaldığını fark etmemişti bile. O zamandan beri bir ot gibi büyümüştü. Bu çelimsiz ve çukurlu genç adam şu anda diğer dört isyancıyla birlikte iki sütun arasında savunma pozisyonu almış, arkalarında da bir duvar vardı.

Chiton plazaya bir yıldırım sağanağı daha gönderdi ve Talasyn Kesathese'nin dikkati dağılmışken Hiras'a koşma fırsatını yakaladı. Beyaz-sıcak akımlar Kırık taşlar ve parçalanmış bedenler arasında ilerlerken topuklarına çarptı ve sonunda duvara ulaştı. Küçük isyancı grubunun arkasında Hiras'ın adını sayıklıyordu...

Diğer dört Sardovialı ile birlikte o da etrafında döndü. Kızıl saçlarının altında, kahverengi gözleri iri iri açılmıştı.

tanıma. Hâlâ yapabiliyorlarken kaçmalarını söylemek ya da Khaede'yi sormak için ağzını açtı, karar veremedi-

-Ve o tereddüt anında Hiras'ın çocuksu yüz hatları öfkeyle çarpıldı.

"İşte "

Arbaletini kaldırıp Talasyn'in kafasına nişan alırken, arkadaşları kazma ve av bıçaklarını sallayarak ona saldırdı.

"İşte hain! *Öldürün onu!*"

BEŞİNCİ BÖLÜM

Zaman yavaşladı, yaylı tüfeğin tetiğinin tıkırtısı Talasyn'in kalp atışları arasındaki boşlukta yankılandı. Elinde kavisli, sivri uçlu bir kılıç belirdi ve onu geniş bir kavisle savurarak Hiras'ın ona fırlattığı demir oku ikiye böldü. Epifani, hiçbir zaman rahatlama bulamayacağı bir ateşin soğukluğu gibi içine çöktü.

Daha önce eşek arısı *gemisini* kullanan dümenci onu tanıdı. Kıtada geride kalan Sardovialılar onun Alaric ile evlendiğini öğrenmişlerdi ama Ideth Vela'nın Nenavar Hükümdarlığı ile yaptığı anlaşmayı bilmiyorlardı. Talasyn'in onlara ihanet etti.

Onun ölmesini istediler.

"Bekle!" Hiras'ın yoldaşları ona doğru yaklaşırken Talasyn haykırdı. Av bıçaklarını engellemek için bir kalkan çağırdı ve ışıkla dönen bıçağı bir kazmanın kafasını kopardı. Manevraları tamamen savunmaya yönelikti, aethermancy'si susturulmuştu. Saldırganların hiçbirine zarar verememişti. İsimlerini bilmiyordu ama yakından bakınca hepsi tanıdık geliyordu. Onların yanında savaşmış, barakaları ve yemekhanelerdeki yemekleri onlarla paylaşmış, ortak bir amaç uğruna birleşmişti. "Bekle," diye tekrar denedi, onu duvara yasladıklarında ve eli silahlı adam Kalan işlevsel kazma ucunu kalkanına saplıyor, zaten zayıf olan büyüde bir açıklık arıyordu, "lütfen, anlamıyorsun-"

"*Anladığım* kadarıyla" - adamın dudaklarından tükürükler saçıldı - "sen bizim Işıksavurucumuzdun ama şimdi Gece İmparatoru'nun fahişesisin. Ve ikiniz de yakında öleceksiniz. yeterli."

Yumruğu, kalkanının yanan kenarının üzerinden yanağına çarptı. Bir çiftlik işçisinin kaslı yapısına sahipti ve

Talasyn'in boynu darbenin şiddetiyle yana doğru büküldü, acıdan görüşü bulanıklaştı. Duvara yaslanırken kılıç ve kalkan titreşerek yok oldu,

Yere yığıldı, kulakları çınlıyordu, zihni bulanıktı, hiçbir savunması kalmamıştı. İsyancılar silahlarıyla bir anda her taraftan saldırmışlardı ve başka çıkış yolu yoktu-

En faydalı olabilmesi için Lightweave'in bilenmiş olması gerekiyordu.

kullananın niyetini yansıtan araçlara dönüşür. Zihin keskin olmalıydı ki büyü daha da keskin olabilsin, niyet ister bağışlamak ister yok etmek olsun. Ama bazen zihin sadece çaresizliği bilir, sadece bedeni kurtarmayı bilirdi.

Bir altın ışıltısı patlaması savaştan zarar görmüş havayı yakıp kavurdu ve dört asinin üzerine, perdeler çekildiği anda odaya dolan gün kadar hızlı bir şekilde çöktü. Dört siluet durdukları yerde donup kaldı. Güneş ve aether parıltılarıyla yutulmuş, kararmış formları içten içe aydınlanmıştı.

Benden geliyor, Talasyn şaşkınlık içinde fark etti. Büyüsü damarlarından fışkırıyor, etrafında toplanıyordu.

Aynı zamanda düşman olarak işaretlediklerini de yuttu. Dönüyor ve öfkeleniyor, her bir aktinik nabızla kemiklerin hatlarını, yüz buruşturmaların iskeletlerini belirginleştiriyordu. Bu

İsyancıların çığlıkları havayı böldü ve gözleri yaşlarla doldu. Yere yıkılan dört siluet hafızasına kazındı. Diğer tüm günahlarına ek olarak.

Işık örgüsü çekildikten sonra görüşünde karanlık noktalar bıraktı. Kafatasındaki çınlama azaldı, ama dünya ıslak bakışları arasında belli belirsiz bulanık kaldı. Hiras ölen yoldaşlarını görünce, kabarmış derilerinin kül rengi kemiğe kadar nasıl soyulduğunu görünce titriyordu. Işık tarafından yenmişlerdi.

"*Neden?*" Cızırtılı sesindeki ağlamaklı nota onu bir askerden ve Talasyn'in müstakbel katilinden çok, kasırgaların gölgesinde büyüyen, hiç olmadığı bir çocuk gibi gösteriyordu. "*Bizi kurtarman* gerekiyordu..."

Hıçkırarak ağlayarak yayını tekrar kaldırdı ve Talasyn sadece kendi arasından ona bakabildi, sırtı duvara dönüktü, plaza dumanla doluydu ve *Chiton*, Tempestroad'u toplanlarında tüketirken şimşekler de sönüyordu. Fırtına gemisi ve kendisi için yolun sonuydu, çünkü Hiras'ı öldüremezdi, hiçbir yolu yoktu ...

Sonra kesik dişlerinin arasından çıkan bir öfke hırıltısı, Gölge Geçidi açılırken bir aether çığlığı, Alaric önüne atlarken yırtık pırtık resmi bir pelerinin girdabı, savaş tırpanını Hiras'ın elindeki arbalete doğru sallıyor.

Hiras, silahı ikiye bölündüğünde panik içinde bir çığlık attı. Alaric'in bir sonraki saldırısından sıyrılarak yana doğru hareket etti ama korkusu sonunda onu olduğu yere mıhladı. Talasyn ikisini de profilden gördü. Hiras rüzgârda savrulan bir yaprak gibi titriyordu ve tırpanını asinin kafasına indirirken Gece İmparatoru'nun gümüş gözlerinde buz gibi bir öfkeden başka bir şey yoktu.

"*Alaric, yapma!*" Talasyn çığlık attı.

Alaric dondu kaldı. Tırpan, hedefine temas etmesine kıl payı kala ortadan kayboldu. Dönüp ona tamamen baktı.

Bir asinin kılıcı arkasında yükseldi.

Ve Alaric'in sırtı bu yeni saldırganı dönük olduğu için, başka bir şey için artık çok geç olduğu için, ona canlı ihtiyaçları olduğu için-

-Çünkü ona canlı ihtiyacı vardı.

Talasyn gücünün son kalıntılarını kullanarak Işık Örgüsü'nden bir mızrak yaptı. Alaric'e sinsice yaklaşan Sardovyalı asiye doğru fırlattı. Bıçak adamın göğsüne saplandı ve gözlerindeki yaşam soldu ve Hiras'ın iki asi tarafından yakalandığı sırada yere düştü.

Siyah zırhlı, miğferli figürler. Bir Shadowforged fırlatma bıçağının yolunun dışında.

"Sorgulama için birini canlı bırakmalıyız!" Sevrain lleis'in Hiras'ı yere sermesine yardım ederken silahın kaynağına bağırırdı. "*Dürüstçe.*"

Birkaç adım ötede duran Nisene ona kaba bir el hareketi yaptı.

Gökyüzünde, *Chiton*'un gövdesinin ötesinde, beş Kesathese kurt coracle filosu, bir Gece İmparatorluğu fırtına gemisinin korkunç hayaleti ile birlikte plazaya yaklaştı.

Hiras yüzüstü yatıyordu; Ileis ve Sevrain Neredeyse üzerine oturup kollarını arkasından büküyordu.

Onu öldürmeliyim.

Bu sözler Talasyn'in zihnindeki bulanıklığı delip geçti. Hiras o kısa acı anını Kesathese sorgucularının elinde geçireceği günlere tercih ederdi. Bu bir iyilik olurdu.

Ve bir tane daha?

Sıkılmış dişlerinin arasından, "Yap ," dedi ve Talasyn önce onun kendisiyle konuştuğunu sandı.

Ama Hiras başını çevirip *Chiton*'a baktı. "Yap ," diye tekrarladı, acı dolu bakışları o dehşet verici silueti göklere yükselmiş bir derin deniz yaratığı gibi. "Kaybettiğimiz her şey için."

Sardovya fırtına gemisi, Squallfast ile güçlendirilmiş aether kalpleri parlak, zehirli bir yeşil renkte parlayarak, yaklaşmakta olan Kesathese filosundan uzaklaşıp plazaya doğru *daldı*. Binlerce tonluk çelik iskelet ve metal cam paneller hepsinin üzerine çullandı. Hisar'ın dörtte birini dümdüz edecek kadar büyüktü ve kaçmak için artık çok geçti.

Talasyn sonunda isyancıların planını bütünüyle gördü. Gece İmparatorluğu'nun tüm siyasi ve askeri liderleri taç giyme töreni için. *Chiton*'daki herkes ölecekti, evet ama Ossinast Hanesi'ni, Kesathese Yüksek Komutanlığı'nı ve Shadowforged Lejyonu'nu da götüreceklerdi.

Ve saldırıyı durdurmak için kimsenin yapabileceği bir şey yoktu. Lejyonerler mürekkepli kalkanlarını başlarına geçirip kendilerini siper ederken, subaylar ve astları savaşı bırakıp her neyse ona kaçtılar.

çevredeki binalarda bulabildikleri önemsiz bir siper,

yakında hepsi toza dönüşecekti. Alaric vahşi gözlerle ona doğru koşarken Talasyn çok yavaş, çok titrek bir şekilde ayağa kalktı.

Ona seslenecek, kendini koruması için ya siper almasını ya da içeri girmesini söyleyecekti ama kelimeler boğazının yarısına kadar buharlaştı, etrafındaki çığlıklarda, ölümün kesinliğinde, gün ışığının azalmasında ve *Chiton*'un dalışında kayboldu.

Kuzeydoğudan karanlık fışkırdı. O yöndeki birkaç kule yıldırım dalgaları tarafından yıkılmıştı, Talasyn'e Hisar'ın kasvetli taş binalarından birinin net bir görüntüsünü bıraktı. Gölge Geçidi çatısındaki açıklıklardan dışarı akarken temelleri titriyordu.

Büyü o kadar yoğundu ki başlangıçta bina içten içe yanıyormuş gibi görünüyordu. Ancak tüm siyah duman kısa süre sonra bir gece dalgası halinde düşen fırtına gemisine doğru süpürüldü ve kimeraların, Kesath'ın imparatorluk mühründe yer alan ve çoktan kıtadan gitmiş olan ancak bugün geri getirilen yaratıkların puslu şeklini aldı. hayalet yaşam. Uzayın derinliklerinden gelen obsidyen enerji, yılanbalığı benzeri bedenlere dönüşerek Aslan yeleli başlarıyla Shadowgate, antilop toynaklarıyla havada dörtnala koşuyordu. Kimeralar, Talasyn'in bizzat şahit olmasaydı mümkün olduğuna asla inanmayacağı bir etermani başarısı olan kara duman ve kâbusla gökyüzünü doldurdu.

Alaric ona, mürekkepli kimeraların izdihamının Sardovya fırtına gemisini yutmasıyla aynı anda ulaştı. O da Onu duvara doğru bastırdı, metal cam ve çelik yağmuru meydana kaplarken onu vücuduyla örttü. Gölge Geçidi *Chiton*'u parçalara ayırırken.

Rahatlamaktan bunalan Alaric, babasının büyüü başkentin üzerinde şiddetlenirken gözlerini duvara dikti. Neler olduğunu anlamak için etrafına bakmasına gerek yoktu; kimeralar fırtına gemisinin saracak, gövdesini parçalayacak ve içindeki her şeyi -herkesi- yutacaktı.

Böyle bir gücü açığa çıkarmak bedelsiz değildi ama gerekli bir fedakârlıktı. Bugün Hisar düşmeyecekti.

Alaric, Talasyn'in kendisine karşı titrek bir nefes aldığını hissetti ve içgüdüsel bir korumacılığın etkisiyle daha da eğilerek Talasyn'in içine girdi. Kızın öldürülmeye bu kadar yaklaşmış onu sarsmıştı; hem de eski hemşerileri tarafından. Onun hayatını kurtardığını, bunu yapmak için eski bir yoldaşını öldürdüğünü zar zor idrak edebiliyordu. Kendisinin ve halkının, hayatta kalan bir Sardovya fırtına gemisine karşı tamamen hazırlıksız, kolay hedef haline gelmiş olmasından duyduğu ıstırapla sarsılmıştı.

Tıpkı Hisar'ın yıllar önce Sunstead Işık Dokumacıları'nın saldırısına karşı hazırlıksız olduğu gibi.

Alaric, Talasyn'i, babası kanlar içinde yatarken ve büyükbabası sürgülü kapının ötesinde bir yerde, savaşın ve yıkımın hüküm sürdüğü bu şehirde ölürken annesinin onu tuttuğu gibi kollarının arasına alırken duvardan akan tozları izledi.

yeniden öfkeleniyordu. *İşte bu yüzden savaşmaya devam etmeliyiz,* diye düşündü bükülen çeliğin, paramparça olan metal camın ve patlayan aether kalplerinin kakofonisi üzerine. *Her şey göz açıp kapayıncaya kadar elimizden alınabilir. Bu asla durmayacak.*

Etrafımızda düşmanlar var.

Nenavaren birliğinin barikat kurduğu oturma odası bu kadar uzak bir mesafeyi hesaba katacak kadar büyük olmamasına rağmen, hıçkırık sesleri çok uzaklardan geliyor gibiydi.

Talasyn, uyuşukluk ve adrenalinin azalması katmanlarının altında derinlerde bir yerde, hıçkırıkların ama etrafını kolaçan ettiğinde Jie'nin yandaki koltuğa çökmüş, hıçkıra hıçkıra ağladığını, Elagbi'nin de onun sırtını sıvazladığını gördü.

şaşkın bir teselli çabasıydı. Sanki hayatta olduğuna inanamıyormuş gibi Talasyn'e duruyordu. Daha önce, Alaric onu Elagbi'ye getirdiğinde ve Dominyon prensi kollarını ona doladığında çok kötü olmuştu.

ve boynuna sarılıp ağladı. Şimdi sinir krizi geçiren Jie'ydi.

"Burası nasıl bir ülke böyle?" diye feryat etti zavallı kız, tepeden tırnağa titriyordu. "Atalarım, eve gitmek istiyorum!"

Eski hayatında, Talasyn şaşkınlık içinde olurdu ve Bütün bu olup bitenler yüzünden büyük olasılıkla düpedüz sinirlenmişti ama artık insanların ne zaman nasıl olduklarını biliyordu

Savaş zamanından ziyade lüks içinde yetişmişlerdi. Üstelik Jie sadece on altı yaşındaydı. Bu kadar genç olmak, bu tür bir geçmişten gelmek ve bu kadar aniden

Dominyon'un uyumlu adalarının dışında patlak verebilecek türden bir şiddetle karşı karşıya kalmak katlanılması zor bir durum olmalı.

Ancak Urduja savaş görmüştü ve meseleye hemen el atmakta gecikmedi. "Sakin olun Leydi Jie. Bu tıpkı Nenavar'daki saray siyaseti gibi, farklı gruplar daha barbarca yöntemler kullansa da güç için yarışıyor. Siz Gece İmparatoriçesi'nin . Eğer bu yeni oyunda hayatta kalmak istiyorsanız, güçlü olmalısınız."

Jie ipek bir mendile hafifçe üfledi. "Ben..."-hıçkırdı, gözleri sulu ve kızarmıştı-"Deneyeceğim, Harlikaan."

Talasyn büyükannesinin Allfold'un vatanlarını geri almak için verdikleri mücadeleyi bu kadar duygusuzca bir kenara atmasına kızabilirdi ama pek bir şey hissetmekte zorlanıyordu. Şokta olduğunun belli belirsiz farkındaydı. Kulağına her şey biraz boğuk geliyordu ve ellerine takılıp kalmaktan, o ellerin daha önce ne yaptığını düşünmekten kendini alamıyordu. Tüm insanlar öldürmüşlerdi.

Elagbi, "Leydi Jie çok da haksız sayılmaz," diye belirtti. "an önce Dominyon'a doğru yelken açmalıyız. Burada kalamayız. Daha fazla savaşın ne zaman patlak vereceğini kim bilebilir?"

Urduja, "Bir saat içinde buradan ayrılmak niyetindeyim," dedi. "İsyancıların bir saat için her şeyi riske attıklarına inanıyor olsam da

Bu garip kıyılarda başka neler olabileceğini kimse bilemez.

Ancak, bir tane *var*

Bu korkunç durumun iyi tarafı - her türlü

Kesathese, Alunsina ile Allfold arasında devam eden bir dostluk olup olmadığı konusunda endişeli."

Bu benim adım değil, diye düşündü Talasyn soluk bir isyan koruyla. Alunsina Ivralis Gece İmparatoriçesiydi, haindi. O olmak istemiyordu. Hiras'ın ormanda şakalar yaptığı günlere geri istiyordu. kamp ateşi.

Tanrılar, Hiras... Toz dumana karıştıktan sonra onu sürükleyerek götürmüşlerdi. Muhtemelen Hisar'ın bağırsaklarındaydı.

Şimdi hapishanede, hayatta kalan diğer isyancılarla birlikte kaderini bekliyor. Jie'den çok da büyük değildi.

Kapının arkasından gelen sesleri ve sürgünün açılma sesini duyan, odanın içinde konuşlanmış Lachis-dalo silahlarına uzandı ve Alaric içeri girdiğinde sadece biraz rahatladı.

"Ah, Majesteleri, işte buradasınız," dedi Urduja. "Eğer yelken açmamıza izin vererseniz, buradan ayrılmak istiyoruz. posthaste. Durumu anladığınızdan eminim-" "Durum kontrol altına alındı," diye sözünü kesti Alaric.

"Taç giyme galası bu gecenin ilerleyen saatlerine ertelendi, ancak yapılacak ve Talasyn'in de katılmasını istiyorum. Sabah yola çıkabilirsiniz."

"Saçmalık!" Elagbi gürledi. "Ölümcül bir saldırının gerçekleşmesinden sadece birkaç saat sonra kızımın ortalıkta dolaştırılmasına izin mi vereceğim? Buna izin vermeyeceğim."

"Bunun alternatifi," diye karşılık verdi Alaric, "sorgucularımız henüz isyancıların hareketleri hakkında işe yarar bir bilgi elde edememişken ve gökyüzü devriyelerimiz daha fazla düşman gemisi arayışını bitirmemişken *karımın* rıhtıma gitmesidir. Sardovyalılar'a bu kadar çok konvoyunuzu pusuya düşürmek için bir fırsat. Şu anda Kesath'ta Hisar'dan daha güvenli bir yer yok."

"O zaman yanılmış olmalıyım," dedi Elagbi, "merkezi harabeye dönmüş *başka bir* şehir burası."

Bu keskin alaycılık karşısında Alaric Talasyn'e sert bir bakış fırlattı. "Artık bunu nereden aldığını biliyorum."

Odadaki diğer insanlara ne demek istediğini açıklama zahmetine girmede. Bunun yerine, Dominyon prensinin argümanına karşı çıkmaya devam etti. "Sadece plaza kompleksi yok edildi ve onu yok edenlerle ne kadar etkili bir şekilde başa çıktığımızı gördünüz. Babamın gücünü gördünüz. Galayı iptal etmek için hiçbir sebep yok."

"Demek plan bu, öyle mi?" Urduja onun niyetini tahmin ederek homurdandı, her zamanki gibi önünü ve sonunu görüyordu. "Sadece yeni imparatoriçenizi değil, asilere karşı kazandığınız zaferi ve bir Sardovya fırtına gemisinin düşüşünü de mi kutlamak istiyorsunuz?"

Alaric, "Onur konuğunun kuyruğunu kıstırıp evine kaçması mesajın etkisini azaltıyor," diyerek onayladı. "Ayrıca Kıta'ya Kesath ile tüm tehlikelere karşı birlik içinde olduklarını göstermek Nenavar'ın da yararına olacaktır."

Talasyn'in oturduğu yere yaklaştı. Ancak o zaman adamın siyah eldivenli bir elinden sarkan tacını tuttuğunu fark etti. Platin

Yüzeyi hafifçe çizilmişti ve yakutlardan birinde zar zor fark edilebilen bir çatlak vardı. Ona uzattığında, kadın boş gözlerle ona baktı. Kaşlarını çatarak, dikkatle kucağına yerleştirdi.

Sonra neredeyse göz hizasına gelecek şekilde önünde diz çöktü, bakışları kızın morarmış yanağında bir an durdu. Hem öfkeli hem de şaşırtıcı derecede sahiplenici bir yoğunlukta idi. Dudakları sert bir çizgi halindeydi ve parmakları sandalyenin kol dayanağını kavrayarak dirseğini sıyırdı. Öptüğü dudaklar, içinde gezinen parmaklar...

Kendini kurtarmak için öldürdüğü Sardovialılar.

Onu kurtarmak için öldürdüğü Sardovian.

Ben Gece İmparatoru'nun fahişesiyim, diye düşündü kasvetli *bir* şekilde. Eski yoldaşı ölmeden önce ona böyle demişti ve bu doğruydum. O bir haindi.

"Neden onlara doğru koştun?" Alaric sessizce sordu. "Nisene seni gördüğünü söyledi."

Düşünmek. Düşünmek zorundaydı. Talasyn halsiz zihnini geçerli bir mazeret bulmaya zorladı ve konuşana kadar geçen süre çok uzun, asırlar geçmiş gibi geldi. "Bu konuda mantıklı bir şey yoktu. Ben sadece onları tanıyordum. Öncekinden. Ve ben onları durdurmak istedim. Bana saldırmaya başladıklarında inanmadım. Mantıklı davranmıyordum."

Hepsi de yalan olan yarı gerçeklerden oluşan bir labirent. Jie'nin kitabından bir sayfa alıp Alaric onun açıklamasını kabul etmiş gibi görüldüğünde huzursuz bir rahatlama yaşadı. "Ve şimdi biliyoruz ki," dedi, "Sardovia

İkimizi de yok edecek hiçbir şey yok. Ama benim elime ve dolayısıyla korumama sahipsin, korkmana gerek yok. Bu geceki galaya gel. Güvende olacaksın."

Talasyn yavaşça başını salladı. Başka ne ki? Gizlenmesine yardımcı oldu.

"Bizden sakladığınız şey bu muydu?" diye sordu. "Bir isyan mı?"

Çenesinde bir kas çalıştı. "Evet. Kıta'nın dört bir yanına dağılmış birkaç küçük ayaklanma oldu ama hepsi çabucak bastırıldı. Bugüne kadar organize olduklarını . Ya da bir fırtına gemileri olduğunu."

Nenavarene Lachis'ka ne derdi? Yönetmek için doğmuş olan, kocasının endişelerini yatıştırmaya ihtiyacı olmayan şüpheler? "Bu bir güvenlik tehdidiydi." Dikenli çalılarla tıkanmış boğazından kelimeleri zorla çıkardı. "Ve bunu heyetimden sakladınız çünkü..."

"Babam sana güvenmiyordu." Alaric kısa bir süre gözlerini kaçırdı. "*Ben* de sana güvenmiyordum. Ama bugün hayatımı kurtardın." Onunla tanıştı

tekrar baktı ve bu sefer kendi bakışları açıktı. "Herkes senin saldırganları öldürmek için ışık büyüü kullandığını ve asinin bana gizlice yaklaştığını gördü."

"Dikkatini dağıtmasaydım sana sinsice yaklaşılamazdı." Neden onunla tartışıyordu ki? Belki de ondan gelecek bir öfke onu daha iyi hissettirecek, ikisini tekrar anlayabileceği bir yere götürecekti. Belki de hiçbir şey

Sardovalıların canını alma pahasına onun güvenini kazanmıştı.

Alaric omuz silkti. "Kendin söyledin - onları tanıyordun, mantıklı davranmıyordun. Ama bu, bugünkü olayların bize gösterdiklerini değiştirmmez." Ciddiyeti yüzünden . "Birlikte daha güçlüyüz Talasyn."

Bana güvenmemelisin, diye bağırmak istedi.

Ama bunu yapmasaydı, pek çok kişi bir hiç uğruna ölmüş olacaktı.

Ve eğer ayakları daha az hızlı olsaydı, büyüünde daha az usta olsaydı, sadece bir saniyeliğine bile olsa - eğer bir yıldırım çarpması veya bir arbalet *cıvatası* doğru vurduysa, eğer çok yavaş olsaydı

O kılıklı isyancıyı yere seren Alaric bugün Shadowforged ölülerinden biri olabilirdi. Kıl payı kurtulduğu bu olay, kaçtığı bir soruyla yüzleşmesine neden oldu.

Sonunda Allfold'un zafer kazanması için ölmesi gerekiyorsa, bunun olmasına izin verebilir miydi? İş o noktaya gelirse öldürücü darbeyi indirecek kişi o olabilir miydi?

Cevap çok açık olmalıydı. Aylar önce, o zamandan beri olan her şeyden önce bu belliydi. Ama şimdi, kocasına bakarken Talasyn onun verdiği sözün ciddiyetiyle yumuşayan solgun yüz tutunarak savaşırken artık o kadar da emin olmadığını fark etti. Ve bunu anlamak için zamanı azalıyordu.

"Khaede." Bu isme sanki bir can simidiymiş gibi sarıldı. Dilinde lanetlenmiş gibi yanıyordu. "Onu buldunuz mu? Yoksa o-" *Fırtına gemisinde, ya da eşek arısı kovanlarından birinde, ya da orada yerde-*

"Aramaya devam edeceğim," dedi Alaric.

Adam kapıya varıp odadan çıkmak üzereyken Talasyn şaşkınlığını bir nebze olsun üzerinden atmayı başardı. Jie'nin ve ailesinin şaşkın ifadelerine aldırmadan aceleyle ona doğru koştu. Aklını kurcalayan tek bir soru vardı. Cevabını öğrenmesi gerekiyordu.

"Alaric." Talasyn onun kolunu yakaladı. Adam boş gözlerle ona baktı. "Arbaletli isyancıyı neden öldürmedin?

onu?"

Gri gözleri kızın kolundaki elinin üzerinde oyalandı, sonra yüzüne kayd. "Çünkü bana yapmamamı söyledin."

ALTINCI BÖLÜM

Akşam olduğunda, Talasyn'in şoku büyük ölçüde geçmişti ve Yapabileceği sonraki adımlar zihninde şekillenmeye başlamıştı. Hiras ve diğer isyancıların tam olarak nerede tutulduklarını ve güvenlik önlemlerinin ne olduğunu öğrenecekti. Döndüğünde Vela ile buluşacaktı.

Nenavar'a, bir kurtarma görevini koordine etmek için gereken tüm verilerle donanmış olarak. Sonra Belian'da kamp kuracaktı.

mümkün olduğunca uzun süre tapınak, hiçbir fırsatı kaçırmadan etkinleştirildiğinde Işık Sever ile iletişim kurar.

Onun aethermancy'si, bir umut olan tek şeydi. Gaheris'ten gelen böyle bir Gölge Geçidi gösterisine karşı koymak. Talasyn'in eşdeğer bir beceriyi öğrenmeye nasıl başlayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu, ama yapacaktı, o her zaman gibi gaflete düşecekti.

Ama önce galaya katlanmak zorundaydı.

Taç giyme töreni elbisesi çıkmıştı, bu yüzden Jie onu sert buz mavisi bir başka Nenavaren mekanizmasına bağlamıştı.

Abaka lifi ve işlemeli gümüş süslemeli, ezik tacına uyması için incilerle süslenmişti. Elbisenin arkası korkunç bir şekilde aşağıya doğru iniyordu ama teselliyi

etkinliğin büyük kısmında oturacaktı - her ne kadar Alaric'in yanında, subaylarıyla dolu uzun ziyafet masalarından birinin ortasında oturacak olsa da.

Genel hava şenlik havasındaydı. Ya da Kesath kadar şenlikliydi.

her neyse. Generaller meydanı başarıyla ele geçirdikleri için birbirlerini kutladılar. Gece İmparatoru'nu ve Naip'i överek gölge büyüsunün kudretini tekrar tekrar ilan ettiler. *Chiton*'un yok edilmesine kadeh kaldırdılar. Talasyn toplayabildiği en tarafsız ifadeyi korurken, içi safrayla doldu, yemek ağzında karton gibi kaldı.

Kesathese'lerin ölülerinin yasını tutmadığını fark etti. Herkesin bir şekilde bu kurbana düştüğünü kabul ediyor gibiydiler.

daha önce savaş alanında sadece görevlerini yapıyorlardı. Allfold için de aynı şeyin geçerli olmadığını söyleyemezdi. Bir fırtına gemisini ve içindeki herkesi isteyerek feda etmişlerdi. Ondan önce de, savaşın en kızıştığı anda...

Talasyn Sol'u hatırladı, mavi-siyah gözlerindeki hayat sönmişti, *Summerwind*'in güvertesi onun kanıyla kaplanmıştı. Kaçarlarken onun yasını tutacak zamanları olmamıştı, ölümü pek çok ölümden sadece biriydi, büyük şemada ancak bir dipnottu.

Ve Sol'u düşünmek doğal olarak onu Alaric'in bulamadığı, ya ölmüş ya da ölmemiş olan Khaede'yi düşünmeye itti. Eğer , o zaman Khaede çocuğunu, Sol'un çocuğunu, eğer düşük yapmadıysa, şimdiye kadar doğurmuş olmalıydı. Khaede bir yerlerde bebeğiyle birlikte hayatta ve iyi olabilirdi ya da bugünün enkazı altında ezilenlerden biri olabilirdi. Ya da gemisi Sardovyalıların Kıta'dan geri çekilişi sırasında vurulmuş ve kemikleri derinlerdeki yaratıklar tarafından temizleniyor olabilirdi. Talasyn bilmiyordu ve bunu asla bilemeyecek olması giderek daha olası görünmeye başlamıştı.

Khaede bir dipnot değildi; o sonu olmayan bir hikâyeydi.

Talasyn sadece dikkatini dağıtmak için bile olsa akşamki eğlenceyi izlemeye çalıştı. Salonun kuzey ucunda bronz gonglar ve kamış borulardan oluşan bir orkestra vardı ve Tekne şeklindeki gül ağacı ksilofonlar ve bu enstrümanların çıkardığı derin ve coşkulu ritimle hareket eden zincirleme kıyafetli dansçılar, masaların arasındaki koridorlarda cambazlık yapıyor ve taklalar atıyorlardı. Yanan çubukları havada döndürüyor ve ateşten dumanlar üflüyorlardı.

Yakıt buharı ve hassasiyetle elde edilen sıcaklık. Talasyn tüm bu şamatanın ne kadar korkunç olduğunu fark etti.

Gölge Geçidi'nin tam da o öğleden sonra bir gemi dolusu insanı paramparça ettiği aynı şehir.

Bakışları başka bir masada oturan Darius'unkilerle buluştu. Darius başını eğerek, içinde bir parça özür barındıran hızlı bir selam verdi. Artık gerçekten müttefik olduklarını düşündüğünü fark ettiğinde dudakları kaşlarını çatmamak için kendini zor tuttu. Sardovianlar onu öldürmeye çalıştığına ve Kesathese de *Onları* öldürdüğüne şahit oldum.

Görünüşe göre bu fikir Talasyn'in masasındaki subaylar tarafından da paylaşılıyordu. Evlilik görüşmeleri sırasında sadece sert ve tehditkâr bir tavır sergileyen Amiral Mathire, Talasyn'i mayalanmış erikleri denemeye teşvik ederken saygılı bir şekilde gülümsüyordu. Talasyn sadece bir kaşık dolusu yediğinde- ve sadece kibarlık olsun diye - komodor sempati içinde dilini şaklattı. "Sanırım bu Sardovya fareleri *herkesin* iştahını kapatabilir. Korkmayın İmparatoriçe. Sizi bir daha asla rahatsız etmeyecekler."

Generallerden biri kıkırdadı. "yapsalar bile, Majesteleri onlara kolayca hadlerini bildirecektir."

"Emin olmak için." Mathire'in gülümsemesi titreyen ateşlerin ışıltısında neredeyse acı bakla rengine dönüştü. "Gölge ve ışık uzun zamandır anlaşmazlık içindeydi ve bunun iyi bir nedeni vardı, ancak bugün bize birlikte çalışarak çok şey başarılabilceğini gösterdi."

"Yeter." Alaric, Talasyn'in yanında içine gömüldüğü kasvetli sessizliği bozdu. "Eşim uzun bir gün geçirdi. Bırakın huzur içinde yemek yesin." Mathire'e öfke gibi bir şeyle bakıyordu, Talasyn'i şaşırtan, görünürdeki nedene -komodorun yemeğini bozmasına- oldukça orantısız bir öfkeyle.

"Elbette, İmparator Alaric." Mathire'in gülümsemesi biraz soldu ama asla tam olarak gitmedi.

Talasyn bu tuhaf etkileşime daha şaşıramadan, dansçıların ve onların kırmızı-altın alev akıntılarının ortasında siyah bir girdap oluştu. Dansçılardan biri Shadowforged Legion salona girmiş, Alaric'e doğru ilerlemiş ve kulağına bir şeyler mırıldanıyordu. Talasyn adanın, "Majesteleri, Naip sizi görmek istiyor," dediğini duyacak kadar yakındı.

Alaric lejyonerin gitmesini bekledi, sonra siyah eldivenli elini Talasyn'in omzuna kısa süreli, tüy kadar yumuşak bir dokunuşla bastırdı. "İyi olacak mısınız?" diye sordu.

Kendisini bu kurtlar yalnız bırakmaması için yalvarmamak - hayır, emretmemek- için neredeyse dilini ısıracaktı ama bunu kabul edecek gibi değildi.

Alaric'in kafasında Gaheris'ten daha öncelikliydi. Ve belki de onun gidişi kılık değiştirmiş bir l tuftu: Gaheris'in nefesi ensesinde olmadan, belki de bilgi almak için planını harekete geçirebilirdi.

"İyi olacağım," dedi ona. "Tabii ki baban seni istediğinde ona gitmelisin."

Alaric'in yanaklarında hafif bir kızarma oldu. Bir keresinde ona babasının köpeği demişti ve son imasının tesadüfi olup olmadığından kendisi de emin değildi. Belki de kendini biraz daha az çaresiz hissetmek için saldırıyordu, belki de bunu hak etmişti ve belki de

Ayağa kalkıp uzaklaştığında arkasından biraz fazla uzun süre baktı.

Gaheris'in özel salonu sadece birkaç bina ötede olsa da -en fazla on dakikalık bir yürüyüş- galadan bir dünya kadar uzakta olabilirdi. İçerideki her şey

Salon sessizdi, . sarıman, t neğinde, ay ışığının çubukları arasında uyuyordu; altın tüylü başı, birkaç tüyü eksik yanardöner bir kanadının altına sıkışmıştı.

Bu akşam hiç gölge yoktu. Gaheris genellikle salonunu büyüyle doldururdu, içeride gerçekleşen son derece hassas konuşmaları bastırmak için, ama onun bile bütün bir fırtına gemisini toza dönüştürdükten sonra iyileşmek için zaman.

Alaric hançer şeklindeki tahtın önünde tek dizinin üzerine çökmüş, hükmü bekliyordu.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" Gaheris'in sesi, kesik kesik solukların arasından acı verici bir şekilde hırıldılıydı. Alaric'in kalbi babasını bu kadar zayıflamış görmekten dolayı acıyordu.

Onun yüzünden. Onun başarısızlığı. "Ya Ideth Vela Kıta'da bir yerlerde yaşıyor ya da başka biri ortaya çıktı. Elimizde tam teşekküllü bir isyan var."

"Evet, baba," dedi Alaric.

"Merak ediyorum," dedi Gaheris. "Bugün orada olmasaydım ne yapacaktın?"

Alaric yutkundu. "Hava alışılmadık derecede bulutluydu ve isyancılar bunu yaklaştıklarını gizlemek için kullandılar. Sadece bir kez işe yarayacak bir taktik, çünkü gelecekte daha dikkatli olacağız."

"Ben olmasaydım gelecek diye bir şey olmazdı. *Şaşırtıcı* derecede beceriksizdin." Gaheris sanki öfkesi ona yeni bir güç vermiş gibi biraz daha dik oturdu. "O kadar beceriksizdin ki Işık Dokumacısı seni kurtarmak zorunda kaldı.

Düşman. Bu, tüm Nenavar karmaşası ile ilgili tüm eksikliklerinize ek olarak. Senin ne? Son zamanlarda?"

"Özür dilerim." Alaric'in cevabı otomatikti. Savaş alanı lejyonerlerle doluydu ve hangisinin babasına rapor verdiğini merak etmenin bir anlamı yoktu. Bu Sevrain, Ileis ve Nisene dışında herhangi biri olabilirdi ve ikizler konusunda bile emin değildi.

Nesin sen o zaman? Talasyn'in alaycı sesi hafızasının derinliklerinden yükseldi. *Sadece ismiyle imparator mu?*

Ancak bunu bildiren her kimse, Alaric'in elini tutan kişinin Talasyn olduğunu fark etmemişti, çünkü Gaheris böyle bir şeyden bahsetmiyor.

İsyanların başladığı yer burasıydı. İnsanların sızdığı küçük çatlaklarda.

Bu düşünce Alaric'in zihninin kapalı bir köşesinden sinsice yükseldi, tehlikeli ama bir şekilde tuhaf bir şekilde cazipti. Sanki ona boyun eğebilirmiş ve başarısızlıkları biraz daha az önemli olabilirmiş gibi.

"Ve şimdi halkımızın Lightweaver'a bakışı yumuşadı," diye mırıldandı Gaheris. "Bu krizin olası en kötü sonucu."

Alaric, "Bugün eski yoldaşlarından birkaçını öldürdü," diye belirtti. "Onu ve ailesini tehdit ettiler. Ve o benim hayatımı o asininkine tercih etti."

"Bu gurur duyulacak bir şey değil. Eğer bir *Işıksavurucu* seni kurtarmaya gelseydi, ölmen gerekirdi."

Acıttı tabii. Birdenbire kaburgalarının arasına saplanan bir bıçak gibi. Ama Alaric ısrar etti. "Her ne olursa olsun, bu Lachis'ka'nın bağlılığının artık Allfold ile olmadığını kanıtlamıyor mu? Belki de Kesath'la çalışmaya gerçekten isteklidir."

Gaheris isteksizce, "Belki de," diye kabul etti.

"Yani, sarıman ile deneylere devam etmeye gerek kalmayabilir."

Alaric kelimeler dudaklarından çıkar çıkmaz bir hata yaptığını anladı. Naibin gözleri karardı, sonra gümüş rengi parladı.

Gölgeler yükseldi.

Bu mümkün olmamalıydı. Gaheris'in o gün erken saatlerde harcadığı onca büyüden sonra değil.

Ama öfke güçlü bir yakıttı.

"Oğlum geçmişten aldığı dersleri ne çabuk unutuyor," diye homurdandı Naip. "Kesath'ın, bu adamla birlikte çalışmasını bir zamanlar onu yok etmeye çalışan büyü'nün aynısı. Büyükbabanı öldüren aynı türden bir büyücüye güveniyorsun. Önce saldırmak yerine, krallığımızı Ejderha Kraliçesi'nin kaprislerine karşı savunmasız bırakırsınız."

Alaric başını öne eğdi.

"Ne olsa hazır değildin. Yazık oldu. Gece İmparatorluğu yetenekli bir hükümdarla ne hale gelebilirdi..." Gaheris Yüz hatları tiksintiyle buruşmuş bir halde sözlerine devam etti.

Madem bu işi kadar kötü yapıyorum, neden tekrar devralmıyorsun? Alaric ani bir meydan okuma patlamasıyla düşündü. Ah.

Bu doğru-asla yapmayacaksınız, çünkü insanların Gölge Geçidi'nin sizi ne kadar yaşlandırdığını bilmesini istemiyorsunuz ve her yerde suikastçılar görüyorsunuz.

Ne kadar gizli olursa olsun, kendi küstahlığı karşısında hazırlıksız yakalanan adam bakışlarını yere indirdi.

"Çok uzun zamandır çok fazla şey yapmana izin verdim. "Naip sözlerini şöyle bitirdi. "Kariniz taç giyme törenine siz olmadan başkanlık etmek zorunda kalacak. Şimdi... ayağa kalk ve

"Yüzleş benimle, evlat."

Alaric ayağa kalktı ve olacaklar için kendini hazırladı. İçini boş bir umutsuzluk duygusu kapladı. İki hafta önce Nenavar'dan döndüğünde ilk başta *bu* yüzden bırakıldığını fark etti. Gaheris cezayı verilebilecek en aşağılayıcı ana saklamıştı - Alaric'in yeni imparatoriçesi ve ailesi Hisar'dayken, subaylarıyla birlikte önemli bir kutlama sırasında nereye gittiğini merak ediyorlardı. Bir zafere ve hükümdarlığının dönüm noktasına işaret eden bir gecede, arabanın çarptığı bir sokak köpeği gibi tek başına ve ağır yaralı bir şekilde odasına geri dönecekti.

Babası ona yerini hatırlatıyordu. Ve Alaric'in bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. onu sardı.

Güçten düşüren acı dalgaları, derisini kırbaçlayan büyü dalları ve sadece karanlığa bakan gözleri arasında dik durmaktan ve gururuna güvenerek çığlıklarını bastırmaktan başka bir şey yapamazdı, karanlık bir gecedeki yıldızların hayaletleri gibi eter parçacıklarıyla dönüyordu. Bunu atlatmaktan, kemiklerinin iliklerine işleyen her bir acı akımını solumaktan başka bir şey yapamıyordu.

Ama yine de bir parçası tüm bunları çok deneyimliyordu. Küçük bir parçası bedenini terk etmiş ve güneş ışığına sarılmıştı, hafızadan örülmüş bir yere sığınmıştı, Talasyn'in Adam onun üzerinde yatarken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, bu şimdiye kadar bildiği en nazik dokunuştı.

Acı , bu güneşli yer daha da büyüdü-

-Ve bir sonraki gölge kırbacı sırtındaki taze bir yaraya çarptığında

-Dizleri yeni saldırılar karşısında çökme tehlikesi geçirdiğinde Alaric babasının büyüünün kontrolünü ele geçirdi ve kollarıyla havayı yarararak gölgeleri kükreyerek tahta doğru gönderdi.

Bunu nasıl yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Toz dumana karışana kadar bunu yaptığının tam olarak farkında bile değildi.

Saldıran karanlık Gaheris'in formundan ayrılarak Naibin tüketilmeden önce bir kalkan kullanmayı başardığını ortaya çıkardı.

Alaric, sinirlerini bıçak gibi kesen ıstırabın puslu havası içinde, karşısındaki adamın gülümsemesini belli belirsiz fark etti

Gaheris'in yüzünde çarpık bir sevinç.

"Acı öğreticidir," diye fısıldadı Gaheris. "Sen içindeki en iyiyi nasıl ortaya çıkardığını şimdi anlıyor musun? Ben bile başkasının aethermancy'sini kendi isteğime göre yönlendiremem. Ham güçle dolup taşıyorsun, karanlığın çocuğu. Bunu nasıl doğru kullanacağını, nasıl *hükmedeceğini* öğrenmeni sağlayacağım.

Böylece halkımızı her zaman güvende tutabilirsiniz."

Alaric'in yanağından aşağı ılık ve ıslak bir şey akıyordu. İlk başta fiziksel darbeden ağlamaya başladığını düşündü ama gözlerini kırptığında kirpikleri gözyaşı olamayacak kadar yapışkan bir şeye dolanmıştı. Başındaki bir kesikten kan akıyordu. Salon gözlerinin önünde yüzüyordu.

"B-baba," diye kekeleyişini duydu. "Yapamam-"

"Yapacaksın," dedi Gaheris. Büyülü enerjinin siyah dumanı Bir kez daha etrafında toplanmış, bir sonraki saldırıya hazırlanıyorlardı. "Sen benim oğlumsun. Torunun söğütlerden seni izliyor. Buna dayanacak ve ailemizin mirasına layık olduğunu kanıtlayacaksın."

Ve Gölge Geçidi bir kez daha Alaric'in üzerinden geçti ve işkencesi yeniden başlarken artık çığlığını tutamıyordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Kasırga Savaşları Talasyn'i birden fazla yönden şekillendirmişti. Ona göre en göze batan yönü, işler yolunda gittiğinde derin bir şüphe duyma eğilimiydi.

Çünkü bu neredeyse *çok* kolaydı, değil mi? Ve bunun için Nenavaren yoldaşlarına teşekkür etmeliydi, bilseler de bilmeseler de.

İlk başta, Alaric'in ayrılışının ardından korkutucu derecede garipti. Kesathese subaylarının sorgulayan bakışları arada bir yanındaki boş koltuğa kayıyordu. Bunun açık anlamı, Gece İmparatoru'nun siyasi evliliğini o kadar az ki, bu konuda hiçbir endişesi yoktu.

sözde onuruna düzenlenen bir ziyafette karısını terk etti.

Kuşkusuz bu, aşağılanmanın kendine özgü dayanılmaz bir türüydü ama Talasyn bunun kendisini etkilemesine izin vermektense Dünya-Babası'nın kulak kirini temizlemeyi tercih ederdi. Yeni tacının ağırlığı altında başını dik tutarak dimdik otururken, Urduja, Elagbi ve Jie

sonunda kurtarmaya geldi. Nenavarenlerin en çekici halleri gibisi yoktu ve üçü birlikte çalışarak masalarındaki en suskun müşterileri bile neşeli, son derece uygun bir akşam yemeği sohbetine çektiklerinde gerginlik biraz olsun azaldı. Bundan sonra geriye sadece

Subaylar gevşedikten ve içki dillerini çözdükten sonra fırsat kendini gösterecekti.

Talasyn Mathire'in dikkati dağılana kadar harekete geçmedi. Her ne kadar Dominyon soyluları görüşmeler sırasında komodorun etrafını sarmış ve onun yeteneğinin kurnazlıktan ziyade kaba politik güçte olduğunu açıkça ortaya koymuş olsalar da, Talasyn yine de o gizemli küçük gülümsemeye güvenmiyordu

Daha önce. Urduja'nın vesayeti altında geçirdiği aylar boyunca geliştirdiği bazı içgüdüleri onu Mathire ile oyun oynamaması konusunda uyarmıştı. Bu nedenle, diğer kadın diğer bazı komodorlarla tartışmaya dalana kadar Talasyn yanında oturan generale dönmedi.

"Ne kadar rahatladığımı hayal bile edemezsiniz, General Vim"-Talasyn en küstah Lachis'ka havalarını takınarak, onun "Bugünkü saldırıdan sağ kurtulan tüm isyancıların yakalandığını öğrendim. Bu Adamlarınızın böyle bir acil durum karşısında bu kadar hızlı ve *cesurca* hareket etmesi takdire şayan."

Talasyn, Urduja'nın sesini kafasının içinde duyabiliyordu. Generalin göğsünün gururla kabarmasını izledim. *Tahtada güçlü taşlarınız yoksa, rakibinizin zayıflıklarına oynayın. Ego genellikle birinin çöküşüne giden en güvenilir yoldur.*

Bu, Zahiylachis'in Cennetin Çatısı'ndaki salonunda verdiği uzun ve yorucu dersler sırasında ağzından düşürmediği pek çok bilgelikten biriydi. Talasyn o gün dikkatini verdiği için memnundu.

"Gerçekten de Gece İmparatorluğu'nda yıldızlar asla batmayacak," dedi General Vim, konyağından bir yudum daha alarak. Sırtışı genişti, yanakları kızarmıştı, gardını düşürmüştü. "Allfold üstünlüğün kendilerinde olduğuna inanarak Hisar'a yelken açtı, şimdi hücrelerimizde çürüyorlar."

Masanın altında, Talasyn'in parmakları eteğine dolandı, kumaşı o kadar sıkı kavradı ki incilerden biri gevşedi. Vim'e doğru eğildi ve gözlerini masumiyet açtı. "Ve orada kalacaklarından kesinlikle emin miyiz?" Sesinin beklentiden titremesine izin verdi, kupalarının içindeki bu kibirli adamın onu yanıltmasına izin verdi korku gibi.

"Endişelenmeyin, İmparatoriçe Alunsina." Vim masadan bir peçete aldı ve mors bıyığının üzerindeki kırıntıları okşadı. "Hapishanenin doğu kanadı o kadar yoğun ki

Balista platformları ve nöbetçi kuleleriyle öyle güçlendirilmiş ki Lejyon'un devriye gezmesine bile gerek kalmıyor. Ayrıca bir yemekhanenin hemen yanında, yani herhangi bir zamanda Gece İmparatorluğu'nun en iyi askerleri ilk rahatsızlık belirtisinde koşarak gelecekler."

Talasyn gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim General."

Dillerini gevşetmek gerçekten de çok kolaydı ama Talasyn'in içindeki belirsiz korku, tüm bu zahmetli mesele sona erip kendisi ve heyeti sadece korumaları ve Alaric'in yardımcısı Nordaye eşliğinde salonu terk edene kadar azalmayı reddetti. Onu Kesath'ın Nenavar'ı taraması sırasında fırtına gemisine şarap dolduran kişi olarak tanıdı.

Grubun önünde sessizce ilerleyen Nordaye, Alaric'in yokluğunda Gece İmparatoriçesi'ni kamarasına geri götürmekle görevlendirilmişti. Kısa boylu ve zayıf olan yardımcısının kahverengi saçları ters çevrilmiş bir ve yüzünde sürekli bir eziklik ifadesi . Talasyn'in şimdiye kadar karşılaştığı en unutulabilir genç adamdı; bu özelliği onu Urduja'nın zihninde bir casus olarak sabitlemişti, çünkü Zahiya-lachis Talasyn'le birlikte onun arkasında yürürken sesini özenle alçaltıyordu ve Elagbi, kollarını tutarak.

Urduja Nenavaren dilinde, "Naibin kendisini bize göstermemesi garip," diye düşündü. "Yönetim işini bırakmak insanı yeni ailesini selamlamaktan aciz kılmaz elbette. En azından özel bir görüşme.

Yine de isyancılara karşı kazandığı zaferi halkıyla birlikte kutlamayı isterdi diye düşünüyorum!"

"Sanırım hasta," dedi Elagbi. "Birkaç subayın birbirlerine onun sağlığı hakkında sorular sorduğunu duydum. Kimse gerçek durumu bilmiyor gibi görünüyor ve böyle bir gizlilik genellikle

sadece paniğe yol açmamak için kullanıldı."

"Alaric'in tahta geçmesinin nedeni bu olabilir," diye cüret etti Talasyn. "Savaş sonrası bir ulus savunmasızdır, hatta hasta bir liderle daha savunmasızdır."

"Öğreniyorsun." Urduja onun kolunu sıktı. "Ama en basit cevap çoğu zaman bir aldatmacadır, öyle değil mi? Ya da engin bir kök sisteminin yüzeyidir."

Talasyn durumu düşünerek dudağını ısırıldı. "Gaheris hasta olsa bile etkisi azalmış değil. Alaric'in çağrısına cevap vermek için ne kadar çabuk ayrıldığını hepimiz gördük. Sanırım Naip, Kesathese hükümdarının fiziksel durumuyla ilgili korkuları bastırmanın bir yolunu bulmuş.

Gölgeler."

Bu da Alaric'e babasının kuklası demek ve Vela'ya Gece İmparatorluğu'ndaki gerçek gücün Gaheris olduğunu söylemekte haklı olduğum anlamına geliyor.

"Hükümdarlığımın tamamen bana ait olmamasından kesinlikle bıkırdım." Urduja'nın ses tonu rahattı ama öyle değildi - niyete dayanan bir havadarlık. "İnsan İmparator Alaric'in evlat sevgisine ancak hayret edebilir."

Talasyn'in büyükannesinin sözlerini çözecek sabrı yoktu. Tek bildiği Alaric'le konuşmak istediğiydi. Nereye ve neden geri dönmediğini öğrenmek istiyordu.

İleride melodik bir kıkırdama duyuldu. Nordaye olgun bir domates kadar kızarmıştı, boynunun altından saçlarının köklerine kadar uzanıyordu. Az önceki sıkıntısından tamamen kurtulmuş gibi görünen Jie, kirpiklerini kırıştırtarak ve yaptığı işten fazlasıyla memnun görünerek onun yanında yürüyordu.

"Leydi Jie, şu zavallı çocuğa işkence etmeyi bırakın," diye bağırdı Urduja. "Gel *buraya*, seni aptal siseng-kaz."

Nordaye, onları konut binasının kendi kanadına yönlendirmek için yeterli sürede iyileşti. Urduja, Elagbi ve Jie'ye iyi geceler diledikten sonra -sadece Nordaye ve o varken odasının dışında duran Talasyn planını harekete geçirdi.

Urduja'dan öğrendiği en sert Nordaye'ye dikti. Yaver tir tir titremeye başladı.

Talasyn, "Beni kocama götür," diye emretti.

Nordaye karşı koyamayacak kadar solgun bir çiçektir. Ona kalenin derinliklerine kadar eşlik etti ve sonra o kadar hızlı bir şekilde ortadan kayboldu ki, bir hayalet de olabilirdi. Ama Sevrain farklı bir hikâyeydi.

"Kesinlikle hayır, İmparatoriçe." Maskeli lejyoner, Alaric'in süit odalarına açılan sert kemerin altında kollarını kavuşturmuş ve ayaklarını hafifçe açmış bir şekilde duruyordu.

"Sen de kimsin?" Talasyn küstahça sordu.

Obsidyen miğferin arkasından bir ciyaklama sesi geldi.

"Benim! Benim, Sevrain!"

Bunu zaten biliyordu ama karşı koyamamıştı. "Peki, o zaman, bırakın geçeyim."

"*Yapmam*. Majesteleri henüz gelmedi bile." "Öyleyse bekleyeceğim."

"Gece İmparatoru'nun yatak odasına elini kolunu sallayarak giremezsin-"

Onu iterek geçti. "Görevini bırakıp onun odasında beni izleyebilirsin -ki karısı olarak orada olmaya hakkım var- ya da kılıcını yeni imparatoriçene doğru kaldırarak içeri girmemi engellemeye çalışabilirsin. Bu senin seçim."

"İstersen öyle olsun," diye verdi Sevrain huysuzca. "Ama sizi uyarıyorum, eğer Majesteleri bunun için kellemi isterse Nenavar'da siyasi sığınma arıyor!"

"Bu benim almam gereken bir risk," diye verdi Talasyn.

Girdiği koridorun her iki yanında beş kapı vardı. Durakladı.

"Sağdan üçüncü," diye Sevrain.

Ve Talasyn, Alaric'e ait olduğu çok açık olan, sade bir şekilde döşenmiş bir yatak odasına adım attı.

Onun gibi kokuyordu.

Belirli kokuları belirli insanlarla ilişkilendirme alışkanlığını hiç geliştirmemişti. Hornbill's Head'de herkes Büyük Bozkır gibi kokuyordu, tozlu ve güneşten kavrulmuş ve

Sardovya alayları da aynı tür standart parfümler kullanıyordu. Nenavaren sarayında, çeşitli parfüm ve yağların karışımı anlam vermeye çalışmak için çok kafa karıştırıcıydı ve bazen kalabalık bir salonda hapşırarak kadar tiksindiriciydi.

Yine de Alaric farklıydı. Talasyn daha önce hiç girmediği bir odaya girene ve havada asılı duran kokulardan odanın ona ait olduğunu anında anlayana kadar ne kadar çok olduğunu fark etmemişti. Sabununda tatlı mürün sıcak kokusu vardı, ardıç meyveleri ile karışmış ve

Tıraştan sonra üzerine döktüğü sandal ağacı suyunun baharatı ve pomadından gelen bir miktar bal.

Tüm bunların yanında kahvenin hafif asidik tadı, derinin topraksı kokusu, parşömen ve mürekkep izleri de vardı.

Yıllarca odanın ortasında durdu, Masasında oturmanın mı yoksa onu beklerken ayakta kalmanın mı daha uygun olduğunu düşünüp duruyordu. Ayrıca ona kızmak için mi burada olduğunu da bilmiyordu. Onu galada terk etmek ya da ondan daha fazla bilgi koparmak. Alaric içeri girdiğinde hâlâ ne yapacağına karar verememişti.

Gözleri buluştu, sonra kapı açıldığında senkronize bir şekilde genişledi. çarparak kapandı. Alnında bir yara vardı. Omuzları sarktı ve vücudu yavaş, korkunç bir çöküşün başlangıcında öne doğru eğildi.

Talasyn aceleyle Alaric'in yanına gitti ve yere düşmesine fırsat vermeden onu kollarının arasına aldı. "Yaralanmışsın!"

"Gözlem gücün-" Eldivenli bir elini kaburgalarının üzerine bastırırken cümlesi keskin bir tıslamayla .

Elbisesinin ve topuklu ayakkabılarının yükü altında, onu yatağa taşımak biraz çaba gerektirdi ama sonunda başardı. Yüzü siyah çarşaflara karşı endişe verici bir grilikteydi ve ince tuniği kanla sıırıslam olmuştu.

Tuniği ve resmi eldivenleri adamın üzerinden çekip aldı, adam her sarsıcı harekette homurdanırken kalbi acıma duygusuyla sıkıştı ve yere yığılmış adamın yanına oturdu. Şimdi adamın belden yukarısı çıplaktı ama utanmayı göze alamazdı; tüm dikkati korkunç bir yıldız tablosu gibi derisini çizen çürükler ve kesikler üzerindeydi.

"Ne oldu?" diye sordu, ses tonuna şiddet sızıyordu. Bunlar savaş yaraları değildi. Savaş yaraları değildi. bu kadar konsantre olmaları için hareketsiz kalmaları gerekiyordu. Ve Gölge Geçidi'nin bıraktığı sivri kenarları fark etti. "Bunu sana kim yaptı?"

Alaric başını yana çevirerek bakışlarından kaçındı, dudakları kenetlenmişti.

"Anlat bana." Talasyn elini adamın yanağına koyarak gözlerini tekrar kendi gözlerine çevirmesini sağladı. "Yoksa muhafızlarına gider ve onlara sorarım."

"*Yapma.*" Gözbebeklerinin derinliklerinde gümüş aether kıvılcımları parladı. Ancak ani bir duygu dalgalanmasının yol bu büyü kıpırtısı, ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde yok oldu, kullanıcısının gücü tamamen tükendi, gururu onun inatçılığı karşısında karaya oturdu. "O benim babamdı," kısık sesle söyledi. Her kelime boğazından kopmuş gibiydi. "Kusurlarımın cezası olarak-" Yeni bir acı spazmıyla ürperdi, göz kapaklarını kapatırken seğirdi, Uzun kirpikleri solgun yanaklarının tepesinde dalgalanıyordu. "Bir ders."

Talasyn elbette Gaheis'in zalim olduğunu biliyordu ama bu zalimliğin oğluna da uzanabileceği daha önce hiç aklına gelmemiştir. *Onu bu şekilde zincirli tutuyor.* Gaheis'in epifani beraberinde mide bulantısını da getirdi. Shadowforged Lejyonu'nun Efendisi'nin karşılık vermemesi ona bunun uzun devam ettiğini söylüyordu. Karşılık vermemek onun içine işlemiştir.

Başparmağının ucuyla adamın yüzündeki kanın bir kısmını temizlemek için uzandı ve adam dokunuşuyla irkilince midesi bulandı. Yetimhaneyi düşündü

Bakıcıları ve onların onu ve diğer çocukları dövmeyi nasıl oyun haline getirdiklerini, yapabildiği ilk anda nasıl kendi başına kaçtığını.

Alaric'in annesi gitmişti. Kaçacak hiçbir yeri yoktu.

Talasyn ayağa kalkarak, "Sevraim'e bir şifacı çağırmasını söyleyeceğim," .

"Zaten teklif . Ona kaybolmasını söyledim." Alaric'in iri parmakları bileğini kavrayarak onu tekrar aşağı çekti. "Başka kimse göremez." Tereddüt etti, ikna olmamıştı ve endişelendiğini söyledi. Ses tonu dengesizleşerek ve onu sıkıca kavrayarak ekledi: "Yapma Talasyn."

Bariz paniği tüm tartışmaların önüne geçti. Bir lider halkına karşı savunmasız görünemezdi. Savaştan bu kadar kısa süre sonra olmaz. Başparmağı kızın bileğinin iç kısmına endişeli hareketlerle dokundu ve kızın boştaki eli sanki kendiliğinden hareket ederek onunkine dolandı, güven vermek için sıkarken "Bandajınız var mı ?" diye sordu. Yapabilirim-"

Alaric sıkılmış dişlerinin arasından ona, "Bırak onu," dedi. "Ben kendi başımın çaresine bakarım."

"Hiç iyi durumda değilsin-"

"İdare edebilirim-"

"Hayır, *yapamazsın!*"

Ses tonunu yükseltince irkildi, güçlü bedeni koruyucu bir top gibi kendi üzerine kıvrılmak istercesine seğirdi. İyice sakinleşen kadın, adamın yanağını okşadı, etrafına özenle ördüğü duvarlar

Kendini onun huzurunda yere serdi. "Alaric," diye yalvardı, "sana yardım etmeme izin ver."

"Burada bile olmamalısın." Kaba, gergin sözlerine rağmen, onun yerine kararını veren sessiz bir çaresizlikle dokunuşuna eğildi.

"Zaten öyleyim," diye karşılık verdi. "Benden o kadar kolay kurtulamazsın."

Gözlerini açtı ve birdenbire dehşet ve ıstırapla parlayan sıvı gümüşe bakmaya başladı.

Alnından terler akıyordu. Birkaç uzun an oldu

tekrar konuşmadan önce. Çeşitli kararlar görebiliyordu
Çatışmalı yüz hatları ve hepsinin ötesinde, rahatlık özlemi.
Acılarından kurtulmak için.

"Sırtım daha kötü durumda," diye itiraf etti.

Talasyn onu azarlamamak için dilini ısırды.
ona söylemek için tatlı bir zaman ayırdı. Yuvarlanmasına
yardım etti.
ve sonra gördüğü manzara karşısında nefesini tutmak zorunda
kaldı.

Gaheris'in büyüü ona diken dallarıyla saldırmıştı.
ve sıcaklık. Çizgili yaralar omurgasından aşağıya doğru
çaprazlama uzanıyor, yanık tenine kızıl damlalar akıtıyordu.
Alaric nasıl olmuştu da
hayatta kaldı? *Bir insan* bundan nasıl kurtulabilir? Ne tür bir
baba oğluna bunu yapar?

Sonra, diye düşündü. Soruları daha sonra sorabilirdi. Şimdilik
elindeki ürkütücü göreve konsantre olmalıydı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Masanın üzerinde bir çay seti vardı ve Talasyn bitki sandığından çıkardığı kediotu kökünü demledi. Alaric epeyce kendinden geçmiş olacaktı ama acısına iyi gelecekti, Dudaklarına götürdüğü fincandan, çay yapma becerisi ya da beceriksizliği hakkında çok şey söyleyen biraz hoşnutsuz bir ifadeyle de olsa, yeterince istekli bir şekilde içti. Ayrıca sargı bezleri, el bezleri ve gerçekten

Banyodaki kötü kokulu bitkisel merhem kabını, bir kova sıcak sabunlu suyla birlikte odasına taşıdı.

Sonraki bir saat çoğunlukla sessizlik ve hareketsizlik içinde geçti,

Yaralarını temizlemek için bezleri kovaya daldırırken hafif ve merhemi nazikçe üzerlerine sürerken sert nefes alışlarıyla noktalanıyordu.

Bunu daha önce savaş sırasında, şifacıların çok uzakta olduğu ya da hepsinin öldüğü o kirli siperlerde ve yerle bir olmuş ormanlarda başkaları için de yapmıştı ama onun için bu yeni bir şeydi. Bu neredeyse bir vahiy eylemiydi, onu bu şekilde yavaşça haritalandırabilmek, onların çılgın dokunuşlarından farklı olarak

düğün gecesini. Parmakları adamın geniş sırtına bastırıyor, kaslarının gücünü ve acının nerede başladığını öğreniyordu.

Göğsündeki ve karnındaki yaralar üzerinde çalışmak için onu çevirdiğinde, kendini çok daha eski bir yaranın kalıntılarını izlerken buldu - köprücük kemiğinin kenarının hemen altındaki pembemsi, düğümlü deri çizgisi, tanıştıkları gece onu bıçakladığı zamandan kalan tek şey.

Alaric onun dikkatinin nereye kaydığını fark etmeyecek kadar sersemlemiş değildi. "Bunca zamandan sonra kendini suçlu hissettiğini söyleme bana," dedi düz sesle ve yine de yorumunda bir acılık vardı. Kaskatı kesilmişti.

ona kız arkadaşından bahsettikten sonra sessiz kaldı. Gecekondu mahallesindeki ilk hayatı. Kendisine acıdığını düşündüğünde verdiği tepki.

Hissettiğim şey sana acımak değil, demişti o zamanlar. Aksine, senin adına öfke.

Şu anda önünde yatan gururlu, kırık adama bu sözleri yinelemeyi nasıl da arzuluyordu. Ama bunu yapmak, yüksek sesle söylemediği kısmı kabul etmek anlamına gelecekti.

Kadın

Taşıdıkları şeyler söz konusu olduğunda birbirlerine kabul edilemeyecek kadar çok benzedikleri gerçeğini dile getirmesine nasıl karşılık vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Başka bir açıdan da birbirlerine benziyorlardı. Sol kolunda uzun, soluk bir beyaz çizgi vardı ve bu çizgi, adamın sol kolundaki pek çok sığ kesikten iz bırakan tek kesikti.

Savaş tırpanı o ilk savaşta ona zarar vermişti. Bakmasını bilmeyen biri tarafından zorlukla görülebiliyordu ama o gecenin kalıcı bir hatırasıydı.

"Elbette kendimi senden koruduğum için kendimi suçlu hissetmiyorum," diye mırıldandı Talasyn. Artık ılık olan suya bir bez batırdı ve onunla ilgilenmeye devam etti.

Çalışırken ona bakması farklıydı. Daha tehlikeli, onun yükselişi ve düşüşü ile

Kanı temizlerken ve pansumanları uygularken ellerinin altındaki yontulmuş göğüs, ay öpücüğü teni üzerindeki salkım morluklarından oluşan bir labirente dikkatle geziniyordu. Zorunluluklar, bakımlarının vücudunun aşağılarına ve belirgin karnına doğru ilerlemesini gerektirdiğinde daha da kötüydü her dokunuşunda hafifçe kasıldı.

Boynunu öperken parmaklarının gömleğinin altından nasıl kaydığını ve aynı kaslarda nasıl gezindiğini hatırladı. Daha da aşağılara indiğinde, siyah saçlarının tozunu geçtiğinde ne dair anılar

Zayıf kalçalarının arasına sıkıştırılmış.

Seni korkunç kız, diye hayret dolu bir iç ses . Adam bandajlarla kaplı ve sen onun-

Talasyn irkilerek Alaric'in yüzüne kaçamak bir bakış fırlattı. Kalbi göğüs kafesinin kemiklerine çarparken, Alaric'in çoktan ona bakmaya başladığını gördü.

Kapaklı gözler.

Ancak daha yakından incelediğinde, muhtemelen kediotu kökü yüzünden bakışlarının odaklanamadığını gördü. İçinden lanet okudu ve kafasını tedavi etmesi gerektiğini fark etti. önce yaralanma. Yatakta biraz daha ve adamın alnındaki yarayı kaşıdı.

"Korktuğum kadar derin değil," değerlendirdi ve elinden geldiğince bandajladı, "ama önümüzdeki birkaç gün içinde başınız ağrırsa veya baygınlık hissederseniz, gerçekten bir şifacıya danışmalısınız."

Kömür rengi bakışları, elinin dikkatli hareketlerinin altından uyuklu bir şekilde onu inceledi. "Bu bir emir mi, İmparatoriçe?" Yeni unvanı karşısında yüzü kızarıırken bile inatla çenesini kaldırdı. Bu unvanın söylenişindeki alaycı tavır karşısında.

"Evet, öyle. Sen olmadan Voidfell'i zapt edemem."

"Bundan daha kötülerini atlattım."

Adamın sivri yanaklarındaki ve uzun burnundaki kan lekelerini, sonra da daha aşağıda, ağzının kenarındakileri sildi. Midesi bulandı. "Baban bunu neden yaptı?"

"Onu hayal kırıklığına uğrattım." Bu açık ve dürüst bir cevaptı. Alaric anesteziğin etkisi altında olmasaydı ve kan kaybından başı dönmeseydi asla isteyerek vermeyeceği bir cevaptı. Konuşurken dudakları Talasyn'in başparmağına fısıltı yumuşaklığında değdi. "Saldırı neredeyse başarılı oluyordu çünkü hazırlıksızdım. Güçsüzdüm. Öldüremediğim o asi... Biri görmüş ve babama söylemiş."

Talasyn şaşkınlıkla dinledi. Hiras'ın canını bağışlamıştı çünkü ona yalvarmıştı. Ne yaparsa yapsın, her zaman birilerinin canı yanıyordu. Bir labirentin içinde sıkışıp kalmıştı. İleriye giden yolu göremiyordu.

Alaric iç son savunmasından da vazgeçti, göğsünün düzlemleri hafifçe kabardı. "*Yorul*dum. Sanırım

Lasthaven'dan sonra savaşın sona ereceğini ummak saflıktı..."

Savaş henüz bitmedi. Talasyn'in parmakları kan lekeli bez. Hala uğruna savaşılacak şeyler ve onlar için savaşacak insanlar varken olmaz.

Babana karşı. Sana karşı.

İpek çarşafların ve lamba ışığının olduğu bu yerde, keten sargılar içinde, yumuşak gözlü ve savunmasızken, her zamanki sert ağzından itiraflar dökülürken, kaçınılmaz ihanetine dair bu düşünceleri barındırdığı için bir yanlışıklık duygusu içini kemirdi.

Nasıl tepki vereceğini şaşırarak Talasyn, elindeki aleti tuttu.

Ayağa kalktı ve ayağa kalkma niyetiyle

Ama Alaric onun dirseğinden tuttu, umutsuzluğu dalga dalga yayılıyordu ve onu kendine doğru çekti. Kendini bir anda yerde bulunca kızgın bir ciyaklama sesi çıkardı.

Adamın çıplak göğsünün üzerine yayıldı, burnu adamınkinden birkaç santim uzaktaydı. Bandajları bozmamaya dikkat ederek kıpırdamadan durdu ve adamın eli dirseğinden sırtının alt kısmına doğru gitti, mavi elbisesinin kesimi yüzünden açıkta kalmıştı, sıcak parmakları omurganın tabanı boyunca statik yükler izledi. Orasının bu kadar hassas olduğunu fark etmemişti.

"Gitme," diye mırıldandı kısık sesle, ateşten bir rüyaya tutulmuş bir adam gibi. "İsyancıları bir daha gündeme getirmeyeceğim. Tek bir kelime daha etmeyeceğim. Sadece beni bırakma, Tala." Tala

Düğün gecelerinde ona ilk kez seslendiği isim, söyledikleriyle birlikte boğazına takılıp kalırken, aynı anda içinde yıldızların aydınlattığı bir hatıralar karmaşasına yol açtı Sonraki. "Lütfen."

Talasyn, Alaric'in gri gözlerindeki boş ıssızlığa, mutlak yenilgiye baktı. Bu yalnızlığı biliyordu. O

Bunu kadar anlamıştı. "Temizliğe , hepsi bu," diye fısıldadı.

"Ben gitmiyorum. Sadece kova ve-"

"Kovayı unut," dedi ona, kediotu sisinin arasından her zamanki buyurganlığından bir parça sızarak. "Burada kal."

". " En esprili anı değildi ama adamın sert bedenine yaslanmışken, eli sırtının küçük bir bölümündeyken düşünmek zordu. "Ben kalacağım."

inanmıyormuş gibi görünüyordu ve bu kalbini delip geçti.

Bunun yaygın bir durum olup olmadığını merak etti:

Alaric, Gaheris'in cezalarından sonra odasına geri dönüyor ve yalnız kalmamayı hayal ederken yaralarını sarıyordu.

Talasyn aniden Alaric'i varlığından emin kılmaktan başka bir şey istemedi. Tamamen onun formuna yaslandı, ağırlığıyla onu aşağıya doğru tutuyor, yüzünü Bir keresinde başka bir yatakta ona yaptığıının iffetli bir boynunun yan tarafına.

"Buradayım," diye yemin etti onun pürüzsüz, aşırı ısınmış tenine. "Hiçbir yere gitmiyorum."

İnleme ile nefes arasında bir ses boğazına takıldı. Sırtının küçük kısmındaki eli, omurgasının çentiklerini izleyerek zorlayıcı bir şekilde ovuşturdu ve kolu onun etrafında sıkıldı. Diğer eli saçlarına dolandı.

"O isyancıyı öldüremedim." Kulağında boğuk, şaşkın bir gümbürtü vardı. "Senden tek bir kelime duyunca gardımı indirdim. *Seni* de öldüremedim, daha önce onca zaman... Ben bir silah değilsem neyim? Bana ne yaptın?"

Bilinci kediotu tortularına hapsolmuşken ne söylediğinin bir önemi olmamalıydı. Ama onun kasvetli sorularında bir gerçeklik payı vardı. Bu kez Talasyn'in aklına giren ses Urduja'nınki değildi, ancak kesinlikle Urduja'nın alacağı şeyi ona söylüyordu durumdan uzaklaşmak.

Senin ne düşündüğünü önemsiyor. Bu Talasyn' kendi iç sesiydi, karanlık bir yanından geliyordu. *Bunu kullanabilirsin.*

Bu aydınlanmayı duymazdan geldi. Sadece Alaric'e, onun sözlerinin ona Hornbill's Head'deki yetimhaneyi hatırlatmasına, bakıcıların acımasız yumruklarına, kendisinin ve diğer çocukların asla doğdukları en alttakilerden daha fazla bir şey olamayacaklarını nasıl tükürdüklerine odaklandı. Vücudu kendi iradesi dışında Alaric'in kollarında eriyor, mantığı yerini rahatlatma dürtüsüne bırakıyordu. Onun için yapmak

Kimsenin onun için yapmadığını bir başkası için yapmıştı.

"Sen sadece bir silah değilsin," diye mırıldandı boynuna doğru.

"Tatlıya düşkünsün ve bazen beni güldürüyorsun. Sana başka hiç kimseye anlatmadığım şeyler anlatıyorum." Her anı dalgalanmasında hava altın rengine bürünüyor, aether formları arasında uğulduyordu. "Büyümde bana yardım ettin. Beni o boşluk cıvatasının önünden çekip aldın.

Bugün koşabilmemi ve savaşabilmemi sağladın. Tüm bunlar bir silahın ne olduğu ya da ne işe değil. Sen bir silahtan çok daha fazlasısın. Daha fazlası olabilirsin."

Ciddiydi, kendi kendine kabul etti, geçmişteki etkileşimleri birbirine karışıyordu. Bu, kalbinin boşluklarında teslim olmak gibi bir his yarattı. Her kelimesinde ciddiydi.

Alaric'in parmakları saçlarını sıktı, nazikçe başını boynunun kıvrımından kaldırdı. Gözlerini adamın solgun, kederli yüz hatlarına baktı; adamın karanlık gözlerinin puslu derinliklerinde gizlenen fırtınalı akıntıya kapılan nabızı hızlandı.

"Bana karşı nazik ol, karıcığım," dedi.

Duman gibi bir sese bürünmüş, çakıl taşı ve kediotu gibi, özlemin ortasında kıvrılan sert bir yalvarıştı ve delilik. Kendisine *böyle* seslenilmesi karşısında donup kaldı ama sonra adamın avuç içi saçları boyunca kayarak ensesini kavrayıp onu aşağıya doğru itmeye yetecek kadar baskı uygulayınca damarlarında de nahoş olmayan bir ürperti dalgalandı.

Talasyn tıpkı Cennetin Çatısı'nda, o güneş ışığı ve bembeyaz eriklerle dolu yerde yaptığı gibi, duygulanmasına izin verdi. Ancak burada ve şimdi, Sevrain yoktu.

Ağız onunkinin üzerine eğilirken onları keser ve dünya *yumuşar*. Yaz yağmuru gibi.

Kötü bir fikirdi. Bu her zaman kötü bir fikir olurdu. Ama Alaric'in dudakları sessiz bir açlıkla onunkilere bastırıyordu, elleri onun üzerinde sıcak ve ağırdı ve nasırlı parmakları Boynunun arkasına kıvrılmış, omurgasında karmakarışık desenler çiziyordu. Ot ve ter gibi kokuyordu ve Altında o kadar genişti ki, yalnızlığa bir son vermenin tadını sunuyordu. Teslim oldu, onun güçlü kollarında gevşedi, düşünmeden onun ağızını kendi ağızıyla kovaladı.

Sonra hareketsiz kaldı.

Yanlış mı yapıyorum? Talasyn bir panik patlamasıyla Alaric'i dikkatle kontrol etmek için öpüşmeyi kesti. Gözleri kapalıydı, nefes alıp veriyordu, ağızının çizgileri gevşekti.

Uyuyordu.

"Sen bir pisliksin," diye tersledi. Sessiz, lamba ışıklı odada ama adam kıpırdamadı bile.

Kızgınlığına rağmen, belki de dokunuşunda biraz şefkat vardı, uzanıp adamın dalgalı siyah saç tellerini bandajlı alnından uzaklaştırdı. Kendine bu küçük jesti yapma izni verdi, Çünkü kimse bilmeyecekti. *Özellikle* de o.

Talasyn bir Gölge Sever'in sesiyle uyandı, buz düşmesi gibi zayıf, püsküren bir çığlıktı.

Alaric'in yatağında oturur pozisyona geçti ve açık pencereden uzaklara baktı.

Gölge Geçidi, Hisar'ın keskin gri kenarlarında duman bulutları halinde dalgalanıyordu.

Alaric'in odası, bir gün önce mürekkepli kimera sürüsünün püskürdüğü binaya bakıyordu.

Çatısından siyah bir gemi havalanıyordu ve çok geçmeden aktif Sever'e doğru süzüldü. Güvertedeki lejyoner kalabalığının arasında Talasyn, parmakları dallar kadar solgun ve kırılğan, kambur, kara cüppeli bir figürün küpeşteyi tuttuğunu seçebiliyordu.

Gaheris.

Öyle olmalıydı. Shadowforged'lar onu korumak için etrafını sardılar, hepsi dışarıya bakıyordu. Talasyn daha yakından bakamadan, obsidyen büyüsünden bir kubbe oluşturarak tüm güverteyi görüş alanından çıkardılar.

Bir deri bir kemik kalmış figür, gemi Hisar'ın duvarlarının yanından geçip giden bir leke haline geldikten çok sonra bile zihninde yer etmişti. Talasyn Kasırga Savaşları'ndan önce Gaheris'in aethergraph'larını görmüştü ama ondan sonra bir daha görmemişti. Şimdi ise

Neden? Gece İmparatoru'nun daha önceki görüntülerinden bu hortlak benzeri Vekilharç'a olan değişimi endişe vericiydi.

Gaheris'in aethermancy'sinin gücü ve fiziksel formunun kırılğanlığı uyumsuzdu.

Alaric onun yanında kıpırdandı.

Uykusunda bile alnı çatıktı.

muazzam bir acı içindeydi. Elinden gelenin en iyisini yaptığı çok sayıda bandaja kez bakmak, içindeki öfke korunu ateşlemeye ve yumruklarını sıkmasına yetti.

Fırsatını bulmuşken babasının göğsüne hafif dokuma bir hançer saplamalıydı. Yapmalıydı-

-*Şimdi gidiyor ol.*

Bakışları komodinin üzerindeki saate kaymış, ancak inanamayarak tekrar ona odaklanmıştı. Heyetinin iki saat içinde Nenavar'a doğru yola çıkması gerekiyordu ve Jie her an hazırlanmasına yardım etmek için odasına girebilirdi. Eğer Jie Lachis'ka'yı hiç yatılmamış bir yatakta kayıp bulsaydı, bir gün sonra yıkıcı saldırı ...

Alaric'in yatağından fırlayan Talasyn hayatında hiç bu kadar hızlı hareket ama *aynı zamanda* daha önce hiç Alaric, kızın eli onunkine değdiği anda parmaklarını birbirine kenetleyerek çok hızlı hareket etmekten vazgeçti.

"Nereye gidiyorsun?" diye mırıldandı yastığına, gözleri hâlâ kapalıydı. Başparmağını uykulu bir okşayışla elinin tersinde gezdirdi.

Bu onun kalbi miydi, bu yarışan şey? Yanakları ısınıyor, midesi dönüşün ortasındaki bir kağıt gibi serbest düşüşe kapılıyordu

-Hâlâ dünkü sebze ekmeğini suçlayabilir miydi? "Nenavar'a dönüyoruz," diye fısıldadı Talasyn. Her nasılsa sanki söylemek zorunda kaldığı en zor şeydi. Elini onun elinden olabildiğince nazikçe çekti. "Orada görüşür m y z?"

." Sesi küçüktü. Neredeyse  ocuksuydu. Sesi kederli ve boyun eğmiş geliyordu ve onun rüya görüp görmediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bunu hatırlayıp hatırlamayacağını Uyandıktan sonra değiş tokuş. "Görüşürüz."

Talasyn sessizce odadan dışarı  ıktı. Arkasına bakmadı, bulacağı şeyin onu kalmak istemesine neden olacağından korkuyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

"İmparator Alaric, beni affedin ama anlamıyorum."

Ağdalı, genizden gelen ses tonu Alaric'in kafatasının dibine dikenler batırıyor, babasının birkaç gün önce verdiği dersin yaratabileceğinden çok daha kötü bir baş ağrısı tehdidi oluşturunuyordu. Kesathese Yüksek Komutanlığı'yla birlikte inceledikleri Kita'nın eski Sardovya topraklarının haritasından başını kaldırdığında, konuşan subaya kaşlarını çatmıştı.

"Pirinç dağıtımının hangi nüansları sizin için *bu kadar* ezoterik, Komodor Lisu?" diye sordu.

İnce ve sivri yüzlü, sivri siyah saçlı, baldıran ağacı renginde teni ve kararmış kehribar gibi gözleri olan Lisu, Yüksek Komuta'nın en genç üyesiydi; bu pozisyona kurnazlık ve ailesinin nüfuzunu kullanarak ulaşmıştı.

Geçmişte Alaric'in Lisu'ya karşı duyguları geçici bir öteye gitmemişti. Ancak Alaric tahta çıktıktan ve komodorla düzenli olarak yakın çalışmak zorunda kaldıktan sonra, bu adamdan nefret ettiğinden oldukça emindi.

Duyguları karşılıklıysa da Lisu bunu belli etmedi, Başını hafifçe eğerek selam verdi. "Ben sadece açıklama istiyorum,

Majesteleri, ulusal güvenlik meselelerine odaklanmamız gerekirken neden pirinç dağıttığımıza gelince. İsyancılar-"

Alaric, "-insanlarımızı beslerken aynı zamanda izleri sürülebilir ve icabına bakılabilir," diye karşı çıktı. "Bir tanesi Binlerce askere sahip olmanın birçok avantajı, görevleri devredebilmemizdir, Komodor. Açlıktan ölmek üzere olan bir halkın bu askerlerin tarafını tutacağından bahsetmiyorum bile. asiler."

Lisu, Alaric'in azarlamasından rahatsız olmamıştı, belli belirsiz bir

İnce dudaklarında uzlaştırıcı bir gülümseme belirdi. "Elbette Majestelerinin kararına saygı duymakla birlikte, böyle bir kararın daha yeni bağılıklar tarafından... gölgelenmediğini doğrulamaya çalışmam görevimin sınırları dahilindedir."

Alaric masanın etrafına göz gezdirdi. Yüksek Komuta'nın diğer dokuz üyesi kıpırdamadan oturuyor, bakışlarını saygıyla indiriyorlardı. Hangisinin kendisini bu şekilde sınamak için Lisu'yla işbirliği yaptığını merak etti. Gözleri Komodor Mathire'e kayınca sertleşti; Mathire, Alaric'arkasından Gaheris'e sarımanı teslim etmişti ve gala sırasında, Gaheris ve Büyücülerinin Talasyn'in büyüünü elinden almak için planlar yaptıklarını çok iyi bildiği halde, gölge ve ışığın birlikte çalışacağına dair o görkemli açıklamayla kendini eğlendirmekten çekinmemişti.

Ama Alaric orada bulunan subaylardan göz ardı edemezdi. Hepsinin kendi hırsları vardı ve o biliyordu ki Kesath'ı yeni bir çağa taşıyabileceğinden şüphe ediyordu. Karısını seçmesi işleri daha da kötüleştirmişti.

Talasyn'in savunmasına koşmak için başka bir subay konuştuğunda neredeyse irkiliyordu.

"Sağduyunuzun henüz hainlik sınırındaki dilinize yetişememiş olması çok yazık!"

General Vim, Komodor Lisu'ya bağırdı. "Yoksa saldırı sırasında küçük bir sığınakta mı saklanıyordunuz?"

Çünkü İmparatoriçe Alunsina'nın isyancıları büyüyle katlettiğine hepimiz gün gibi şahit olduk!"

Vim en iyi gününde bile beceriksizin tekiydi ama Alaric ona karşı hiç kadar iyi hisler beslememişti. Özellikle de birkaç subaydan daha fazlası aslında generalin ifadesine katılıyorum.

Alaric avantajını kullandı. "Gece İmparatoriçesi Evlilik anlaşmasının şartlarına kadar bağlı" dedi. " zamanlar Allfold için savaşmış olsa da, doğuştan gelen hakkını geri aldığı anda bundan vazgeçti.

Nenavarene Lachis'ka gibi, ve inanıyorum ki Kendisini öldürmeye çalıştıklarında onlara olan son sadakati de yok oldu. Ayrıca, hepinizin önünde düşmanlarıma karşı benimle birlikte duracağına dair yemin etti ve bu yeminden dönmesi halinde Dominyon'a ne olacağı ona çok açık bir şekilde anlatıldı. Hiç değilse *onun* sağduyusuna güvenebilirsiniz."

Talasyn'den bu kadar duygusuzca bahsetmekten rahatsızlık duyuyordu.

bir satranç taşıydı ama işe yaradı ve bazı subaylar, en heveslisi Vim olmak üzere, başlarıyla onayladılar. Lisu şakanın hedefi haline getirildiği için biraz öfkeli görünüyordu ama Alaric bunu bir bonus olarak değerlendirdi.

Gece İmparatoru konseyini savaş sırasında tarlaları tahrip edilen bölgelere pirinç çuvalları sağlamanın lojistiğine geri döndürdü, ancak bir kez daha sözünün kesilmesi uzun sürmedi. Bu kez suçlu, toplantı odasına ürkek adımlarla giren Nordaye'ydi dehşete düşmüş gibi görünüyordu.

Alaric soğukkanlılıkla, "Rahatsız edilmemem için kesin emir verdim," dedi.

"Evet, Majesteleri. Özür dilerim, Majesteleri." Yardımcının sesinde hafif bir titreme vardı, ancak bunun dışında bir sinir birikintisine dönüşmekten kaçındı. "Ancak, siz Nenavar Hükümdarlığı'ndan gelen ya da Nenavar Hükümdarlığı'nı ilgilendiren tüm mesajlara, koşullar ne olursa olsun birinci öncelik olarak muamele etmemizi emretti. Bir haberci kartal geldi efendim."

Alaric odadan hızlı adımlarla çıktı ve kendi kendine işe dönmek için acele ettiğini söyledi. Bir bakıma bu doğrudu çünkü Yüksek Komuta'ya gereğinden fazla dedikodu ve entrika yapma fırsatı vermek istemiyordu ama *aynı zamanda* Lir'de kendisine Nenavaren haberci kuşları aracılığıyla mektup gönderebilecek tek kişi olan Talasyn'den haber almak için *de* sabırsızlanıyordu.

Hayır, hevesli değil.. meraklı. Evet, buydu. *Meraklıydı*. Onun ne isteyebileceğini merak etti. Hepsi bu kadar.

Daha fazlası değil.

Birkaç gün önce uyandığında onu maiyetiyle birlikte gitmiş bulmuştu. Kediotu kökü sayesinde, sadece Yaralarıyla ilgilendiğine dair en bulanık anıları hatırlıyordu. Ama konuşkandı; en azından bu kadarını hatırlıyordu, onun nazik ellerinin her dokunuşunda kelimelerin dudaklarından nasıl kolayca döküldüğünü. Babasının cezalandırılma nedenini ona bir noktada, gece olmadan önce anlattığından emindi. tamamen unutulmaya yüz tuttu.

Alaric'in aklına korkunç bir olasılık geldi. Ya bu Mesaj Talasyn'den bile değil miydi? Ya güneydoğu yolculuğunda başına bir şey ? Başka bir asi saldırısı-

Kalbi çarparak daha hızlı yürüdü.

Hisar'ın kalesi, Yüksek Komutanlık binasına bağlı bir kuleydi. Bu kubbeli yapı bal peteği şeklindeydi.

Kesathese alaylarının skuaları ve Ossinast Hanesi'nin kuzgunlarının istedikleri gibi ya da haberleşmelerin gerektirdiği şekilde girip çıkabilecekleri, hava ve güneş işığı alan delikler vardı. İçeride, yüksek duvarlar düzinelerce yuvanın bulunduğu sarp çıkıntılarla doluydu ve zeminden tavana kadar olan alanın büyük bir kısmı kuşların tneyebileceği ahşap kirişlerle çevriliydi.

Alaric içeri girdiğinde onu nadir görülen bir kargaşa karşıladı. Kulenin uzun tarihi boyunca, kuzgunlar ve skualar birbirlerine karşı ama bugün tüyler uçuşuyordu. Bir Nenavaren Kartal ortalarına konmuştu ve şimdi hınzırca kıvrılmış pençeleri en alttaki tneklerden birine sarılmış, bir bacağına da bir rulo parşömen bağlamıştı. Birkaç kuzgun ve gkkuzgun, parlak siyah ve koyu kahverengi tüyleriyle kartalın etrafını sarmış, gaklıyor, çığlık atıyor ve uyarı için kanatlarını ırpıyordu.

Yalnız kartal dövüşe hazırды. Neredeyse küçük bir kano büyüklüğündeydi ve rakiplerini kolayca gölgede bırakıyordu. Başının tepesindeki beyaz tüyler, başını hareket ettirdike

boynunu yılan gibi hareket ettiriyordu. Çıkardığı tıslamalar da yılanı benziyordu ve kulakları sağır eden kakofoniye katkıda bulunuyordu.

Taş ve yankılandı. Mavi-gri gözleri bir yırtıcı kuşun ölümcül niyetiyle diğer kuşları inceledi.

Nordaye ileri atıldı, kışkırtıcı sesler kollarını salladı.

Kuzgunlar ve gökkuzgunları dağıldı, çıkıntılara kadar süzüldü, ama kartal - ejderhalardan lanet olası *ineklere* kadar Nenavaren hayvanlarına özgü öldürücü bir öfkeyle - süzüldü.

Nordaye tiz bir çılgılık atarak geri çekildi ve büyük, güçlü gaganın karnını deşmesinden kıl payı kurtulmayı başardı. Kartal sanki yardımcısına doğru uçup onu gagalayarak öldürecekmiş gibi kocaman kanatlarını çırpı ama Alaric yaklaşmak için o anı akıllıca seçti. Kuş hareketsiz kaldı ve yeleli kafası ona bakıyordu. Siyah gözbebeklerinin içinde, gecenin içinde çakan şimşekler gibi, gümüş eter iplikçikleri parlıyordu.

Sonra bacağını uzattı ve genel bir havayla bekledi. Alaric Eversea boyunca taşıdığı mesajı geri alırken sabırsızlanıyordu.

Lordum, Talasyn parşömenin üzerine şunları karalamıştı Bu alfabeyle yazışmaya alışık olmayan beceriksiz bir denizcinin sıradanlığı. Yetiştirilme tarzı ona yazmak için çok az fırsat sunmuş olabilir, belki de sadece geçinmesine yetecek kadar. Yazıyorum çünkü önümüzdeki ay art arda üç tutulma olacak ve Majestelerinin Nenavar'a gelip uzun süre kalması için iyi bir zaman olacak.

Aysız Karanlık için hazırlanm. Iantas'taki kaleye yerleştim ve sizi ağırlamak için iyi bir donanma sahibim.

ve ev halkınız. Sanki kalemi parşömenin üzerinde bir süre tutmuş gibi bazı mürekkep lekeleri oluştu.

uzun, ne karalayacağımı şaşırmış bir halde: Umarm daha iyi hissediyorsundur.

Doğum adıyla imzalamıştı. *Alunsina Ivralis*. Alaric alışılmadık şeklini incelerken kaşlarını çattı, bir ekran aralarına kayarak onu gözünden gizledi, tıpkı

Kasırga Savaşları'ndan sonra Cennetin Çatısı'nın taht salonunda Lachis'ka olarak onunla tanıştığında.

Mektup yapmacıktı. Resmi. Büyükannesi ona ne yazması gerektiğini söylemiş miydi? Gaheris'in ona ne yaptığını ailesine anlatmış mıydı? Prens Elagbi yeterince zararsız görünüyordu ama Kraliçe Urduja'nın bunu bir cephane olarak saklayacağı kesindi.

Zaten Alaric isteseydi Talasyn bunu büyükannesinden ve babasından saklamaya meyilli olmazdı. Evlilikleri tamamen stratejik bir manevraydı, her iki sarayın da her türlü fırsatı memnuniyetle değerlendireceği bir manevra. üstünlük için bir fırsattı ve bu da basitçe böyleydi. İttifaklarının bundan daha fazlası olmasına ihtiyacı yoktu.

Sadece biraz daha az savunmasız hissetmeyi diledi. Biraz daha az yoksun.

Nordaye'ye, "Gece İmparatoriçesi'ne geri yaz," diye talimat verdi. "Ona bir ay içinde lantast'a kendisine katılacağımı söyle." Kartalın keskin bakışlarını, tombul, tüylü, saman rengi yavruların neşeyle cıvıladığı yukarıdaki skua yuvalarına diktiğini fark etti ve ekledi
Yine de önce habercisini besleyin."

Nordaye yutkundu, bir çarşaf gibi bembeyaz kesildi.

Zaman, Sardovya'daki bu kampı nipah palmiyesi kulübelerinden oluşan köhne bir yapıdan Fırtına Tanrısı'nın Gözü'ne dönüştürmüştü.

bir şehre dönüştü. Otlatılan hayvanlar ve tam merkezde ortak bir uzun ev vardı ve binaların çoğu artık üst katlara sahipti.

Ancak *Nautilus*'un devasa kabuğu hâlâ hüküm sürüyor, üzerinde bir gölge oluşturuyordu.

Her şey ay ışığında.

Talasyn çok sabırsız davrandığı için Lidagat'ta gerçekleşen gibi gizli bir toplantı. Nenavar'a döner dönmez Surakwel'in yatıyla Fırtına Tanrısının Gözü'ne yelken açmış ve onunla temasa geçti. Sonra genç lorda onu beklemesini emretti.

Mangrovların arasında tek başına yürürken sahilde. Vela'yla konuşması gerekiyordu, sadece ikisiyle.

Kale kartallarından birini yatın önüne göndermişti; Vela onu yerleşim yerinin kenarında bekliyordu. Talasyn yaklaşırken Amirante başıyla hızlıca selam verdi.

Talasyn Gaheris'i gördüğünü anlatmaya devam etti- Darius'la karşılaşmasının ve bir direniş hareketinin varlığının yanı sıra tam ayrıntıları belirsiz bırakarak. Vela, Darius'un haberini her zamanki metanetiyle karşıladı ama yüzünde beliren ifadeyi tarif etmek hiç de kolay değildi direnişten bahsedilince yüzü asıldı. Bu, son birkaç aydır Fırtına Tanrısının Gözü'nün mangrov bataklıklarında saklanan birinin yorgunluğuydu. Bu Kendisinin ve davasının geride kalan insanlar tarafından unutulmadığını öğrenen birinin rahatlaması.

Talasyn yumuşaklığın yok oluşunu izlemekten nefret ediyordu ama başka seçeneği yoktu. Bunu daha fazla erteleyemezdi. "İşte

Bilmen gereken bir şey daha var, Amirante. O da Taç giyme törenim sırasında direniş saldırdı." Vela'nın yüz hatları dondu ve Talasyn tüm bu acıklı hikâyeyi anlatırken başını eğmek zorunda kaldı, korku ve utanç her kelimede onu yiyip bitiriyordu. Kalan üç Sardovian fırtına gemisinden biri gitti. Düzinelerce asi ölmüştü, beşi kendi tarafından Hiras ve diğerleri esir alındı. Kayıplar basit kelimelerle ifade edilemeyecek kadar üzücüydü.

Vela hiçbir şey söylemeyince Talasyn aceleyle, "Ama mahkûmları dışarı çıkarabiliriz," diye devam etti. "Doğu kanadında tutulduklarını öğrendim. Çok sıkı korunuyor ama

İçeride devriye gezen Shadowforged yok ve yemekhanenin yanında, bu yüzden mutfak mahzenlerinden gizlice girebileceğimizi düşünüyordum-"

"Talasyn." Amirante bir elini kaldırdı. "Bu senin hatan değildi. Yapabileceğin hiçbir şey yoktu ve kendini kurtarmak zorundaydın. Ve eğer o gün Alaric Ossinast'ın ölmesine izin verseydin, Aysız Karanlık geldiğinde hepimiz ölmüş olacaktık."

"Bunu telafi edebilirim," dedi Talasyn umutsuzca. "Kurtarma girişimine katılacağım-"

"Kurtarma girişimi olmayacak," dedi Vela. "Benim tarafımdan değil. Tüm kaynaklarımızı korumamız gerekiyor ve Kesath biz harekete geçene kadar benim Nenavar'da hayatta ve iyi olduğumu bilmemeli."

Talasyn duyduklarına inanamıyordu. "Ama Hiras ve diğerleri, biz konuşurken bile işkence görüyorlar." itiraz etti. "Bunun *olmasına* izin veremeyiz."

"Talihsiz bir durum ama elimiz kolumuz bağlı. İçten içe bunu anlamış olmalısınız." Vela'nın şu anda Talasyn'e Urduja'yı ne kadar çok hatırlattığı sarsıcıydı. Soğuk ve kararlı. Boyun eğmez. "Onların çektiği acılar boşa gitmeyecek, meydandaki ölümler de öyle, çünkü ölen her asi Gece İmparatorluğu'nun güvenini kazanmanıza yardımcı oldu. Kıta'yı geri aldığımızda hepsinin intikamı alınacak."

Talasyn, Darius'un onun savaşındaki satranç taşları *olduğumuzu* söylediğini hatırlıyordu. *Tamamen harcanabilir.*

Ama Vela'nın bakış açısını , değil mi?

Bir hapishane firarını gerçekleştirmek lojistik ve stratejik bir kabus. Sadece kendini daha iyi hissetmek için zorluyordu. Kendini ne kadar iyi hissettiğini Sardovya'nın hayatta kalmasının ne kadar ciddi bir risk olduğunu Vela'ya .

Bu yüzden Hiras'ı ve diğer tutsakları kurtarmak için yaptığı karşılıkları ve yalvarışları yuttu. Ve çok iyi biliyordu ki Sessizlik hepsini lanetledi, bu yükü hayatının sonuna kadar taşıyacaktı.

Vela'yla konuşması gereken başka bir daha vardı.

"Amirante," diye başladı çekingen bir tavırla, "Alaric hakkında..."

Vela'nın sağ gözünün parlaması herhangi bir askerin tir tir titremesine neden olabilirdi. Ama Talasyn artık bir asker değildi -Vela bunu kendisi söylemişti- ve ilerlemeye devam etti.

"Hiras'ı öldürmek üzereydi ama yapmaması için ona yalvardım ve yapmadı. Ve babası bunun için ona işkence etti. Gölge ile sihir." Bunu başka kimseye söylememişti. Yanlış hissettirdi

Alaric'in sırrını şimdi açıklayamam. Ama Vela'nın bazı bilgileri olabilir. "Vücudu yaralarla kaplıydı. Gaheris ona karşı bile acımasızdı ve ..."

Sözünü yarıda kesti, çünkü Amirante baktı-
Şaşırmadım.

"Babasının ona ne yaptığını biliyorum," dedi Vela ve Talasyn irkildi. "Severler bir yana, Kesath'ın Gölge forged'larının aethermancy'lerinden yararlanıp güçlenmelerinin yolu acıdan geçiyor. Bir keresinde bana neden Shadowforged Lejyonu'na katılmadığımı sormuştun, ben de sana bunun gerektireceği kişi olmak istemediğimi söylemiştim. Bu yüzden yeteneklerimi bir sır olarak sakladım." Talasyn'in bu sözleri üzerine bir iç çekti.

şaşkınlıkla başını salladı. "*Bütün* gerçek şu: Gölge Geçidi ilk kez parmak uçlarımdan döküldüğünde yaklaşık bir yıldır dümenciydim. Kesathese yasalarının gerektirdiği gibi Lejyon'u bilgilendirmek için Hisar'a gittim.

"Gaheris ve Alaric avlulardan birinde dövüşüyorlardı ve ben de izlemek için durdum. Bu Kasırga Savaşları'ndan birkaç yıl önceydi ve Alaric on yaşından büyük olamazdı. Gücünün zirvesinde olan Gece İmparatoru'nun karşısında bir çocuk. Gaheris'in büyüünün oğlunu alt edişini izledim. Alaric'e kalkıp bir erkek gibi dövüşmesi için bağırmasını izledim. Ve veliaht prens de öyle yaptı. Gömleğinden kan akıyordu ve kolu kırılmış gibi görünüyordu ama ağlamıyordu bile. Sadece daha fazlası için hazırlanıyordu." Vela şimdi neredeyse fısıltıyla konuşuyordu, sanki bunca yıl sonra bile hâlâ hatırladıklarından dehşete düşmüş gibiydi.

Talasyn onu görebiliyordu, henüz büyümemiş küçük bir çocuk

babası tarafından acımasızca tekrar tekrar saldırıya uğrayan keskin yüz hatlarına baktı. O çocuğun nasıl bir insana dönüştüğünü düşündü - somurtkan sessizlikleri ve ara sıra alaycı sözleriyle, kibarlık anlarıyla kocası

Gaheris'in ortadan kaldırmayı başaramadığı. Gaheris'in soğuk öfkesini düşündü.

Hayal kırıklığına uğramıştı - bir zamanlar ona çok garip ama şimdi nedenini anlıyordu.

Bana karşı nazik ol, demişti Alaric. Onun merhametine kalmıştı, kırılmış ve yara bere içindeydi ve kediotu hiçbir savunması kalmamasını sağlamıştı ve ondan istediği de buydu.

Bana karşı nazik ol.

"Tam anda, bunun bir parçası olmak istemediğime karar verdim," diye sözlerini tamamladı Vela ciddiyetle. "Hisar'dan ayrıldım ve görev yerime geri döndüm ve sadece gizlice etermanlık yaptım, kimseye asla benim de Shadowforged - ta ki firar edip bizi kovalayan askerlere karşı sihrimi kullandığım güne kadar."

"Neden bana hikâyenin tamamını daha önce anlatmadın?" Talasyn ses tonundaki suçlamayı tam olarak engelleyemedi. Elagbi ve Urduja'nın kendisinden Voidfell hakkında bilgi saklamasını çok fazla hatırlıyordu, eski bir yaranın üzerindeki yeni bir kesik gibi.

"Ne işe ki?" Vela karşı çıktı. "O çocuk büyüdü ve Gölge Dövücülerin Efendisi oldu.

Lejyon, günlerce süren duruşmalarda diğerlerini yendi. Babasının savaşını -ya da o öyle sanıyor- çok az pişmanlık duyarak bitirdi. Ne kadar kötü muamele görürse görsün, o Gaheris'in onu yarattığı kişidir. Ne işe yarayacaktı ki sempati duymak-" Talasyn'in yüzünde gördüğü şey aniden sözünü kesmesine neden oldu. "Talasyn'e sempati duyuyor ? O mu?" diye sordu.

"Hayır," diye kekeledi Talasyn. İçinden bir ses ona yalan olduğunu haykırıyor, içini oyuyordu. "Ama Hiras'ı öldürmediğine ve Gaheris'in ona nasıl davrandığını göz önüne aldığımızda, belki de *bizim* tarafımıza çekilebileceğini düşünüyordum."

Böyle bir ifadenin kulağa ne kadar gülünç geleceğini hiç düşünmemişti. Vela ile arasında garip bir şekilde asılı kaldı, gizli umudu açığa çıktı. O kadar gizliydi ki bunu şimdiye kadar kendine bile itiraf edememişti.

Vela ona dehşetten başka bir şey hissetmeden baktı. "Sen Bir anlık insanlığın bir ömür boyu süren şartlanmanın üstesinden gelebileceğine gerçekten inanıyor musunuz? Gece İmparatoru'nun Kesath yerine *bizi* mi seçtin?"

Talasyn Amirante'yi hayal kırıklığına uğratmaya dayanamazdı. Onu yanına alan, Sardovia'yı uzun süre bir arada tutan kadını. Hayatta kalma ihtimalini hâlâ canlı tutan kimdi? Alaric'in yatak odasındaki gece çok uzakta, sert gerçeklik tarafından boğulmuş gibi hissettiriyordu. Mangrov bataklığının uğultusu ve aether fişekleri.

Ama en azından davasını anlatmaya çalışmalıydı.

"Benim ne düşündüğümü önemsiyor," dedi. "Benim isteğim üzerine Khaede'yi . Bana planlarından bahsediyordu. ... ekonomiyi iyileştirmek için ..." Oh, bu çok zayıftı. Vela gözlerini kırıştırdı ve Talasyn kendini hiç bu kadar aptal hissetmemişti. "Eğer onu, ne bileyim, ikna edebilirsem-"

"Beni dinle." Vela Talasyn'in elini acıtacak kadar sıkıca kavradı. "Alaric Ossinast ne derse desin, ikiniz nasıl bir anlayışa varmış olursanız olun ya da önümüzdeki günlerde varacak olursanız olun, o asla babasının isteklerine karşı gelmeyecektir. Onun sadakati Kesath'a, seninkinin de Sardovya'ya olması gerektiği gibi. Onu aptal *yerine koyduğumuzu* anladığında, ilk karşılaşmanızda ve sonraki birkaç seferde yapmaya çalıştığı gibi sizi öldürmekte tereddüt etmeyecektir. Bunu asla öğrenemez, son saate kadar öğrenemez, o zaman bir şey yapmak için çok geç olur, yoksa sonuçları için felaket olur. Talasyn, *lütfe*n dikkatli ol."

PART II

ONUNCU BÖLÜM

Bir ay sonra

Bunun bir tür tuzak ihtimali nedir?" diye sordu Sevrain.

Nenavar adalarının üzerinde zümrüt yeşili rüzgâr büyüünün dumanlarıyla süzülen siyah bir Kesathese sığır teknesinin güvertesindeki parmaklıklara yaslanmıştı. Alaric onu bu nemli havada miğferini giymeye zorlarsa kriz geçireceği tehdidinde bulunmuştu ve bu yüzden çıplak yüzü tropik güneşe doğru eğilmiş, gözleri yarı kapalı bir şekilde durgun bir memnuniyet içindeydi.

Alaric zeplinin pruvasında durduğu yerden Sevrain'e uyarı dolu bir bakış fırlattı ama Sevrain yılmadı. "Bunu bir düşün," diye devam etti. "Lachis'ka'yla lantast'ta buluşmamız gerekiyordu ama Dominion coracle'ları önümüzü kesti ve şimdi onları başka bir yerde takip ediyoruz, üstelik fırtına gemimiz *onların* insafına kalmış, limanlarına yanaşmışken. Bu şüpheli bir durum."

Lejyonerin sözleri alaycı sırtışıyla yalanlanıyordu. Alaric , "*Senin* olacak.

Eğer şüpheleriniz doğru çıkarsa, bu bir sorun yaratabilir." "Bir korumanın işi asla bitmez," diye kabul etti Sevrain. "Onun Majesteleri bana bir unvan vermeli."

"Seni zaten çağırdığım diğer isimlerin üzerine mi?"

Sevrain başını geriye attı ve her zamankinden daha da coşkulu bir kahkaha attı. Alaric ne onu ne de Gece İmparatorluğu'nun sınırları içinde asla yapmayacakları gibi eğlenerek bakan sığ teknenin mürettebatını suçlayabilirdi. Burada, Nenavar'da olmanın belli bir hafifliği vardı; masmavi gökyüzü ve ılık rüzgârlar, parlayan kumlar, yaldızlı şehirler ve yağmur ormanları

Kesathese baharının soğuk ve nemli havasından sonra fırtına bulutları gibi kalın.

Seyirciler olmasaydı çok güzel olurdu.

Alaric'in bu takımadalar üzerinde daha önce yelken açtığı zamanlar ya çok geç saatlerde ya da sivil hava gemilerinin güvenlik nedeniyle karaya oturduğu zamanlardı. Ancak şimdi öğleden sonraydı ve görünüşe göre Dominyon, Alaric'in Nenavaren gemilerini vurmak gibi düşüncesizce bir şey yapmayacağı sonucuna varmıştı.

Lachis'ka'larıyla evlendiler.

Kabul etmek gerekir ki, lantas'ın pervaneli coracle filosu, opalesan gövdeleri, kanat benzeri yelkenleri ve bronz toplarıyla diğer hava gemilerini fazla yaklaştırmaktan caydırmak için yeterliydi. Ancak bu durum, sığınaklar, gezi yatları ve yük gemilerindeki insanların Alaric'e aval aval bakmalarına engel olmamıştı. Gökkuşağı renklerinde ve amblemlerinde yelkenleri olan gemileri süzülürken birçoğunun kendi aralarında fısıldaştıklarını görebiliyordu esintide çırpınan, umutsuzca ilerleyen Dağınık şeritler, birbirinin önünü keserek, ne bir mantık ne de bir neden olmaksızın ilerliyordu.

Alaric, Nenavaren dedikodularından korunmak için zırh yanılsaması veren kurt kılı maskesinden memnundu ama onsuz daha iyi olup olmayacağını da merak ediyordu. Bu mesafeden bile onu fark etmek zor değildi. Merak Bu korkunç görüntüyü Lachis'ka'nın eşiyle bağdaştırmaya çalışan halkın yüzünü endişe ve kaygı kapladı.

Ve Talasyn'den bahsetmişken...

Kadının yüzü, pencereden giren güneş ışığı gibi düşüncelerine süzüldü. Göğsündeki çarpıntı hissiyle kaşlarını çattı. Son bir ay içinde onu her düşündüğünde böyle bir şey olmuş olsa da, yine de ona garip gelmeye devam ediyordu.

Alaric rahatsızlığını sinirlerine bağladı. Babasının planları konusunda kesinlikle endişeliydi. Gaheris'i vazgeçirmek için hâlâ zaman vardı, özellikle de Kesathese

Sariman ile yapılan deneyler henüz bir sonuç vermemişti. Ancak Alaric, Talasyn'in bunu öğrenmesi halinde nasıl tepki vereceğinden de endişe ediyordu.

Onun deneylerle hiçbir ilgisi olmadığına asla inanmayacaktı. Ve tanrılar ona gülümsese ve bunu ondan saklamayı başarsa bile, o sarimanı kendi kıyılarından çalmak yine de büyük bir ihanetti ve böyle bir zalimliğe maruz bırakmak. Ama bunu telafi etmenin bir yolu vardı. Olmak zorundaydı. Sadece bulması gerekiyordu.

Pek çok şey havada kalmıştı. Geleceğin alabileceği pek çok olası yol vardı - çoğu felaketti. Ancak her şeyin merkezinde şu an, onu tekrar görme ihtimalinden duyduğu gerginlik vardı.

Eski düşmanı

onu savaş alanında kurtarmıştı. Babasının derslerinden sonra onunla ilgilenen ilk kişi. Çillerin, altın gözlerin ve nazik ellerin bulanık görüntüsünde hayalini kurmaya devam ettiği karısı.

Bir süre sonra-birkaç dehşet dolu bakıştan sonra geçen hava gemileri-Alaric bir karara vardı. Maskesini çıkardı ve kişisel eşyalarının geri kalanıyla birlikte saklanması için mürettebattan birine verdi. Maske Sardovian Allfold için ölümcül bir vaatti ama Nenavarene ile gerçek bir ittifak korkudan kaynaklanamazdı.

Ayrıca, Sevrain'e asla itiraf etmeyecek olsa da, yeni çıplak yüzüne çarpan temiz hava bunaltıcı sıcakta bir rahatlamaydı.

Öncüleri taşıyan güve koroları sonunda hızlı bir inişe geçti ve konvoyun geri kalanı da yedi ana geminin en ortasındaki Vasiyas'ı takip etti.

adalar ve Void Sever'ın bulunduğu ada. Alaric'in omurgasını yavaş yavaş bir önsezi duygusu sızlatmaya başladı. Voidfell o günün erken saatlerinde alevlenmiş, ametist ışıltısı şafağı aydınlatmıştı. Fırtına gemisi Nenavaren sularına yaklaşırken onu görmüştü. Bir şey mi olmuştu

Talasyn'e? Bir şekilde patlamanın ortasında mı

kalmıştı? Gemisinin yönü *bu* yüzden mi değiştirilmişti?

Konvoy küçük bir köyün eteklerindeki sık hindistancevizi ağaçlarının bulunduğu bir korunun yakınına yanaştığında Alaric uyuşmuştu. İniş alanı zaten birkaç güve ağacından oluşuyordu ama çoğunlukla bir savaş gemisi tarafından işgal edilmişti Kesathese shallop'unu gölgede bırakıyordu. Talasyn'in kraliyet muhafızlarının bir üyesiydi; ejderha kemiklerini andıran hantal zırhıyla etrafta dolaşan diğer askerlerden ayırt edilebilirdi.

-yerde bekliyordu. Alaric gemiden iner inmez, sivri eklemli, eldivenli yumruğunu karakteristik Dominyon selamıyla göğsünün üzerine kapattı.

"Nerede o?" Alaric korkunun göğsünün içini daralttığını söyleyerek sordu.

Kadın onun ses tonuna karşı kaşlarını kaldırdı; bu da Nenavarene için Alaric'in Kesath'ın Gece İmparatoru *olmadan önce* anaerkil sistemlerinde bir eş olduğunu ince bir şekilde hatırlatıyordu. Neredeyse onun boyundaydı ve koyu renk saçları

kare çeneli yüzünden sertçe geri çekildi. "Lachis'ka seni ona götürmem için bana talimat verdi.

Majesteleri. Ben Nalam Gao, Majestelerinin Lachis-dalo'sunun kaptanıyım, hizmetinizdeyim."

Alaric ve Sevrain, Gao'yu takip ederek hindistan cevizi yanından geçtiler ve uzun, dik eğimli saman çatıları ve duvarları olan kulübelerden oluşan köye girdiler.

birbirine dokunmuş geometrik desenli bambu hasırlardan yapılmıştı. Köy, iniş ızgarasından oldukça sıradan görünüyordu, ancak daha içeriye girdiklerinde, ilk birkaç konut, kısa süre sonra bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış gittiği anlaşıldı.

Alaric'i ilk çarpan koku oldu. Kükürt ve enfeksiyondan oluşan, hastalıklı tatlı bir alt akıntının musallat olduğu yaygın bir koku. Bunu hemen anlamıştı; savaşın ardından gelen pis kokuydu bu, ölümler kadar keskin.

Kıta yazının sıcaklığında çürüyor. Nenavar'ın nemiyle daha da kötüleşti.

Ancak bu küçük köyde hiçbir çatışma yaşanmamıştı. Sakinleri . Kalıntıları

kulübeler arasında dolanan toprak yola saçılmıştı. Tavuklar, domuzlar, keçiler ve insanlar, hepsi eski benliklerinin kurumuş kabukları, sanki gecelerdir çürüyormuş gibi kömürleşmiş siyahlar, beyhude bir izdihamın tüyler ürpertici sonuçlarında birbirlerinin üzerine düşmüşlerdi. Tek bir yeşil ot bile kalmamıştı; ne yol kenarlarında, ne de meyvelerin asma üzerinde karardığı ve çiçeklerin solduğu çitlerle çevrili arka bahçelerde.

yataklarında büzüştüler.

Uzaktan feryat sesleri geliyordu.

Gao sessizce, "Voidfell'in bulunduğu krater sadece birkaç kilometre kuzeyde yer alıyor," diye açıkladı. "Gün doğumundan kısa bir süre önce harekete geçti ve köylülerin tarlalarına doğru kükreyerek

Sonra da evlerine. Haber alır almaz Lachis'ka lantastan yelken açtı. Kimse bunu beklemiyordu. Yedi kat ay tutulmasından bu kadar uzakta olan bu yangının boyutu eşi benzeri görülmemiş bir şey. Korkarım ki bu gelecek şeylerin bir işareti."

Kraliçe Urduja, Alaric'e *bu yılın şimdiye kadarki en kötü yıl olacağını* söylemişti. Bundan sadece iki ay sonra, Void Sever gittikçe daha uçucu hale gelecek, Eversea'yı geçene kadar daha geniş bir alanı etkileyecek ve Kıtayı bu köy ile aynı kadere maruz bıraktı.

Yoldaki bir dönemeç boyunca Gao'nun peşinden giden Alaric sonunda karısını gördü. Lachis-dalo ve diğer Dominyon askerleri güvenli bir çevre oluşturmak için geri çekilirken, hayatta kalanlar köy meydanında toplanmıştı ve Talasyn onların arasındaydı onlar ağlayıp ellerini sıkarken ve ağlayan çocuklarını boşuna teselli etmeye çalışırken onlarla yumuşak bir şekilde konuşuyordu. Pamuklu bir önlük ve pantolon giymiş, kestane rengi saç örgüsü bir omzunun üzerinden sarkan Talasyn'in bir kraliyet mensubu gibi görüldüğü söylenemezdi.

Eşit derecede insanlar onun etrafında kümelenmiş, her sözüne asılıyor, her hareketini umutla izliyorlardı.

ve yüzlerindeki umutsuzluk.

Alaric'i önce kalabalığın kenarındakiler fark etti. Ortaya çıktığı haberi bir dalga gibi yayıldı, kafalar döndü, gözler açıldı, nefesler kesildi. O

onlara güvence vermek istedi.. ne? Zarar vermek istemediğini mi? Urduja Silim tahtının veliahtını bu gemiye teklif etmemiş olsaydı, filosu bunu ve daha fazlasını yapmaz mıydı?

Evlilik mi? Babasının fırtına gemileri Kıta'daki pek çok sivil yerleşim yerinde ölüm ve yıkıma yol açmamış mıydı?

Alaric hangi hakla bu insanlara onun yanındayken güvende olacaklarına söz verebilirdi?

Ama Talasyn onu köylülerin arasından fark ettiğinde, yüzünde ne öfke ne de korku vardı. Yüz hatlarında yumuşak ve çekingen bir ifade belirdi ve adam daha Talasyn'in yüzüne bakmadan ona doğru yürümeye başladı.

Uyanıkken gördüğü bir rüyaya yakalanmış gibi fark etti. Kenarlarda bir yerde, Nenavaren'ler bir kenara kaçışmış ve sanki veba taşıyormuş gibi birbirlerini onun yolundan çekmişlerdi, ama o sadece onu tanıyordu.

Onun önünde durdu ve ne yapacağını bilemedi. Sanki yıllardır birbirlerini görmemişler gibi ona baktı.

"Nasıl-" diye sormaya başladı.

"Düşündüm ki-" dedi aynı anda.

Sessizlik içinde bocaladılar. Devam etmesini işaret ederken Alaric'in kulaklarının ucu yandı.

"Seni buraya getirmenin daha iyi olacağını düşündüm," diye mırıldandı Talasyn, "Iantas'ta pusuya düşürüleceğinden şüphelenerek beklemektense."

Sevraim'in daha önce ne hakkında şakalaştığını öğrenmesine asla izin vermemeye karar verdi. Onun yerine başını salladı.

Talasyn'in kaşları köylülerin temkinli ifadeleri karşısında hafifçe çatıldı. Sonra omuzlarını dikleştirdi ve kolunu Alaric'inkine doladı. *Bir birlik gösterisi* olduğunu fark etti, neredeyse

onun ani dokunuşuyla sersemledi. Yan tarafına sıkışmış hissiyle.

Köylülere Hükümrانlık dilinde hitap ediyordu, akıcı heceler ve tınılarla. Alaric onun ve *Iantas*'ın adını duydu ama başka bir şey duymadı. Ve köylünün konuşmasını izledi.

İzleyicilerin temkinli iyimserliği Talasyn konuştuğunda daha da arttı. Hatta birkaçı alkışladı.

"Onlara ne söyledin?" Alaric ağzının sordu.

"Dedim *ki biz*"-Talasyn'in kolunu sıkıca kavradı

- "Tarlaları yeniden ekilebilir hale gelene kadar hiçbir şey istemeyecekleri lantastaki bizimle kalmalarında ısrar ediyorum. Ve ben

Ayrıca hesaplaşma gecesinde Voidfell'i durdurmak için gelen her şeyi yapacağımıza söz verdik."

Talasyn askerlerini iş başına geçirdi. Lachis-dalo ve coracle dümencileri ile lantastaki tek savaş gemisinin mürettebatı, köylülerin kişisel eşyalarını toplamalarına ve ölülerini gömmelerine yardım etmek üzere gönderilmişti. Hayvan cesetleriyle daha sonra temizlik için gönderilecek olan tabur ilgilenebilirdi ama yirmiden fazla insan ölmüştü ve Talasyn onların yaslı ailelerini uygun törenler tahliye edilmesi.

Yine de hızlı hareket etmeleri gerekiyordu. Voidfell'in ne zaman tekrar alevleneceği belli olmazdı.

Kaptan Gao'nun hayatta kalanların lantastaki nakledilmesi konusunda birkaç çekincesi vardı. ", önce Zahiya-lachis'e danışılması gerekmez mi?" diye sordu Talasyn elinde bir kürekle yanından geçti.

"Ne için?" Talasyn adımlarını zorlukla keserek karşılık verdi. "Kale kocama çeyizim olarak devredildi, yüzden istediğimiz gibi kullanabiliriz."

Ayrıca, çoktan bir aetherwave iletisi göndermişti. Cennetin Çatısı'na gitmişti ve kimse oradan ona katılmak için buraya gelmemişti. Sessizlik muhtemelen bu durumla tek başına başa çıkması için büyükannesinin onayını aldığı anlamına geliyordu.

Alaric ve Sevrain köyün kuzey ucuna çekilmişlerdi. Talasyn yaklaştığında ikisini, önlerinde uzanan ve çürümeye yüz tutmuş kahverengi-siyah şeker kamışı tarlalarını sözsüzce incelerken buldu. Ufukta, bulutlarla sarmalanmış, heybetli, kabaca koni şeklindeki

Aktamasok'un silueti-Ejderha Dişi, antik
Köl ve lav yerine boşluk büyüü püskürten bir yanardağ.
Engabeli yamaçları koyu kömür katranı rengindeydi ve diğeri
Nenavaren tepelerini kaplayan zengin bitki örtüsünden eser
yoktu.

Ve şimdi bu cansızlık yayılmış, köyün ana gelir kaynağı olan
araziyi yok etmiş ve hayvanlarını ortadan kaldırmıştı.

"Al." Talasyn küreğı Sevrain'e doğru itti. "Mezar kazıyorlar.
Git ve yardım et."

Lejyoner ilk kez esprili bir yorumda bulunmadı. O aldı
küreğı ondan aldı ve dediğini yapmak üzere oradan ayrıldı ve
Alaric'in yanında onun yerini aldı.

"Kızgın mısın?" Talasyn cüret etti. "Köylüleri kaleye
getirdiğim için mi?" Ne de olsa teknik olarak *onun* kalesiydi.

Alaric'in bakışları ona , irisler güneş ışığını yakaladıkları
yerlerde gümüş renginde parlıyordu. "Kızgın değilim."

"Sinirlendim o zaman."

"Hayır. Sen doğru olanı yapıyorsun. Adil olan şey." O
için yıkık tarlalara doğru başını salladı. "Onların çektikleriyle
kıyaslandığında, kalede biraz kalabalık olmamızın hiçbir önemi
yok."

O ana kadar onun da kendi kararına katılmasını ne kadar
çok umduğunu fark etmemişti. *Burada bir
Kalbi orada, bir yerlerde,* diye düşündü, kendi *kalbi*
dokunaklı bir acıyla sızlarken. *Belki de Amirante
yanılıyor. Belki hala-*

"Nasıl yardımcı olabilirim?" Alaric'in ses tonunda delici bir
ciddiyet vardı. "Ne yapmamı istiyorsunuz?"

Sonuna kadar benim tarafımda ol.

Talasyn yutkundu. Kendini şimdiki zamana zorladı,
ölüm denizine, Ejderha Dişi'nin gölgesine. "Hadi gel." Ondan
uzaklaştı, her şeyden uzaklaştı.

asla söyleyemedi ve elindeki göreve geri döndü. "Gemiye
yüklemeye yardım etmeliyiz."

Hayatta kalan yüz köylü teorik olarak lantass savaş gemisine sığabilecek olsa da, Voidfell'in gazabından kaçmayı başaran çiftlik hayvanlarının yanı sıra rattan sepetleri ve şişkin kumaş çantaları da hesaba katılmalıydı.

Talasyn, bagajların yarısının ve hayvanların birkaçının yolculuk süresince Gece İmparatoru'nun kayığında saklanmasına karar vererek sorunu çözdü.

"," diye düşündü Sevrain, asansöre çıkarken. İniş ızgarası ve bir Kesathese mürettebatı ürkek bir şekilde bir güneş bufalosunu rampadan yukarı çıkarırken dizginlenemez bir şüphecilik havasıyla izledi. "Kalkış yapabileceğimizden bile emin değilim."

"Her şey girecek." Alaric de o kadar ikna olmamıştı ama elinde nemli çamaşırlarla dolu bir rattan sepetle bir kolunun altında huysuz bir tavuk, Sevrain'in korkularını yatıştırmaya çalışacak sabrı yoktu. "Sızlanmayı bırak ve bana yardım et... bu konuda."

Sevrain turuncu-beyaz tavuğu aldı. Nenavarene savaş gemisinin güvertesindeki Talasyn'e baktı; Talasyn yükleri kargo ambarına taşıyor ve bir yandan da adamlarına emirler . "Yeni imparatoriçemiz oldukça "Bu kadar kısa biri için otoriter."

Düğün gecesinin anısı, midesine inen bir yumruğun tüm gücüyle zihninin ön planına çıkarken Alaric'in yüzünün rengi soldu. Talasyn'in *ne kadar* otoriter olabileceğini biliyordu; ilk elden deneyimi vardı-

"Şimdi de üzerime sıçtılar," diye homurdandı Sevrain. Kollarına sokulmuş tavuk memnun bir şekilde gıdıkladı.

Alaric, Sevrain'i rampadan yukarı ve güverteye kadar takip etti ve burada bagaj ve çiftlik hayvanları labirentinde dikkatli bir yol izleyerek

Oturmak için bir yer bulmuş, bağlanmış güneş yanında bir yığın rattan sepetin üzerine oturmuş. Talasyn birkaç dakika sonra ona katıldı ve bitkin bir of çekerek yanına çöktü.

"Gemim dolu," dedi onun sorgulayan bakışına karşılık olarak. Onun sesini duyan güneş bufalosuna usulca alçaldı ve Talasyn güldü. "*Bu* tanıdık geliyor."

Güneş bufalosu, Alaric ve Talasyn'i öldürücü bir öfkeyle Belian ormanında kovalayan vahşi, yarı sucul kuzeni bataklık bufalosunun yarısı kadardı. Onun yerine

Bu canavarın devasa ve orak şeklindeki boynuzlarına karşılık güneş bufalosunun boynuzları, geniş kafatasına düz bir şekilde geriye çekilmiş eğik hançerler gibiydi. Bataklık bufalosunun kırmızı gözleri ürkütücü bir tehditle hedefine kilitlenirdi, ancak bu evcil akraba çevresine nazik bir tavırla bakar, mutlu bir şekilde

Arpacık havaya kalkarken geviş getiriyordu.

Alaric sonraki yarım saati çizmeli ayaklarına bakarak geçirdi. Talasyn ile aralarındaki sessizlik boğucu bir hal almıştı; sadece rüzgar büyüsünün uğultusu, mürettebatın ayak sesleri ve hızlı iletişimi, sayısız tavuğun sürekli gıdıklaması ve ara sıra keçi bray. konuşmak için *can* atıyordu, ama zaten sahip olduğu, politik açıdan uygun karısına ne söyleyebilirdi ki? uygunsuz bir şekilde orgazm olduğu? Yaralarına bakmasına izin verdiği ve en derin sırlarını ifşa ettiği bir eşten uzak durması gerekirken?

Sevraim'den herhangi bir ipucu bile alamıyordu; sosyal açıdan daha becerikli olan lejyoner güvertenin diğer ucunda, tavuklar ve ördekler onu gagalarken tam ve mutlak bir umutsuzluk durumuna gömülmüştü.

"Yara izi kalmadığına sevindim," diye kaçırdı Talasyn.

Yumrukları kucağında kıvrılmıştı ve Alaric ona döndüğünde bir elini alnına götürerek babasının büyüsünün onu kestiği yeri işaret etti.

Onu en alçak, en aşağılanmış haliyle gördüğünü hatırlatması canını yaktı. Vücudundaki diğer tüm yara izlerini, başarısızlıklarının kalıcı bir iz bıraktığı tüm zamanları düşündü. Onlardan öğrenmiş miydi, o gece Odalar mı? Kim olmazdı ki?

"Evet, savaş yaralarıyla dolu bir koca Kita'da gurur kaynağı olabilir ama burada, Dominyon'da pek de moda değil," dedi.

Bu güneşli göklerde, içinden aydınlatılmış bir kızın yanında yeri olmayan içindeki karanlıktan.

Talasyn gözlerini kırptırdı, pembe dudakları şaşkınlıkla aralandı. Böyle bir düşüncenin aklının ucundan bile geçmediği daha açık olamazdı ve Alaric bir pişmanlık duygusunu bastırdı. Kendini onun , bir başka hararetili tartışmaya hazırladı.

Kollarını kavuşturdu ve ona baktı. "Bunlar savaş yaraları değildi."

Yüzünü buruşturdu. Kendine acımasına izin vermiyordu, ama aynı zamanda onun bu durumdan kurtulmasına da izin vermiyordu.

onun hakkında bu kadar kötü düşündüğü için. Bunu takdir edebilir ve hatta bunun için minnettar olabilirdi, ama yine de "Ben

özür dilerim" diye yarı boğuk bir ses çıkardı. Talasyn sert bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi.

"Teşekkür ederim," diye karşılık verdi aceleyle, az önceki suratsızlığını unutturmak için umutsuzca, "'da yaptıklarınız için. Umarım çok zor bir hasta olmamışımdır. Eğer aptalca bir şey söylediysem ya da yaptıysam-"

"*Hatırlamıyor* musun?"

"Kediotundan sonra pek değil," diye itiraf etti. Kızın burnu Yüzünü buruşturdu ve biraz telaşla devam etti: "Herhangi bir şekilde uygunsuz davrandım mı?"

Kadın *öfkeli* görünüyordu ve adam işleri bir şekilde daha da kötüleştirdiğini düşünerek paniklemeye başladı, ama bu sadece bir ışık oyunu olmalıydı, çünkü kadının ifadesi hızla düzeldi ve başını salladı.

"Hayır," diye mırıldandı Talasyn. "Her zamankinden daha huysuz değildin."

Alaric'in dudakları isteksizce seğirdi. "Yaptığın şey," tekrarlardı, sadece onun yanındayken hissettiği belli belirsiz bir şefkat duygusuna yenik düşmüştü, "başka hiç kimsenin yapmadığı bir şeydi..."

Dudağını ısırды, yüz hatları onun durumu hakkında bildiklerinden çok daha derin bir kederle buruştu. Sonra elini onun elinin üzerine koydu.

Aralarında dokuma rattan şeritler vardı. Çarpılmıştı. ince parmaklarının her dokunuşunun adamın eldivenlerinin derisini nasıl yaktığını görünce aptallaştı.

"Alaric," diye başladı ve onun sesinde kendi adını duyunca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. *Evet, ne oldu?*

Vücudundaki her damla kan soruyor gibiydi, bir parmağı sanki kendi isteğiyle kalkıp onunkinin etrafında kıvrıldı, *Ne oldu, herhangi bir şey-*

Bir tayfa, geminin dümeninin yanındaki güverteye monte edilmiş gonga vurarak, inişin başladığını işaret ederken anı tamamen bozan metalik bir feryat çıkardı.

Talasyn ayağa kalktı ve dönen zihniyle boğuşuktan sonra Alaric de öyle. Gemi yavaş bir dalışa geçerken denge için küpeşteye tutundular.

Savaş gemisinin önünde, Vasiyas kıyı şeridinin hemen küçük bir adaya yaklaşıyor. lantas'ın kuvars ve mercan kumundan oluşan kıyıları

Eversea'nın masmavi sularına karşı bembeyaz parlıyordu. Merkezinde, görkemli hindistan cevizi palmiyeleriyle çevrili, pembe damarlı granitten yapılmış, kuleler, sivri kemerler ve uçan payandalarla süslü, kendi adını taşıyan kale yer alıyordu. Hareketli dış cephe, dans eden doğa ruhlarının oymaları ve opalesan sedef pencere camlarıyla dolu, bir araya toplanmış bir okyanus dolusu dikenli murex kabuğunu andırıyordu.

Talasyn Alaric'e küçük, umut dolu bir gülümseme fırlattı. "Güzel, değil mi?"

Kestane rengi saç telleri örgüsünden ayrılmış ve rüzgârda savruluyordu. Güneş gözlerindeki altın rengini ortaya çıkarıyor ve yumuşak çillerinin üzerinde dans ediyordu. yuvarlak yanaklar. "Evet" derken ona bakıyordu.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

lantas'ın koridorları dardı, vitray pencereleri pırıl pırıl mineral damarlarına mücevherli ışıklar saçıyordu granit duvarlar boyunca uzanıyordu. Duvar halıları çoğunlukla altın, erik ve kobalt tonlarında dokunurken, yağlı boya tablolar fırtınalı deniz manzaralarını ve akıntıların altında gizlenen ejderhaları tasvir ediyordu.

Talasyn burayı Cennetin Çatısı'na tercih etti. Ama sadece Jie, Lachis-dalo ve diğerleriyle birlikte oldukça yalnız olduğunu da inkar edemezdi. nispeten az sayıda hizmetçi vardı. Artık böyle bir durum söz konusu değildi. Mültecilerin gelişiyle birlikte kale ayak sesleri ve gürültülerle yankılandı. Hatta Dışarıdaki sebze bahçeleri, düzinelerce çiftlik hayvanını aynı anda yerleştirmeye çalışan görevlilerin gürültüsüyle çınladı.

Köylülerin yerleşmesini sağlamakla meşguldü. Kesathese birliği odalarına götürülürken. Kendi evini idare etmek daha önce korktuğu kadar zor değildi; sadece ordu açısından düşünmesi gerekiyordu, herkesin bir rolü vardı.

Talasyn nihayet odasına, daha doğrusu kocasıyla paylaştığı odaya çekildiğinde güneş ufka doğru yaklaşmaya başlamıştı. Bir aydır onu öptüğünü bile hatırlamayan kocasıyla. önce. Elleri bronz işlemeli yatak odasının kapısında biraz titredi ama kararlılıkla kapıyı iterek açtı.

Alaric onun giriş sesiyle yüzünü ona döndü. Balkona açılan sürgülü cam panellerin yanında duruyordu ve zırhını çıkarmıştı. Eldivenleri de gitmişti ve öğleden sonranın ışığı

Güneş, yüzük parmağındaki vulana taşından yansıyarak onunkiyle eşleşti.

"Bunun için üzgünüm," dedi, biraz fazla yüksek sesle.

"Burada, Nenavar'da işler farklı. Ayrı odalarımız olursa insanlar konuşacaktır. Ama eğer gerçekten rahatsızsanız-"

"Öyle *misin*?" diye sordu, o alçak ve ciddi gürültüsüyle, çok da korkunç olmayan nedenlerden dolayı her zaman kızın derisinden sürünme isteği uyandıran tuhaf bir etkiye sahipti.

"Her şey yolunda." Tüm tanrılar ve atalar adına, sesi neden bu kadar *baygın* geliyordu? "Yatak yeterince büyük."

İkisinin de bakışları söz konusu nesneye takıldı. Beş kişinin rahatlıkla yatabileceği kanopili şilte, bir yığın dolgun kuş tüyü yastık, şarap rengi ipek çarşaflar ve şam kumaşından asmalarla döşenmişti altınla süslenmişti. Talasyn kızarmasını bastırmaya çalıştı - kaç gece orada tek başına yatmıştı, uyanıktı, akli Alaric'le paylaştıkları öpücüklerde ve onun iri ellerinin vücudunda gezinişindeydi?

"Yerde uyumayacağım o zaman?" Adam ona kaşlarını çatı.

Utanç duygusu kaybolmuş, yerini suçluluk duygusu almıştı. Onun geçmişi hakkında bildiklerini göz önünde bulundurunca, kendisi de suçsuz olmadığı halde geceyi böyle bir rahatsızlık içinde geçirmesine neden olmak zalimliğin doruk noktasıydı.

Burası senin evin, o

ona söylemek istedim. *Burası baban için güvenli bir liman. Burada kimse sana zarar veremez.* Ama onun yerine telaşlı kafasının içinde bir araya getirebildiği ilk cümle çıktı: "Bu yatakta her zaman hoş karşılanırsın."

Ancak Alaric keskin bir nefes aldığında Talasyn onun ifadesinin çifte anlamını fark etti. O kendini daha da büyük bir aptal durumuna düşürmeden önce buradan gitmeliydi. O-

Alaric aralarındaki mesafeyi kapatırken olduğu yerde kaldı. Rüzgârda savrulan saç tellerini dikkatle kulağının arkasına sıkıştırdı, yüz ifadesi her zamanki temkinli halinden biraz uzaklaştı.

"Daha önce sorumu tamamlayamadım," diye mırıldandı. "Nasılsın?"

"Bana yazmadın," diye kaçırdı Talasyn.

Kendini tekmeleyebilirdi. O kadar konu varken.

Kaşlarını çattı. "Almadınız mı-"

"Yardımcınızın sizin için yazdığı mektubu aldım" dedi, binlerce ölüme meydan okuyarak. Son bir ay içinde ara sıra canını sıkmişti elbette, ama bu, olayların büyüklüğü içinde çocukça bir endişeydi.

Bu onun hatasıydı. Çok yakındı. Düşünemiyordu.

Alaric'in parmakları yüzünün yan tarafını kavradı.

Başparmağı kızın yanağında , tıpkı o sabah yatak odasında elinin arkasında gezdirdiği gibi. "Ben kişisel olarak cevap ver. Bir dahaki sefere."

"Bir dahaki sefere olacağını kim söyledi?" diye homurdanarak meydan okudu. "Mektup yazmaktan nefret ediyorum. Lachis'ka'yı ilan etti, bu yüzden her zaman garip bir şekilde ortaya çıkıyorlar-"

Onu çenesinin altından fırlattı. Tıpkı Belian tapınağında yaptığı gibi. Bu anla ilgili her şey *eskinin* taşıyor, yeni bir ışıkla boyanıyordu.

"Kraliçe Urduja'nın sana ne yapacağını söylemiş olabileceğini düşündüm.

Yaz," diye itiraf etti. "Ona babamdan bahsettiğini sanıyordum-"

"Söylemedim," dedi

çabucak. Ama Vela'ya söylemişti.

Yine suçluluk duygusu, dalgalar halinde içinden geçiyordu.

Talasyn geri adım atmaya çalıştı. Alaric'ten ve bu duygu karmaşasından, bu labirentten uzaklaşmaya çalıştı. Ama adamın yüz hatlarını yumuşatan rahatlama, yüzünü kaplarken kendini olduğu yerde donmuş buldu.

Yılları uzaklaştırdı. Ağzının köşesi, onunkinden sadece birkaç santim , neredeyse bir gülümsemeyle kalktı.

"Bana tekrar yaz, Tala." Ses tonunda alaycı bir tını vardı. "Cevap yazacağım. Söz veriyorum. Beceriksizliğine birlikte katlanacağız."

Kızgınlık kıvılcımı, adamın öpecek kadar yakın olmasıyla gölgelendi. Belki de o kendini beğenmişliğin bir kısmını silmek için onu öpmeliydi...

Pençeler cama sürtündü ve birbirlerinden ayrıldılar. Bir haberci kartal balkonun üzerinde süzülüyordu, girmeye çalışıyordu. Talasyn panelleri kaydırarak açtı ve yırtıcı kuş koluna tünerken okyanus kokusu odaya yayıldı.

Bacağına bağlı parşömen ejderha kabartmalı mührü fark etti. "*Bu* mektup büyükannemden."

Alaric kartaldan odanın izin verdiği kadar uzağa çekilmişti. "Bunlardan biri neredeyse Kesath'ın yeni nesil haberci skualarını yiyecekti."

"O benim şahsi kuşumdu ve gelir gelmez beslemeliydin," dedi Talasyn, parşömeni Urduja'nın kartalına sabitleyen düğümleri gevşeterek. "Pakwan mektubumu sana ulaştırmak için bir gecede uçtu. O gece Açlıktan ölüyorum."

"Pakwan." Alaric yabancı Nenavaren hecelerini Talasyn'in kurtulmak için büyük bir ciddiyetle çalıştığı aynı Kıta aksanıyla seslendirdi ve neredeyse sırtıyordu.

"'Karpuz' demek." Urduja'nın ne istediğini merak ederek mektubu açmaya başladı.

"Ölümcül bir yırtıcı kuşa 'Karpuz' adını vermişsin," diye tersledi Alaric.

"Doğancı ona isim verebileceğimi söylediğinde acıkmıştım..." Talasyn Zahiya-lachis'in zarif, akıcı yazısını okurken durakladı. Sonra kocaman gözlerle Alaric'e baktı. "Büyükannem ve babam akşam yemeği için bize katılacaklar. bu gece."

Cennetin Çatısı'ndan gelen diplomatik yelkenli, alacakaranlığın mor renkli örtüsüyle birlikte lantast'ta karaya çıktı, çok sayıda mavi ve altın yelkenleri hindistan cevizi palmiyelerinin sallanan tepeleriyle rüzgarda savrulan bir uyum içinde dalgalanıyordu. Kraliçe Urduja ve Prens Elagbi karaya çıktı ,

Kol kola beyaz kumların üzerinde, onları karşılamak için iskeleye çıkmış olan köylülerin arasına karıştılar, hallerini hatırlarını soruyor, kayıpları için üzülüyorum.

Talasyn, kale girişinde durdukları yerden Alaric'in yanında durarak her şeyi izledi. Eğer bir tane varsa

Büyükannesini suçlayamayacağı bir şey varsa, o da halkına nasıl davrandığıydı. Zahiya-lachiler asla sıcak olmayacaktı.

-Bu konuda oğlundan yardım alıyordu ama her zaman halkın endişelerini dinledi ve yorulmak bilmeden onlar için çözümler aradı. Nenavarenler bu yüzden ona saygı duyardı.

Ancak Urduja zalim ya da eksik bir hükümdar olsa bile, Nenavarenler yine de ona saygı duymak zorundaydı. Çünkü o, Gökyüzünün Üstündeki Gökyüzündeki büyük gemilerinden Hükümdarlığı izleyen atalar tarafından kutsanmıştı.

Talasyn Nenavar'da büyümemişti. Kızgın olduğu zamanlarda atalarını çağırma alışkanlığı edinmiş olsa da, onlarla ruhani bir bağ hissetmiyordu. Kıta'nın tanrılarına bile neredeyse hiç inanmıyordu; Hornbill's Head'in gecekondularında ve oluklarında inanç için çok az yer vardı.

Yine de Urduja'nın asil duruşu, beyaz saçları, gümüş elbisesi ve üzerindeki değerli taşlar soluk yıldızların altında, dalgaların arasında parılıyordu.

-Hepsi ilahilik yanılsamasına katkıda bulunuyordu. Altın cübbesi ve altın ejderha halkasıyla Elagbi, Alaric ve Talasyn'in beklediği yere giden taş yolda ona eşlik ederken annesinin ayının güneşi gibiydi.

"Bu ikisinin yarışmaya hazırlanması ne kadar sürer? gün?" Alaric ağzının kenarıyla Talasyn'e sordu. "Babanın Zahiya-lachis'ten daha uzun sürdüğüne bahse girerim."

Bu yüzden Gece İmparatoriçesi ailesini karşılayıp kendisine ve kocasının topraklarına hoş geldiniz dediğinde *gülmek* için kendini zor tutuyordu.

Elagbi'nin rahat şaşkınlığı ve Urduja'nın torununun soğukkanlılığı karşısındaki donmuş öfkesi Talasyn'in kontrolünü yeniden kazanmasına en ufak bir yardımda bulunmadı. Alaric'le birlikte lantas'ın yemek odasına doğru ilerlerken, elini lantas'ın dirseğinin kıvrımına sıkıştıran Talasyn, kendini cezalandırmak için tırnaklarını lantas'ın koluna geçirdi ve Alaric onu uyarmak için dürtükledi.

"Lütfen beni çimdikleme, Lachis'ka."

"Bu *senin* hatan," diye karşılık verdi kahkahalarını bastırarak. "Kartalımı sana saldırtmak zorunda bırakma beni."

"Lütfen, hayır." Dudakları kıpırdadı. "Karpuz dışında herhangi bir şey."

Talasyn *boğuldu*. Ama çok geçmeden Urduja'yı hissedebildi. Sırtına delikler açarak bakıyordu ve bu onu ayıltmaya yetmişti.

Yemek odasında yemekler, parlak, bordo tonlu narra masayı süsleyen muz yaprakları üzerindeki ortak tabaklara konmuş, görevliler de hazır bekliyordu. Hem Jie hem de Sevrain ortalıkta görünmek istemiyorlardı.

Teknik olarak bir aile yemeği olan bu yemeğe sadece dört kraliyet mensubu oturdu - Urduja ve Elagbi tarafı yan yana, Alaric ve Talasyn .

Ağır bir sessizlik hüküm sürüyordu. Görevliler kadehlerine su ve şarap doldururken şırıldaayan sıvıların sesi mağara gibi odanın içinde, yüksek tonozlu tavana kadar yankılanıyordu.

"İkinizin iyi olması güzel," dedi Urduja sonunda, taze yakalanmış ve palmiye sirkesinde pişirilmiş uskumrunun soluk küplerini tabağına koyarken. "Bu ittifak iki temel bileşeni arasındaki dostane ilişkiden kesinlikle fayda sağlayacaktır."

Talasyn, Urduja'nın onu kurnazca uyardığını bilecek kadar Nenavaren çift dilli konuşma deneyimine sahipti,

Tıpkı Vela'nın yaptığı gibi. Ona neyin tehlikede olduğunu, evliliğinin sadece stratejik bir nitelik taşıyabileceğini, başka bir şey olamayacağını hatırlattı.

Tam olarak nedenini bulmaya pek hevesli olmasa da canı yanmıştı. Tabağına doldurduğu her bir kaşık pilava ters ters baktı.

Alaric'in de cevap vermek için acelesi yok gibiydi. Yemek yemeye başladıklarında Elagbi yeni bir konuşma girişiminde bulundu. "Yarın gece güneş tutulması var, değil mi? Majesteleri burada, lantast'ta eğitim alacaklar mı?"

"Evet, sahilin aşagısında," dedi Talasyn. "Daya Vaikar ve Büyücüleri de orada olacak. Test etmek istedikleri yeni bir güçlendirme konfigürasyonları var."

"Gözlemlemeyi çok isterim." Elagbi bir el Urduja'ya yalvaran bir bakış attı. "Bunun yerine yarından sonraki gün Sedek-We'ye geri dönmeye ne dersin? Harlikaan?"

"Ben," dedi Zahiya-lachis, "birkaç konseyim var. Eskaya'da katılacağım. Sizin de orada olmanız daha iyi olurdu, ama istediğinizi yapmakta özgürsünüz."

"Harika!" Elagbi gülümsedi. "O halde önümüzdeki iki gün boyunca Majestelerinin misafiriyim."

Talasyn, Elagbi'nin Urduja'nın işaret ettiği ipucuna kayıtsız kalmasına kıs kıs gülerken, Alaric kayınpederinin kendisini başkasının evinde kalmaya davet etmesinden dolayı hafif bir skandala uğramış gibi görünüyordu. Ama bu Nenavaren aileleri arasında bir kuraldı ve o ve Dominyon prensi, hoşuna gitsin ya da gitmesin, ailedendi. Talasyn masanın altında dizini onunkine çarptı. Yüz hatları yumuşayarak Kibar maske.

Alaric Elagbi'ye, "Sizi ağırlamaktan onur duyuyoruz, Majesteleri," dedi. "Konaklamanızı daha konforlu hale getirmek için herhangi bir şeye ihtiyacınız olursa, lütfen bize bildirmekten çekinmeyin."

"Ben iddiasız bir misafirin resmiyim," diye açıkladı Elagbi. "Lachis'ka bunu çok iyi kanıtlayabilir."

"Bu doğru." Talasyn babasına gülümsedi. Görevlerinden fırsat buldukça yaptığı ziyaretler son bir aydır Talasyn'in yalnızlık hissini hafifletmişti ve onunla daha fazla zaman geçirebildiği için mutluydu.

Urduja Talasyn'le göz göze geldi. "Ellerin dolu olduğu için Alunsina, terziye gelecek geceye kadar uğramaması talimatını vereceğim."

"Terzi mi?" Alaric tekrarladı ve Talasyn o gün olan onca şeyden sonra ona söylemeyi unuttuğunu fark ederek irkildi.

"Aysız Karanlık'tan sonra burada, lantast'ta bir balo düzenliyoruz," diye bilgi verdi. "Bir maskeli balo, kutlamak için

Voidfell'in yenilgisi. Terzi, Majestelerinin ölçülerini almak ve seçenekleri görüşmek üzere bir ziyarette bulunacak."

Alaric, Nenavaren erkeklerinin giydiği rengârenk, mücevherlerle süslü kıyafetler zihninde bir dehşet geçidine dönüşüyormuş gibi bembeyaz kesildi. "Benim kıyafetlerim var."

"Söz konusu kostüm etkinliği için uygun değil," dedi Urduja. "Lachis'ka'nın eşi olarak, kıyafetinizin onunkini tamamlaması . Korkarım bu bir gelenek, İmparator Alaric."

Alaric Talasyn'e sert bir bakış attı. Başını eğdi. Ona sempati duyuyordu, ama yokuş yukarı bir yol vardı Dominion'un kabulünü kazanmak ve savaşlarını seçmek zorundaydılar.

"Maskeli baloda siyah ya da başka bir koyu renk giyemezsin," diye mırıldandı. "Yoksa mahkeme Ölü Sezon'u durdurduğumuz için mutlu olmadığınızı, onların sevincini paylaşmadığınızı. Bu da tüm gardırobunuzu eliyor."

Tartışacağı endişesiyle nefesini tuttu, Ejderha Kraliçesi'nin *iyi anlaştıkları* fikrini etkili bir şekilde çürüttü ama sonunda Alaric sadece omuz silkti.

"İmparatoriçemin isteklerine karşı gelmek benden uzak olsun." Kadehini şakacı bir kadeh parodisiyle ona doğru kaldırdı, hâlâ

-Tam ona göre değil miydi, razı olurken bile onu kızdırmak.

"Bırak terzin en kötüsünü yapsın o zaman."

Yemek bittikten ve Talasyn'i ailesiyle daha fazla yalnız bırakabilmek için üst kata çıktıktan sonra bile, dünyayı kurtarmanın Nenavaren gibi gösterişli bir halk tarafından giydirilmeye değip değmeyeceğini tartışmaya devam ediyordu.

Alaric tüylerin denklemin bir parçası olmayacağını derinden umuyordu.

Talasyn kraliyet odalarına girdiğinde -ya da daha doğrusu kraliyet odalarına *hışım*la girdiğinde- yataktaydı ve yatağın sadece bir tarafını işgal etmeye dikkat ediyordu. Surat asıyordu ve bu garip bir şekilde çok sevimliydi ama bunu ona söyleyecek değildi.

"Ne yaptığımı bilmediğimi ima ederek kendini nereden çıkarıyor!" diye patladı.

Alaric bir tahminde bulundu. "Kraliçe Urduja'nın köylüleri barındırmamız konusunda çekinceleri var sanırım?"

"Evet, gitmeden hemen önce onları Delanep'te böyle bir amaç için ayrılmış geçici çiftliklere göndermenin daha kolay olacağını söyledi." Talasyn makyaj masasına doğru yürüdü ve Alaric'in irkilmesine neden olan bir hiddetle saçlarını örgüsünden ayırdı. "Ama *bunda bu* kadar zor olan ne? lantas'ın yeterince odası ve yeterince malzemesi var!"

Alaric sakın bir sesle, "Öyle," dedi.

"Sadece ona danışmak yerine ilk adımı benim atmama sinirlendi-" Talasyn, Alaric'in onun yatağında olduğunu ilk kez anlıyormuş gibi sözünü kesti. Yanakları pespembe kızardı. "Elimi yüzümü yıkamam gerek."

Sonra kadın soyunma odasına doğru *koşmaya* ve adam kapalı bir kapıya bakakaldı.

Alaric gözlerini kapadı ve Shadowforged Lejyonu'nun Efendisi'nin sergilemesi utanç verici bir çaresizlikle yatak başlığına yaslandı. Talasyn'le birlikte yaşamak, onun sürekli yörüngesinde olmak - bu ziyaretten nasıl yara almadan kurtulacaktı? Ya birbirlerini öldüreceklerdi ya da tekrar öpüşeceklerdi ve bu her iki da felaketle sonuçlanacaktı. İttifakları ve onu çevreleyen tüm belirsizlikler, işin içine kaçamakları katmadan da yeterince karmaşıktı.

İçinden bir ses ona *çözümün basit olduğunu* söyledi. *Basitçe onu öpme.*

Bunu kesinlikle yapabiliirdi. Dügün gecelerinden beri onu hiç öpmemişti ve daha önceki o gergin anda da öpmemişti, yani *belli ki* bir nebze de olsa kendini kontrol edebiliyordu.

dehşet verici bir olasılık gelince gözlerini açtı ve kızın soyunma odasının kapısına odaklandı.

Ya o gece giydiğı gibi neredeyse şeffaf cüppelerle oradan çıkarsa? Balkondan atlardı. Gerçekten atlardı.

Alaric'in korkularının yersiz olduğu ortaya çıktı. Talasyn bol bir gecelik ve bol bir uyku pantolonuyla ortaya çıktı ve Alaric rahatlamaktan neredeyse bayılacaktı.

Ancak, yangın lambalarını söndürdüğünde ve kendi tarafındaki yorganın altına usulca sokuldu.

Yatakta, ay ışığıyla aydınlanan karanlıkta, temiz ve sıcak tenine sinen muhallebi çiçeğı sabunu kokusu, karnında hayvani bir ilgi seğıirmesini tetikledi.

Talasyn ipek çarşafının arasından küçük bir sesle, "İyi geceler," dedi.

"İyi geceler," diye Alaric.

Şüpheli, diye düşündü.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Talasyn uyanıktı. Uyanık olduğunu biliyordu. Yatak odasına süzülen sabah ışığında gözleri açıldı.

Ama hareket edemiyordu. Sırt üstü yatağa uzanmış, kaskatı uzuvları olduğu yerde kilitlenmişti.

Kimeralar onu canlı canlı yiyordu.

Gümüş eter ve gece yarısı dumanından yaratıklar mürekkep dişleriyle etini kemiriyor, yılan balığını andıran vücutları onu sarıyordu.

kollarının ve bacaklarının etrafında. Derisini kemiklerinden ayırdılar; onu parça parça yuttular.

Talasyn çığlık attı ya da çalıştı. Tüm gücüyle da patlayan ciğerlerinden tek bir damla ses bile çıkmadı. Hareket edemiyordu, çığlık atamıyordu, hareket edemiyordu.

Köşede beliren bir figür vardı. Karanlık ondan nehirler halinde yayılıyordu ve bakışları

yüzünü gördü. Gaheris'in solgun yüz hatlarını bekliyordu, Naibin gecenin karanlığında odasına girmesini bekliyordu.

Ama ona bakan gri gözler Alaric'inkilerdi. Büyüsü onu bütünüyle yutarken gülümsedi.

Tekrar çığlık attı. Çıngırak gibi bir ses çıktı, korkudan kurumuş bir boğazın içinden itti. Ve aniden ayağa fırladı, felcin, uyanırken gördüğü kâbusun zincirlerinden kurtulmuştu. O kadar canlı bir şekilde gördüğü ve hissettiği gölgelerden ya da onları çağıran figürden hiçbir iz yoktu.

Kalbinin çarpmasıyla, dehşetin azalmasıyla başka bir şeyin farkına vardı: mesanesi rahatlamak için haykırıyordu.

Bir şoktu, çıplak tabanları soğuk zemine çarpıyordu. Kurşuni bacakları üzerinde banyoya doğru tökezledi. Onun

Zihni tamamen bulanıktı; Alaric'i odasında görene kadar lantast'ın kraliyet odasında artık yalnız olmadığını hatırlamamasının tek gerekçesi buydu.

-banyoları.

Lavabonun üzerine eğilmişti, üzerinde zayıf kalçalarına sardığı bir havludan başka bir şey yoktu, siyah saçları nemliydi ve çenesi tıraş sabununun kremi beyaz köpükleriyle kaplanmıştı.

"Neden kapıyı sürgülemedin?" Talasyn aniden tamamen uyanmış bir halde sordu. Yine de tüm kabadayılığına rağmen çıplak göğsüne aval aval bakmaktan kendini alamadı. Köprücük kemiklerinin çukurunda biriken su taneciklerine, gümüşü yara izleriyle delik deşik olmuş soluk tenine ve yontulmuş kaslarına. Göbeğinden havlunun altında saklı olana doğru cezbedici bir yol çizen bir tutam siyah saça.

"Unutmuşum," diye homurdandı Alaric, çelik uçlu usturayı yüzünden indirirken. Yüz ifadesi her zamanki gibi soğuk ve mağrurdu ama kâbusundaki acımasızlığın tonlarını taşıyordu ve kadın neredeyse geri çekiliyordu.

Sonra bakışları onun üzerinde gezindi ve is gibi karardı, Geceliğinin kumaşının belki de biraz fazla ince olduğunu fark etti. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, rahat olmaya çalıştı ama elbette artık çok geçti. Ortak utançları havayı kaplamıştı.

"Ben-um-doğa çağırıyor," diye bocaladı.

"Elbette." Kapı aralığında onun etrafından dolanırken vücutlarının birbirine değmemesine dikkat etti. Kadının kötücül bir yanı pişmanlık içinde inledi.

Talasyn bütün sabahı babasıyla birlikte kalenin batısında yer alan çimenli bir tepede geçirdi. Burası sahile bakıyordu ve Alaric'e yakın olmama gibi bir avantajı da vardı. Yapraklı hindistan cevizi ağaçlarının gölgesinde Elagbi'yle birlikte piknik yaptılar ve bir say ve yakala oyunu olan casongkâ oynadılar. Bu oyun, küçük börölce kabukları şeklindeki jetonlar ve iki sıra fincanlı uzun bir ahşap tahta ile oynanıyordu.

Ev adı verilen şekilli delikler, her oyuncunun *alanı* olarak hizmet veren daha büyük deliklerle çevrelenmiştir. Amaç, bir evdeki tüm b r lce kabuklarını toplayarak alanına rakibininkinden daha fazla jeton yerleştirmek ve diğ r evlere parça parça dağıtarak saat , her oyuncunun sırası son mermi boş bir deliğ e düştüğünde sona . Oyun sona erdi tüm evler boşaldığında.

Casongk  hassas bir hesaplama ve dikkatli bir gözlem gerektiriyordu; tıpkı Dominyon sarayıyla uğraşmak gibi, diye düşündü Talasyn. Oyunda kesinlikle berbattı ve Elagbi'nin birden fazla kez hile yaptığından oldukça emindi ama onu öptüğünü bile hatırlamayan gömleksiz kocasından başka bir şeye odaklanma fırsatı bulduğı için minnettardı. Daha  nceki k busunda büyüsü onu yiyip bitirmişti. Söz konusu o olduğ nda, korkusu ve arzusu birbirine dolanmış, kısır bir ağı dönüşmüştü.

Elagbi bir zafer daha kazanmıştı, Talasyn Bu sırada uzaktan gelen heyecanlı  ıg lıklar dikkatlerini çekti. Köylülerin çocuklarından birkaçı kumsalda oynaşırken bir ejderha Eversea'nın dalgalarla kaplı yüzeyini .

Kırlaşmış, boynuzlu bir kafaya yerleştirilmiş bulutlu mavi gözleri olan yaşlı bir tanesiydi. Ateş turuncusu pulları, testere dişli köpekbalıkları, devasa m rekkepbalıkları ve okyanusun sakladığı diğ r her neyse onlarla yüzyıllardır süren savaştan kalma midyeler ve çok sayıda yara iziyle kabuk bağılamıştı. Çocuklar sevinçle el çırpıp tezahürat yaparken, hantal sürüngen  n ayakları üzerinde turkuaz s ğ lıklara doğıru ilerledi, chiropteran kanatları bir geminin yelkenleri gibi sürünen kanatlarına yapıştı, her hareketiyle kum ve tuzlu su patlaması fışkırdı.

Ejderha kıyıya ulaştığında yere yattı ve gözlerini kapattı. Nefesi yakındaki su şeritlerini karıştırmışaydı Talasyn onun öldüğünden ş phelenecekti,

onları kaynatıyordu. Vücudunun alt yarısı gelgitin ritmiyle kıvrılıp seğiriyordu.

Elagbi, "Zamanlarının çoğunu derinlerde geçiriyorlar, ancak güneş çıktığında güneşlenmeyi seviyorlar" dedi. "Muhtemelen saatlerce uyuyabilirsin."

"Etrafta bu serseriler varken bile mi?" Talasyn şimdi ejderhanın etrafını sarmış olan ve onun katlanmış kanatlarına tırmanan çocukları işaret etti.

Elagbi güldü. "Bir leviathan için mayıs sineği nedir ki? Çocuklar da Nenavaren, o yüzden onlara asla zarar vermez."

Gerçekten de ejderha küçük insanların maskaralıklarından en ufak bir rahatsızlık duyduğunu belli etmiyordu. Uyuklamaya devam etti ve Talasyn daha yakından bakmak için tepeden aşağıya koşmak üzereydi ki babası bir iç çekti.

"Hepsi iç savaş sırasında ortadan kayboldu," dedi.

"Dalgaların altına çekildi. Tüm o uzun aylar boyunca, kıyıda güneşlenen ya da göklerde süzülen tek bir ejderha bile görülmedi. Ortadan kaybolmaları kötü bir alametti. Bizi sonsuza dek terk ettiklerini düşündük ve bu, ulusu parçaladığımız için hak ettiğimizden fazlası değildi."

Geçmişte Talasyn, Nenavaren iç savaşı hakkında çok fazla soru sormaktan kaçınmış, Elagbi'nin acısını düşünerek Urduja'nın öfkesinin alevlerini körüklememeye dikkat etmişti. Ama burada, lantast'ta, Cennetin Çatısı'ndan ve Zahiya-lachis'in dikkatli bakışlarından iki saat uzakta, bembeyaz kumların üzerindeki parlak güneşin tüm sırları yakıp yok ettiği, taze, tuzlu esintilerin acıyı yumuşattığı bir yerde bulunabilecek bir özgürlük vardı.

Elagbi'nin liderleri olan ağabeyi Sintan'ı öldürmesinin ardından isyancılar teslim , Urduja tüm Hain ilk çocuğunun anısı silinmişti. Ancak bir gece önce, lantast'ın kütüphanesini gezerken Talasyn bir çekmecede saklı bir portre minyatürüne rastlamıştı: Elagbi ve Sintan gençken, sert pozlar ve daha da sert resmi kıyafetler içindeydiler. Sintan'ın koyu renk buklelerinin aksine

Genç Elagbi, Sintan'ın saçları kahverenginin daha açık bir tonundaydı ve gözleri Urduja'ninkî gibiydi, simsiyah ve hesapçıydı.

Talasyn amcasının bu genç halini, onun ölmesini isteyecek kadar olan bu çocuğu ürpertici bir huzursuzluk hissetmişti. Ve portre minyatürünü Urduja'nın tasfiyesinden korumak için çekmecede saklayanın Elagbi olduğuna dair sinsî bir şüpheye kapılmıştı.

"Amya." Talasyn kasongkâ tahtasının üzerinden öne doğru eğildi. "Sintan bunu neden yaptı?"

Elagbi'nin yüz hatları buruştu ve Talasyn sorduğu sorudan hemen pişman oldu. Ama geri almak için artık çok geçti. Havada ağır bir şekilde asılı kaldı.

"Anlamalısın canım," dedi Elagbi boğuk bir fısıltıyla, uzaklara bakarak, "kardeşimle ben çocukken çok yakındık. Birbirimizden başka kimsemiz yoktu. Son derece zekiydi ve çok güçlü bir doğruluk duygusuna sahipti - biraz mesafeliydi ama beni her zaman korurdu ve çocukken bana masallar anlatırdı.

"Ancak sonunda tamamen farklı bir insan oldu. Büyüdükçe, denizin ötesinde insanların hüküm sürebileceği toprakları öğrendikçe zihninde kök salan bir tohum vardı. Sintan, Hükümdarlık tahtının gerçek varisinin *kendisi* olması gerektiğine ikna oldu. Kraliçe Urduja'nın lütfuna sahip olmadıklarını düşünen, güce daha aç soylu evlerden sessizce destekçi toplamak için o yakıcı zekâsını kullandı ve entrikalar çevirdi..."

"Ve annemi manipüle etti," dedi Talasyn donuk bir sesle.

Elagbi'nin gözlerinin kenarlarından yaşlar süzüldü. "Zavallı Hanan'ım. Bu tür oyunlar hakkında ne bilirdi ki? Sintan ona Işık Dokumacılarının Kıta'daki kötü durumundan bahsetti ve o da elbette yardım etmeyi kabul etti. Yapmalıydım-" Titreyen elinin tersiyle ıslak yanaklarını ovuşturdu. "Onu buraya hiç getirmemeliydim. Mutlu değildi.

Siyasetle ilgilenmediği için Lachis'ka olarak adlandırılmayı reddetti ama yine de bir piyon haline geldi."

Talasyn'in kendi gözyaşları boğazında düğümlendi. Sintan kurnazca davranmış, Hanan Ivralis'in filoyu Kıta'ya gönderirken kendi başına hareket etmiş gibi görünmesini sağlamıştı. O filodan kimse geri dönmeyince, Sintan ve müttefikleri onların ölümünü Urduja'yı tahttan indirmek için bahane olarak kullanmıştı. Hanan daha sonra hastalığına yenik düşmüş, başkent kuşatma altındayken odasında hapsedilmiş ve Talasyn de üç gün sonra Nenavar'dan kaçırılmıştı.

Talasyn'in annesinin intikamını alması için artık çok geçti. Elagbi bunu kılıcıyla çoktan yapmıştı. İç savaşın son muharebesinde, Cennetin Çatısı'nın kireçtaşı kayalıklarında Sintan'ın kalbine saplanmıştı. Elagbi ülkesine ve ölen karısının anısına karşı görevini yerine getiriyordu ama Urduja'nın isteğine rağmen o portre minyatürü saklaması kardeşini de sevdiği anlamına geliyordu.

"şey," dedi Elagbi biraz kendine geldikten sonra, "Sintan'ın Indusa'ya nasıl geldiği." Talasyn ona meraklı bir bakış attı ve kasongkâ tahtasının üzerine eğildi, tarlalardan börölce kabukları topladı ve evlere yeniden dağıtarak oyunu yeniden kurdu. "Geçen ay Light Sever'da gördüğünüz anı ... Bana söylediğinden beri bunu düşünüyordum. I bakıcınızın Sintan'ın davasına sempati duyduğuna ve Lachis-dalo eskortlarını vermenin bir yolunu bulduğuna ve seni kıtaya getirecek. Seni neden yetimhanede bıraktığının tek olası açıklaması bu. Sol Nenavar Hükümdarlığı'nın varisi yok."

"Beni öldürebilirdi. Bu onun için daha hızlı olurdu." Talasyn'in bu sözleri karşısında Elagbi donakaldı ve tekrar gözyaşlarına boğulacakmış gibi bir ifade takındı ve aceleyle ekledi: "Yine de bunu yapmadığına çok memnunum."

"Ben de öyle." Son simge Elagbi'nin avucundan düştü, kabuk Tahtaya çarparak. "Bunu Kraliçe Urduja ile tartışmayı denedim ama beni susturdu. Ona göre

Majesteleri, cevaplara sahip olan insanlar ya ölmüş ya da gitmişken geçmişle uğraşmanın bir anlamı yok. Sanırım elinden gelse tüm bu olanları unutmayı tercih ederdi. Bunun için onu suçlayacak bir yürek bulamıyorum."

Yapabilirim, diye düşündü Talasyn isyan edercesine. Urduja ilk çocuğunun ihanetiyle yaralanmış olsa da, gelininin ölümünden dolayı benzer bir üzüntü duymadığı kesindi. Kaptan Rapat'ın Lightweaver tapınağında söylediği gibi, Hanan'la aralarında kaybedilmiş bir aşk yoktu.

Yine de Talasyn, Zahiya-lachis'in sadece geleceğe bakma kararlılığındaki bilgeliği görebiliyordu. Konu *bu* olduğunda hepsinin yeterince derdi vardı.

"Ah," dedi Elagbi bir süre sonra, "ejderhamızın daha meraklı seyirciler topladığını görüyorum."

"Tekrar kazanmak için dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsan..." Talasyn onun görüş alanını takip ederek uzaklaştı.

Alaric ve Sevrain kumsaldaıydı, temkinli bir mesafeyi korusalar da bakışları ejderhaya takılmıştı. Çocuklar çoktan dağılmıştı, muhtemelen iki Shadowforged'in varlığından ürkmüşlerdi.

Sözsüz bir anlaşmayla Elagbi ve Talasyn oyunlarını sahile . Orada hiç

Ejderhanın, aylar önce kardeşlerinden birini yaralayan bir ulustan gelen bu yabancılara nasıl tepki vereceğini merak ediyordu.

Sevrain sıçrayarak yanlarına geldi. "İ Rövanş ister misiniz?"

"Tepede bir tahta var," dedi Elagbi. "Ama sizi gezinizden alıkoymak istemem Sevrain Usta."

Talasyn lejyonere kaşlarını kaldırdı. "Casongkâ mı oynuyorsun?"

"Dün yemekten sonra nasıl yapılacağını öğrendim." Sevrain Elagbi'yi işaret . "Ve eklemeliyim ki bu adamı fena benzetti."

"Çünkü kendi kurallarınızı kendiniz koyuyordunuz!" diye bağırdı prens, mağdur bir şekilde.

Elagbi ve Sevrain tartışmaya başladılar, Talasyn onları unutmuştu bile. Onları kendi hallerine bıraktı ve Alaric'in yörüngesine girizin verdi.

Ejderhaya bakarken ona baktığında kâbusun yankıları çöktü. Yüzünün profilden ona dönük olmasında bir şey vardı. Babasının keskin elmacık kemiklerine ve uzun burnuna sahipti. Aynı

mağrur gri gözler. Bu benzerlik onu kısa bir süreliğine kendine getirmeye, o sabahki felç halini tekrar yaşamasına neden olmaya yetmişti.

Aniden, turuncu pulların büyük bir kargaşası içinde yaşlı ejderha sırt üstü yuvarlandı. Islak kum dağları yükselip alçaldı ve kösele gibi kanatlar, Eversea sığılıklarının kısa süreli gelgit dalgaları boyunca uzanarak kıyıdaki dört kişiyi ıslattıktan sonra geri çekildi.

Her şey çok hızlı oldu. Ne olduğunu anlayamadan Talasyn'in giysileri tenine yapıştı ve ıslak, tuzlu gözlerle Alaric'in bulanık suretine bakmaya başladı. Bir yerde Arkasında Sevrain ve Elagbi kahkahalarla inliyordu ama görüşü netleştğinde sadece Alaric'i gördü. Siyah saçları alnına yapışmıştı, yüz hatlarındaki şok onları yumuşatıyordu.

Çamuru, saçlarını aynı şekilde nasıl düzleştirdiğini, göletten çıkarken ne kadar kırgın görüldüğünü, kiri tükürdüğünü hatırladı. Bataklık bufalosu onları ormanda kovalamadan hemen önce.

Göğsündeki ağırlık hafifledi, kabus boğazından fışkıran kahkahanın tepesi boyunca dağılıyordu. Ona uyarıcı bir bakış fırlattı, ki bu sadece onu daha çok kıs kıs güldürdü.

"Şu anda daha az komik görünmüyorsun, biliyorsun," onu küçümseyerek bilgilendirdi.

"İnan bana," dedi "sen olunca daha komik oluyor."

Alaric gözlerini devirdi. Sonra sanki bir zorlamayla oraya yönlendirilmişler gibi tekrar ejderhaya yöneldiler. Ejderha

Canavar, izleyicilerinden habersiz bir şekilde uyuklamaya devam etti; karnının altındaki uçsuz bucaksız yol güneşi emiyordu.

Talasyn, Alaric'in daha önce hiç yakından bir ejderha görmediğini geç de olsa fark etti. Yüz ifadesi alışılmadık bir şekilde açıldı; merak ve biraz da pişmanlıkla.

"O gün ateş emrini ben vermedim," dedi sessizce. "Mathire panikledi."

Kesathese filosunun altındaki Eversea'ya çarpan o bakır ejderhanın anısı asılı kaldı, Voidfell'in kara çürümesi sol kanadının üzerinde çiçek açarken acı içinde çığlık atıyordu. Talasyn aynı eski öfkenin biriktiğini hissetti onun içinde.

"Emri benim vermemiş olmam bir şeyi mi bilmiyorum," diye devam etti Alaric, "ama bir daha olmayacak. Yemin ederim."

Mathire ejderhaya boşluk topunu ateşlememiş olsaydı, Talasyn'in düşüncesine göre, büyük olasılıkla Kesathese filosu ile Samout Limanı'nda konuşlanmış Dominyon savaş gemileri arasında bir çatışma olabilirdi. Tüm ejderhalar Nenavaren'i savunmak için okyanustan yükselirdi ve Gece İmparatorluğu'nun tüm gemilerini ya da savaş gemilerini yok edene kadar hiçbir şey onları durduramazdı. hepsi ölmüştü, hangisi önce gelirse.

Ortalık kan gölüne dönerdi.

İşlerin bu şekilde sonuçlanması, ejderhaların geri kalanının zarar görmemesi ve Kesath'in üstünlüğün kendilerinde olduğunu düşünerek kayıtsız kalması daha iyiydi.

Talasyn de Vela ve Urduja gibi büyük resme bakmayı öğrenmek zorundaydı. Derin bir nefes aldı ve öfkesinin geçmesine izin verdi.

Alaric ondan bir tür yanıt bekliyor gibiydi. Affetmeyi teklif edemezdi ve gerçekten

Mathire'e ateş emri verip vermemesinin bir fark yaratıp yaratmayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu ama konuyu değiştirebilirdi.

"Onu sevmek ister misin?" diye sordu ejderhayı işaret ederek.

Cevabı hemen geldi. "Hayır, teşekkür ." "Korktun mu?" diye onu kışkırttı.

"Akıllı," diye düzeltti.

Sırıttı. "Ya sana meydan okursam?"

Nefes verdi. Kaşlarının arasındaki kırışıklık, eğer henüz yapmadıysa, kızın ona migren ağrısı çektirmek üzere olduğunu gösteriyordu.

Talasyn yılmadan kocasının kolunu iki eliyle kavradı ve onu ejderhaya doğru çekti. Aslında bu şimdiye kadar aklına gelen en kötü fikir olma potansiyeline sahipti ama o intikam almak için onu biraz sarsmak istiyordu. Ayrıca neler olacağını da merak ediyordu. Ahimsan Büyücüleri Gece İmparatoru üzerinde deney karısı da yapabilirdi.

Yine de...

"Önce ben gitsem iyi olur," diye açıkladı.

Alındaki kırışıklık derinleşen Alaric'in dudakları kaşlarını çattı. "Talasyn, eğer sana bir şey olursa-"

Eli canavarın böğründe durdu.

Bunun iki yolu yoktu: ejderhalar *kokardı*. Yedikleri şeylerin kokusunu alırlardı-balık ve kalamar, yağ ve leş, çürüyen deniz yosununun keskin notaları ve yanan tarlaların misk kokusu. Yakından bakıldığında, yarattığın avucuna değip onu topraklayan hissi olmasa Talasyn'in öğürmesi için yeterli olacaktı.

Sert turuncu pullar, her birinin ortasındaki çıkıntı ve üzerine bindikleri üçgen dikişler dışında, dokunulduğunda şaşırtıcı derecede pürüzsüzdü.

Pulların yaydığı ısı dayanılmazdı; insanın parmaklarını kaynayan bir tencereden geri çekmeden önceki o saliselik süre sonsuza dek uzanıyordu. Ejderha

Uyurken neredeyse Talasyn'dokunuşuna yaslanıyor gibiydi, derisi her seferinde Talasyn'e karşı şişiyor ve büzülüyordu.

Uykulu bir nefes. Aether onun formundan onunkine aktı,

sonra geri dönüyordu, titreşen, sonsuz bir büyü dalgası. Işık saçan bir ateş, bir yangını körükleyen güneş ışığı.

Talasyn boştaki eliyle Alaric'in bileğini sözsüz bir şekilde ejderhaya doğru itti. Avuç içi ejderhanının yanında düzleşti. Pullu sürüngen böğrü, parmakları sürtünüyor. Ve aether ondan ve onun içine aktı. Güneşin gölgeler, toprağın altındaki karanlıkta şiddetlenen volkanik ateş.

Her şey birbirine bağlıydı. Onların ve Leviathan'ın kalpleri dalgalarla birlikte atıyordu. Sonsuz yazın aynı ışığı, Alaric'in hafifçe eğilmiş

Talasyn'in gözlerinin içi gülüyordu.

Ejderha uzun ve alçak sesle *horluyor*, burnundaki dikenler seğiriyordu.

Talasyn güldü. Alaric'in bakışları ısındı.

"Neredeyse senin kadar gürültülü," dedi.

"Bu ne cüret, ben horlamam-"

"Bunu uykusuz gecelerime anlat."

Bunu o kadar kuru bir şekilde söyledi ki kadın yine güldü. İşte yine o temkinli umut, güneşin altında kıpırdanıyor, emin *tek* farkın tadını çıkarıyordu. O babası değildi.

Alaric onun omzundaki kumları temizlemek için uzandı. Talasyn onun elini gibi yaptı ama parmakları Alaric'in parmaklarının üzerinde kaldı. Kıyıya, Elagbi'nin Sevrain'le birlikte geri çekildiği yere baktı.

Elagbi ona ve Alaric'e bakıyordu. *Endişeli* görünüyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Alaric, ejderha Eversea'ya geri döndükten çok sonra bile onun kokusunu alabiliyordu. Gece Nenavar'ın üzerine çöktüğünde, ejderha ateşinin izlerini hâlâ teninde hissedebiliyordu, Talasyn'in dokunuşunun hayaleti ile karışıyor.

Birkaç dakika içinde gece, ayın ilk tutulmasını da beraberinde getirecekti. Küçük adanın kıyıları hareketlilikle dolup taşıyordu.

Kesath'ta, açık havada yapılan aethermancy eğitimi, Gölge forged Lejyonu'na hak ettikleri saygıyı gösteren izleyicilerden payını alma eğilimindeydi.

sessizce gözlemleyerek, uygun mesafeyi korumaya dikkat ederek

ve dikkat dağıtıcı olarak değerlendirilebilecek herhangi bir şey yapmaktan kaçınmak.

Alaric'in hoşnutsuzluğuna rağmen gibi, bu lantastaki durum. Köylüler ve kale personeli tüm güçleriyle sahile akın etmişti. Bir şenlik ateşi vardı.

İnsanlar damıtılmış hindistan cevizi likörü şişelerini ve daha genç olanlar ve içki içmeyenler için, bambu kamışlarla içilecek kremsi beyaz eti ve tatlı, berrak suyu ortaya çıkarmak için tepeleri kesilmiş hindistan cevizlerini elden ele dolaştırdılar.

Meraklı kalabalık ilk başta, ay ışığının aydınlattığı kumların üzerinde kavanozları ve telleri düzenleyen Ahimsan Büyücülerinin etrafında toplandı, ancak eğlenen bir büyücünün birkaç sözünden sonra iyi huylu bir şekilde kıyıya doğru geri çekildiler.

Talasyn'in sesi. Bu, Dominyon sarayının daha birkaç ay önceki korkusundan çok farklıydı; bakışlar sık sık koruyucu tılsımlarmış gibi sarıman kafeslerine kayıyor, Alaric ziyafette Gölge Geçidini kanalize ettiğinde paniğe kapılan çığlıklar atıyordu.

"İnsanlar bilmedikleri şeylerden korkarlar," dedi Talasyn onun şaşkınlığını fark ederek. "Artık bizi tanıyorlar. Büyümüzün Voidfell'i durduracağını biliyorlar. Bu yüzden bizi kabullenmeye başladılar, sanırım."

Alaric bunun ötesinde bir şey olduğunu hissediyordu. Titreyen ateşin ve yedi ayın ışığında, Nenavarenlerin Lachis'ka'larına düşkünlük. Ve bunun iyi bir nedeni vardı. Talasyn evini ihtiyacı olanlara hiç tereddüt etmeden açmakla kalmamış, Alaric'in bu adada geçirdiği iki gün bile onun hizmetkârlara ne kadar nazik davrandığını görmesi için yeterli olmuştu ve eşit olarak. Onun gibi birini kabul etmek zor bir şey değildi.

"Majesteleri!" Sevraim biraz dengersiz bir yürüyüşle yanlarına geldi ve bir şişe uzattı. "Sizi baştan çıkarabilir miyim?"

"Neden görev başında içiyorsun?" Alaric homurdandı.

Lejyoner suratını astı. "Sizi buradan koruyacak hiçbir şey yok ve aksini düşünmek Lachis'ka'nın misafirperverliğine hakaret olur." Şişeyi elinin altında salladı.

Lachis'ka'nın burnu adak olarak sunuldu ve Alaric bile durduğu yerden mayalanmış hindistan cevizi özünün güçlü yanık kokusunu alabiliyordu.

Talasyn hafifçe soldu ve bir adım geri çekildi. Tepkisinin tuhaflığını bir an bile düşünmeden, tamamen belirsiz bir ilkel içgüdüyle tepki veren Alaric, onunla Sevraim'in arasına dalarak diğer adama dişlerini gösterdi.

Sevraim kaçtı. Belki sarhoştı, belki de Alaric uzun zamandır ilk kez onun maskaralıklarına hoşgöründen öte bir karşılık vermişti; durum ne olursa olsun, lejyoner şenlik ateşinin güvenliğine doğru aceleyle geri çekildi ve bu sırada tökezledi.

Alaric karısına döndüğünde, her ne kadar endişeli olsa da Onu kavrayan şey geçmiş gibi görünüyordu ama yine de kontrol etmesi gerekiyordu. "Her şey yolunda mı?"

"Ben iyiyim," diye araya girdi Talasyn. "Sadece o özel likörün kokusundan hoşlanmıyorum."

Gerekçesi mantıklı olsa da, Alaric'in aklına, onun bir şey aldığını hiç görmediği geliyordu. Şaraptan bir yudum bile içmedi, bir kadehi bile bitirmedi. Dün akşam yemekte sadece su içmişti. O içmeden önce Ancak Ishan Vaikar onları amplifikatör konfigürasyonuna çağırarak konuyu derinlemesine inceledi.

"Bundan gerçekten çok memnunum!" Sözü'nün eri olan daya, protez bacağının izin verdiği ölçüde yumuşak kumun üzerinde sevinçten hoplayıp zıplıyordu. "Aether çekirdeklerine Fırtına Yolu'ndan birkaç tel ekleyerek etki alanını artırma fikrimiz vardı. Bu şimşek ve gök gürültüsünün seyahat etme kabiliyeti sayesinde umut verici sonuçlar verdi. Eğer başarılı olursak, Majestelerinin tutulma büyü'sü Voidfell'in kaynaklandığı uçurumu tamamen çevreleyebilecek! Ama," dedi onlara ışıldayarak, "önce bu sahil şeridiyle başlayalım."

Alaric kavanozlara şüpheyile baktı. İlk kez Cennetin Çatısı'nın avlusunda gördüğü sarıman kanı ve yağmur büyü'sünün parlayan, erimiş karışımlarını tutuyorlardı. Ancak bu sefer bir şeyler farklıydı. Bu kez yakut benekli safir çekirdekler Fırtına Yolu'nun beyaz sıcaklığıyla mermerleşmişti ve onları kafesleyen kristal duvarların içinde rahatsız edici bir şekilde .

Talasyn'in düşünceleri de açıkça onunkine benzer bir çizgide ilerliyordu. "Güvenli mi?" diye sordu İshan'a.

"Başlangıçta öyle değildi," diye cevap verdi Ishan büyük bir neşeyle. "Neredeyse asistanımın parmaklarını uçuruyordum. Havai fişeklerden daha beter!

Ancak, uygun seyreltmeyi bulduğumuza inanıyorum."

Talasyn küçük, alaycı bir gülümsemeyle Alaric'e baktı. "Seni tanımak güzeldi."

"Aynı şekilde," diye yaptı.

Ahimsan Büyücülerini ilk olarak Talasyn'in başka bir Shadowforged ile tutulma büyü'sü yapıp test etmek istedi. Böylece

Lir'in yedinci ayı kan kırmızısına döndü, Sevrain ona bir bıçak fırlattı.

Gölge kesimli bir bıçaktı. İnce ve ölümcül, içinden geçtiği hava gibi ağırlıksız. Talasyn'e doğru döndü, yolu düzensizdi, karanlık bıçağının kenarı aetherspace'in gümüş iplikleriyle dalgalanıyordu.

Kalkan yerine, alev alev yanan bir kılıç yarattı ve Göğsüne birkaç santim kala spiral çizerek bıçağı kesti. Gölge ışığın saldırısıyla ikiye bölündü ve sonra yok oldu. Talasyn siyah ve altın rengi birleşik bir büyü küresi tarafından sarılmak yerine, ışıltılı bıçağını tutarak Sevrain'in bakışlarıyla karşılaştı.

Engel yok. Tutulmanın altında bile.

Lejyoner iyi huylu bir tavırla ellerini havaya kaldırdı. "Görünüşe göre karın sadece *seninle* birlikte ışık ve gölge kalkanını nasıl kullanacağını biliyor," dedi dikkatle onu izleyen Alaric'e.

"Gerçekten de çok tuhaf," diye mırıldandı İshan. "Kanında bir şey olduğuna şüphe yok. Gerçi Ossinast Hanesi mi yoksa Ivralis mi, ."

Talasyn de bir şey söyleyemiyordu. Ama Alaric bir adım öne çıkıp güçlendirici konfigürasyonun içinde yüzleştğinde, içinden geçen tuhaf rahatlama duygusunun fazlasıyla farkındaydı. Kalkanın sadece kendilerine ait bir şey olarak kalmasının verdiği rahatlama.

Daha sonra Talasyn, uzaktan nasıl görüldüğünü merak edecekti; Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi'nden oluşan o örtü suyun kenarından açılarak, uzayıp yayılanana kadar sahili ve sahildeki herkesi içine alıyordu. parıldayan küre. Aether çekirdekleri kavanozlarının içinde parıldadı ve çatırdadı ve Lir'in ayları yukarıdaki göklerde dans etti, yedinci kız kardeşlerinin yarısı kıpkırmızı örtüldü.

"Harika, harika!" İshan diğer Büyücülerle birlikte kollarını iki yana açmış, akkor tellerden akan enerjiyi dikkatle kontrol ediyordu.

bir kavanozdan diğetine. "Bakalım bunu ne kadar sürdürebileceğiz!"

Alaric dışındaki insanlar ilk defa Talasyn'le birlikte ışık ve gölge küresinin içindeydi. İşan talimatlarının sihrin gürültüsünden duyulmasına yetecek kadar yakındı ama su hattından daha uzaktaki seyircilerin ne dediğini anlamak imkânsızdı.

Bariyer ayın ışınlarını körelttiği ve Shadowgate şeritleri şenlik ateşini gizlediği için diğer Nenavaren'leri sadece kısa aether parıltılarında görebiliyordu.

huşu içinde etrafına bakındı. Elagbi'nin yüzündeki çocuksu hayranlığı bir anlığına yakaladı, sonra Işık Örgüsü değişti ve Elagbi gözden kayboldu.

Alaric ise tam yanındaydı. Onu çok net görüyordu, gözleri buz gibi parlak bir gümüş renginde parlıyordu, formu Bir zamanlar görmüş olabileceği bir rüya kadar uhrevi, renk cümbüşü ağlarına .

"Talasyn, odaklanmıyorsun," diye tersledi, hayalperestlik yanılsamasını tamamen yıkarak.

Kaşlarını çattı, ona yeniden sinirlendi ama dikkatini dağıtan her şeyi usulca susturdu. Parmak uçlarından akan büyü daha katı bir şekil aldı ve yükseldi

Amplifikatörlerin tepelerindeki perdenin arasından. Kum, doğal olmayan bir rüzgârın etkisiyle ayaklarının etrafında dönüyordu.

Talasyn'in Alaric'le birlikte güçlendirici konfigürasyonda bariyer yaptığı son sefer Cennetin Çatısı'nın avlusundaydı ve o zaman büyüsunün kanatlandığını, parçalarının toplamından daha büyük hale geldiğini hissetmişti. Burada ve şimdi lantast'ın sahilinde, aether çekirdekleri bariyeri daha uzak bir mesafeye yansıtacak şekilde değiştirilmişken, aynı ama aynı zamanda *farklıydı*. Talasyn ne kadar uzun süre eterman yaparsa, içinde, kalbinin altında, omurgası boyunca bir şeyler o kadar çok açılıyor gibiydi.

Kimseyi hayal kırıklığına uğratamazdı; korkuya benzeyen ama tam da öyle olmayan bu hissi atlatmaktan başka çaresi yoktu,

Bir şeylerin uyandığı hissi. Ter boncuk boncuk

Alaric'e hızlı bir bakış attı -solgun bir teni vardı, çenesi sıkılmıştı- ve onun da daha iyi durumda olmadığını gördü.

Ve çok geçmeden kritik bir noktaya ulaşıldı ve kavanozlar patladı. Birbiri ardına, kabloları kısa devre , dünya cam parçalarına, yağmura ve şimşeğe bulanıklaştı. İrkilen Talasyn'in konsantrasyonu bozuldu ve ışık ve gölge bariyeri kendi üzerine çöktü, Büyücüler patlayan aether çekirdeklerinin kütlesini kimse zarar görmeden okyanusa doğru yönlendirirken, önce parçacıklara sonra da hiçliğe dönüştü.

"Düşündüğüm kadar istikrarlı değil," diye homurdandı İşhan. "Ama yarım saat dayandı, yani bir yerlere varıyoruz. Sadece birkaç küçük ayar daha..." Yeni bir telaş dalgasıyla sözlerini yarıda kesti. "Majesteleri? Titriyorsunuz-"

Talasyn yanıyordu. Gerçekten sadece otuz dakika mı geçmişti? Çok daha uzun sürmüştü gibiydi. Boğazı kurumuştu ve vücudunun her santimi . *Sıcak çarpması*, o halsizce düşündü. Büyük Bozkır'daki amansız yazlar gibi. Çok fazla ışık, çok fazla sıcaklık. Eversea'da boğulmak gibi puslu bir düşünceyle su hattına doğru bir adım attı. Bir anlık rahatlama için bile şeyi yapardı, ama hain kum ayaklarının altında kaydı ve düzeltemedi, düşüyordu-

Ve Alaric onu yakalıyordu. Güçlü kolları onu sarmış, geniş ve sert gövdesine doğru çekiyordu. Teni kızınkine değdiği her yerde, kızın ateşli alnından boğazının çukuruna, omzundaki çıplak ellerine ve sırtının küçük kısmına kadar her yerde rahatlama anlıktı. Bu serinleme yayıldı, ışığın gürültüsü azaldı.

Alaric de titriyordu. Hayır, *titriyordu*. Dişleri takırdıyordu ve buz gibiydi. Talasyn Alaric'in göğsüne daha da gömüldü, onu daha sıkı kavradı, onu bir nebze olsun rahatlatmaktan başka bir düşüncesi kalmamıştı. Sol eli gömleğinin eteğinin altından kayarak avucunu adamın karnındaki kasların üzerine koydu. Onun

Titremeleri azaldı ve nefes alış verişı onunkiyle aynı anda düzleştı.

Talasyn gözlerini kırpıştırarak Alaric'in omzunun üzerinden güneş tutulmasına baktı ve olanları nasıl mantığa büründüreceğini bilemedi. Bu Dünya tüm kaosuyla geri geldi - etraflarında toplanan ve endişelerini dile getiren insanlar... Ahimsan Büyücüleri herkese kumu kirleten ve yıldız ışığını pürüzlü kenarlarında yansıtan kırık camlardan uzak durmaları için bağılıyor... kıyıya çarpan dalgalar.

Elagbi kalabalığın önüne doğru ilerledi ve Talasyn'i kolundan tutarak yavaşça dışarı çekti.

Alaric'in avucunda. "Canım, ne oldu?" Onu omuzlarından tuttu ve tepeden tırnağa inceledi. "Hasta mısın?"

"Sıcak," diye Talasyn. "Kendimi çok sıcak hissettim."

Alaric'e baktı. "Benim için soğuk," dedi Alaric. "Dağlardaki kış gibi."

Onun hissettiği kadar yoğun bir his olsaydı ve yine de bir şekilde onu sabit tutacak gücü bulsaydı ...

Ama Shadowforgedlar acıya alışkındı. Vela ona bunu söylemişti. Talasyn kollarını tekrar Alaric'e dolama dürtüsüne kapıldı ve korkunç bir an için onu kendisinden uzaklaştırdığı için babasına kızdı.

İşan düpedüz başını kaşıyordu. Talasyn, birbirlerini tanıdıkları süre boyunca daya'nın tüm sorunlarının kaynağı olduğu için tanıdık bir suçluluk duygusu hissetti.

"Tutulma büyü, yükselticiler - bunların hepsi Büyü'de yeni bir alan. Mevcut bir literatür yok," dedi Ishan sonunda.

"Tasarladığımız konfigürasyonun Majestelerinin aethermancy'sini içsel bir düzeyde etkilemiş olması mümkün."

"Ve kimse beni böyle bir riskten haberdar etmeyi uygun görmedi mi?" Alaric'in ses tonu katıksız, sessiz bir öfkeydi.

Talasyn'e daha önce ejderhanın burnunun etrafında fokurdayan deniz suyunu düşündürdü.

gün. Yüzeydeki dalgalanma, içinden çıktığı cehennemin önemsiz bir ipucuydu. "Bunca zamandır

bu deneylere boyun eğen hiç kimse
sihrimin değişeceği konusunda beni *uyarmanız* tavsiye edilir
mi?"

İşan bir erkek tarafından azarlandığı için oldukça şaşırmış
görünüyordu ama kendini toparladı ve daha dik durmaya
başladı. "olmadığım riskler hakkında sizi önceden
bilgilendiremem, İmparator Alaric. Dediğim gibi, bu bizim için
de hâlâ çok yeni."

"Yine de ne yaptığınızı biliyormuş gibi davranma cüretini
gösterdiniz," diye tısladı. "Halkım ile kapımızdaki tehditler
arasında duran şey gölge büyüdür. Eğer
herhangi bir şekilde tehlikeye girerse, onları koruyamam. Eğer
Lachis'ka ve ben sizin bu mekanizmalarınız tarafından
öldürülürsek, tüm planlarımız boşa gitmiş olacak. Her şeyi bir
aptalın ellerine bıraktık-"

"Lordum." Talasyn, Hükümrانlık'taki en güçlü soylulardan
birine şarlatan ya da daha kötüsü diyemeden adamın koluna
yapıştı. Alaric bakışlarını ona çevirdiğinde, bakışlarının ardında
gizlenen korkuyu görebiliyor ve bunun nereden kaynaklandığını
anlayabiliyordu. Ama durumun yatıştırılması gerekiyordu ve bir
şeyler düşünmeye çalıştı
söylemeye, yüzüne alarm olmayan bir ifade yerleştirmeye
çalıştı.

Kız ikisini de yapamadan, adam kızın silkti ve hızla uzaklaştı.

Alaric geniş granit merdivenleri hışımla çıktı. Alaric
Shadowgate parmak uçlarından çatırdayarak mermer trabzanı
. En azından *bunu* hâlâ yapabiliyordu.

Planın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, bir
daha asla böyle bir şey hissetmek istemediğiydi.

Ne onu öleceğine inandıran soğuk, ne de Talasyn'in
dokunuşunun bir kurtuluş gibi damarlarına sıcaklık aktarması.

Çünkü o onun kurtuluşu değildi, ülkesini neredeyse yok
edecek kadar eski ve tehlikeli bir büyüünün sahibiydi.

kohortlar, iddia edildiği gibi kasıtsız da olsa, onun eteransının dokusunu manipüle edebilir mi?

Çok kayıtsız kalmıştı. Onun çok yaklaşmasına izin vermişti. Onun felaketi olacaktı. Işık ve gölge, biri diğerini yok etmeden bir arada var olamazdı.

"Alaric!"

Talasyn merdivenleri ikişer çıkararak onu kovalıyordu. İsteksizce durdu ve Talasyn'in bir basamak altında nefesini tutmasını bekledi.

"Bak." Yutkundu. Kelebek kanadını izledi boğazının nabzını tuttu ve merdiven boşluğunda ne kadar yalnız olduklarını düşündü. "Güçlendirici konfigürasyonun eteransımıza yaptığı şeyin seni rahatsız ettiğini biliyorum-"

"Anlayışsız-"

"-Ama bu *benim eteransımı* da etkiledi. Devam etmek zorundayız. Bu hâlâ Voidfell'i durdurmak için en iyi şansımız."

"Voidfell'i durdurmak için en iyi şans ," dedi. "Bu yüzden zamanı gelmeden kendi hayatlarımızı riske atamayız."

"Geçici bir durumdu. İkimiz de iyiyiz," diye savundu. Sonra tırabzandaki gölge oyuklu çatlakları fark etti ve elleri yumruk şeklinde sıkıldı. "Öylece etrafta dolaşamazsın bir şeyleri yıkıyor! Birinin bunu düzeltmesi gerekecek-"

Alaric acı bir kahkaha ile inançsız bir inilti arasında kaldı. *Bu adam asla mücadeleden kaçmazdı.* Durum ne olursa olsun, karısının pençeleri her zaman eninde sonunda ortaya çıkardı.

Ama belki de şu anda ihtiyacı olan şey buydu.

İçinde endişe ve hayal kırıklığını bastırması ve sihrinin tehlikeye girip girmediğini kontrol etmesi gerekiyordu.

Gölge Geçidi olmadan o neydi ki? O olmadan Gece İmparatorluğu'nu nasıl yönetebilir ve koruyabilirdi?

Sen sadece bir silah değilsin. Bunu ona Talasyn söylemişti. O da

Ona sarılırken lamba ışığında usulca söylediği sözleri hayal meyal hatırlıyordu. *Daha fazlası olabilirsin.*

Az önceki garip ürpertiyle hiçbir ilgisi olmayan bir ürpertiyle mücadele . Tırazanı kavrayan parmaklarından yeni gölge büyüleri sızdı. Mermer saldırı karşısında parçalandı.

"Bu konuda ne yapacaksın?" Alaric sessizce sordu. Talasyn'in gözleri kısıldı. Hem tanıyarak hem de meydan okuyarak.

"Ben," diye açıkladı Sevrain, "bunun için çok sarhoşum." Ay ışığının aydınlattığı kumu tekmeledi. "Çok fazla sarhoşum."

Alaric ve Talasyn koro halinde, "Kapa çeneni Sevrain," dediler. Birbirlerinden birkaç metre , hindistan cevizi palmiyelerinden oluşan kalın bir duvarla meraklı gözlerden korunarak pozisyon almışlardı. Ay tutulma sona ermiş ve lantaz'ın diğer sakinleri içeriye çekilmişti. Kalenin dikenli silueti karanlık pencerelerle delik deşikti.

"Lachis'ka'nın odaklanmasını geliştirmesi gerekiyor," diye söylendi Alaric. "Hâlâ dikkati çok kolay dağılıyor. Hiçbir güçlendirici konfigürasyon *bunu* düzeltemez."

"Ve Gece İmparatoru'nun da bir iki basamak aşağı indirilmesi gerekiyor," diye tükürdü Talasyn.

"Bu çok kafa karıştırıcı çünkü ikinizin de sesi benimle konuşuyormuşsunuz gibi geliyor ama birbirinize bakıp duruyorsunuz," dedi Sevrain kederli bir şekilde, Alaric'in yanına doğru sürünerek.

Çok geçmeden gece havası büyüyle parladı. Gölgeden dönen silahların sürekli değişen bir çeşitliliği Üç dövüşçünün karmaşık ayak hareketleri, her batan adımda beyaz kum bulutlarını tekmeleyerek, hızlı bir şekilde ve şaşırtıcı bir vahşilikle hafif dokuma bir kalkana çarptı.

Talasyn, karşılık verseydi işlerin kendisi için daha iyi gideceğinden oldukça emindi. Ama o değildi *izin* . Önemli olan, ne olursa olsun kalkanını korumaktı.

Bu da Alaric ve Sevrain'in her seferinde farklı bir silah kullanarak birbiri ardına ona saldırdığı ve çıplak tabanlarını kuma gömmekten başka bir şey yapamadığı anlamına geliyordu

ve dişleri darbelerin şiddetiyle çınlarken bile tek savunmasının sarsılmasına izin vermemek için elinden geleni yaptı.

"İyi gösteri, Lachis'ka!" Talasyn onun gölge kılıcını savuşturduktan sonra Sevrain sırtarak seslendi. "Bana sorarsanız Majesteleri çok fazla endişeli."

"Kimse sana sormadı," diye tersledi Alaric. "Konuşmak yok."

O

Talasyn'e kara bir mızrak fırlattı, Talasyn kolayca kalkanının arkasına saklandı, mızrak altın bariyere çarptığı anda gölgesi yok oldu ama sonra Alaric aniden solunda belirdi, ikinci bir mızrak yarattı ve korumasız böğrüne fırlattı.

Tam zamanında döndü, kalkanı yeni mermiyi onu delip geçmeden yakaladı ama sonra *her iki* rakibi de zıt yönlerden saldırdı. Talasyn içgüdüsel olarak Sevrain'i ve baltasını geri iterek tökezlemesine neden oldu, ancak bunu yapmak ona hiçbir şey bırakmadı.

Alaric'in saldırısına karşı kendini hazırlama fırsatı buldu. Alaric'in çift ağızlı, dalgalı kalıs kılıcının darbesini alan kalkanı titreyerek yok oldu. Gümüş gözleri irileşti ve kolunu geri çekmek için çabaladı ama artık çok geçti. Kalis'in kalça kemiğindeki buz gibi ısırganıyla irkildi, yakacak kadar soğuktu.

Alaric silahını bıraktı, bakışları kana sabitlendi.

Talasyn'in göğüs bandı ile pantolonu arasındaki deri şeridinde kabarıyordu. Ona uzanacakmış gibi öne doğru bir adım attı ama sonra yutkunarak daha iyi düşünmüş gibi göründü.

"Bir şifacı çağırın," dedi Sevrain'e.

"O kadar da kötü değil," diye itiraz etti Talasyn, lejyoneri durdurdu, o da usulca geri dönmek üzere yola koyuldu.

Şato. "Her küçük kazada durursak, asla bir şey yapamayız."

Alaric ona ters ters baktı, o da şaşkınlıkla Alaric'e baktı. Bir *savaş* sırasında birbirlerine karşı savaşmışlar, her ikisi de kendi paylarına düşen kesik ve çürüklere maruz kalmışlardı. Bu nasıl oluyordu da farklı mıydı? Ve en başta tartışmak *onun* fikriydi.

"İyi," diye . "Bir dahaki sefere işi senin yerine aethermancy'nin izin ver. Sıkıştığında fiziksel olarak kaçmak ya da engellemek yerine kalkanını modifiye et."

Başını salladı. Bunu yapabilirdi. İki Shadowforged'un saldırıları eşzamanlı olmaktan çok daha fazla olacak şekilde eğitime devam ettiler ve o da gerektiğinde kalkanını değiştirmeye odaklandı - Kıta'nın gözyaşı damlası şeklindeki savaş kalkanlarından Nenavar'ın çatallı dikdörtgenlerine, farklı silahlara, farklı açılara ayarlamaya. Bu biraz Alaric ve Sevraim ona hiç merhamet göstermediler ama o yedi ayın altında yavaş yavaş ritmini buldu.

Ve bir rahatlama da vardı - eterleyiciliğinin hâlâ olması gerektiği gibi çalışıyor olmasının rahatlığı. Bu rahatlama Alaric'in yüzüne de yansımıştı.

Her şey girecekti. Sadece geçici bir büyü olmuştu. Amplifikatörlerin bir tuhaflığı.

Sevraim sonunda geri çekildi ve Alaric ile Talasyn Dönen karanlık ve değişen ışığın hassas, ölümcül dansına kilitlendi. Onu su kenarına kadar sürükledi, okyanus ayak parmaklarına vururken kız onun öfkeli vuruşlarını engelledi. Acımasızdı, kolları ağrıyana ve nefesi sert patlamalar halinde çıkana kadar onu daha hızlı ve daha hızlı hareket etmeye zorladı ve görebildiği tek şey oydu, rüzgârla savrulan siyah saçları, geniş omuzları ve gölgeleri Pırıl pırıl kumlar ve ayın parlattığı tuzlu su.

Yakınlıkları göz önüne alındığında, adamın gözlerinin gümüş derinliklerinde bir kurnazlık parıltısının parladığı anı fark etmesi çok kolaydı. Elindeki kılıç eriyerek zincire bağlı boğa kancasına dönüştü ve bileğinin bir hareketiyle karanlık bir çatırtı

Kancanın ölümcül derecede keskin ok ucu tek bir hamlede yüzüne doğru uçarken, sarmallar kalkanının etrafını sararak onu hareketsiz hale getirdi.

Talasyn'in çaresizliği büyüünde, kalkanında yankılandı. İki kat büyüdü ve mürekkepli zincirden kurtuldu. Kolu

kalkanını çılgınca savurdu ve kenarı Alaric'in yanağına çarptı.

Geriye savruldu, kanı sıklıklara sıçrarken Gölge Geçidi yok oldu.

Boğuk bir çığlık havayı kirletti. Talasyn bu sesin kendisinden geldiğini fark etmedi bile; o sırada çok meşguldü Işık Örgüsü'nü kovarak Alaric'in yanına koştı, deniz suyu ayak bileklerine vuruyordu ve alarm bir yangın gibi içinde yayılıyordu.

"Sen-" Boynunun yan tarafını tutarak ona yüzünü kendisine doğru çevirmekten başka seçenek bırakmadı ve elmacık kemiğinin kenarı boyunca uzanan kıpkırmızı yarayı görünce kalbi karnına düştü.

Ama birbirlerine karşı savaşmışlardı. Bu sefer neden bu kadar farklıydı? Bu pişmanlık, neredeyse kalçasını kestiğinde olduğu gibi bir şifacı çağırma dürtüsü neydi?

Eğer birbirimizi incitmek istemiyorsak, diye düşündü, o zaman bu bizi nereye götürür?

Öümüzdeki yol nedir?

Alaric'in kaşları onun dokunuşuyla çatıldı. Eli, boynunu kavrayan kızın elinin üzerine geldi. Talasyn'in nabzı tenin tene değmesiyle, parmaklarının onunkilere kıvrılmasıyla bir anda atmaya başladı.

Adam kızın bileğini sıktı ve kız bu hareketin zorlayıcı bir yanı olduğu izlenimine kapıldı, açlıktan ölmek üzereydi - ama sonra elini boynundan öyle bir hızla ki

Az önceki nazik baskı bir kazadan başka bir şey değildi.

"Yaratıcı bir manevra," dedi, "ama tatbikatımızın amacı bu değil."

Kendisinden birkaç santim üstün olan adama karşı burnunu olabildiğince yukarı . "Hile yaptın."

Alaric sol elinin tersini yanağına sildi, soluk parmak eklemleri kıpkırmızı oldu, ama en kötüsü

Talasyn'i çok rahatlatacak şekilde kanama durmuştu. "Seni test ediyordum," diye gürledi. "*Şunu* söylemeye cüret edebilirim ki

Aslına bakarsanız hile yaptınız - tabii gerçekten de kalkanınızla Voidfell'i yumruklamayı planlamıyorsunuz."

Talasyn, Alaric'in onun elini boynundan çekip almak için kullandığı elin hâlâ bırakmadığını nihayet fark etmiş olmasaydı, atışmalarına memnuniyetle devam ederdi.

Parmakları onun yanında iç içe geçmiş halde kaldı. O fark ettikten bir süre sonra fark etti ve bir an için öfkeli görünüyordu - ona mı? Kendine mi? Elini çekmeye çalıştı. Uzakta.

Ama kadın onu bırakmayı reddederek kendi tutuşunu sıkılaştırdı.

Uzun süreli temas savunmasını kırmış gibi görünüyordu ve sonunda onu yakalayan yorgunluğu açığa çıkarıyordu. İkisini de. Adamın geniş bedenindeki tüm savaşıma gücü gitmiş, buna karşılık kadının içinde de teslimiyet gibi bir şey dalgalanmıştı. Yedi ayın altında birbirlerinin aynasıydılar.

"Az önce yanıyordun," diye fısıldadı. "Sana uzandım ve bir an için ejderha gibi oldun.

Tenimde alevden başka bir şey yok."

O zaman korkuyu gördü, daha önce saklamaya çalıştığı korkuyu -kendisi için değil ama onun için-. Uzandı ve Omzuna dokundu ve sanki kadın gerçekten ateşmiş gibi eriyerek başını onun eline doğru eğdi.

"Ben iyiyim. *Senin* sayende." Talasyn parmaklarını Alaric'in çıplak kolunun kaslı kordonlarında gezdirdi.

"Bana dokunduğunuz anda ateşim çıktı. Hissettim..."

Düşüşünü durduran biri gibi. Uzun bir eve dönüş yolculuğunun sonu gibi. Kelimelere nasıl döneceğini bilmiyordu, bedeninden daha büyük, büyüsünden daha derin, gökyüzünden daha yüksek olan bu duyguları Gökyüzünün üstünde.

"Ben de hissettim." Alaric, kız kolundan çekip alamadan parmaklarına uzandı. "İçindeki ışık bana aktı. Soğuğu kovdu."

Her iki eli de şimdi onun tarafından tutuluyordu. Görebildiği tek şey oydu, dalgalara karşı ay ışığında kazınmıştı.

"Bunun bizim için ne anlama geldiğinden emin değilim. Büyümüz için," dedi Talasyn. "Ama sanırım, belki de birbirimizi koruyabiliriz."

Alaric gözlerini kısa bir süreliğine kapattı, bu duygu karşısında neredeyse acı çekmiş gibiydi. "Buna inanmayı ne kadar çok istediğimi bilemezsin Talasyn. Ama olduğumuz şeyden kaçamayız. Bizim Sen ve ben tanışmadan çok önce tarih bir savaş tarihiydi. Bu gece olanlara bak, ışık ve gölgenin birlikte çalışmasının sonuçlarına bak." Sanki onu görmeye dayanamıyormuş gibi bakışlarını kaçırdı. "Aldığı bedel."

Onunla tartışmak istedi. Ejderha ile hissettikleri birlik duygusunu, ejderhanın karşıt güçlerin bile birbirine bağlanabileceğini gösterdi. Ona, birlikte daha güçlü olduklarını söyleyen kişinin kendisi olduğunu hatırlatmak istedi.

Ama ufukta, onun bilmediği başka bir savaş daha vardı. Adamın şüpheleri onunkilere yeniden hayat verdi, teni hâlâ daha önceki cehennemin anısıyla ürperiyordu. Birleştirdikleri büyü'nün ikisini de neredeyse nasıl yok ettiğini.

Büyük resme bakmak zorundaydı. Zamanı geldiğinde onu Allfold'a teslim etmek zorunda kalacaktı. Bunun sona ermesinin başka bir yolu yoktu.

Birbirlerini koruyamadılar. Büyük Bozkır'dan Talasyn konuşuyordu, yetim sokak faresi Olabileceklerin hayaliyle yaşadı. O artık Alunsina Ivralis'ti ve milyonlarca hayat tehlikedeydi.

Bırak gitsin, akıl sağlığını zorladı.

Yine de elleri olduğu yerde, onunkilere kenetlenmiş halde kaldı.

O da geri çekilmedi. Hareket edemiyordu. Adını bile koyamadığı bir şeye duyduğu bu özlem karşısında çaresizdi.

Ne istediğimi bilmiyorum.

Vela ve Urduja'nın ne istediğini biliyorum. Sardovia ve Nenavar için en iyisinin ne olduğunu biliyorum.

Ama bu kadar zor olacağını bilmiyordum -kimse bana söylemedi-.

Yine de Alaric ona bir baksa... bir şey söylese... bu her şeyi anlamlı kılmaya yetebilirdi.

Ama o sessiz kaldı, bakışlarıyla buluşmayı reddetti ve Talasyn'in kalbi sıkıştı. Onu asla Kesath'a tercih etmeyecekti. Ve bunun için tek başına savaşıacak kadar güçlü değildi.

Yumuşak bir inilti anı bozdu. Sevraim yatıyordu Birkaç metre , kumun üzerinde yüzüstü yatıyordu. Onu tamamen unutmuşlardı.

"Bana aldırmayın Majesteleri," diye mırıldandı acınası bir şekilde. "Siz her neyse uğraşırken benim dünyamın dönmesini engellemeye çalışıyorum."

BÖLÜM ON DÖRT

"Kalmama ihtiyacınız olmadığından kesinlikle emin misiniz?"

Ertesi gün öğleden sonra erken saatlerdi ve lantast'ın kumla kaplı hava gemisi ızgarasında, Elagbi Talasyn'e arsız bir endişeyle .

onu Eskaya'ya geri getirecek olan diplomatik yelkenli.

"Yapabilirim, biliyorsun. Büyükannen anlayacaktır."

"Aslında bunu yapacağına inanmıyorum." Talasyn yumuşatmak için sırtıttı. "Ama ben iyi olacağım, Amya. Benim için başkentteki sorumluluklarını ihmal etmene gerek yok. hesap."

"Sadece endişeliyim. Kocanız bu kadar kötü bir ruh halindeyken..." Elagbi'nin bakışları kalenin pencerelerine kaydı, sanki Alaric'in her an huysuz bir hayalet gibi ortaya çıkmasını bekliyordu.

Talasyn alay etti. "Gece İmparatoru'nun ruh hali her zaman kötüdür. Onunla başa çıkabilirim, söz veriyorum."

Ancak Elagbi vedalaşıp gemiye bindikten ve gemi ufukta avuç içi kadar bir silüet haline geldikten sonra Talasyn omuzlarının çökmesine izin verdi. Elagbi gittiğine göre artık her şey dayanılmaz olacaktı. Alaric dün gece çalışma odasında uyumuştı ve bugünün büyük bölümünde de kendini oraya kapatmış, sadece yemek için dışarı çıkmış ve tek kelime etmek yerine tabağına bakmıştı.

Talasyn onu suçlayamazdı bile. Ne zaman birbirlerinin yanında olsalar durum giderek daha da bulanıklaşıyordu. Ona hissettirdiği *her* şeyden korkuyordu ve onun iyiliğini ve fikirlerini önemsemekten mutlu olmadığı açıktı. Ayrıca büyülerinin yeni bir yönü daha vardı ışık ve gölgenin birbirini beslediğini göz önünde bulundurmak gerekir.

Birbirlerinin taban tabana zıttı olarak kaldılar ve her birinin diğerine verdiği zayıflığı yamaladılar.

Çok karışık bir ağ. Belki de şimdilik birbirlerinden uzak durmaları en iyisiydi.

Yeni bir gecenin başlangıcı kraliyet terzisini lantasa'a getirdi. Adı Belrok'tu ve kırklı yaşlarının ortasıındaydı, ince, kakao tenliydi ve oldukça şık bir kıyafet giymişti.

Muhtemelen Alaric'in şimdiye kadar gördüğü en gösterişli kıyafetti.

Kollarındaki çizgili mavi-pembe süslemeler bir yana, yosun rengi tünüğü Urduja'nın en gösterişli elbisesini bile utandıracak gümüş ipliklerle kertenkele desenleriyle süslenmişti. Belindeki kristal işlemeli altın kuşak o kadar çok parlıyordu ki Alaric kör olma korkusuyla doğrudan güneş ışığı altında bile bakamıyordu.

Tüm Nenavaren erkekleri gibi Belrok da mücevherleri severdi. Mücevherlerle birkaç yüzük, Alaric'in teslim olmasından sonra sandalyesinin kolçağına vurduğu parmaklarının çıkıntıları üzerinde havada hareket ederken parıldıyordu.

Şimdi terzinin koltuğunun yanında oturan birkaç asistan tarafından ölçülerinin alınmasının onursuzluğu, parşömen rulolarına notlar alıyordum.

"Üzgünüm, İmparator Alaric, ama sade bir resmi ceket Bu iş böyle olmaz," diyordu Belrok, kızgınlığını belli etmekten hiç çekinmeden. "Lachis'ka'nın modacısı bana kendi tasarımını gönderme nezaketini gösterdi ve bu kesinlikle çok *gösterişli*. Karınızın yanında uşak gibi kalırdınız, Majesteleri. Korkarım ki buna izin veremeyiz."

Alaric'in sol gözünün altında bir sinir seğıirdi. "Pekâlâ," diye sertçe kabul etti, "zevk sınırları içinde olduğu sürece."

"*Elbette*." Terzinin sesi gücenmiş gibiydi. "Şimdi konsepti tartışalım. Maskeli balo kostümünüz, Lachis'ka'nın kıyafetini tamamlamak ve tabiri caizse onun şimşeklerini üzerine çekmemek arasında hassas bir denge kurmalıdır. Sizce

tavus kuşunun ihtişamını, kaplanın ham gücünü, geyiğin erkekliğini kişileştirmek yerine-"

"Bu bir hataydı."

"Belki de bataklık bufalosunun huysuzluğu?" Belrok karşılık verdi. "Sıradan bir eşeğin inatçılığı mı?"

Alaric sırttı. "Bu son iki seçenekten kaçınmak zorundayım, Belrok. *Senin* çalmak istemem."

İki adam toplantının geri kalanı boyunca tartışılar, birbirlerine laf soktular ve ters ters baktılar. Bir tasarım üzerinde uzlaştıklarında ve Belrok yardımcılarıyla birlikte buz gibi bir hışımla dışarı çıktığında, Alaric en karanlık ruh hali içindeydi. Talasyn'i aramak için şatoda dolaşmaya başladı. Terzi; bu lanet olası tanışıklık boyunca ondan kopardığı tavizden sonra, en azından yapabileceği tek şey şikayet etmesine katlanmaktı.

Bir hizmetçi onu durmakta olan Sailor's Common'daki bahçelere yönlendirdi ve çok geçmeden parlak ışık ve hibiskus çiçekleriyle dolu o yere doğru yürümeye başladı. Birdenbire olduğu yerde durdu. Talasyn'in misafirleri vardı.

Deniz kabuklarıyla süslü bir köşkün zarif kemerli çatısının altında, karısı Jie ve Dominyon soylu kadınlarından oluşan bir grupta çay içiyordu. Alaric, aylar önce Nenavarene Lachis'ka'ya evlenme teklifiyle fırtına gemisine binen Catanduc Daya'sı Niamha Langsoun'e tanıdı. Diğerlerinin isimleri ve unvanları aklına gelmedi ama özenle boyanmış yüzleri, ya düğününde misafir olduklarını ya da Surakwel Mantes ile ziyafet düellosunda seyirci olduklarını bilecek kadar tanıdıktı. Büyük ihtimalle ikisi de.

Onu gördüklerinde kıkırdamalar ve gevezelikler azaldı. Soylular ayağa kalkıp reverans yaptıktan sonra hiç vakit kaybetmeden kendi aralarında fısıldaşmaya başladılar ve Talasyn aceleyle bahçenin girişinde durduğu yere gelirken spekülatif bakışlar atıyordu, bu kadar çok kadını incelemenin nesnesi olmaktan rahatsızdı.

"Evet, ne oldu?" diye sordu, yeterince kibar bir şekilde, tutulmadan sonraki günleri yemek ve eğitim dışında mümkün olduğunca birbirlerinden uzak durarak geçirdiklerini göz önünde bulundurarak.

Alaric şaşkınlıkla ona baktı. *Artık* terzi için sızlanamazdı. Akli bir an önce geçerli bir bahane buldu. "Merak ediyordum da Sevraim ve avluyu kullanabilirim. İzninizle." "Antrenman mı? Bunun için benim iznime ihtiyacın yok." Talasyn dedi ki. "Burası benim olduğu kadar sizin de konutunuz." "Yine de. Sormam gerektiğini düşündüm." Boğazını temizledi. "Teşekkür ederim."

İyice şaşırmış görünüyordu ama konuyu değiştirdi. "Sen gitmeden önce Daya Vaikar, büyücüleriyle birlikte yeni amplifikatör modifikasyonlarını hâlâ bitiremediklerini söyledi. Yani sen ve ben bu geceki tutulma sırasında kendi başımıza idare etmek zorunda kalacağız."

", " dedi Alaric. "Nenavar'a, son zamanlardaki beceriksizliklerine rağmen Kesath'ı anlaşımadan dönmekle suçlaması için hiçbir sebep vermeyeceğim."

"Cömertliğiniz sınırsız ve şayan," diye tersledi Talasyn.

Alaric topuğunun üzerinde döndü ve oradan ayrıldı. Sevraim'i mutfakta buldu ve onu sürükleyerek avluya götürdü.

"Ama Majesteleri, neden?" diye sızlandı lejyoner. "Bu güzel küçük pili fındıklarının kabuklarını soymaya yardım ediyordum ve aşçılar

Oradan buradan bir ısırık alabileceğime söz verdim. Ayrıca *çok* çok sıcak. Bu da nereden çıktı-" "Kapa çeneni, Sevraim."

Dört soylu görünüşte saygılarını sunmaya gelmişti ama Talasyn daha iyisini bilecek kadar uzun süre Dominyon'da yaşamıştı. Gece İmparatoru'nun nihayet lantastaki ikametgah yayılmıştı ve bu nezaket ziyareti dedikodu yapmak için üstü örtülü bir bahaneydi. Talasyn'in konukları hiç vakit kaybetmeden Alaric'in ayrılmasından sonra pavyona döndüğünde ona geri dönmek için zaman bulamadı.

Bronz teni adasının geleneği olan runik şişe yeşili dövmelele kaplı olan Bairung Matono, "Kıta'da siyah moda mı, Majesteleri?" diye sordu. "İmparator Alaric'in gardırobu oldukça... sıkıcı."

"Nenavaren sularının ötesinde, tüm medeniyetler estetiğe bizim kadar önem vermiyor, Leydi Bairung," diye yanıtladı Talasyn dikkatle.

"Moda anlayışı ya da yokluğu bir yana," dedi Sabtang'lı Harjanti, metalik gümüş iplikle işlenmiş baklava dilimi desenli zengin turuncu dikişli kumaşlarla kaplı dolgun gövdesiyle, "Majesteleri bir yabancı için o kadar da kötü görünmüyor."

Jie kahkahalarla çığlık atarak kuzenini şakacı bir şekilde itti, o da güzel kıyafetlerini ve yüce statülerini tamamen yalanlayan bir kız arkadaşlığı anında onu geri itti.

"Sen ve eşin İpek Toprakları'nı ziyaret *etmelisiniz*, Lachis'ka," dedi Oryal coşkuyla. Nişan ziyafeti sırasında Alaric'e zor anlar yaşatan rajan Ito Wempuq'un tek çocuğuydu. "Ateş ağaçları şu anda muson renklerini gösteriyor. Sizi ağırlamak benim için bir onurdur."

Babasının çene hizasında küt dalgalar halinde kesilmiş koyu sarı saçlarına sahip olmasına rağmen Oryal, Wempuq'un iri cüssesi kadar zayıftı, onun kadar yumuşak konuşuyordu ve Görünüşe göre Gece İmparatorluğu'na onun olmadığı kadar sıcak bakıyordu. Talasyn ona belli belirsiz bir gülümseme fırlattı. "Eğer zamanınız elverirse bu çok hoş olur."

"Gerçekten, Oryal." Niamha Langsoun e gözlerini devirdi. "Ekselansları ve Majestelerinin kendilerine biraz zaman ayırmak isteyebilecekleri hiç aklınıza geldi mi? Daha yeni

evli." Her zamanki gibi iyi bir müttefik gibi davranıyor, Talasyn'e olası taahhütlerinden sıyrılması için sinsice bir fırsat sunuyordu ama bu ima Talasyn'in kendini bir uçurumdan aşağı atma isteği uyandırdı.

Oryal ofladı. "Bu sadece bir öneriydi, Daya Langsoun e. Birlikte çok fazla zaman bir koca için felaket olabilir. *Hepimiz* Harjanti ve Praset olamayız."

Harjanti alaycı bir öfkeyle soluk soluğa kalırken, diğer soylu kadınlar kıkırdadı. Daya'nın bariz sevgisi Sabtang ve eşinin birbirlerine gösterdikleri ilgi, evlilikleri genellikle duygular gibi bayağı bir şeyin doğal sonucu olmaktan ziyade stratejik ittifaklar olan Dominyon sarayı için bir eğlence kaynağıydı. Ancak Talasyn, Sabtang ve eşinin ne kadar mutlu ve

Harjanti ve Praset'in nişan yemeğindeki hallerini, garip bir durumu düzeltmek için nasıl birlikte çalıştıklarını.

"Bir erkeği aşık o kadar da zor bir iş değil.

Kocalar da dahil," dedi Bairung havalı bir şekilde. "Daya Langsouné, Lachis'ka'ya en sevdiğin tekniği göster."

Jie, Oryal ve Harjanti *çığlık attı*. Niamha Bairung'a zarif bir yumruk salladı ama hemen koltuğunda doğruldu ve boğazını rahatça temizledi. Neşe bir ateş perdesine ulaştı. Talasyn'in başı ağrımaya başlamıştı.

"Oldukça basit, gerçekten, Majesteleri," dedi Niamha. "Önce belli belirsiz bir gülümseme, sanki bir sırrınız varmış gibi, sonra da kirpiklerinizin arasından ona bakıyorsunuz. "ve yavaşça, biraz abartılı bir şekilde göz kırparsınız ve o da kirpiklerinizi ayaklarınızın dibinde erir."

Diğerleri iki büklüm olmuş, neşe içinde birbirlerine sarılmışlardı. Öte yandan Talasyn'in aklı başından gitmişti. "Affedersiniz leydim, neden bana nasıl *flört* edileceğini öğretiyorsunuz?" diye patladı.

"Çünkü erkekler kanlarının peşinden gittiklerinde çok daha yumuşak başlı oluyorlar," diye cevap verdi Niamha yumuşak bir şekilde. "Etrafta dolaşıp kimseyi şehvetle yakmak zorunda değilsin, ama bu Bir tutam güzel terbiyenin neler başarabileceğine şaşıyorum." Sırıttı. "Kim bilir, belki de Majestelerini siyah giymeyi bırakmaya ikna edersiniz."

Son sözü bir şaka olarak söylenmişti ve diğer soylu kadınlar da öyle davrandılar, ancak Talasyn'in bakışlarını, bunun daha azı olmadığını açıkça belirtecek kadar uzun tuttu.

bir ders. Alaric Ossinast'ı olabildiğince yumuşak başlı yapmaları gerekiyordu. Olacakların ışığında.

Ama Talasyn yakın zamanda Gece İmparatoru'nu baştan çıkarmaya kalkışmayacaktı. "Peki *sen* Lord Surakwel'i neye ikna etmeyi başardın, Daya Langsouné?" diye sorarak diğer kadına karşılık verdi.

Surakwel Mantes'ten bahsedilince Niamha'nın rengi soldu, diğer herkes ise gülmekten kırıldı.

Oryal gözlerindeki yaşları silerek ilk dirilen oldu. "Ah, Surakwel. Niamha'nın güçlerine karşı bağışıklığı olan tek adam."

Talasyn bundan pek emin değildi. Surakwel yatına Niamha'nın adını vermişti. Ve Fırtına Tanrısı'nın Gözü'ne doğru yelken açtıklarında Talasyn ona bunu sorduğunda yüzündeki ifade çok şey anlatıyordu.

Talasyn Hornbill'in Kafası'nda hayatta kalmak için savaşırken ve ardından bir savaşta hayatta kalmak için savaşırken, romantizm hakkında düşünmek için çok az zaman vardı. Ama şimdi hayat daha yumuşak, *daha kolay* olduğu için, neyi daha sık fark ediyordu

hiç . Surakwel'inki gibi bir ifadenin nedeni hiç olmamıştı ve hiç kimse ona Praset'in Harjanti'ye baktığı gibi bakmamıştı. Harjanti'nin yüzünde bir hüznün dalgalanıyordu. kalbinin yüzeyinde.

Bu duygunun yankıları, misafirleri gittikten ve Jie eve mektup göndermeye koştuktan sonra da devam etti. Bir hizmetçi Talasyn'i bilgilendirdiğinde Alaric ve Sevrain hâlâ tartışıyorlardı, merak ve huzursuzluğun karışımı onu merdivenlerden avluya bakan تنها bir kule odasına çıkmaya yöneltti.

Dikkatle pencereden dışarı baktı. İantas'ın granit duvarları arasında yer alan açık avlu ısıllı ısıldı.

Alaric ve Sevrain, kılıçtan hançere ve mızrağa zahmetsizce geçiş yaparak tekrar tekrar birbirlerine saldırırken Gölge Geçidi'ndeydiler. İkisi de üzerlerindeki ağır katmanları atmışlardı; Alaric'in üzerinde kolsuz siyah bir atlet, her zamanki pantolonu ve botları vardı. Talasyn onu daha önce

ama yaralarıyla ilgilenmekle o kadar meşguldü ki fazla dikkat etmemişti.

Ancak şimdi, onu gönlünce bakmaktan alıkoyacak hiçbir şey yoktu.

Hain iç sesi ona, adamın üzerinde görebildiği ya da hissedebildiği bir gram bile yumuşaklık olmadığını hatırlattı. Ona her baskı yaptığında saf kas gücüne sahipti, vücudunun her santimi bir silaha dönüşmüştü. Sevrain'i savuştururken iyi kullandığı bir silah, lejyonerin darbelerinin yaylarının altından eğiliyor ve ölümcül bir zarafetle karşılık veriyordu.

Talasyn ancak o zaman Alaric'in ne kadar ne zaman onunla tartışsa kendini tutardı. Bu onların seanslarına hiç benzemiyordu. İki Shadowforged birbirlerine hiç acıymıyor ve öldürmeye gidiyormuş gibi dövüşüyorlardı. Alaric'in koyu renk saçlarının terden ıslanmış telleri çıplak boynuna yapışmıştı, yanakları kızarmıştı ve gümüş gözlerinde bir vahşilik vardı. Solgun kollarını bağlayan gergin kaslar her hamle ve savuşturmada kıpırdadı ve dişleri neredeyse vahşi bir hırıltıyla açıldı.

Sevrain'in kafasını omuzlarından ayırdı.

Talasyn yutkundu. Kocası tehlikeli bir adamdı. Onu bu şekilde izlerken, eski haline dönmek ve onu bir canavar olarak düşünmek çok kolaydı.

O halde, tanıdık bir sıcaklığın karnının alt kısmında birikmesi, bacaklarının altından sızması *onun* hakkında ne söylüyordu?

Düğün gecesine dair anılar Talasyn'in sisteminden akıp geçti, her biri o kadar güçlüydü ki hayali hisler teninde fısıldadı. Alaric'in dudakları onunkilere yapışmış, iri eli göğsünü avuçlamış, sertliği kalçasına sürtünmüştü. Onun bakışlarındaki yakıcı yoğunluğu ve sesindeki boğuk tınıyı da hatırlıyordu.

Benim küçük ıslak karm.

Talasyn pencereden geri çekildi, dizleri eteklerinin altında birbirine çarpıyordu. Yavaşça, dengesiz bir şekilde köşedeki sezlonga doğru ilerledi ve .

daha uzun süre dik kalabilir. Sıcak. Çok sıcak hissediyordu, çok Alaric Ossinast'ın düşünceleri tarafından tüketildi, sinir uçları dokunma hayaletleri tarafından çiğ olarak kazındı. Meditasyon yapmak, sakinleşmek ve kendini toparlamak için gözlerini kapattı ama karanlık sadece onu daha keskin bir şekilde ortaya çıkardı. Neredeyse onun kokusunu alabiliyordu, sandal ağacı, ardıç ve duman.

Neredeyse onun sert, hırıltılı pantolonunu kulağında duyabiliyordu. Sanki orada onunla birlikteymiş gibi.

Bu bir teslimiyet eylemiydi, eteklerini yukarı kaldırması. Talasyn ne yapmak üzere olduğuna inanamıyordu. Ama vücudu gergindi, rahatlamak için haykırıyordu ve bunu düşünmemek en iyisiydi. Düşünmekten çok yorulmuştu. Sürekli *yapamam* nakaratıyla ve geleceğe dair korkularıyla yaşamaktan.

Çok yalnızım. Bunu zihninin gizli evrenine, başka hiç kimsenin bilmeyeceği bir yere fısıldadı. Gözünün kenarında tek bir utanç gözyaşı birikti ve parmakları iç çamaşırının bandının altından kayarken gözlerini kırptırdı. Ve hareket etmeye başladı.

Tutulma gerçekleşti ve ışık-gölge kalkanı Eversea'nın üzerinde yükseldi. Sevrain'in parlak fikri

lantas'ın savaş gemisi, kale filosunun küçük gemilerinden birinin güvertesinde dururken Alaric ve Talasyn'e birbiri ardına boş top ateşi açsın. Eğlence yatı

Şu anda havada asılı dururken ametist okların boş yere çarptığı siyah ve altından oluşan ısıltılı bir küreyle kaplı olan yangın, aşağıdaki karanlık ve huzursuz sularda titreyen havai fişekler gibi yansıyor.

İyi bir egzersizdi. Ölüm büyüleriyle çarpılma tehdidi, Talasyn'in öğleden önce kendine dokunurken hayalini kurduğu adamın yanında eterman yaparken bile konsantrasyonunun azalmasına izin vermemesi için gereken tek şeydi.

Bununla birlikte, özellikle de amplifikatörlerin yardımı olmadan yine de yorucuydu. Son boşluk topu da ateşlenip püskürtüldükten sonra, bacakları onu daha fazla tutmayı reddetti.

daha da uzadı ve sırt üstü, tik ve çivilerden oluşan soğuk bir yatağa yığıldı.

Alaric bir iniltiyle onun yanına indi. İkisi de ter içinde, nefes nefese yatıyordu. Üçüncü Tutulma Talasyn'in gözlerini kızıl ışıltısıyla doldurdu.

Yanma geldiğinde, bunu dehşetle karşıladı ama şaşırmadı. Zihni bunun olmayacağını ummuş olsa da bedeni bunu bekliyordu. Bu sıcaklık iğneler gibi içine yayıldı ve şüphesiz biliyordu ki hepsi öldüklerinde böyle hissetmişlerdi - öldürdüğü herkes. Bu onun cezasıydı. Onun hesaplaşması.

Alaric'e uzandı, çünkü korkağın tekiydi. Onun Buz gibi parmakları onunkilere dolandı, cehennemi yatıştırırken aynı zamanda teni de yavaş yavaş ısındı.

"Yine oldu. Amplifikatörler olmadan bile," dedi Talasyn konuşabilecek kadar iyi olduğunda. "Bu, bundan sonra *hep* anlamına mı geliyor?"

"Bilmiyorum." Alaric'in de en az onun kadar kafası karışmış gibiydi.

Yenildim. Yorgun. "Belki de bu sadece ışık ve gölge kalkanını kullandıktan sonra gerçekleşiyordur. Ya da belki de tutulmadan kaynaklanıyor. Her iki durumda da, bu kesinlikle amplifikatörlerin bir etkisi. Ve eğer kalıcı ise ..."

"Umarım olmaz. Bundan sonra *her* tutulmada birlikte olamayız."

Ve sana ihanet ettikten sonra, muhtemelen bana bir dokunmaktansa ölmeyi tercih edeceksin, diye ekledi sessizce, acısı kalbine yeniden saplanıyordu.

Savaş gemisi rıhtıma dönerek onları açık denizde yalnız bıraktı. Talasyn başka kimseyi riske atmak istememişti, bu yüzden yatı adadan kendisi uzaklaştırmıştı. Artık geri dönme vakti gelmişti.

Kıyıya doğru yelken açmak niyetiyle doğruldu ama Alaric'in yüzündeki ifadede ona bakan bir şey vardı onu duraksattı. Hâlâ Dominion'a ve dolayısıyla *ona* karşı, etermanisini bozduğu için kin besliyor olsa bile-

Ne düşündüğünüzü önemsiyor.

İşte yine oradaydı. O karanlık iç ses. Daha önce yaptığı gibi onu bir kenara koyamadı. Böyle bir fırsat bir daha asla eline geçmeyebilirdi, sadece ikisinin olduğu, dikkatini dağıtacak hiçbir şeyin olmadığı, etrafta rahatsız edecek kimsenin bulunmadığı bir fırsat.

Hiras'ı ve diğer mahkûmları kaçıramazdı ama yine de onlara yardım etmeye çalışabilirdi.

"Hisar'dan sonra yakalanan isyancılar hakkında saldırı-" Bu o kadar riskli bir konuydu ki, adamın keskin çenesinin sıkılması karşısında neredeyse sinirleri bozuluyordu. "Onlardan herhangi bir bilgi alabildiniz mi?"

"Özellikle işe yarar bir şey yok." Alaric ona ihtiyatla baktı. "Hepsi düşük rütbeli piyadeler, kaçmayı hiç düşünmedikleri göz önüne alındığında bunun bilinçli bir strateji olduğuna inanıyorum. Bu gerilla savaşı, farklı üslerde hareket eden pek çok farklı grup var."

"O zaman belki de sorgulamalar," dedi Talasyn. Aslında kastettiği şey işkenceydi.

"Seni öldürmeye çalıştılar." Bunu o kadar yavaş, o kadar kasıtlı, sanki o aptalmış gibi söylemişti ki, yanaklarına bir sıcaklık hücum etti.

"Beni öldürmeye çalıştıklarını biliyorum, oradaydım," diye tersledi. "Ama sen kendin söyledin: onlar piyade askerleri ve

Size söyleyebilecekleri önemli bir şey yok. Onları sahip olmadıkları bilgileri zorlamak, bu insanların gereksiz yere acı çekmelerine neden olur."

Alaric ayağa kalktı. Geminin korkuluklarına doğru yürüdü ve iki eliyle öyle sıkı kavradı ki Talasyn onun kendisini omuzlarından tutup bir güzel salladığını hayal ettiğinden şüphelendi. "Onlara ne olacağını neden hâlâ umursuyorsun? Geçmişte senin yoldaşların olmuş olabilirler ama bu şimdiki eylemlerini mazur göstermez."

"Çünkü onlar da benim bir zamanlar yaptığım gibi sadece emirlere uyuyorlardı," dedi Talasyn. "İntikam adalet değildir, bunu sana söylemiştim."

değil mi?"

"Hatırlıyorum." Alaric karamsar bir ifadeyle aşağıya, ay ışığında dalgalanan ve yatın Squallfast dumanlarını zümrüt yeşili kıvrımlar halinde yansıtan sulara baktı.

"Ayrıca," diye ekledi ani bir ilham patlamasıyla, "bu sizi tebaanıza pek sevdirmiyor. Kesath'ın Sardovyalı esirlere ne yaptığı bir sır değil, ama bu

salтанatınızın babanızinkinden farklı göstermek için bir fırsat olabilir.

merhamet."

Alay etti. "Eğer ceza verilmezse, *daha fazla* isyancı adayı ortaya çıkacaktır. Eğer bu ulusal güvenlik meselesinde gevşek davranırsam, insanlar sadece babam kadar güçlü olmadığımı, ülkemizi savunamadığımı görecekler.

anavatani gibi."

"Seni inciten aynı baba mı?"

Talasyn bu sözler ağzından dökülür dökülmez bir elini ağzına kapattı ama elbette geri almak artık çok geçti. Bunu böyle söylemek, her şeyi bu kadar duygusuzca ortaya dökmek istememişti. Kocasının omuzlarının, aniden gelen alçak bir darbeyi savuşturuyormuş gibi gerilmesini istememişti. "Alaric, ben-"

"Bana acıma," diye tısladı, kız özür dilemeyi bitiremeden.

"Senin için günah keçisi olmayı reddediyorum.

Kesath'ın yollarında cehalet. Acı öğreticidir ve merhamet dediğiniz şey zayıflıktan başka bir şey değildir. Ve babama bu gözle bakmak ihanet anlamına gelir."

"Sebep mi?" diye kekeledi. "Kime karşı? *Sen* Gece

İmparatoru'sun." Aralarındaki mesafeyi kapattı,

onun alanına girerek onu kendisine bakmaya zorladı. "Sen

Gece İmparatoru'sun," diye tekrarladı, sözleri aşağıdaki

dalgaların sesiyle birlikte ortaya çıkıyordu, "ve taç giyme

törenimde bana her şeyi daha iyi hale getirmek istediğini

söylemiştin. Peki ne zaman başlıyorsun?"

Yutkundu ve bir an için her şeyi köşeye sıkışmış bir hayvan gibiydi. Neredeyse ondan korkuyor gibiydi. Ya da

ona ne yaptırabileceğine dair.

", " dedi sonunda kısık sesle. "Bir tane göndereceğim Citadel'e sorgulama işlemini durdurması için mesaj gönderin." Sonra yüz ifadesi karardı ve ona hayvanın dişleri olduğunu gösterdi. "Ancak bu karar Kesath'ı herhangi bir şekilde tehlikeye atacak olursa-"

"Evet, evet, biliyorum. İşkence odalarında eski yoldaşlarımın yerini "

Talasyn alaycı davranıyordu ama yine de değildi. Bunun gerçekleşme olasılığı çok yüksekti.

Ama Alaric gözlerini kırıştırdı. "Saçmalama," diye tersledi. "Asla izin vermezdim-"

Hayal kırıklığı içinde sözünü kesti, sonra kaçırdı.

Boynunu sertçe çevirirken bir küfür homurdandı ve dondu kaldı.

Alaric neredeyse hiç küfretmezdi. Talasyn onu dikkatle inceledi.

Kulaklarının uçları utançtan kızarmış gibiydi.

İkiyle ikiye bir araya getirdi. Bunca zamandır çalışma odasında uyuyordu ve şatonun o odasında bir kanepe bile yoktu.

"Lütfen bu gece sadece yatakta uyuyabilir misin?" diye sordu.

Başını salladı. Yavaşça, kararlı bir şekilde, belli ki ağrıyan kaslarını zorlayarak hareket etti.

Talasyn, "Bu ayki üçüncü tutulma için iyice dinlenmiş ve elimizden gelenin en iyisini yapmış olmamız gerekiyor," dedi.

"Bu Aysız Karanlık'tan önceki son tutulma. Amplifikatörlerin ince ayarını yapmak için artık fırsat kalmayacak. Boyun tutulması yüzünden bunu tehlikeye attığınızı bir düşünün-"

"Tamam."

"Ve dahası-oh." Kısa bir süre durdu. "Benimle aynı fikirde olmana alışkın değilim."

Alaric, "Ve pes edene kadar birinin başımın etini yemesine alışık değilim," diye mırıldandı. "Ama hepimiz fedakârlık yapmalıyız."

Yatın dümenini kıyıya doğru kırmakta ısrar ediyordu ve Talasyn bunun gururundan kaynaklandığını hissetti. yapabildiğini, boynunun tutulmasının onu tamamen iş göremez hale getirmediğini söyledi.

İtiraz edebilirdi ama Nenavaren sarayında olduğu gibi Alaric'te de her şey savaşları seçmekle ilgiliydi. Yine de, onları eve götürmek için arkasını döner dönmez ona dilini çıkarmaktan kendini alamadı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Onu hayal etti.

Aslında herhangi biri de olabilirdi çünkü yüzünü göremiyordu ama tek yapabildiği hissetmektir ve ona benziyordu,

Yumuşak teni sıırım gibi kasların üzerine gerilmişti, kollarında erimiş güneş ışığı . Onun adını tekrar tekrar söylüyordu, onun Her dokunuşu fırtınadaki güvenli bir liman kadar rahatlatıcı, bağışlama kadar nazikti. Öpücüklerine hevesle karşılık verdi, sanki

Hiç savaşın olmadığı bir dünyada yaşıyorlardı ve o aranıyor ve seviliyordu - ve işte o zaman rüya gördüğünü fark etti.

Alaric gözlerini perdelerin arasındaki boşluklardan süzülen soluk sabah ışığıyla açtı. Gerçeklik, yavaş yavaş gelen görüntü ve his parçacıklarıyla üzerine çöktü.

tam bir resim haline geldi. Gecenin bir noktasında ya da belki de şafağın ilk saatlerinde, o ve Talasyn

yatağın ortasında buluşmuşlardı. Onu kendine doğru çekmişti, böylece sırtı göğsüne yaslanmıştı ve

Etrafında kıvrılmış, bir kolu beline kenetlenmiş, diğer kolu yukarı doğru eğilmiş ve eli geceliğinin içinden göğsünü avuçlamıştı. Bir noktada, rüyası uyanık dünyaya sıçramıştı ve adam onun kalçalarına sertçe dayanmış, gelişigüzel bir şekilde onu itiyordu.

Alaric durması gerektiğini biliyordu. Kendini Talasyn'den ayırmalı ve yatağın kendi tarafına kaçmalıydı. Ama sağduyu gösteremeyecek kadar sersemlemiş, yarım kalan rüyası yüzünden hayal kırıklığına uğramış ve bu duygular içinde kaybolmuştu.

Ve Talasyn de hareket ediyordu. Onunla *birlikte* hareket ediyor, daha iyi, daha mükemmel bir açı için kalçalarını kaydırıyordu. Bir ses çıkardı

Nefes nefese küçük bir inilti, anlamsız bir şeyler mırıldandı ve sesler onu akıl sağlığına kavuştururken aynı zamanda kalbini deldi. Bu yanılttı. Kız açıkça

Hâlâ uyuyordu, kendisinden çok daha nazik birinin rüyasına dalmıştı. Adam onu serbest bırakmak için hamle yaptı ama adamın belini kavrayışı gevşer gevşemez kadın adamın kolunu kavradı, küt tırnakları adamın pazusuna batarak onu yerinde tuttu. Boynunu bükerek ona baktı, gözlerinin açık ve dudaklarının ayırık olduğunu görmesine yetecek kadar uzun bir süre sonra yüzünü yastığa saklamak için arkasını döndü ve kendini onun her tarafına sürttü.

Onun büyüüne kapılan adam başını öne eğdi, dudakları boynunun yamacını sıyırdı. Göğsüne doğru eğildi, bir eli adamın saçlarını çekiştirmek için geriye uzandı. Başparmağının altındaki ince kumaştan göğüs ucu ve kan kulaklarında kükredi. *O* bunu yapmıştı, kadın ona *izin vermişti* ve güneş şimdi tamamen doğmuştu, kehribar paneller

Perdeleri aydınlatan parlak altın ışıkları odanın içine ve Talasyn'le birlikte beceriksizce seks taklidi yaptıkları yatağın üzerine akıyordu. Ama ne kadar beceriksizce olursa olsun, içinde kalan mantıklı bir parça bunu yapmaması gerektiğini haykırırsa da, yine de her şey çok şaşırtıcı ve yeniydi ve *neredeyse* oradaydı-

Alaric elini karısının belinden kaldırdı ve gevşekçe ensesine doladı. Kızarmış teni, parmağındaki evlilik yüzüğünün soğuk metalini ısıttı. "Keşke her zaman *bu kadar* itaatkâr olsaydın," diye homurdandı.

Talasyn onun karnına dirsek attı. Sertçe. "Siktir git."

Kelimenin tam anlamıyla ciğerlerindeki nefesi kesmiş olmasına rağmen, bir sırtışı bastıramadı. Adam misilleme olarak kadının göğsünü elledi ve kadın inleyerek ona doğru, en iyi kıvranmaya başladı. Burnunu onun saçlarına gömdü, mango ve yasemin kokusunu içine çekti, kalçaları ona çarparak onu sınıra yaklaştırdı-

"Dur." Yastığa doğru inledi, halsiz ve bunalmış bir halde. "Alaric, durmak zorundayız."

Elleri hemen ondan uzaklaştı. Geri kalanı biraz daha yavaş hareket ediyordu ama sonunda

yatağın kenarına uzandı, onun aniden kaybolması beraberinde biraz uyanıklık getirdi.

Talasyn ürperdi ve sırtı hâlâ ona dönüktü, nefes alıp verirken seğiriyordu. Sesi neredeyse ağlıyormuş geliyordu. Alaric ona sadece aptal aptal bakabildi. duyularını bulandıran şehvet sisi azaldı ve soğuk farkındalık yerleşti.

Gururlu, güçlü karısı kendi üzerine kıvrılmış, çarşafların üzerinde çok küçük ve paramparça görünüyordu. Panikle aldığı her nefeste hava daha da bulanıyordu. Şaşkınlığı neredeyse elle tutulur bir haldeydi ve onu umutsuzluk kadar derinden yaralıyordu.

Bu *onun* suçuydu. Ona öfkesini ve soğuk davranan oydu, ama sonunda daha iyisini bilmesine rağmen ellerini kendine saklayamamıştı. Çalınan sarıman Hisar'ın içinde şarkı söylese bile. Kesathese filosu Nenavar'ı istila etmeye hazırlanırken bile.

Talasyn ona birbirlerini koruyabileceklerini düşündüğünü söylemişti. Bunu ay ışığında gözlerini kocaman açarak söylemişti. Aslında kendini *ondan* koruması gerekiyordu.

Dokunduğu her şeyi yok etti.

Kendinden nefret etmek onu yiyip bitirdi. Yataktan kalktı ve hem kendini toparlamak hem de Talasyn'i mümkün olduğunca yalnız bırakmak için banyoya . Yüzüne soğuk su sıçratırken, Talasyn'le ne konuşması gerektiğini düşündü.

olmuş olsaydı. Olması gerekiyorsa
bile.

Yine de ona ne söyleyecekti?

Bu da başka bir hataydı. Bunları yapmayı bırakmalıyız.
-Muhtemelen.

Kısa bir süreliğine de olsa yalnızlığımı aldın, hayır.

Bu yüzden yatağı paylaşmak istemedim. Israr etmen gerçekten senin hatan, kötü bir fikirdi. Onun ölmek gibi bir arzusu yoktu.

Odalarına döndüğünde söyleyeceği doğru şeyi hâlâ bulamamıştı. Talasyn'in söylemesine izin verecekti.

ve oradan devam etmeye karar verdi.

Ancak bunun tartışmalı bir konu olduğu ortaya çıktı. Yatağın onun tarafı boştu. Soyunma odasında hareket ettiğini ama aceleyle çıkmış gibi kapısı açıktı.

Alaric ilk başta bunu pek düşünmemişti, hatta Sevrain onunla birlikte iftar eden tek kişi olduğunda bile. yemek odası. Talasyn'in olanlardan sonra biraz yalnız kalmak istemesi anlaşılabilir bir şeydi. Ama onu bütün sabah görmediğinde ve ne o ne de nedimesi öğle yemeği için ortaya çıktı, onun kısıtlaması çatladı.

"nerede?" diye sordu ona ve Sevrain'e hizmet eden mavi ve altın rengi elbiseli görevliye.

Birdenbire kendisine hitap edilmesiyle irkilen adam, keçi eti ve taze soğanla doldurulmuş omlet tabağını neredeyse yere düşürüyordu. "Ben... bilmiyorum, Majesteleri. Majesteleri gün doğumundan kısa bir süre sonra yelken açtı."

"*Gitti* mi?"

Görevli, Gece İmparatoru'nun ses tonuna sızan donukluk karşısında yutkundu. "Leydi Jie'nin Lachis'ka'nın nereye gittiğine dair bir fikri olabilir. Onu hemen getireceğim."

Bu arada Sevrain, Kesathese karabiberinin ilk sevkiyatının parçacıklarıyla süslenmiş, yeni yakalanmış yarım kabuklu istiridyelerle karnını doyuruyordu. Alaric'in büyük sıkıntısına rağmen, on beş dakika sonra Jie içeri girdiğinde Sevrain *hâlâ* istiridyeleri mideye indiriyordu.

"İmparator Alaric." Bekleyen hanımefendi bir göstermelik bir reverans. "Lachis'ka Belian'daki Işık-dokumacı tapınağına gitmek üzere yola çıktı. Bir sonraki tutulma için bir içinde geri dönecek."

"Ve kimse beni bilgilendirmeyi düşünmedi mi?" Alaric .

Jie'nin gözleri yere inerken Sevrain çiğnemeyi bırakıp kocaman gözlerle ona baktı. Hürmetten değil, huysuzluktan.

"Majestelerini şimdi bilgilendiriyorum," diye mırıldandı.

Kesath'ta hiç kimse buna *cesaret edemezdi*. Alaric sakın bir şekilde cevap verebilmek için birkaç kez derin nefes almak zorunda kaldı. "Leydi Jie, bu kale Lachis'ka'nın çeyizi olarak bana devredildi, değil mi?" Bu ona asık suratlı bir baş sallama kazandırdı. "Dolayısıyla, Nenavaren topraklarında olmasına rağmen *benim* evimdir ve sadece geliş gidişlerden haberdar edilmem uygun olur, Özellikle de eşimle ilgili olanları. Şüphesiz bu çok zor bir istek değil."

Küstah genç kız, onun tüm inanmazlığına rağmen, sanki kendisi derin bir nefes almıştı.

onu çileden çıkarıcı buluyor ve *kendini* kontrol etmekte zorlanıyordu.

Öfke.

"Anlıyorum, İmparator Alaric," diye seslendi, sahte olduğu kadar neşeli bir gülümsemeye. "Bundan sonra sizi gelişmelerden haberdar etmeye çalışacağım."

Sonra da burnunu havaya kaldırarak odadan dışarı fırladı.

Alaric çatalını aldı ve omlete sapladı. "Kıtayı özlüyorum."

"Bilmiyorum," dedi Sevrain. "Bu çok eğlenceliydi."

Alaric normalde Sevrain'i uyarırdı -ya da en azından ona ters ters bakardı- ama bugün kalbi buna el vermiyordu. Sevrain'in onu izlediğinin farkındayken yavaşça yemeğini yedi.

"Sana söylemeden gitmesi zor geliyorsa," dedi lejyoner sonunda, tereddütle, "sana şunu hatırlatıyorsa-"

"Sorun o değil." Kelimeler Alaric'in yüzüne bir yalan gibi yerleşti.

Koşullar herkesin hayal edebileceğinden çok daha farklı olsa da dil. Hiç kimse

-Ne Gaheris, ne de Sevrain, Alaric'in Kesath'tan kaçtığı gece annesiyle konuştuğunu biliyordu. Sancia Ossinast'ın onunla gelmesi için yalvardığını ve Alaric'in bunu reddettiğini kimse bilmiyordu.

O reddetmişti ve Talasyn yine de gitmişti. Ve aynı şey olmasa da, Talasyn'in gözünde yanlış bir şey yaptıktan sonra aniden gitmesi onu o çocuk gibi hissettirdi

Yine, asla arkasına bakmayacak, asla geri dönmeyecek birinin peşinden koşuyordu.

Alacakaranlıkta Alaric'in çalışma odasının penceresinden içeri, Nenavarene limanındaki fırtına gemisinden bir mesaj getiren bir skua uçtu: Lisu'nun firkateyni limana varmıştı ve lantasa doğru yola çıkmıştı.

Alaric, komodoru çalışma odasında kabul etti ve tropikal sıcaklığın ne kadar kötü olduğunu görmekten çarpık bir memnuniyet duydu.

Samout Limanı'ndan gemi yolculuğu ve lantasa rıhtımından kaleye kadar olan kısa yürüyüş sırasında diğer adamı etkiledi. Lisu'nun dikenli saçlarında boncuk boncuk terler ve yolculuk kıyafetinin her yerinde nemli lekeler vardı. Her zamanki kibar ifadesi, selam verirken duyduğu rahatsızlığı gizleyebiliyordu.

"Rahat, Amiral," diye takıldı Alaric. "Bu zevki neye borçluyum?"

"Kesath'a giden bir Nenavaren ticaret sevkياتına eşlik etmek için buradayım Majesteleri. Korsanlara karşı, bilirsiniz. Naip, uzaktaki güzel evinize uğramamı ve selamlarını iletmemi istedi."

Demek babam adına casusluk yapmak için buradasın, diye düşündü Alaric. "Hatırlatsana, Nenavar'ın kendi kargo gemilerini savunma becerisine bu kadar az mı güveniyoruz?"

Lisu, "Gece İmparatorluğu için taze aether kalpleri söz konusu olduğunda hiçbir şeyi şansa bırakmak istemiyoruz," dedi. "Ve tabii ki mango. Halkımız *bunlara* doyamıyor."

Urduja birkaç gün önce Alaric'e numaralarını göndermişti. Mango konusunda aether kristallerinden çok daha cömert davranmıştı ve Alaric bunun onu nasıl hissettirdiğinden emin değildi. Bir yandan Kesath'ın kendini korumak için daha fazla kristale ihtiyacı vardı. Diğer yandan, kristal *eksikliği* babasının Nenavar'la ilgili planlarını geciktirebilirdi.

"Sardovalı dümenci İmparator Alaric'e olan ilginizden de haberdar oldum," diye devam etti Lisu. A

Karınızın arkadaşı, şüphesiz."

Alaric'in çenesi sıkıştı. Lisu'nun pek çok muhbiri vardı ve bu sadece bir zaman meselesiydi. "İşbirliği karşılığında söz verdiğim şeylerden biri de buydu.

Asi bizim hapishanelerimizdeydi. Ama adamlarım kayıtlarımızda hiçbir şey bulamadı."

"Çünkü bu Khaede, hakkında işlem yapılamadan kaçtı," dedi Lisu. "O ve bir avuç Allfold askeri, Lasthaven savaşını takip eden saatlerde toplama kamplarından kaçtı. Kaçmayı başardılar

Ama kovalamaca sırasında onlardan ve bu, arkadaşlarının onu son görüşü oldu.

"Diğer kaçaklar sonunda dağlara yol aldılar ve o zamanlar yeni yeni filizlenmekte olan direnişi buldular. Hikayeden haberdar olan biri

Hisar'a yapılan saldırıya katıldı ve yakalandı." Lisu ince bir gülümsemeye parladı. "Görüyorsunuz ya Majesteleri, siz iki hafta önce Nenavar'a doğru yelken açtığınızda, ben de Sorgulamada bir el. Birini aradığınızı zaten biliyordum ve içtenlikle yardım etmek istedim. Bu bilgiyi elde edebildiğim için ne kadar şanslıyım."

"Yardımlarınız için teşekkür ederim," dedi Alaric. dişlerini gıcırdattı. "Tahta paha biçilmez bir hizmet sunmuş olmanın huzurunu yaşayacağınızı varsaymak çok mu fazla olur?"

"Bu benim için bir onur elbette," diye cevap verdi Lisu hiç vakit kaybetmeden, "ama üretimde olanlardan daha fazlasını elde ettiğimizde bana boş bir demirkładın komutası verilirse Majestelerine çok daha değerli bir hizmette bulunacağıma inanıyorum."

Başka bir deyişle, Gece İmparatorluğu Void Sever'ın kontrolünü ele geçirdiğinde. Talasyn'in güçleri elinden alındığında ve Gölge Nenavar Dominyonu'nun üzerine düştüğünde.

Alaric ani bir mide bulantısı patlamasının kendisini ele geçirmesine izin vermemek için mücadele etti. "Pekâlâ," dedi Lisu'ya. "Bir sonraki boşluk

Üretilcek demirkzak sizindir."

Komodor zafer kazanmış gibi değil de minnettarmış gibi bakma cüretini gösterdi. "Akıllıca bir karar, Majesteleri, sizi temin ederim."

"Umut edebiliriz." Alaric pencereden dışarı baktı, ötesinde ay doğmuş ve yıldızlar parıldıyordu. karanlık Eversea. "Hizmetkrlara sizin için bir oda hazırlamalarını söyleyeyim mi?"

Lisu başını salladı. "Ben limana ekileceğim, İmparator Alaric. Ev halkınızı daha fazla rahatsız etmek istemiyorum."

Küçük merhametler için tanrılara şükürler olsun.

Alaric Lisu'yu yeterince hızlı kovamadı. Ancak alışma odasında tekrar yalnız kaldığında ne yerinde durabiliyor ne de işine ya da okumaya odaklanabiliyordu.

Talasyn altı gün daha dönmeyecekti. Bu süreyi kafasını toparlamak ve sonraki adımları düşünmek için kullanabilirdi ama aynı zamanda *burada*, onun yokluk koridorlarda dolaşıyordu. Terk edilmişlik duygusunun onu tketmeyeceği bir yer.

Alaric havada asılı duran kalemi yere bıraktı. Son birkaç dakikadır amaçsızca bir yığın belgenin üzerinde dolaşırken aklına bir fikir geldi.

Nereye gideceğini biliyordu. Son zamanlarda özlediği gücü, huzuru ve kararlılığı nerede bulacağını.

Bir Shadow Sever'a ihtiyaı vardı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Belian harabelerinin sarmal taşlarının arasında, ormanın yoğun yeşil kucağında, Işık Sever'in altın iplikleriyle var olan bir adam şekillendi. O vardı

Urduja Silim'in simsiyah gözleri, kalın kahverengi saçlarını süsleyen ejderha halkasının altında kurnaz ve niyetliydi. Aether ve hafızadan örülmüş bir odaya girdi ve içeride altın yaldızlı bir beşiği sallayan kadına başıyla verdi. "Savaş gemileri yarın Kuzeybatı Kıtası'na doğru yola çıkıyor. İstedığınız gibi gün doğarken," dedi ona. "Takipçileri gerçekten uzak tutabilecek misin?"

"Evet." Kadın Talasyn'e benziyordu ama Talasyn'in asla ulaşamayacağı bir özgüvenle konuşuyordu. Nenavaren dili sert ve ağır aksanlıydı. Gözleri altın renginde parlıyordu ve bu sadece bir anı olsa da, Işık Sever'in iplikleri onun etrafında toplandı. Onu olduğu gibi tanıyordu. "Gün doğumu benim zamanım. Büyük Magindam'ın filosunu Samout Limanı'nda tutabilirim."

"Kazara bile olsa birine zarar verirsen," diye uyardı adam, "ejderhalar saldırabilir."

"Bana ilk yaklaştığınızda riskler konusunda çok nettiniz." Gözlerini beşiğe dikti. "Tek istediğim Sintan, eğer bana bir şey olursa kızımı güvende tutman."

Prens Sintan'ın gözleri yumuşadı. "Alunsina'yı hayatım pahasına koruyacağım. Yemin ederim, kardeşim." Durakladı. "Elbette resmi olarak Kraliçe Urduja'nın varisi olsaydı çok daha güvende olurdu."

Hanan Ivralis, Talasyn'in bu kez çok iyi tanıdığı bir inatçılıkla, "Onun kendi seçimini yapmasını istiyorum," dedi.

Talasyn annesinin beşiğe uzanışını izledi. Yılların perdesini aralayan bir elin kendi yanağını okşadığını hissetti.

Sahne değişti. Aynı odaydı, ama savaş pencereleerin dışında ametist parıltıları ve Duman. Hanan yatakta yatıyordu, bir önceki anısına göre çok daha zayıflamıştı, solgun yüzü terden kayganlaşmıştı.

"Bırakın onu tutayım," diye .

Alnında kilden boncuklar olan bakıcı kadın -İdusa- sessizce kıpır kıpır bir bohça uzattı. işlemeli kumaşlar. Hanan kızını kollarının arasına aldı ve alınlarını birbirine bastırdı.

"Her zaman seninle olacağım," diye fısıldadı şiddetle. Talasyn'in bir zamanlar rüyasında duyduğu sözlerin aynısıydı bu. "Birbirimizi tekrar bulacağız."

Işık Sever, alevlendiği kadar hızlı bir şekilde yok . Talasyn altın ipliklere geldiğince sıkı sarıldı, geçmişe dair daha fazla şey duymak için yanıp tutuşuyordu ama sonunda tek başına kaldı, boş çeşmenin ortasında diz çökmüş, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Öğleden sonra onu amfi tiyatroda buldu, demir grisi gökyüzünün altında bir kolunu uzatırken parmaklarının ucundan ışık büyüsü dökülüyordu.

Tüm ağlamalarını olabildiğince çabuk bir şekilde aradan çıkarmıştı. Aklının bir köşesinde Bir kereliğine bile olsa yuvarlanmanın güzel olacağından şüpheleniyordu ama bu, herkesin kaderini elinde tutmayanlar için daha iyi bir lkst. şimdi o tekrar sadece aethermancing'e odaklandı.

Işık Sever dün gece de alevlenmişti. O vardı Aslında son bir aydır bunu oldukça sık yapıyordu, sanki Voidfell'in büyük patlamasına doğru uzayın kendisi huzursuzdu. Talasyn, Alaric lantas'a gelmeden önce birkaç kez onunla iletişim kurmuştu; görünüşe göre odaklanmasını değilse de kalkanını geliştirmişti ve hatta Savaşta sık sık kullandığı siyah kırbaların hafif dokunmuş versiyonunu yapmayı başardı. O zamandan beri başka bir Shadowforged'u yansıtmaya girişimine geçti

ama bunda çok daha az başarılı olduğu ortaya çıkıyordu.

Iantas'tan panik içinde ayrıldıktan bir gün sonra bu batık, eski alanının ortasında dururken

Gaheris'in kimeralarını, dünyayı nasıl doldurduklarını düşünüyordu. Bininci kezmiş gibi hissettiren bir şekilde içinden buna karşı bir cevap çıkarmaya çalışıyordu.

Ancak, her zaman olduğu gibi, büyüü inceldi, titredi ve kararsızdı. Ne istediğini bilmiyordu ve kendisi de ne yapacağını şaşırmişti. Büyük bir dalga mı? Hanan Ivralis'in Dominyon filosunu, kaçan gemileri gözden kaybolana kadar kafeslemek için kullandığı söylenenler gibi yüksek bir duvar mı? Ne zaman kendini zorlasa ve bedeninden daha büyük bir ışık dalgası yaratsa, kontrolünü kaybediyordu.

Alaric'le ilk öpüştükleri yerde antrenman yapıyor olması da pek yardımcı olmamıştı. Talasyn değişiklik olsun diye amfitiyatroya gelmişti ama bu kötü bir fikir olduğu açıktı. Kasvetli kocasının düşünceleri aldığı her nefese karışıyordu. Ona meditasyon ve aethermancing nasıl nefes alacağını öğreten oydu ve bu nedenle bu eylem bile ondan bağımsız değildi.

Ama en azından bu sefer etrafta değildi ve bu da aptalca bir şey yapmaktan kaçınabileceği anlamına geliyordu. En azından birkaç gün daha.

Talasyn kolunu indirdi ve amfitiyatrodan çıkan taş basamakları başladı. Planı, Işık Sever'in bulunduğu avluya, dede ağaçlarının çatısının altına çekilmektir. Ancak yarı yolda kanat sesleriyle durdu.

Bir haberci kartal onun birkaç adım yukarısına kondu, bir bacağını parşömen rulosuna uzatarak tiz bir ısıklık sesi çıkardı.

"Sana da merhaba." Talasyn, Pakwan'ın kafasındaki kahverengi-beyaz tüylerin arasındaki tatlı noktayı ovuşturdu. Yırtıcı kuşun gagasında kan vardı.

Muhtemelen Talasyn'in bulunduğu yere gelirken avladığı korkunç bir yemeğin kalıntılarıydı ama Talasyn elini geri çekmeden önce köpek yavrusu şefkatiyle ona doğru eğildi. sarılmış mesajı çıkarın.

Jie'nin çılgınca karaladığı bir nottu. Talasyn içindekileri inanamayarak okudu.

Alaric o sabah erken saatlerde Sevrain ve mürettebatını geride bırakarak sığır teknesiyle Dominyon'un Chal'daki tek Gölge Sever'ine doğru yelken açmıştı. Oraya vardığında, kendisine rehberlik eden Nenavaren güve coracle'larını göndermişti. Ve şimdi kuzeybatıda bir fırtına esiyordu.

Onu uyarmaya çalıştım, Lachis'ka, Jie yazmıştı, ama beni dinlemedi.

İçinden Gece İmparatoru'na her türlü aptallığı yaptığı için lanet okuyan Talasyn mesajı cebine attı. "Uwila," dedi Pakwan'a, eve uçma emrini verdi.

Kartal cıvıldayarak veda etti ve kanatlandı ama Talasyn çoktan kamp alanına doğru koşmaya başlamıştı.

Orada eşyalarını topladı, sonra aceleyle tapınaktan çıktı ve Belian'ın dik yamacından aşağı indi. Bugünlerde güve teknesini, birkaç yıl önce yıldırımın neden olduğu orman yangını yüzünden ağaçların temizlendiği bir çıkıntıya yanaştırmıştı.

geceden önce. Harabelere Rapat'ın garnizonundaki geleneksel iniş alanından daha yakındı ama yine de oraya yeterince hızlı varamadı, çabalarken zar zor nefes alıyordu zeplinin kuyusuna girdi ve onu dümenci koltuğuna sabitleyen deri kayışı bağladı.

Talasyn aetherwave alıcı-vericisiyle oynadı, lantastaki iletişim kulesine bağlanana kadar kolları çekti ve kadransları çevirdi. Talimatlarını sıraladı - eski eşinin getirilmesiyle kendisinin ilgileneneğini, iki gün içinde dönmezlerse bir kurtarma ekibinin gönderilmesi gerektiğini söyledi. Bu sürenin havanın sakinleşmesi için yeterli olduğunu düşündü. Başka kimseyi tehlikeye atmak istemiyordu.

Nenavaren takımadalarının yedi ana adasından biri olan Chal, yağışlı mevsimlerde kuzeybatıdan gelen fırtınaların yükünü taşırdı. Gölge Sever'in bulunduğu kireçtaşı kayalıkları doğrudan Eversea'ya bakıyordu ve onu koruyacak hiçbir dağ yoktu. Bu bir kalkandı, Muson yağmurları gazabını saldıığında burası olabilecek en kötü yerdi.

Alaric bir aptaldı. Talasyn ona zamanında ulaşamazsa yakında *ölecek* bir aptal.

Görevli memur tek kelime edemedi lantastan frekansından ayrıldı. İnsanlara istediğini yaptırmanın en iyi yolunun olduğunu öğrenmişti. Ağaç tepelerinin üzerinden arabasını yönlendirirken

Kesathese shallop'larıyla temas kurmaya çalıştı. aetherwave de, her ne kadar özellikle Cevap gelmeyince şaşırdım. Bu çok kolay .

Otuz dakikalık süzülüş Talasyn'i Eversea'nın ve ufukta suyun üzerinde toplanan kara bulut sütunlarının görüş alanına getirdi. Etrafta başka hiçbir hava gemisi yoktu. Dominion'daki diğer herkes en kötüsüne hazırlanmak için yere çökmüştü. Her şey ürkütücü bir şekilde hareketsizdi. Esinti yoktu,

Kuş sesi yoktu, sanki dünya nefesini tutmuş gibiydi.

Talasyn hızlandıkça coracle'ın aether kalpleri uğuldadı ve vızıldadı, zümrüt yeşili dumanlar çıkardı. Opalesan gemisiyle havada süzülüyor, mavi ve altın renkli yelkenleri ormanların, nehirlerin ve çatıları renk ve desenlerden oluşan köylerin üzerinde dalgalanıyordu. Bu sırada bulut sütunu yaklaşıyordu, kalınlaşıyor, koyulaşıyor ve giderek daha fazla şimşekle benekleniyordu.

Talasyn, karaya ulaşmadan önce Alaric'ulaşmayı umarak fırtınayla yarıştı ama çabaları boşunaydı. Fırtına çoktan Sedek-We ile Chal arasındaki kanalı geçtiğinde yağmur çiseliyordu. Katlamak için aceleyle koşu donanımlarını çekiştirdi.

ama yine de teknesi neredeyse rotasından sapıyordu.

Bir rüzgârla. Chal'ın kılıç şeklindeki dar yeşil şeridinin üzerinden yelken açtı ve gümüş sisin içine dalmak gibi olan inişine başladı; yağmur ahşap gövdeye, metal cam yan kaportalara ve geri çekilmiş kanvas yüzgeçlere sıçırıyordu. İleride kara bulutlar kıyı şeridini yıkadı ve dünya, kalbinde, kan dolaşımında, ayak parmaklarının ucuna kadar yansıdığını hissettiği bir uğultuyla karardı.

Yağmur ve rüzgâr. Her yer boşanırcasına yağmur ve kükreyen rüzgârla kaplıydı. Ancak Nenavarene *alindari*, Kıta'nın büyüünün başarabileceğinden çok daha şiddetli hava koşulları için inşa edilmişti ve akıntıyla birlikte yuvarlanarak, aradaki daha güvenli boşluklara kayarak ilerledi. Talasyn sisin içinde yolunu aydınlatmak için geminin ateş lambalarını yaktı; aşağıdaki sahilde sadece belli belirsiz siluetler görebiliyordu ama bu hiç yoktan iyiydi. Sonunda alçakta asılı duran bulutları aştı ve her şey önüne serildi, beyaz

kum ve ormanlık kayalıklar ve Eversea'nın çarpan dalgaları.

Kesathese'yi gördüğünde gözlerini devirdi sığır teknesi yükselen su hattından birkaç metre uzağa yanaşmıştı. En azından Alaric onu halatlarla bağlayacak kadar mantıklı davranmıştı ama insan yine de limandaki tek geminin neden kendi gemisi olduğunu merak etmiş olmalı.

Dürüst olmak gerekirse, onun peşinden koşarken pek de zeki sayılmazdı, yine de kayalıkların tepesinde sandalını sağlam bir ağaç gövdesine bağlamak zorunda kalması küçük bir teselli olabilirdi.

Zaten kadar sıırıslık olan, örgüsü ısırın fırtına tarafından bir o yana bir bu yana savrulan Talasyn, erzak çantasını omuzladı ve yavaşça nefes aldı, eteransındaki gelişmeler bir kez daha test edilmek üzereydi. O

Bunu Belian harabelerinde ve lantas'ın granit kabuklu cephesinde denemişti ama hiç bu kadar yüksekte yapmamıştı. Koşmaya başladı ve uçurumun kenarından aşağı atladı,

Aşğıdaki Eversea'nın her çalkantısı, suyla, momentumla karanlık bir ölüm vaat ediyor.

Düşerken, Talasyn önce zambak şeklindeki kancalı tacı ördü. Onu, giderek uzayan bir ışık zinciriyle eline bağılı olarak uçurumun yüzüne doğru fırlattı.

Altın dikenler battı ve sarmallar kıvrıldı, o da sarp kireçtaşına doğru çekildi ve kısa süre sonra, Hisar'da balkon altlarına çöktüğünde Alaric'in kendi düşüşünü nasıl durdurduğunun fena olmayan bir taklidiyle ayağını bastığı yeri buldu. Bu olayla ilgili anılarını dikkatle incelemiş ve Işık Sever'den kendisine nasıl olduğunu göstermesini istemişti ama bir parçası hâlâ bunun olduğuna inanamıyordu

gerçekten işe yaradı. Fırtına devam ederken

Yağmurda kireçtaşının ne kadar tehlikeli olduğu konusunda en ufak bir yardımı olmayan bir konsantrasyon başarısıyla, sihri ellerinde şarkı söyleyerek uçurumdan aşağı indi. Dizleri, dirsekleri ve botlarının tabanı ıslak zeminde her kaydığında kalbi boğazında düğümlendi.

Sonunda aşağıya kadar inmeyi başardı ve Chal'ın en batı kıyısının nemli ve kararan kumları. Gri gökler gök gürültüsüyle homurdandı ve durmaksızın sağanak yağdı. Dalgalar ejderhaların dikenleri gibi yuvarlanıyordu. Sahildeki hindistan cevizi palmiyelerini neredeyse ikiye bölen ve Gölge Sever'in mağarasına giden kayaların üzerinden Talasyn'i uçurmakla tehdit eden aynı sert rüzgârla çalkalanan tahterevallı kuleler gibi yükseliyordu.

Bukang-nabi, Nenavarene ona böyle derdi. Gecenin Ağzı, Gölge Geçidi'nin sızarak geldiği yer yükselen duman püskürmeleri olarak değil, yeryüzündeki çatlaklardan yükselen buhar bulutları olarak uzaya yayıldı. Kıta'nın göklerine.

Adına sadık kalınarak, Ağz'ın girişi uçurumun dibinde, binlerce yıl boyunca okyanusun kireçtaşına çarpmasıyla oyulmuş, açık, sivri bir ağız . Eversea, içine doğru çağlayarak kayaların ve dikitlerin üzerinden akarken Talasyn lanet okudu

Kocası cehenneme gidip gelirken, o da içerideki tehlikeli patikada ilerliyor ve çok kaygan olan mağara duvarlarına tutunmaya çalışıyordu. Başka bir sıra çalkantılı dalga Kayalara çarptı, yağmurdan sıılsıklam olmuş vücudunu tuzlu deniz spreyiyle kapladı, sanki yaralanmaya hakaret ekledi.

Ağız'ın içi gökyüzünün gazabından korunmuş olsa da, oradaki koşullar pek de iyi değildi. Sel, kabaran nehri besliyordu ve Talasyn nehrin kıyısı olarak kullanılan dar taş çıkıntılarda adımlarına dikkat etmek zorundaydı. Fırtına Tünelde ılık çalarak omurgasını tırmaladı ve zaten yetersiz olan gün ışığı daha da derinlere indikçe azaldı.

"Alaric!" Çağırısı kasvetin içinde yankılandı ama çok geçmeden sel suları tarafından, rüzgârın taş vuran şarkısı tarafından yutuldu. Tekrar tekrar denedi ama yanıt alamadı.

Bu yeraltı nehri tahmin edilemezdi, özellikle de muson yağmurları sırasında. Mouth'a gitmek için bu kadar acele ana nedeni buydu. Ya çoktan boğulmuşsa? Bu düşünce bile içinde bir sızıya yol açmıştı. Suyun kenarında ilerlerken, gözlerinin arkasındaki karanlığı rahatsız eden görüntülerden kaçamıyordu; maviye dönmüş soluk teni ve yosunlara dolanmış siyah bukleleri, güçlü savaşçı bedeninin tepkisiz, şişmiş, kayalara çarpmış, bir daha asla kendisiyle aynı odada var olamayacak görüntüleri

Talasyn'in boğazına bir şey kaçtı, öyle bir şey ki burnunun arkasına sıkışmış ve tehlikeli bir şekilde gözyaşı dökecekmiş gibi hissetmişti. Tanrılar. Kesathese kocası için ağlamak yeni bir alçaklıktı. Bu duygudan kurtulmak için başını salladı ve işte o anda akla hayale gelmeyecek bir şey oldu.

Kaydı.

Sol bacağı altından çıktı ve dondurucu soğuktaki nehre düştü. Nehir sadece göğsüne kadar ulaşmıştı ama o kendini toparlayamadan mağaranın içinden gelen bir dalga onu sürükledi.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Tuzlu su Talasyn'in ciğerlerine doldu ve gözlerini yaktı. Nasıl yüzüleceğini bilmiyordu. Büyük Bozkır'da bir gölet bile yoktu. Onu Ağız'ın derinliklerine doğru sürükleyen sel karşısında çaresizdi; dünya ıslak ve buzdan ibaretti ve başka bir yakalama kancası ya da

Akıntıya karşı savaşmasına yardımcı olabilecek başka bir şey.

Ancak ısıya dayanıklılığı onu saran korku ve panikle, onu içine çeken hızlı ve şiddetli sularla baş edemedi. Mağaranın kıvrımları ve dönemeçleri boyunca yuvarlandı ve sonunda onu derin, karanlık bir göle bırakan kısa bir çağlayandan aşağı yuvarlandı, burada umutsuzca tekmeledi ve çırpındı, ama boşuna. Su soluyordu, batıyordu, soluyordu, o-

-Bir kol tarafından morartıcı bir şekilde nemli toprağa çekiliyor.

Talasyn, tepesindeki kireçtaşı tavanındaki çatlaklardan sızan yağmur damlacıklı soluk gün ışığının ortasında, ciğerlerindeki tuzlu okyanusu kusak iki büklüm olmadan önce Alaric'in öfkeli yontulmuş yüz hatlarını fark etmek için ancak bir an bulabilmişti. Her öksürüğünün ve nefes alışının sesi, içine düştüğü mağarada daha da artıyordu. Tekrar normal nefes alabilmesi için bir asır geçmesi gerekti ve bu noktada neredeyse yere yığılmıştı, Alaric yanında diz çökmüş, hâlâ kolunu tutuyordu. Yine de kızın bakışları tenindeki çıplak eline kayar kaymaz hemen bıraktı.

Ayrıca onu azarlamaya başlamakta *da* gecikmedi.

"Bu," dedi, gözlerindeki gümüş parıltısı, soğukkanlı, kırılmış tonlarının ardında gizlenen öfkenin bir kanıtı, "şimdiye kadar yaptığın en aptalca şey."

"*Ben mi?*" Talasyn doğrulurken kekeledi. "Jie sana hava durumu uyarısı olduğunu söylediği halde deniz kenarına uçan sensin! Buradaki fırtınalar diğerlerine benzemez. Kıtada yaşadıklarımız -en azından doğal olanları- ve sen ölebilirdin-"

"Bunu gölden balık tutarak çıkarmak zorunda kaldığım kız söylüyor. Tabii boğulmaktan kurtulmak yeteneklerinizden biri değilse?"

Ağzı burkuldu. Alaric bir kayalığın üzerinde rahat bir kamp yeri kurmuştu ama... Eversea'nın daha fazla akmasıyla giderek yükselen su seviyesine baktı. "Aklıma gelmişken, *ikimiz* de boğulabiliriz."

"Dolayısıyla, şimdiye kadar yaptığınız en aptalca şey," dedi. dişlerini kenetleyen sinirli bir sabırsızlıkla tekrarladı.

Hayır, aslında dişleri . Adrenalinin etkisi geçmiş ve yerini kemikleri sızlatan bir ürperti almıştı.

Talasyn ısınmak için nafile bir çabayla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Islak giysileri ve su basmış ayakkabılarının içinde her santimi titriyordu. Alaric arkasında ayaklarını sürüyünce

Ona ne yaptığını sormak istiyordu ama konuşamayacak kadar titriyordu. Çıkarabildiği tek ses boğuk bir sestti.

Kollarını ona dolayıp kendine doğru çekerken küçük bir ciyaklama duydu. Neden her zaman bunu *yapıyordu*, onu yakalıyor ve istediği gibi yerleştiriyordu ve neden her zaman ona *izin veriyordu*?

Kadının sırtı adamın geniş göğsüyle aynı hizadaydı ve adamın kalçaları kadinkileri ve kadın yavaş yavaş güvenilir deri çantasının vücutlarını ayırmadığını fark etti. Onu nehirde kaybetmişti, erzak ve ateş yakıcıyla birlikte.

diğer temel malzemeler. Yine de o anda, bu çok geçici bir endişe gibi görünüyordu. Açgözlülükle ona sarıldı, tadını çıkardı Yakınlıklarının getirdiği istenmeyen anılara rağmen yaydığı ısı.

Bir önceki sabah yataklarında, neredeyse tam olarak buna benzer bir pozisyonda birbirlerine karşı nasıl eridiklerine dair anılar.

Onu dövüşürken izledikten sonra o kule odasında tek başına onu hissettiğini hayal ederken kendine nasıl dokunduğuna dair anılar. O zaman ne kadar da çabuk zirve yapmıştı. o nadir zamanlarda alışık olduğu küçük, sonuçta tatmin edici olmayan serbest bırakmalarla tamamlanan beceriksiz tırmanışlar

tanışmalarından önceki yıllarda meseleyi kendi ellerine almış.

Kadın titremeye devam ederken, adamın iri avuç içleri kadının bileklerinde, kollarında, karnında, göğüs kafesinde, kalçalarında hızla dolaştı. Ulaşabildiği her yere sıcaklığını sürtüyordu. Adamın sıcaklığı, kızın vücudundaki yanmaya hiç benzemiyordu.

Ne zaman aethermanced yapsa damarlarından Lightweave geçiyordu; daha ziyade, rahat bir tür sıcaklıktı, tıpkı Sardovya kışının derinliklerinde neşeli ocaktan çıkan elma odunu dumanı. Talasyn gözlerini kapatma isteğine karşı koydu çünkü bu her şeyi çok gerçekçi yapardı.

Çünkü bu onun tadını çıkarmasını sağlardı. Çünkü Alaric'in ona verebileceği rahatlık da en az zevk kadar korkutucuydu. Aynı derecede yasaktı.

"Ateşin çıkacak." Sesi o kadar, *kadar* huysuz çıkmıştı ki, hain kalbi bir sancı hissetti. "Seni bu kıyafetlerden kurtarmamız gerek."

İkisi de hareketsiz kaldı. Seçtiği talihsiz kelimeler, yeryüzündeki fırtına bulutları gibi havada asılı kaldı, Talasyn ise bambaşka bir sıcaklıkla doluydu; bu sıcaklıkla yüzünde bir yumurta bile yakabilirdi bu büyük bir şok olmazdı.

Alaric onu nazikçe bırakıp ayağa kalktı ve kaya rafının mağara duvarıyla birleştiği yere doğru yürüdü. Köklerini temiz siyah bir tunik bulana kadar çantasını karıştırdı ve ona doğru fırlattı. Talasyn giysiyi yakaladı ve adamın bir milim bile kıpırdamadığını, sanki bu hayatta yapacağı en önemli şeymiş gibi ondan uzaklaştığını gördü.

Daha sert yapılı biri, Alaric Ossinast'ın yanında soyunmak yerine göle geri atlandı.

birkaç adım ötede. Ancak Talasyn sırlıslıkla kiyafetinin içinde çok mutsuzdu ve yeterince hızlı değıştiremedi.

Tuniğinin etekleri dizlerinin birkaç santim üzerinde bitiyordu. İçinde yüzüyordu ama kumaş lüks bir yumuşaklıktaydı ve her şeyden önce *kuruydu*. Kollarını dirseklerine kadar kıvırdı - çünkü geniş, gümüş işlemeli manşetler başka türlü ellerinin çok ötesine sarkıyordu - ve botlarını çıkardı, silkeledi. Sonra saçlarıyla uğraştı, dağınık örgüyü parmaklarının arasında sıkı.

"Artık arkanı dönebilirsin," dedi.

Alaric bunu yapmakta yavaş davrandı ve o zaman bile doğrudan ona bakmadı. Işıklandırma berbattı ama Talasyn keskin yanaklarının ve kulaklarının kızarmış gibi bir ton koyulaştığına neredeyse yemin edebilirdi.

"Peki, plan tam olarak nedir, ey büyük kurtarıcı?" diye sorduğunda yine her zamanki çileden çıkarıcı halini takındı.

"Öncelikle pislik olmamakla başlayabiliriz," diye tısladı, "ama böyle bir kısıtlamanın yeteneklerinizin çok ötesinde olduğundan şüpheleniyorum."

Omuz silkti. "Ben de senin için ulaşılabilir olduğuna inanmıyorum."

Saç örgüsünü ona doğru savurdu, su damlacıkları Lir tarihindeki en etkisiz fırlatma bıçakları gibi havada süzüldü. Onlardan kaçınmak için kenara çekilirken sırtı.

"Peki, ben gelmeden önce planın neydi?" diye . "Beklemek."

Eliyle gölü işaret etti. "Bunların hepsi kuruydu ve diğer mağaralara giden yolları keşfettim. Gölge Sever ile iletişim kuruyordum.

etti. Gelgit birkaç saat içinde çekildiğinde sular çekilmiş olacak."

Talasyn başını salladı. "Bu bir fırtına dalgası, gelgit değil. Günlerce sürebilir. Ve suyun yükselmeye devam etmeyeceğinin garantisi yok." O bir şey söylemeyince,

"Jie sana bunun tehlikeli olduğunu söylemeye *çalıştı* ama sen dinlemedin." diye tekrarladı sinirlenerek.

"Sen de yapmadın ve şimdi burada benimlesin."

Talasyn bu cevap karşısında sessizce öfkelenirken Alaric oturdu ve etrafına şüpheli bir bakış fırlattı. "Kadim Shadowforged'ların Nenavar'ı terk etmesine şaşmamalı, hava her bozduğunda tek bağlantı noktaları sular altında kalıyor."

"Bu ve sarımanlar." Taş rafın izin verdiği ölçüde ondan uzağa oturdu. Adamın yüz hatları kuşlardan bahsedince sertleşti; bunu kendisinin de zaman zaman kuşlardan duyduğu genel tedirginliğe yordu.

Konuyu değiştirerek mağaranın tavanına, gün ışığı çatlaklarına ve sarkıtlardan oluşan çıkıntıya baktı. "Sel daha da kötüleşirse oradan geçerek eterman yapabiliriz. Ya da yiyecek ve suyumuz tükenirse."

"Yeterince yiyecek ve suyun *var* mı? Çantamı kaybettim." Paylaşmaya tenezzül eder miydi? Çocukluğundan paniği bastırmaya çalıştı. Elbette onun açlıktan ölmesine izin vermezdi, Voidfell'le yüzleşmek ve Kesath'ın Nenavar'daki yerini korumak için ona ihtiyacı vardı. Ama ya ...

Talasyn'in midesi, sıkıntısının bir yankısı olarak guruldadı. Alaric bir elini ağzının üzerine kapattı, yumuşak bir kıkırdama duyuldu ve Talasyn'in utancının altında bir pişmanlık yatıyordu; pişmanlık çünkü Talasyn onun gülümserken nasıl görüldüğünü henüz görmemişti ve Talasyn bu kadar utanmazca merak ediyordu.

Çantasını ona doğru itti. "bak."

Muz yapraklarıyla yastıklanmış saman sepetlerde saklanan yiyecekleri inceledi. Buharda pişirilmiş pirinç kekleri, kremli beyaz güneş bufalo peyniri, tutsülenmiş geyik eti ve Bütün tuzlanmış ördek yumurtaları, kabukları parlak eflatun rengine boyanmıştı, böylece Nenavar'ın dört bir yanındaki mutfaklar onları kil içinde yıllarca kürlenmemiş taze yumurtalardan ayırt edebiliyordu ve kömür macunu. Talasyn bunların hepsinin

Alaric'le aralarında üç gün geçmişti, Belian'a getirdikleriyle yarıştırdı.

"Burada bir süre kalmaya gerçekten kararlıydın," dedi.

"Gölge Sever'le iletişim kurmak, oturup senin dönmeni beklemekten çok daha iyi bir zaman kullanımı gibi geldi bana."

Soğukkanlı görüntüsüne rağmen sesinde bir suçlama notası vardı. Açıklama yapmak istemeyen Talasyn, pancar boyası parmaklarını tuzlu yumurtayı metodik bir şekilde soymakla meşguldü.

Kadın bir şey söylemedikçe, sessizliği kocasını daha da sinirlendiriyordu. Kollarını kavuşturarak arkasına yaslandı. "Sen her zaman kaçacak bir tiptin," diye . "Highlands buzulunda benden. Cennetin Çatısı'nda ne zaman tartışsak odanıza dönüyorsunuz. Geriye dönüp baktığımda, dünkü durumu neden bu şekilde tartışabileceğimizi düşündüm bilmiyorum. yetişkinler."

"Tartışacak bir şey yok!" Talasyn tersledi. "İkimiz de yarı uykuluyduk, *hepsi* bu. Bunu unutabiliriz."

"Diğer tüm zamanlar gibi mi?"

"*Evet* ."

"Bunu neden yüzüme söylemediğinizi anlayamıyorum-"

"Sana şimdi söylüyorum, seni aptal-"

"-bir korkak gibi olaydan sonra ülkenin diğer ucuna yelken açmak yerine-"

"Neden, Majestelerinin duygularını mı incittim?"

Talasyn bir refleksin düşüncesizliğiyle tükürmüştü. Sadece saf zehirli misilleme, tanıştıkları geceden beri sadece birbirlerine karşı yürüttükleri bitmek bilmeyen savaşta sadece bir başka yaylın ateşi.

Ama Alaric'in omuzlarının sanki ona vurmuş gibi gerginleşmesi midesini bulandırdı.

"Duyguların gerçekten-" diye sormaya başladı ama adam onun sözünü kesti.

"Bu erkeklik gururu," dedi soğukkanlılıkla. "Buluşmadan sonra kadının kaçması egolarımız için iyi değil."

Talasyn gözlerini kıstı. Yumurta kabuğunun soyulmamış bir kısmı avucunun içinde çatladı. *Yatağınızda kaç kadın kaldı?* diye neredeyse soracaktı ama tam zamanında kendini durdurdu. Hiç umurunda olmamalıydı.

"Egonuzun biraz gerekebilir," diye homurdandı, "bana kalırsa insanlığa bir hizmette bulundum."

"Dediğiniz gibi olsun." Paketten tuzlanmış bir yumurta almak için rahatça eğilirken umursamaz ve etkilenmemişti.

Bu karşılaşmanın onun için daha fazla şey ifade etmesini istediği için kendinden nefret ediyordu, her ne kadar öyle olmaması en iyisi olsa da. kadınları düşündükçe göğsünü tırmalayan o çirkin şeyden nefret ediyordu. Geçmişi önemli olmamalıydı; oyunun sonunda oynayacağı rol dışında neredeyse hiç önemli .

Yine de Talasyn dönüp dolaşıp odasındaki o geceye, nasıl da kırılmış olduğuna, ondan nasıl da nazik olmasını istediğine geldi. Onu ne kadar tatlı öpmüştü.

Ama öpücüğü *hatırlamıyordu* bile -*hatırlasa* bile, birlikte yaptıkları diğer her şey gibi bunun da bir önemi olmayacaktı.

Sadece fiziksel bir çekimdi. İkisi de yalnızdı.

Yemekten sonra, lantas'tan getirdiği dört su tulumundan birini ona uzattı. Doyurucu bir yudum aldı, sonra yağmurla yenilenmesi için kireçtaşı tavandaki sızıntılardan birinin altına koydu.

O zaman beklemekten başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Alaric ve Talasyn'in kamp kurduğu kayalık, tüm mağarada kalan tek kuru toprak parçasıydı. Bunun için minnettar olması gerekirdi ama sonraki birkaç saatini bunun varlığına lanet ederek geçirdi.

Çok küçüktü. lantas'taki yataktan sadece biraz daha büyüktü ve ona kaçmak için yeterli alan sağlamıyordu.

ondan.

Düşündüm de, koca bir ada kadar yer yeterli olmazdı. Çünkü onun tuniğini giyiyordu.

Bu görüntünün kendisine bir faydası olmayacağını zaten biliyordu, bu yüzden başlangıçta bakışlarını onun üzerinde tutmaktan kaçınmıştı. İlk bakışta buruşuk ve sevimli görünmüştü ama zaman geçtikçe mağaranın loş ışığında daha ince ayrıntıları fark etmeye başladı - kolunun nasıl belli bir şekilde hareket ettiğinde omzundan kaydı, zarif köprücük kemiğini ortaya çıkarıyor ve etek ucunun düzgün kalçalarını nasıl yukarı çektiğini, bir gün onun felaketi olacak o uzun bacakları giderek daha fazla ortaya çıkarıyordu.

Şimdi sevimli olmaktan çok tehlikeliydi ve daha ne kadar bilmiyordu, kendini biriyle tehlikeye attığı için onu sarsmak arasında kalmıştı.

onu kurtarmak ve o olduğu için... onu anlamsızca öpmek. Onun kıyafetleri içinde çok güzel görünen, sinir bozucu karısı olduğu için.

Babasının Aysız Karanlık'tan sonra ihanet etmesini beklediği aynı eş.

"Sana söylemem gereken bir şey var," diye açıkladı. Birbirleri için ne olmaları gerektiğini bir kez daha unutmadan önce şimdi daha iyiydi.

Ona döndü ve tüm dikkatini ona verdi. Lisu'nun kendisine getirdiği Khaede hakkındaki haberleri aktarırken bakışlarını kaçırmak daha kolay olurdu ama bu korkakların kaçış yoluydu. O Gece İmparatoru'ydu ve bu iş onun ellerindeydi. Savaş zamanında zor seçimler yapılırdı ve her birine sahip çıkmazsa haklı bir hükümdar olamazdı.

Alaric göz temasını sürdürmek için kendini zorladı, Talasyn'in yüz ifadesinin önce şoka sonra da yavaş bir ifadeye dönüşmesini izledi-

kaynayan öfke. Kadının yavaşça nefes alışını izledi, Işık Örgüsü gözbebeklerinde tıpkı derisinin altında hareket edip bir hedef aradığı gibi dönüyor olmalıydı.

Kendini onun büyüsünden korumaya hazırlandı. Ona bağırması için hazırlandı.

Onun yerine gözyaşlarına boğuldu.

Bu konuda kademeli ya da hassas bir şey yoktu. Talasyn ağlamaya diğer her şeye yaklaştığı gibi yaklaştı. Tüm kalbiyle, asla yarı yolda bırakmadan. Dizlerini göğsüne çekmiş, hıçkırıklar ince bedenini sarmıştı ve Alaric daha ne yaptığığın tam olarak farkına varamadan onun yanına gelmiş, kolunu omuzlarına dolamıştı.

Merhamet senin çöküşün olacak, diye fısıldadı babasının sesi kafasının içinde.

Katlanmış kollarının üzerinden başını kaldırdı. Islak çilleri yeraltı ışığında parlıyordu. Öyle görünüyordu ki Savunmasız olan bu kendinden nefret, ani, keskin ve sert bir şekilde çalkalandı. O anda onun ne kadar genç olduğunu keskin şekilde hatırladı. Bir savaşı kaybetmek için çok gençti. Bütün bir medeniyetin kaderini taşıyamayacak kadar genç, kırık parçalarının yükünü taşıyamayacak kadar genç.

Kendini durduramayarak bir elini çenesine götürdü ve çenesinin kıvrımından yağmur gibi damlayan gözyaşlarını sildi. Eldivenlerini takmamıştı ve her şeyi öyle hissediyordu ki

Gözyaşlarının sıcaklığını, teninin ipeksiliğini, altındaki kemiklerin kırılga yapısını.

Birden kızın parmakları adamın bileğini kavradı ve kızın üzüntüden değil, saf, ezici bir rahatlama dan ağladığını etti.

"Khaede yaşıyor," diye mırıldandı. "Savaş sırasında ondan daha iyi bir dümenci yoktu. Eğer bir kızak bulduysa, adamlarınızı atlatmış demektir ve o yaşıyor. O ve bebeği hayatta."

Alaric ona bu olasılığın çok düşük olduğunu söylemeye dayanamıyordu. Haklı çıkarsa nasıl hissedeceğini de bilmiyordu. Bu Khaede'yi hâlâ serbest olan pek çok devlet düşmanından biri yapacaktı.

Çatışması bariz olmalıydı ya da belki de Talasyn bugünlerde onu çok iyi okuyabiliyordu. Onun elini tuttu

kollu, ama sonra, tam onu daha yakına çekeceğini düşündüğü anda, kadın onu itti.

"Umurundaymış gibi davranma," diye ısırdı, hâlâ ağlıyordu. "Arkadaşımın hayatta kalmasının ne kadar sakıncalı olduğunu düşünürken beni tutmaya nasıl cüret edersin-"

"Elbette umurumda," diye . "Yeni nesil yenilmezlerden birinin komutasını pazarlıkla elimden aldım.

bu bilgi karşılığında savaş gemileri, yani *açıkça* bir parçam umursuyor, Talasyn-"

Burnunu ödünç aldığı tuniğin koluna sümkürerek onun sözünü kesti. "Eğer ortaya çıkarsa," dedi asık suratla, "İstediğim şey hala . O ve çocuğu burada, Nenavar'da, benim korumam altında kalacaklar."

"Bu zaten . Ama son zamanlarda benden taleplerde bulunurken bu kadar rahat olmana sevindim."

Talasyn hıçkırdı. "Çenenı kapatmanı talep edebilir miyim?"

Alaric kaşlarını çatı. "Sadece ağlamayı kesersen."

Onu dinlemedi. Daha önce nadiren dinlemişti ve şimdi de bunu alışkanlık haline getirecek değildi.

Talasyn dalgalanan siyah gölün üzerinde hüngür hüngür ağlıyordu,

Gözyaşlarının tuzu, kireçtaşı tavandan içeri süzülen yağmur karışıyordu. Savaştan sonra bir noktada, Khaede'yi zihninde bir köşe odaya kilitlemişti, Sadece ara sıra göz atıyordu; bir savunma mekanizması, böylece odağını koruyabiliyordu, böylece tüm kötü durum senaryolarını gözden geçirerek çıldırmıyordu.

Ama şimdi kapı ardına kadar açılmıştı ve Talasyn her şeyi dışarı döktü. Tüm suçluluk duygusunu, dehşeti ve umudu. Bir kez ağlamaya başladı mı, duracak gibi görünmüyordu. Bu yuvarlanmaydı. Vurmaktan çok korktuğu kırılma noktası buydu.

Eğer Alaric ona tekrar ulaşmaya çalışsaydı, o da gözlerini oydu. En azından onu denemeyecek kadar iyi tanıyordu ve bu üzücü bir şey değil miydi? Bu da başka bir şey değil miydi?

Bu yeni hayatında kimsenin onu ezeli dűşmanı kadar anlamaması ağlamak için bir sebep miydi? Bulanık görüşünün kenarlarında bir hayalet gibiydi, ödünç aldığı tuniği gözyaşları ve sümükle ıslatırken garip bir şekilde etrafta dikiliyordu. Ve *nihayet*, sonunda, kaya rafının duvarına yığılmıştı, bitkin ve garip bir şekilde huzurluydu.

Bir anda yanında belirdi ve su tulumunu kavrulmuş dudaklarına götürdü. Sudan isteksizce bir yudum aldı, sonra ağrıyan gözlerini kapattı Arkalarındaki karanlıkta, Alaric'in su tasını indirirken parmak eklemlerini bileğinin iç kısmında gezdirdiğini hissetti.

Belli belirsiz bir teselli teklifiydi. Hatta belki de tamamen kazara olmuştu. Ama kalbi yine de ona tutunmuştu.

Çok yorulđum. Bu düşünce tüm yalınlığıyla onu kesti. Adamın dokunuşu oyalanırken gözlerini kapalı tuttu, sonra uzaklaştı.

Kısa bir süre, onun elini tutmasına izin verilen bir dünyada yaşamanın nasıl bir şey olacağını merak etti.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Duygularını kontrol altına aldıktan ve ikisi de kaya rafının kendi uçlarına çekildikten sonra, sular altında kalan mağarada yapacak pek bir şey yoktu. Alaric gözlerini su hattından ayırmıyor ve acımasız düşüncelerine dalıyordu. Arada sırada Talasyn'i kayalıkla oynarken yakalıyordu.

yüzük parmağındaki alyans. Belki can sıkıntısından, evet, ama belki de bundan kurtulmayı dilediğinden. O yapamazdı onu suçluyor. o olmasaydı, Jie'nin uyarılarını göz ardı etmeseydi bu durumda olmazdı.

çok boş hissettiren bir kaleden uzakta.

Zaten soluk olan gün ışığı, taşların arasından gelen gök gürültüsü hırıltıları tepedeki çatlaklara daha fazla yağmur yağdığında daha da zayıfladı. Göl mağaranın girişindeki çağlayan hızını artırarak endişe verici bir şekilde akıyordu. Alaric gözlerini tek kaçış yolları olan tavana baktı.

"Eğer onu ," dedi, "ikimizi de enkazdan koruyabilir misin?"

Talasyn hiç tereddüt etmeden, "Evet," diye cevap verdi. "I Sanırım Gaheris'in asi fırtına gemisini yok ederken kullandığı tekniğin aynısını kullanacaksınız."

"Aslında hiç denemedim," diye itiraf etti Alaric. "Eğer göl taşarsa, o zaman babamın oğlu olup olmadığımı göreceğiz."

" sen değilsin."

Bunu o kadar sessizce söyledi ki

Fırtına yukarıdaki dünyada ısıklık çalıyordu. Adam ona bakmak için başını çevirdiğinde, sözlerinden pişman olmuş gibi dudağını ısırды ama çok geçmeden adamın artık çok iyi bildiği inatçılığıyla yoluna devam etti.

"Sen onun gibi değilsin. Kendi çocuğunu asla onun seni incittiği gibi incitmezsin."

Bu kadar basit bir ifade ne kadar da derin kesiyor. Bir bıçak kalbi. Acıyla birlikte öfke de geldi ve onu azarlamak için ağzını açtı, ama kızın duvara yaslanışında bir şey vardı, tuniğinin içinde o kadar küçüktü ki, kahverengi gözleri ciddiyet içinde belli belirsiz parlıyordu.

kendini çelikleştiriyor gibiydi... ama ne için? Alaric bir an için nefes almayı bıraktı.

Talasyn onun misilleme yapmasını *bekliyordu*. Ne zaman babasının konusunu açsa, Talasyn ona sadece şu şekilde cevap veriyordu

öfke ve tehditler. Onu izleme şekli, annesinin kaçınılmaz patlamayı bekleyerek Gaheris'i izleme şeklinin taşıyordu.

Geçmişten daha iyi olmak istiyorum, diye düşündü Alaric. *Bu ve diğer pek çok .*

Kaşlarını çattı. "Kendi çocuğum mu?" diye tekrarladı kuru bir sesle. "O zaman kartlarımız arasında bu da var, Lachis'ka?"

Bu, Talasyn'in öfkeli bir şekilde yol açarak istenen etkiyi yarattı. Alaric umursamazca devam etti: "Düşündüm de, saraylarımız bazı varisleri takdir edecektir. Saatlerimizi isim seçerek geçirelim mi?"

Ayağa kalktı, yüzü bir şey yutmuş gibi sıkışmıştı. Artık onun karanlığının taşımayı beklemiyordu. Endişesi unutuldu.

"Bir daha düşündüm de," dedi rahatlayarak, "isimlerle ben . Hiçbir oğlumun adı 'Karpuz Ossinast' olmayacak."

"Kastettiğim bu *değildi* ve bunu sen de biliyorsun!" diye hırladı.

Başını eğdi. "Guava'yı mı planlıyordun?" "Argh!"

Onu yakaladı. Öfkeli küçük Işıksavurucu gerçekten de ona *saldırdı*. Alaric bir homurtu çıkardı.

Nemli, sert zemine çarptı. Buna karşılık, sıcak, yumuşak bir kucak dolusu tutuyordu ve bu kucak, nefes nefese bir çığlık atarak onu en kötü alçak ilan ediyordu.

Bu alışılmadık incelikteki hakaret karşısında şaşkına döndü. Talasyn'in örgüsünü hafifçe çekiştirdi. Yüzünü adamın göğsünden kaldırdı ve ona baktı, sönmekte olan ışık çilli yanaklarının utançtan kararmış olduğunu gösterecek kadar güçlüydü.

"Kıtasal küfürlerinizi unuttunuz mu?" diye sordu.

"Oh, kapa çeneni." Kızarması derinleşti. "Neredeyse bir yıl boyunca yabancı bir ülkede farklı bir dille yaşamayı dene. Sana zaten daha önce pislik dedim ve aklıma başka bir şey gelmedi-"

Boynundan aşağısı ile aralarında bir santim bile boşluk olmadığını onunla aynı anda fark edince sözünü kesti.

Bacakları kilitlenmişti.

Kalçalarının etrafında, göğsü onunkinin altında yükselip alçaldı. Eli çıplak kalçasının etrafında kıvrıldı, parmakları tuniğin kenarını sıyırdı - ona asla ödünç vermemesi gereken tunik, çünkü onun üzerine yayılmıştı ve o Giysilerini giyiyordu, bakabildiği tek şey dudaklarıydı ve hissedebildiği tek şey oydu.

"Beni sırt üstü yatırdın." Alaric kendi sesindeki kısıklık karşısında şok . "Şimdi ne olacak?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Talasyn. Bakışları aynı zamanda

onun ağzına odaklanmıştı. Kalbi onunkiyle birlikte vahşi ve şiddetli bir ritimle atıyordu. "Bu kadar ilerisini düşünmemiştim."

"Yazık." Parmakları kadının kalçasına doğru ilerledi ve ipeksi teni okşadı. Kadın yutkundü, eli sessiz bir davetle adamın karnından aşağı kaydı.

Taze bir su seli mağaraya doğru aktı. Göl dalgalandı ve çalkalandı ve Alaric mağaranın dibinde oluşan dalgayı gördü.

Görüş alanının çevresine. Kollarını Talasyn'in etrafında kenetledi, güvenli bir yere yuvarlanmak niyetindeydi ama artık çok geçti; dalga kaya çıkıntısını aştı. İkisini de soğuğa, ıslaklığa ve tuza boğdu.

Birbirlerinden uzaklaştılar -daha ziyade, diye düşündü Talasyn ekşiyerek, Hornbill's Head sakinlerinin pencerelerinden kovaları üzerine boşalttıkları boğuşan sokak kedileri gibi.

Kendilerini mağaranın duvarına yasladılar ve ihtiyatla su seviyesini izlediler. Su birkaç kez tehlikeli bir şekilde kıpırdandı. endişe verici vuruşlar yaptı ama sonra sakinleşti, sadece birkaç santim yükseldi. Mağaranın ağzındaki çağlayan durdu.

sırılsıklam olduğu için üşümeye başlamıştı. Talasyn ateş yakmaya çalıştı.

Alaric yanında biraz çıra ve çakmaktaşı getirmişti. Şimdi Talasyn çirayı ıslanmış zeminden yalıtmak için atılmış muz yapraklarının üzerine yığdı ve çakmaktaşı parçalarını birbirlerine şiddetle vurdu. Ama su sızdıran Tavan ve okyanus dalgaları yüzünden mağara çok nemliydi. Çıkan kıvılcımlar kısa sürede söndü ve çok geçmeden çiralar da ıslandı.

Yine de ısrar etti, çünkü bu Alaric'in dikkatini dağıtmak için yeterince uygundu. Alaric kamp alanlarının diğer ucuna çekilmişti ama Talasyn'e kalırsa mesafe çok büyük olurdu. O ramak kala öpüşmeden sonra olmaz.

"Lachis'ka" diye seslenene kadar yaklaşık yarım saat geçti.

Görevinden başını kaldırmadı. Aksine, taşları daha da sert bir şekilde birbirine vurdu.

"Böyle bir şey ." Alaric'in sesi sertti. "Sonunda sadece kendine zarar verirsin."

Belki de bu doğrudu, belki de budanmış parmakları ağrımaya başlamıştı ama böylesine akılsızca bir görevde özgürleştirici bir şey vardı. Tüm öfkesini kaba kuvvete dönüştürebilirdi. Acıyan derisine ve her bir Kocasına karşı tepkilerini neden kontrol edemediğini, iradesinin neden onun dokunuşuna duyduğu arzunun üstesinden . Neden kocası onun için her şeyi bir kenara atmayı bu kadar kolay hale getirmişti.

Cevap basitti aslında, derinlerden çıkarılan çürümüş bir leş gibi, hızla akan düşüncelerinin bataklığından su yüzüne çıktı. Asiler benim hakkımda haklıydı. Ben bir hainim. Sardovia zaferini ilan ettiğinde, büyükannesinin eteklerinin arkasına saklanmadığı sürece muhtemelen idam edilecekti.

Talasyn sonunda ateşi yakmaktan vazgeçti, elleri neredeyse çığ kalmıştı. Alaric'le birlikte somurtkan bir sessizliğe gömüldüler ve dar alanda birbirlerinden olabildiğince uzak durmaya çalıştılar.

Gece çöktüğünde mağara tamamen karanlığa gömüldü, Lir'in yedi uydusu da kalın bulutların geçemedi. Sıcaklık daha da düştü.

Talasyn'in burnu ve parmaklarının uçları buzdan yapılmış hissediyordu.

Alaric'in malzemeleri karıştırdığını duydu, ardından kaya rafta metalik bir şeyin gümbürtüsünü ve bir kolun klik sesini. Mağara, bronz bir fenerden yayılan Ateşgören'in sıcak, kırmızımsı ışıltısıyla aydınlanmıştı. Camının içindeki aether kalbi yalnız bir kor gibi yanıyordu.

Talasyn, "Karanlıkta görebiliyorsun," dedi.

Ya da en azından söylemeye çalıştı. Her kelimeyi kekeleyerek söylüyor, bunca zamandır katlandığı soğuktan titrerken dişleri takırdıyordu.

"Bir dereceye kadar. Gölge Geçidi'nin bağlantı noktalarına gittikçe daha fazla maruz kaldıkça gelişiyor." Alaric yatağını serdi. "İkimizin de ısınması gerek, o yüzden buraya gel."

Niyeti çok açıktı. Kızın tepkisi anında oldu. "Hayır, hayır. Ben iyiyim."

Dudaklarını büzdü. "O zaman ısınmam gerek." Kız bir şey söylemeyince - titreyerek ona bakmaya devam edince - ekledi: "Voidfell'i durdurmadan önce donarak ölmeme izin vermeyeceğinden ."

Bu bir sahtekârlıktı ama Talasyn onun mantığını daha yakından inceleyemeyecek kadar acı çekiyordu. Adamın şimdi yan yattığı yere gitti ve battaniyeyi onun için açık tuttu. Battaniyenin altına girerek küçük yatağın üzerine uzandı,

yüzünü ona dönmüştü. Kolu karnına doğru sarkıyordu. Dün uyandıkları o feci, uzlaşmacı pozisyona çok fazla benziyorlardı ama o sıcaklığa açtı. Battaniyeyi burnunun üzerine çekerek ona yaslandı ve vücudundan yayılan sıcaklığı içine çekti.

"Uyumaya git," diye emretti. "İlk nöbeti ben alacağım."

"Dört saat sonra beni uyandır ki yerini alabileyim."

"Altı. Yorgun değilim."

"Evet, belli ki tartışacak kadar enerjiniz var."

Onu uyarmak için kalçasını sıktı. Kadın adamın göremediği bir yüz ifadesi takındı ve sonra adamın sığınağına daha da gömüldü.

Kendinden geçmeye başlarken mağara duvarlarında titreyen desenler oluşturmasını izledi.

Ve unutulmadan önceki o salisede, kristal Ateşgören'in ışığıyla aşılanarak kızıl bir güneşe dönüştü, Kireçtaşı çevresi parlak bir gökyüzüne dönüştü ve Eversea, tıpkı bir ay önceki o görüntüde olduğu gibi yine onun altında süzülüyordu. Bu sefer ölçekli sarmallar nefes alıp veriyor, mavi suların üzerinde dönüyordu ve bir şey gök gürültüsü gibi kükrerken o budaklı el göklere uzanıyordu-

"Sorun nedir?" Alaric sordu.

Talasyn onun gevşek kucağında kaskatı kesildiğini fark etti. İmgelemden, havanın, gökyüzünün ve ruhunun belirsiz bir uçuşuma doğru koştuğu görüntülerden geri dönmek zordu ama sonunda o uçuşuma ve tekrar gerçek dünyadaydı, ateş ışığı Alaric'in onu tutarken ön kolunun kaslarını yontuyordu.

"Hiç bir şeyler görüyor musun?" Yutkundu. "Gölge Sever'le iletişim kurmadığın zamanlarda yani."

"Hayır," diye yanıtladı. "Ne tür şeyler görüyorsun?"

"Hatıralar. Uzun bir süre onların sadece benim, beni geçmişime bağlayan büyümdü, ama son zamanlarda ..." Ona akan okyanusu, pörsümüş eli, karlı dağ sırtını anlattı.

Alaric bir süre sessiz kaldı. Talasyn onun kafasının içinde dönen çarkları duyabiliyordu.

"Shadowforgedlar arasında hiç böyle bir şey duymadım," dedi sonunda. "Görüler bir Işıkdöver özelliği olabilir. Bunu bilmenin bir yolu yok."

Çünkü ülkeniz hepsini öldürdü.

Şimdi ikisi de gerilmişti, sanki karanlıktan gelen düşünce onu da etkilemişti.

Kendilerini nerede bulurlarsa bulsunlar, savaş her zaman her köşede bekliyor ve onları tekrar aşağıya sürüklüyordu. Ama belki de Talasyn'in ihtiyacı olan şey bu sürekli, acı hatırlatmalardı. Burada Alaric'in kollarında yatarken bile, onun sıcaklığını paylaşmak.

Gözlerini kapadı ve kendini bir yere bıraktı. Kalbinin atışları ve fırtınanın uzaktan gelen uğultusuyla huzursuz bir uykuya daldı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Talasyn bunu Alaric'e bir milyon yıl geçse bile itiraf etmezdi; tüm toprakların altında kalacak kadar uzun yaşasalar bile. Ama vardiyası sırasında uyuyakalmıştı. Bir an göle bakıyordu, sonra bir baktı ki

büyük olasılıkla bir su damlacığı ile sarsılarak uyandı. yanağına sıçramadan önce bir sarkıtın ucunda toplandı.

Önce panik geldi, parlak bir parlama. Kolları bacakları tutuldu ve yarı yarıya sele kapılmayı bekledi ama yerine gözlerini sabah ışığına ve gölün yokluğuna açtı.

kenarından dikkatle baktı. Duvarlar yaklaşık on fit derinliğinde bir çukura doğru eğimliydi; en dipte hâlâ su vardı ama geri kalanı çukuru çevreleyen diğer tünellerden akmış ve fırtına dalgasının geri çekilmesiyle birlikte denize geri akmıştı. gelgitin nefesi.

Fener bütün gece yanmıştı. Aether çekirdeği titriyordu, büyü tükenmek üzereydi. Talasyn yüzünün yarısı yatağının içinde saklı, derin bir uykuya dalmış olan Alaric'e döndü. Omzuna hafifçe vurması onu uyandırmaya yetmedi.

Dün geceki açıklamasına rağmen yorgundu. İnatçı adam.

Doğrusu, profili şu anda daha çok bir çocuğunkine benziyordu. Ağzı her zamanki gibi kaşlarını çatmak yerine rahatlamıştı. Bir tutam siyah saç solgun yanağına düşmüştü ve parmakları onu geri taramak için can atmaktan seğiriyordu.

Hayatta olmana sevindim.

Bu düşünce, bahçe çitlerinden atlayan küçük bir hırsız gibi kalbini sessizce dürttü. O da bu düşünceye şükretti.

Fırtına ona sahip çıkmamıştı, okyanus hakkını almadığı için şükreliyordu. Eğer fırtına onu almasaydı ne yapacağını bilmiyordu.

...

Tek gözünü açtı.

Talasyın geri çekilemeden, ona neden öylece baktığı konusunda mantıklı bir açıklama getiremeden Alaric gülümsedi.

Bu, ağzının uykulu bir şekilde kaldırmaktan başka bir şey değildi ve sadece hafifçe çarpık bir kesici dişin en kısa görüntüsünü sunuyordu.

Yıkıcıydı.

Talasyın olduğu yere çakılıp kalmıştı. Alaric'in tembel sırtışını görmek onu gök gürültüsü gibi etkiledi. Ne dilediğine dikkat etmesi gerektiği konusunda bir dersti bu. O gülümsemeyi görmeyi merak ediyordu, değil mi? Ve şimdi beyni durmuş, midesi taklalar atmaya başlamıştı.

"Günaydın," diye mırıldandı, sesi uykudan çatallaşmıştı. Bir elini kızın yüzüne doğru kaldırdı ama eli yarı yolda dondu, ifadesindeki mutluluk yerini dehşete benzer bir şeye bıraktı.

Geri tepmesi daha yavaştı. Ve bu da kendi başına bir yenilgiydi.

"Güzel bir rüya gördün, değil mi?" Talasyın'ın tercihi kamp yerlerini toplamaya başlarken küstahça gülümsedi. Böyle gülümseyebilmesi için gerçekten de çok iyi bir şey olmalıydı.

"Rüyalarım seni ilgilendirmez."

Ve bu filmlerde tam olarak kim oynamıştı?

Korkunç Gece İmparatoru'nun sersemletici şefkati mi?

Uyandığında onu kim sanmıştı? Onun kim olmasını dilemişti?

Çünkü şekilde gülümsediğinde onu düşünüyor olması mümkün değildi. Onun için öyle biri değildi.

Talasyın çukura bir parça yumurta kabuğu attı. Alaric, Belian'da ona evliliklerinin sadece pratik doğasına rağmen sadık kalacağına dair yemin , ama bu onun sevgisinin başka bir yerde yatmadığı anlamına gelmiyordu.

asla harekete geçmedi. Günün birinde ettiği yeminden pişman . Şimdiye kadar olmadıysa tabii.

Umurunda olmamalı. Umursamamalıydı. Ama nasıl umursamayacağını bilemiyordu.

Tuniğini dünkü giysileriyle değiştirirken onu arkasını dönmeye zorladı. Nemliydiler ve tuzdan dolayı biraz sertleşmişlerdi ama iş görürlerdi. Adam yeni bir siyah atlet giyerken bakışlarını kaçırdı ve kaçırmaya devam etti çünkü çıplak kollarının belirgin kasları ve Göğsüne yapışan kumaş dikkatini dağıttı.

"Yol açıkken gitmeliyiz," dedi Talasyn, Alaric'tuniğini omuzlarına astığı deri çantasına attıktan sonra. "Fırtınanın tekrar başlayıp başlamayacağı belli olmaz."

Gölge Geçidi bir vızıltı şeklinde geçti. kanca, mağara girişindeki duvara battı. Alaric boştaki elini beklenti içinde uzattı ama Talasyn kendi ısıltılı versiyonunu oluştururken gözlerini kırptırdı.

"İyi bir eğitmenim vardı," diye takılmadan edemedi.

Hünerleriyle ilgili bir iltifat beklediği de söylenemezdi ama bunu duymak hoş olurdu. Ancak adam sadece homurdandı ve uzattığı eli "önden buyurun" dercesine havada kaldı.

Kayalıktan atlamak ve mağaranın girişindeki çukurun üzerinden sallanmak için acele etti. Onun bu davranışı karşısında şaşkınlığa düşmüştü. Kız o ilk sert kalkanı kaldırdığında övgülerinde yeterince özgür davranmıştı...

Kendisini Ağız'a taşıyacak sel akıntıları olmadan Talasyn, kaya şelalelerinin üzerinden tırmanmak, kireçtaşı tavan zemine kadar sarktığına çömelmek ve dar dikey shaftlardan yukarı tırmanmak gibi zorlu bir yürüyüş buldu.

Tüm bunlar olurken Alaric onun arkasında asık suratlı bir varlık olarak duruyordu, ne zaman ihtiyacı olsa ona destek olmak için hep oradaydı ama bunun dışında bir mezar kadar sessizdi.

Fırtına mağara sistemini tuz ve balık gibi kokutmuştu. Talasyn yürürken deniz yosunu dalları üzerine yapıştı. Daha yukarılarda, çıkışa daha yakın yerlerde, okyanusun tamamen çekilmediği sığ, taşan havuzlar vardı. Sonunda mağaranın girişinden içeri akan nehre ; nehir artık gün ışığıyla çevrili, huzurlu, neredeyse uyuklayan bir şeydi.

Işık Talasyn'in gözlerini Ağız'ın karanlığında o kadar zaman geçirdikten sonra düşündüğü kadar acıtmamıştı. Aksine, sabahın erken saatlerinde bir bitkiymiş gibi güneşi içine çekiyormuş hissine kapılmıştı. Işık Sever'e yaptığı ziyaretler ona güneşe karşı daha yüksek bir tolerans kazandırmıştı, tıpkı Alaric'in onsuz gezinebilirdi.

Bu ona üzüntüyle Ideth Vela'yı düşündürdü. Kitanın tüm Gölge Sevrleri Kesathese'nin yarısında bulunuyordu ve Sardovalı Amirante gölge büyüsünü hiçbir zaman bu yeteneği kazanacak kadar geliştirememişti. Bir aethermancer bağlantı noktası olmadan bir hiçti.

Alaric ve Talasyn nehir boyunca yürüyüp Gecenin Ağız'ından çıktılar. Yağmur durmuştu ve rüzgâr daha az şiddetliydi, ancak gökyüzü acımasızca demir grisi rengini korumaya devam ediyordu.

Kesathese sığır teknesi, tahmin edilebileceği gibi, fırtına dalgası sahili sular altında bıraktığında yan yatmış ve Fırtına şiddetini artırmış ve demirleme halatlarından biri kopmuştu. Gemi, beyaz kumların üzerinde, kökünden sökülmüş hindistan cevizi palmiyelerinden oluşan bir fonun önünde gevşek ve acınası bir görüntüye sahipti.

İki kişinin kaldıramayacağı kadar ağırdı. Deneseler bile bellerini kırarlardı. Ve Talasyn'in güve mavnası - umarım uçurumun tepesine yanaştırdığı yerde hâlâ güvendeydi - ikisini de kuyusuna sığdıramazdı.

Talasyn, "Yardım için Leydi Bairung ile temasa geçeceğim," dedi.

Chal, Matono Hanesi'nin bölgesiydi ve Bairung, Gece İmparatoru'nun ve Lachis'ka'nın ona borçlu olduğundan emin olmak ve diğer soylu kadınlarla paylaşacak ilginç bir dedikodu parçasına sahip olmak için çok hevesli olacaktı.

Alaric'in başını sallamasıyla Talasyn kendini sıgır gemisinin artık yatay olan direğine kaldırdı ve bunu kaldıraç olarak kullanarak, güvertedeki aetherwave alıcı-vericisine ulaşana kadar yana çevrilmiş parmaklıklara tırmandı.

"Düşeceksin," diye seslendi Alaric, sesi belirgin bir şekilde mutsuz çıkıyordu. Çantasını bıraktı ve onu yakalamak için hazırlandı.

"Bahis?" Talasyn tek koluyla sarktığı yerden uzanarak alıcı-vericinin düğmesini çevirdi. "Eskiden hep tırmanırdım, bu pek-

Alıcı-verici kırılcı çıkardı.

Belki suyla dolmuş, belki devrelerden oluşan yuvalarında sarsılmış ya da kazada hasar görmüş olan cihazın içindeki Tempestroad ile aşılanmış aether kalpleri minyatür bir menteşelerden dışarı akan şimşek fırtınası. Talasyn'in sağ bileğinden yukarı fırlayan keskin bir şok onu sarstı ve aniden yere çakıldı, dünya kum ve okyanustan ibaretti.

Alaric onu havadayken yakaladı ve göğsüne doğru çekti; bir kolu gövdesine dolanmış, diğeri dizlerinin altında kalmıştı. Sanki şimşek onun sisteminde kalmış, parazit ipliklerine dönüşmüştü. Onun avucunda kendini küçük ve güvende hissediyordu.

"Teşekkürler," dedi nefes nefese.

Alaric yutkundu.

Sonra *kaşlarını çattı*, onu aceleyle kumların bıraktı ve uzaklaştı.

"Alıcı-verici bozulmuş." Talasyn bariz olanı söylüyordu ama sarsılmıştı. Uyandıktan sonra onunla neredeyse tek kelime bile konuşmamıştı. "Benim gemimdekini kullanabiliriz ama o da çok yukarıda." Uçurumun tepesini işaret etti.

"Seni tutmama izin verme." Bakışlarını okyanusa çevirdi ve orada kaldı. "Temas kurduktan sonra gidebilirsin. Belian'a, lantash'a ya da istediğiniz yere dönebilirsiniz. Ben yardımın gelmesini bekleyeceğim."

Talasyn alaycı bir tavırla, "Gelen yardım benim," dedi. "Ayrıca, sana eşlik etmemi istemiyor musun?"

"Buna ihtiyacım yok," dedi sertçe, neredeyse onu tersleyerek. "Ve senin yapacak daha iyi işlerin var."

"Seni burada öylece bırakamam-"

"Daha önce başardınız. Hiç şüphem yok ki yine çok az sorunla başaracaksınız."

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz pişmanlık yüz hatlarına yayıldı. Elleri yumruk şeklinde sıkıldı.

Bir şeyi kaçırdım, diye düşündü. Önemli bir şeyi.

Kız onun görüş alanına girdi. Başının üstünden bakmaya devam edebilirdi ama .

Gri gözleri kızın yüzüne kaydı, sanki kızın yanına gelmesine şaşırmış .

"Alaric," dedi Talasyn ihtiyatla, "neyin ? Sabahtan beri keyfin yerinde değil." Cevap vermedi. Kadın olası bir çözümle aydınlandı. "Henüz kahvaltı etmedik, etmeliyiz-"

"Aç değilim."

Talasyn hızla Alaric'in sinirlenmesine *dayanamadığı* talihsiz sonucuna varıyordu ve onu kızdırtmak için ne yapmış olabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Ne yapacağını bilemiyordu,

Niamha'nın bir erkeği nasıl eriteceğine dair verdiği dersi hatırladı. Tuzlu elbisesi içinde bu durum için pek uygun giyinmemişti.

Kabuk bağlamış giysileri, dağınık saçları ve tenine yapışan mağara kiriyle, ama Nenavarene Lachis'ka nasıl görünürse görünsün hâlâ Lachis'ka'ydı. Bunu başarabilirdi. Halkının efsanevi cazibesini kullanabilir ve kocasının öfkesini yumuşatabilirdi.

"Belki bir şeyler yedikten sonra daha az huysuz olursun," diye önerdi Talasyn. Niamha'nın ona öğrettiklerini hatırlayarak, kirpiklerinin arasından Alaric'e bakarken belli belirsiz bir gülümsemenin dudaklarının kenarlarını yumuşatmasına izin verdi.

Adamın ona yönelttiği bakışlar tam bir şaşkınlık ifadesiydi. "Yüzünün nesi var? Acı mı çekiyorsun?"

Onun söz konusu olduğu durumlarda utanç verici gaflardan payına düşeni almıştı ama bu açık ara

köt üs üydü. Bu, aşağılanmanın sıcak kızarıklığının ötesine geçti ve pişmanlığın felç edici bıçağının ötesine geçti ve diğer taraftan hemen ruhlar dünyasıyla bir olmak.

Bu aynı zamanda sabrının da sonuydu. Zaten çok fazla sabrı da yoktu.

"Boş !" Talasyn tersledi. "Sen imkânsızsın!" Alaric'in kaşları çatıldı. "Ne-"

"Hiçbir şeye uygun tepki vermiyorsun!" Öfkeli sesi dalgaların vuruşuna karıştı. "Yaralarını sarıyorum ve sen beni öpüyorsun, sonra ben de seni öptüğümde uykuya dalıyorsun ve olanları unutuyorsun. Size bir mektup yazıyorum ve yardımcınız cevap veriyor. Ben sana gidiyorum seni kurtarıyorum ve sen bana aptal diyorsun"- diye iğneliyordu.

suçlayan parmağını ona doğru uzattı-"ve sen de kıızıyorsun çünkü birlikte geçirdiğimiz zamanı tartışmadık.

Yarı uykudayken birbirimizi becerdik, ama sonunda bunu tartışmaya başladığımızda, *başka* kadınlardan bahsediyorsun. Seni uyandırıyorum ve gülümsüyorsun çünkü benim başka biri olduğumu hayal ediyorsun, sana gerçekten nasıl yardım ettiğini gösteriyorum.

ve sen homurdanırsan, sana teşekkür ederim.

Beni yakalıyorsun ve neredeyse beni *bırakıyorsun*, içinde bulunduğumuz çıkmazdan bir çıkış yolu öneriyorum ve sen bana *gitmemi* söylüyorsun, seni yemeğe davet ediyorum ve sen *tersliyorsun*, seninle flört ediyorum ve sen bana *yüzümün nesi olduğunu soruyorsun*-" Ellerini havaya kaldırdı. "Bıktım artık! Burada kal ve çürümeye devam et!"

Talasyn titreyerek topuğunun üzerinde döndü ve su hattı boyunca tepinerek uzaklaştı, sprey ve ıslak kumu tekmeledi. O sırada

Ufuktan kara bulutlar yayılırken rüzgâr yeniden hızlandı ve hızlı parmaklarını vücudunun üzerinde gezdirdi. Ve Bulutlar amansızca sahile doğru ilerlerken Eversea'nın yüzeyi tüyleri diken diken eden milyonlarca benekle kaplanmıştı.

Talasyn, Alaric'e yağmur yağmadan önce aptal kafasını sığınağa götürmesi için bağırarak niyetiyle omzunun üzerinden baktı, ama sonra yürümeyi bıraktı ve döndü - o

ona doğru koşuyordu. Değişen kumlar onun çılgın adımlarını zorlaştırıyordu, ama o inatçı bir kararlılıkla ilerledi ve tam yağmur çiselemeye başlarken ona ulaştı.

"*Şimdi* ne olacak?" Talasyn homurdandı.

Alaric keskin çenesindeki bir kası çalıştırdı. "şeyden önce," dedi dişlerini gıcırdatarak, "*nasıl* tepki vereceğimi bilmiyorum.

Sen. Sinir bozucu ve kendini birisin ve beni sinirlendiriyorsun. İkinci olarak, daha önce hiç başka bir kadın

-Senden önce hiç *kimse* yoktu.

Beni o kadar kıskırttın ki rüyalarım kadar girdin. Onları rahatsız eden tek kişi sensin. Ve son bir şey daha" -sesi hırıltıya dönüştü

-"Bir dahaki sefere seni öptüğümde bunu *hatırlamak* istiyorum."

Eğildiğinde yağmur damlaları yanaklarını süsledi. Onu kendine çekerken gökyüzünde şimşekler çaktı. Eversea'nın karanlık dalgaları kıyıya çarparken, adam dudaklarını onun dudaklarına bastırdı.

YIRMINCI BÖLÜM

Talasyn'in hayatında çok az şey bu an kadar güzel olmuştur; Alaric'in ayı gibi sarılması onu dışarıda tutuyordu. Rüzgârın en kötüsü, ağzı onunkinin üzerine öyle sıcak bir şekilde eğilmişti ki, dalgalar ve kalp atışları kulaklarına çarpıyordu. Son birkaç saniyenin bir noktasında kollarını adamın boynuna dolamış, yıpranmış botlarının tabanlarının altından dünya dönüp dururken ona sarılmıştı. Kadın öpücüğünü derinleştirdi ve adam boğazının gerisinden onaylar gibi bir ses çıkardı, parmakları kadının kalçasının çıkıntısında geziniyordu.

Bu öpücük öncekinden farklıydı. Hareket edişlerinde bir öfke vardı, evet, ama aynı zamanda Alaric'in dudakları, dili ve elleriyle ona anlatmaya çalıştığı bir şey - kendi vücudunun ona geri yankılandı.

Sana ihtiyacım var.

Şimdilik diğer her şeyi unutam.

Talasyn yağmur ciddi bir şekilde yağmaya başlamasaydı sonsuza kadar böyle kalacaklarından emindi. Gürültülü bir gök gürültüsü, gökyüzünden ağır tabakalar halinde yağın tufanı müjdeledi ve kadın, gözlerine su damlarken ve çalkantılı dalgaların püskürtüleri yan tarafına , çığlık ile kahkaha arasında bir yerde boğulan bir sesle kendini kocasından kurtardı. Alaric'in yüzünde gerçek bir eğlence izi gördü.

Orantısız hava gemisi, artık bir çatı görevi gören sarkan iskele tarafının altında kendilerini sağanaktan korudular.

Onunla işi bitmemişti. Koyu gözlerinde parıldayan bir ısıltıyla, boynunun eğimine doğru bir şeyler mırıldandı ve ayak parmakları kıvrılırken dizleri çökme tehlikesi geçirdi. Arkasına yaslandı

shallop'un hırpalanmış ahşap iç mekânı, parmaklarını saçlarında gezdiriyor, damarlarındaki kan gök gürültüsü gibi coşuyor, tüm bunların baş döndürücü zevkine kapılıyordu.

"Bir daha asla flört etmemelisin," dedi. "Bu benim sonum olabilir."

Adamın sesi bu kadar dengesiz olmasaydı, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi üzerine düşmeseydi çok daha fazla utanırdı. "Bilmiyorum, *içimden* bir ses bunun bir başarı."

Adam kadının boğazını dişledi. "Alaycı değildim."

Talasyn Alaric'in saçlarını çekti ve onun ağzını kendi kaptı. Issız sahile yağmur damlaları yağarken, Talasyn genellikle yeni aethermancy tekniklerini öğrenmek için ayırdığı konsantre bir hevesle bu öpüşme olayını uygularken, Alaric'in elleri açgözlülükle onun vücudunu keşfetti. Dişlerinin beceriksizce birbirine çarpması ve çok ihtiyaç duyulan havanın uygunsuz yudumları arasında sabırsızca çalıştı, düğün gecelerindeki ritmi yeniden keşfedene kadar eşleştiği çılgın bir kararlılıkla ilerledi. İri parmakları kadının omurgasında gezindi, okşadı Kalçalarını, poposunu avuçladılar ve sonunda tuniğinin eteklerine yapıştılar.

Ve yukarı doğru çekti.

Ona izin verdi, *daha yakın, daha fazla* diye haykıran ilkel bir içgüdünün hizmetindeydi. Kumaş köprücük kemikleri ve göğsü arasında kıvrıldı ve adamın parmakları Açıkta kalan kaburgaları, arkalarında tüyleri diken diken eden bir iz bırakarak göğüs bandının alt kenarına ulaştıklarında sakinleşti.

"Çıkar şunu, Lachis'ka," diye fısıldadı.

Talasyn'in onun gibiler tarafından emir verilmesine sinirlenmesi gerekirdi.

Onun yerine titredi.

Alaric şahin gözlerle Talasyn'in göğsünü örten bandı çözmesini izledi. Sade olmasına rağmen,

Pratik iç çamaşırı baştan çıkarıcı olmaktan çok uzaktı, onu çıkardığını görmek damarlarındaki her damla kanın güneye akmasına neden oldu. Kalan azıcık soğukkanlılığını korumak için mücadele etti, ama bant ayaklarının dibindeki tahtalara düştüğünde ve -*tanrılar*, sonunda- göğsünü engelsiz bir şekilde görebildiğinde, o anda pantolonunun içine boşalmamak için elinden gelen tek şey buydu ve orada.

Gönülsüzce evlendiği kadın Lir'deki en güzel göğüslere sahipti. Kabul etmek gerekir ki, bu konuda bir uzman olduğu söylenemezdi.

Aksini iddia etmek istemiyordu. Küçük, biçimli ve onun hiç bitmeyen zevkine göre orası burası çillerle tozlanmışlardı. Onları saatlerce inceleyebilirdi ve Talasyn kollarını kavuşturup dudaklarını gergin bir nefes alışla ayırmaya başlamasaydı belki de inceleyebilirdi.

Alaric aceleyle, "Hayır," dedi, tüm asaleti unutarak. O artık Biraz daha bakamazsa ıstıraptan ölecekti. Kadının bileklerini yakaladı ve ellerini yanlarına doğru sürükledi. Fırtınanın karanlığında bile kızın esmer meme uçlarının -belki soğuktan, belki de dokunulma ihtiyacından- çakıllaştığını görebiliyordu.

En iyisi her tarafını okşamak diye düşünerek avuçlarının içine üfledi ve daha fazla ısı yaratmak için avuçlarını birbirine sürttü ve göğüslerini avuçladığında Talasyn'in nefesi kesildi, içinden bir titreme geçti, sanki geri mi çekileceğine yoksa onun dokunuşuna daha fazla mı karar veremiyordu.

Merhametle ikincisinde karar kıldı ve adam ilk başta nazik olmaya çalıştı, elbette öyle , ama sadece-

-*Büyüleyici*. Teninin esnekliği, pürüzsüz kabarıklığı. Keskin bir çığlıkla öne doğru düştü ve destek için adamın omuzlarına tutundu. Bu, dünyanın en güzel göğüslerini ağzının sadece birkaç santim altına getirdi ve birdenbire hayatının en büyük fikrine kapıldı.

Başını eğdi ve sağ meme ucunu dudaklarının arasına aldı. *Oh*, nasıl da sıçradı, parmaklarını nasıl da

Emerken boynunun arkasına doğru iniyordu. Bu en şaşırtıcı , tek şeydi, ağzını kullanarak ateşli küçük karısından böylesine ürkek zevk miyavlamaları çıkarmak. Elini ihmal edilmiş sol göğsünün üzerinde kaydırdı, sıkı göğsü yuvarladı.

İşaret parmağı ve arasında meme ucunun boncuğunu tutarken, dilinin düz kısmıyla ikizini okşadı, teninde okyanus ve güneş ışığının tadını aldı. Çığlıkları daha da yükseldi, boğuk Muson fırtınası etraflarını sarmış, ses ve öfke ahşap tahtalar ve branda yelkenlerden oluşan küçük barınaklarını delip geçerken, sesinin cızırtısı adının şeklini alıyordu.

iki göğsü de bakımlarından dolayı kızarmış ve ıslanmıştı, Alaric daha fazla dayanamadı. Talasyn'in ayaklarını yerden keserek onu kollarının arasına aldı. Talasyn onun bu hödükçe manevrası hakkında tam olarak ne düşündüğünü şu şekilde gösterdi

alt dudağını ısıırıyordu. Şarkı söyleyen türden bir acıydı ve Onu sırt üstü, orantısız zeplinin gövdesinin içe doğru kıvrımına doğru fırlatırken hırladı. Herhangi biri kadar iyi bir yatak.

Talasyn dirseklerinin üzerinde doğrulup ona dik dik baktı. "Beni tartaklamam hakkında ne dedim ben?"

"Dişlerinle daha nazik olmayı öğrendiğinde duracağım." Alaric, kadının açılmış bacaklarının arasına diz çökerek karşılık verdi. Elinin tersiyle ağzını sildi, kadının çizdiği kan lekesi solgun günde tenine koyu bir renk vermişti.

"Küçük cehennem kedisi," diye mırıldandı, kızın altın rengi ipuçlarıyla parlayan kısık gözlerinde kaybolmuştu.

"Mırıldanırken bile pençelerini çıkarıyorsun."

"Senden herhangi bir şikâyet duymuyorum," dedi, adamın pantolonundaki çadırı işaret eden bir bakışla.

Eğildi ve pantolonunu muhteşem bacaklarından aşağı sıyırırken boynuyla omzunun birleştiği yerde alaycı bir kahkaha bastırdı. Kadın pantolonun geri kalanını tekmeleyerek çıkardı ve sonra birbirlerine doğru kaymaya başladılar,

Birlikte kıvranıyor, dudaklar açık ağızlı öpücüklerde buluşuyor, eli kızın arasında yolunu bulana kadar uğraşıyordu.

iç çamaşırının köşebentini kenara iterek, bir parmağını içeri soktu.

Hatırladığı kadar sıkıydı. Islak ve sıcaktı, onun için sabırsızlanıyordu. *Bunu bana bırak*, diye düşündü, sarhoş edici hisler karmaşası, fırtınaya tutulmuş dalgaların kükremesi ve Kan çarpması. *Sadece bir süreliğine.*

Talasyn her geçen an kendisi için daha da derin bir çukur kazdığının farkındaydı.

Her öpüşte, her okşayıшта zihninin uzak bir köşesi bundan iyi bir şey çıkmayacağını, Sardovia'ya ve Nenavar'a ihanet ettiğini, hangi açıdan bakılırsa bakılsın her zaman affedilemeyecek bazı şeyler olduğunu haykırıyordu. Ama bir şekilde Alaric'e karşılık vermekten vazgeçirilemiyordu, arzusunun sisi geleceğe dair tüm düşüncelerini bulanıklaştırıyordu.

Bunu en son yaptıklarında çok çabuk orgazm olmuştu, bir ömür boyu süren yalnızlıktan sonra dokunulmaya alışık değildi. Ama şimdi vücudu ne bekleyeceğini biliyordu, her şeyi içine çekiyordu, daha fazlasını talep ediyordu. Ve Alaric, düellolarında olduğu gibi bu konuda da onunla uyum içinde, göğüslerine doğru öpücükler kondurdu, parmağı dürttüğçe ve *kıvrıldıkça* zeki ağzı bir kez daha yapıştı.

Adamın dikkatini vücudunun iki farklı bölgesine vermesinin sağladığı zevk devresine o kadar ki, ikinci bir parmak eklediğinde neredeyse fark etmedi.

itmeye başlayana kadar fark etmedi. Nasıl da hoşuna gitmişti. Kalçaları bileğini karşılamak için nasıl eğildi, pazusunu nasıl pençeledi, nasıl-

"Ah!" Talasyn inledi. Alaric parmaklarını belki de biraz fazla hırslı bir şekilde Talasyn'in duvarlarının içinde oynatmıştı, ani acı sıkışmış bir sinire benziyordu.

Başını göğsünden kaldırdı, yüz ifadesi yarı aydınlıkta korku ve suçluluk karışımıydı. "Çok mu fazla?"

"Parmaklarının benimkilerden daha büyük olduğu açık ve senden önce oraya başka birini sokmuş değilim-" diye söylenmeye başladı, ancak adamın gözlerinde beliren hızlı anlayış yerini yakıcı bir sahiplenme.

Eğildi ve dilini dudaklarının arasından geçirdi, parmakları ağzının çatısının altında yuvarlanırken onun içinde daha nazıkçe hareket etti, neyi sevdiğini anladı. Çok geçmeden, zevki sanki yeniden yükselmişti. İlk etapta hiç kesintiye uğramamıştı. Bir başka kuvvetli rüzgâr, şiddetli bir yağmur perdesini Zeplinin gürültüsü, onun için çarpan ve ağrıyan kalbiyle neredeyse mükemmel bir senkronizasyon içinde çılgınca atan kalbinin pürüzlü davulunu yankıladı. Kalbini sıkıştırmıştı. Yüzük parmağını avucuna dayadı ve evlilik soğuk altın kenarı her inişte ona sürtündü, boğmakla tehdit eden başka bir sefahat katmanı ekledi. Ve kesinlikle neredeyse oradaydı, kesinlikle sadece bir biraz daha-

"İşte bu, Tala." Alaric onun şakağına ateşli bir öpücük kondurdu, sonra bir tane de çenesine. Sesi de en az onun hissettiğı kadar kırılmıştı, o derin törpü sesi onu daha yukarılara yönlendiriyordu.

"Kocanın evlilik yüzüğünün üzerine gel."

Kendini tepeye, ışığa teslim ederken kalçaları yuvarlandı, ona kenetlendi, titredi, boğuk çığlığı dönen fırtına tarafından bastırıldı. Ve adam onu izledi. Gün doğumunu izler gibi.

Bir şekilde, bu yeterli değildi. Bir şekilde daha fazlasına ihtiyacı vardı. Zevk parçaladıktan sonra, doldurulmayı bekleyen bir boşluk bıraktı.

Alaric bunu kızın yüzünden okumuş ya da sessizce ona uzanışından tahmin etmiş olmalıydı.

Arkasına yaslanıp geminin bölmesine yaslandı, onu kucağına çekti. Talasyn kendi isteğıyle onun üzerine çıktı, tahrik olmuş vücudu pantolonunu zorluyor, sürtünme Talasyn'in nefesini kesiyordu. Talasyn'in çevresinde şimşekler çaktı.

ama gözlerindeki bakışla kıyaslanamazdı. Ona öylesine büyük bir açlıkla bakıyordu ki, ele geçirilmiş bir adam gibi görünüyordu ve kadın da kendini tam olarak kendisi gibi hissetmiyordu. Göğüsleri aşk ısırıklarıyla kaplıydı, vücudu uluyan gökyüzüne ve öfkeli okyanusa karşı çıplaktı. Geminin duvarlarını döven boranın şiddetiyle eşleşen, onun içinden, ikisinin içinden, öte uzayın akıntılarından esen kötü bir rüzgâr vardı.

Uzuvlarını nasıl kontrol edeceğini zar zor hatırlarken, dünyası ateşli öpücükler ve yasadışı dokunuşlarla bulanıklaşırken, iç çamaşırlarını çıkarmasına yardım etti, sonra tunik. İlkel bir şey vardı.

Böylesine vahşi bir manzarada sadece botlarına kadar soyunmak, saç örgüsünün rüzgarda savrulması, erkeğinin ona hiddetli bir saygıyla bakması. Burada bir güç vardı; sallanan ağaçlar, çarpan dalgalar ve açıkta kalan tenine çarpan yağmur ona şarkı söylüyordu. Körü körüne uzandı ve onu pantolonundan kurtarmak, yarım bir yumrukla çevrelemek anların işiydi. Avucunun içinde ağırdı, seğiriyordu, o kadar uzun ve kalındı ki, sinirsel bir haz kıvılcımı çekirdeğinde dalgalandı. Dizleri tik ağacından tahtalara gömülürken kendini onun üzerinde dengeledi ve ucu kadının girişini sıyırdığında adamın geniş gövdesinden bir ürperti geçti. Alnını onunkine yasladı, nefes aldı

sertçe. Sorusu dile getirilmemişti ama .

Evet, diye düşündü ama yüksek sesle söyleyemedi. Kelimenin çatlamasından ve kırılganlığının ortaya çıkmasından korkuyordu. Korkuyordu ki, o her şeyi görecekti.

Ona yapabileceklerinin boyutunu. O-

-Çok uzun süre tereddüt etmişti. Alaric başını hafifçe geriye çekti ve yarı kapalı gri gözlerinin arasından ona baktı.

"Eee?" diye sordu, sesi hırçındı.

Yanaklarında hızla kulaklarına kadar yayılan bir vardı. *Senden önce hiç kimse yoktu.*

ona söyledi. İkisi de bu işte yeniydi ve muhtemelen daha hayırsever olmalıydı ama-

"Ne demek '*Peki?*'?" Talasyn tersledi, kendi yüzü de ısınmaya başlamıştı. "Şu anda bacaklarımı açan benim, değil mi? Eğer istemiyorsan-"

Alaric sıkılmış dişlerinin arasından, "Tanrılar," diye mırıldandı.

O

burnundaki çillere hızlı, hafif kızgın bir öpücük kondurdu ve sonra elleri kalçalarındaydı, onu aşağı doğru itiyordu ve kadın onu tabanından kavrayıp içeri doğru yönlendiriyordu ...

Ne kadar ıslak olursa olsun, ilk birkaç santimlik gedik neredeyse çok . İçinden bir çığlık koptu. Bu çığlık, bardaktan boşanırcasına yağan yağmur tarafından uzaklaştırılmadan önce geminin ahşap sınırlarında yankılandı. Talasyn son derece mahcuptu ama Alaric *şaşkın* görünüyordu.

"Dur?" diye mırıldandı, daha fazla aşağı kaymaması için belini sıkıca tutuyordu. Keskin yüz hatları korkuyla gerilmişti. "Durabiliriz."

Kalçalarını deneysel olarak salladı, bir santim daha aşağı inerken ona meydan okuyan bir havayla baktı. Yüz ifadesindeki bir şey paramparça oldu ve onu göğsüne yaklaştırdı, aniden daha fazlasını alırken çıkardığı gıcırta boğazında boğuldu ve sonra

Şakağına, kulağının kabuğuna öpücükler saçtı. Değil Daha fazla dayanamayarak adamın saçlarını çekiştirdi ve dişlerini adamın çenesine geçirdi. Yüzünü kadının köprücük kemiğine gömmeden önce adamın gözlerinin yuvalarından fırladığına yemin etti. Ve kabzasına kadar son birkaç santim ileri sürdü onun içinde.

İlk başta, her şeyden çok tuhaftı. Bir basınç, bir dolgunluk. Talasyn'in nefesi bu hisse alıştıkça sert, küçük kesik kesik çıkıyordu. Bundan sonra ne yapacağından emin değildi ama bir tür kıpırdama, başlamak için iyi bir yer gibi göründü ve biraz hoş hissettirdi. Adamın iç duvarları boyunca kayması rahatsızlığını hafifletmişti. Merakla yukarı doğru kaydı, sonra tekrar aşağı kaydı.

"*Oh,*" diye inledi. Ve denge için Alaric'in omuzlarına tutunarak bunu tekrar tekrar yaptı.

Omuzlarının kumsalda kükreyen aynı şiddetteki rüzgârda halatlar gibi gergin olduğunu fark etmesi uzun sürmedi.

Kocası ilk bakışta bir heykel gibi duruyordu, yüzü hâlâ kadının köprücük kemiğine yaslanmıştı. Ama daha yakından incelediğinde, hareket etmemek ve onu incitmemek için her kasının gerildiğini gördü. Üzüntüyle başını yukarı kaldırdı ve kendini ihtiyaçtan *yanan* gümüş gözlere bakarken buldu.

"Tala." Sesi neredeyse kırılmış gibiydi, adı bir savaş alanı ilahisi acildi. "Yapmak istiyorum, yapabilir miyim?"

"Evet," diye nefes Talasyn. Ve bu da bir teslimiyetti. Bu da korkuyu bırakmaktı. Bu da serbest düşüştü. "Sanırım öyle. Evet."

Alaric onu tekrar öpmeye başladı ve sonra *Hareket et.*

Sıkı, çok sıkı, çok sıcak ve ıslak ve hepsi benim için-

Bu, Alaric'zihninin dağıldığı tek yarı tutarlı düşünce çizgisiydi; geri kalanı hoş bir durağanlık, güzel güneş ışığı kızının girdabıydı.

Adam sıkı itişlerle içine doğru sallanırken Talasyn çoğunlukla sessizdi, dudaklarından sadece en hafif iç çekişler kaçıyordu.

Elleriyle daha etkileyiciydi, o çevik parmaklar adamın pazularını deşiyor, yüzünün kenarlarında geziniyor, gömleğinin altında kaybolup kaburgalarının merdivenine tırmanıyordu.

Kısa süre sonra kadın onu gıcırdatmaya başladı ve adam bu duyguyla çılgına döndü. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti.

ve hayatının geri kalanında sadece bunu hissetmek istiyordu. Onun ulaşabildiği her yerini öpmeden duramıyordu. Eğer içinde onun sıcaklığının ötesinde endişeleri olsaydı, bu endişe verici olabilirdi. tüm evren.

Kız ittiğinde dudaklarından çıkan sızlanma da endişe verici olabilirdi ama kızın küçük, güçlü elleri omuzlarını perdeye sabitleyip *üzerine bindiğinde* bu sızlanma hızla bir iniltiye dönüştü.

Alaric böyle ölecekti. Talasyn onu gerçekten öldürecek, kaşları böyle konsantrasyonla çatılmış, göğüsleri *böyle* zıplarken. Kucağında çıplak ve altın , onun üzerinde yükseliyor ve ince kalçalarının her yuvarlanışında geri çekiliyordu, sanki dalgalarının kırıldığı kıyı şeridiymiş gibi, gözleri yüksek yaz gibi ateşli, öpücüğe boğulmuş dudakları muzip bir gülümsemeye dönüşüyordu. Bir gülümseme ki-

-bu belki biraz fazla *kendini* beğenmişlikti-

"Harabe size çok yakışıyor lordum." Hiç bu kadar Nenavarene görünmemişti. Ya da daha çıldırtıcı.

Bir elini kadının omurgasının dibine bastırarak yerinde tuttu ve kabaca içine doğru itti. Kızın ağzı şaşkınlıkla açıldı ve adam kızın ağzının açılmasına fırsat vermedi.

onu azarlardı, göğüslerini avuçlarken öptü.

Sonunda haykırdığında, karanlık ve biraz küçük bir tatmin duygusu kapladı içini. Kollarını onun beline doladı, o da kollarını onun boynuna doladı ve sonra birlikte hareket etmeye başladılar; geminin tahtaları gıcırıyor, kan ve büyü çılgınlıkları yükseliyor, Eversea çalkalanıyor ve gökyüzü şimşeklerle aydınlanıyordu.

Dışarıda, hayvanlar gibi.

Fırtınanın içinde, sanki ondan yapılmışlar gibi.

"Dikkatli ol küçük karıcığım," diye mırıldandı kulağına, onu kızdırmaktan başka bir amaç gütmeyen, "yoksa etrafımda olmandan hoşlandığını düşünmeye başlayacağım."

Ve cehennem zebanisi onu *tekrar* ısırdı, bu sefer dişlerini omzuna geçirdi. Onu tehlikeli bir şekilde uçurumun kenarına çekti.

"Sana ," diye homurdandı Talasyn, "bana böyle hitap etme. -"

"Ne zaman?" Alaric onu kalçalarından kavradı, kadının nefes nefese kalmasına ve Alaric'in yıldızlar görmesine neden olan ateşli bir tempo tutturdu. "Seni kucağımda zıplattığım zaman mı? Üzerime damlarken mi? Dövüştüğün gibi sevişiyorsun, Lachis'ka, bunu biliyor muydun? Çeyrek yok. Chomping at the

biraz." Kadının içinde öyle bir noktaya vurdu ki kadın *kıvrandı*, duvarları onu sıkıştırdı. Bunu tekrar tekrar yaptı.

"Ölümcül. Muhteşem. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey."

Alaric, Talasyn'in kasılmasından bir şey söylemeye, muhtemelen ona bir isim takmaya hazırlandığını anlayabiliyordu ama her neyse, göz kapakları kapanırken ve geri kalanı hareketsizleşirken hıçkırıkla çığlık arasında bir ses olarak ortaya çıktı. Onu da kendisiyle birlikte uçurumdan aşağı sürüklerken gök gürültüsü havayı kirletti.

Onun için bu bir açılmaydı, yıllar sonra ilk kez nefes almaktı, dünyanın kenarları beyazlaşıyor ve ruhu güneşe koşuyordu. Kurt gibi hırlayarak geldi, karısı göğsüne yığılırken içine boşaldı.

Onun ıslak sıcaklığına ilerliyor, son damlasına kadar almasını sağlıyordu. Şu anda kendisinin şuna inanmasına izin veriyordu. bir daha asla yalnız kalmayacaktı.

Bununla savaşmaktan bıktım. Aklındaki sisi dağıtan bir başka tutarlı düşünce. İşte, sonunda, doğru hissettiren bir şey vardı. Gerçek bir şey. Başka ne olursa olsun, artık bununla savaşmayacağım.

Ve eğer bu onu bir canavar, bir hain yapıyorsa, öyle olsun. Onu tekrar öptü.

Asla gibi olamayacağım.

Fırtına geçti, dalgalar yükseldi Talasyn aşağı indi, Alaric'in dudakları onunkilere karşı yumuşaktı, ta ki Talasyn tamamen tükenmiş bir halde vücudunda aşağıya doğru kayana kadar.

Bunu her zaman hatırlayacağım.

Serseri bir gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve gözyaşını adamın boğazına saklayarak onu kendine çekti.

Sadece o, ben ve muson.

BÖLÜM YIRMI BİR

Sonunda, yağmur yavaşladıktan sonra sandala ulaştılar. Bir saat sonra, Matano Evi'nden bir gemi onları lantasa'a götürmek için geldi, mürettebatının bir kısmı ise Kesathese shallop'u kumsaldan almak için geride kaldı.

Kalede Talasyn, Jie ve Lachis-dalo'nun endişeli cıvıltılarını elinin tersiyle itip kraliyet süitindeki odalara kaçarken, Alaric de Sevraim'e aslında denizde boğulmadığına ve ona musallat olmak için geri dönmediğine dair güvence vermekle meşguldü. Sevraim yıkanırken, kalçalarından aşağı sızan salgılarını titizlikle keseliyor, bir yandan da zihni tüm olası sonuçlarla, tüm şüphelerle dolup taşıyordu.

Ruhunda bir huzursuzluk toplanıyordu. Banyodan sonra, çalışma odasına çekildi ve masasının üzerine yığılmış mesajlara göz gezdirdi. Urduja'nın her zaman kopyalanıp Cennetin Çatısı'ndan Talasyn'e gönderildiğinden emin olduğu tarım raporları ve devlet bütçesinin dökümlerinin yanı sıra diğer soylu evlerden çeşitli şenlikler için gelen bir dizi davetiye vardı.

"." Kapıda bir hizmetçi belirdi. "Onun Majesteleri geç bir öğle yemeğinde size eşlik etmek istiyor. Ya da erken bir akşam yemeği. "Lachis'ka nasıl düşünmeyi tercih ederse etsin, dedi."

Talasyn çok acıkmıştı ama cesareti kırılmıştı. Eve dönüş yolculuğu boyunca Alaric'le tek kelime bile konuşmamışlardı ve sahilde yaptıklarından hemen sonra yemek gibi zararsız bir şey için onunla yüzleşmeye dayanabileceğini sanmıyordu. Hizmetçinin gözlerine bile bakamadı. "Ona meşgul olduğumu söyle."

Hizmetçi eğildi ve gitti. Uzun bir süre sonra, Alaric banyosundan yeni çıkmış bir halde içeri girdi. Koltuğa yaslandı.

kapı çerçevesi, elleri ceplerinde, sessiz bir uyanıklıkla onu inceliyordu. Talasyn kararlı bir şekilde boğazını temizledi ve dosyalarına bakıyormuş gibi yaptı.

parşömenler anlamını yitirmişti ama gitmek için hiçbir hamle yapmadı. Bu adamın ipucu almaktan aciz olduğuna güvenin.

"Yine benden kaçtı," diye gözlemledi.

"Kendini övme," diye alay etti. "Görüldüğü gibi yapacak çok işim var." Lachis'ka'nın eşine nezaketen Denizci dilinde zarifçe kaleme alınmış, cesurca mürekkeplenmiş bir geçit töreni davetiyesi olan mektuplardan birini adamın incelemesi için kaldırdı.

Söz konusu eş bunu takdir etmedi. "Ah, evet, çok önemli şeyler. Hiç de mazeret değil."

Boğazının alt kısmında bir hayal kırıklığı hırıltısı oluştu. "Bu bir bahane *değil*, ben-"

"Başladığımız şeyi bitirmek istemiyor musun?" diye yardımsever bir şekilde önerdi. "Aramızda var olan bu çekimden korkuyor musun?"

Giderek artan bir gerginlik, makaradaki bir iplik gibi karnını çekiştiriyordu. Bu, bir savaştan önce hissedilen beklenti ve korkuydu. Mektubu avucunun içinde buruşturdu. "Bunu dinlemek zorunda değilim."

"Haklısın. Yapmak zorunda değilsin." Alaric'in çıldırtıcı derecede dolgun dudakları bir sırtışla kıvrıldı. "O halde çıkışınızı yapmakta özgürsünüz."

Tam bir *küstahlık*. İçeri dalan *oydu* ve bunu biliyordu, şu anda ne kadar yalaka görüldüğüne ve konuştuğuna bakılırsa. Onunla *alay ediyordu*.

Talasyn talihsiz geçit töreni davetiyesini bıraktı ve saldırdı. Çok fazla duygu , çok şey birikmişti ve Alaric'e doğru savrulurken öfkesinin keskin bir şekilde alevlenmesine izin vererek tüm bunlar için mümkün olan ilk çıkışı yakaladı. "Önce ben geldim," diye homurdandı, "seni inanılmaz derecede *sinir bozucu* adam-"

Adamın kolları onu almak için açıldı ve kadın adamın geniş, sert göğsüne çarptı, sonra da öpüşmeye başladılar. Sıcak, ısırın dişler ve cezalandıran dillerden oluşan ağzı açık bir arapsaçı. Hiç zarafet yoktu ama nasıl olabilirdi ki?

ikisinin sinirleri gerginken, bir kavgaya hazırlanırken bunun yerine bunu mu almıştı?

Onu geri döndürdü ve dudakları hâlâ birleşmiş halde çalışma odasından çıkıp yatak odalarına götürdü.

Son bir saat içinde muson yağmurları

yeniden güç kazandı. lantâs'ın dış duvarlarına vuran yağmur, rüzgârla oyulmuş granit üzerinde patlayan yağmur damlalarının gürültülü bir melodisiydi. Odanın içine sızan yetersiz gün ışığı

Alaric onu yatağa yatırıp üzerine yuvarlanırken yüzünün açıları gümüş rengindeydi.

El , birbirlerini kavrayarak, tuniğinin düğmelerini açmak için birlikte çalıştılar; bu süreç, birbirlerinin ağızlarını keşfetmeyi bırakmaya ne kadar isteksiz olduklarından dolayı engellendi. Gömleksiz kaldığında, kapüşonlu gözlerinin arasından ona şöyle bir baktı

meydan okuma. Nereden başlayacağına dair hiçbir fikri yoktu; adamın çok büyük bir kısmı altında çıplaktı, soluk teni şarap rengi çarşafarla güzel bir kontrast oluşturuyordu.

Ama Talasyn asla adım atacak biri değildi. Yıldırım balkon kapılarından içeri parıl parıl parlıyordu.

Dudaklarını Alaric'in çenesinin kıvrımına indirirken bembeyazdı. Alaric'in gözlerini kapattığını, kirpiklerinin yüzüne çarptığını, elinin uyluklarının arasında hafifçe kıpırdadığını hissetti.

bu onu teşvik .

Çok geçmeden onu işaretlemek, ısırarak ve emmek, o kendisine doğru eğilirken diliyle derisini yatıştırmak gibi oldukça keyifli bir yolculuğa çıkmıştı. Çok geçmeden boynu ve göğsü, teninde ezilmiş gül yaprakları gibi duran benekli kırmızı morluklarla doldu.

Ona uzanışında bir çaresizlik izi vardı. Ve kızın onun elinden kurtulmak için geriye yaslanışında da azımsanmayacak bir yaramazlık vardı.

Bakışları karardı. "Ne istediğimi biliyorsun Talasyn." "En ufak bir fikrim bile yok," diye cıvıladı. en iyi Lachis'ka havaları.

Onu sırt üstü çevirdi ve başı yastıklara çarptığında neredeyse kıkırdamaya benzer bir ses çıkardı ve adam

Ağzıyla yuttu, neredeyse bir gülümsemeye dönüşecek şekilde kıvrıldı. Onu vücuduyla sardı ve Yağmur uykulu bir ninni gibi camlara vururken *tam da* istediği şeyi gösterdi.

Ertesi sabah gözlerini isteksizce açan Talasyn Kendini Alaric'in kucağında buldu, onun içinde *eziymişti*. Adam kendi gücünün farkında değildi: kolları Beline sarılmış, sırtını çıplak göğsüne yaslamıştı ve onu bir çocuğun yumuşak bir oyuncağı tuttuğu gibi tutuyordu, o kadar sıkı tutuyordu ki nefes almak zordu. Kadın Adamın elini gevşetmek için geldiğinde ama adam hiç oralı olmadı ve saçlarına doğru belli belirsiz, anlaşılmas bir protesto mırıldandı.

Talasyn, etkisiz hareketleri onu kışının kısıyran sert bir şeye temas ettirdiğinde dondu kaldı. Alaric hâlâ uyuyor olabilirdi, ama en azından *bir bir şeyler* yapmaya hazır görünüyordu.

günle yüzleşmek. Neredeyse kıs kıs gülecekti ama soğuk farkındalık ona doğru yaklaştı ve kalbinin derinliklerinde biriken acıyı da beraberinde getirdi.

Alaric'in kollarını kendisinden uzaklaştırdı, panik ona güç verdiAyağa kalktı, iç çamaşırlarını bulmak için odayı çılgınca tararken bacakları yatağın kenarından sarkıyordu. Dün gece onları nereye atmıştı-

"Büyük bir mesele olmak zorunda değil, Talasyn."

Omzunun üzerinden baktı. Alaric de ayağa kalkmıştı ve battaniyeler belinde toplanmış, kasvetli gözlerle ona bakıyordu. Belirgin göğsünde kırmızı çizgiler vardı, dişlerinin ve tırnaklarının bıraktığı izler. Kadının yüzünde gördüğü her neyse, kendi yüzünde de bir şeylerin titreşmesine neden oldu. Sabah ışığı, neredeyse acı, neredeyse boyun eğme gibiydi, ama göz açıp kapayıncaya kadar, kesin bir şey söyleyemeden kayboldu. Yerini her zamanki kibarlığı almıştı.

"Bu," diye devam etti Alaric, "olduğundan daha fazla bir şey olmak zorunda değil. Belli ki bir çekim var.

Bu durum evliliğimizi sadece siyasi bir boyutun ötesine taşısa da, zaman zaman bu konuda harekete geçmemizin pek bir zararı olacağını sanmıyorum. Ta ki cazibesi geçene kadar."

Daha iyi bir dünya inşa etmek için birlikte çalışacakları bir gelecek vaadini ona uzattığı gibi uzattı.

Ama *kendi* daha iyi dünyasını kastetmişti, onunkini değil.

Asla onunkini değil.

Gece İmparatorluğu yıkılana kadar daha iyi bir dünya olamazdı ve o gün geldiğinde ondan nefret edecekti.

O zaman *neden olmasın?* İçimden bir ses geldi, karanlık ve haince.

Zaten sizden nefret edecekse, neden zevklerinizi almayasınız?

Talasyn'in başı ağrıyordu. Artık düşünmek istemiyordu.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Sonunda içine düşebilirsin benimle aşk."

Bu, ondan gerçek bir cevap beklerken dikkatini dağıtmak için yaptığı bir şakaydı. Biraz fazla yaradı; *geri çekildi*.

"Böyle bir şey ," dedi Alaric kesin bir ifadeyle. "Aşk şairler ve hayalperestler içindir, devlet liderleri için değil. Senin ve benim böyle bir lüksümüz yok."

Onunla aynı fikirde olmadığından değil, ama sözleri yine de biraz canını acıttı. Sanki ciğerlerinde bir kıymık varmış gibi. Kendi kendine kaşlarını çatarak yavaşça nefes verdi.

Neredeydi *bu*

nereden geliyor?

"Pekala, madem ki temiziz," dedi.

"Bir şifacıya görünmen gerek," dedi aynı anda. Birbirlerine baktılar.

"Senin, ah..." Bir elini uykuda dağılmış saçlarında gezdirdi.

"Önleyici. Çünkü ben-" Yutkundu. "Önleyici bir tedavi için bir şifacıya görünmen ."

Talasyn neredeyse çığlık atıyordu. Aklından tamamen çıkmıştı.

Ayağa kalktı ama yüzünü buruşturup tekrar yatağın üzerine düştü. Tekrar Alaric'e döndü, bu kez tamamen suçlayıcı, zehirli bir bakışla. "*Çok ağrım* var."

Gözlerini kırıştırdı. Dudaklarında bir gülümsemenin hayaleti yayıldı ve gri gözleri camlaştı, uzaklara daldı. "Gerçekten mi?" diye mırıldandı.

Talasyn en yakındaki yastığı kaptı ve kocasının kafasına fırlattı.

Fırtınanın dağılmadan önceki son intikam patlaması kalenin ilk katını gece boyunca sular altında bırakmıştı. Alaric ve Talasyn sabahı bununla uğraşarak geçirmiş, personelin kurtarılabilecek malzemeleri ve paha biçilmez eserleri üst katlara taşımasına yardım etmişlerdi. Suyun çekilmesi bittiğinde, karısı eline bir paspas tutuşturmuş ve herkesin elini taşın altına koymasını gerektiğini söylemişti.

Alaric hayatında hiç paspas tutmamıştı ama yeterince becerikli bir iş çıkardığını düşünmek hoşuna gidiyordu. Daha sonra

Öğleden sonrayı çalışma odasında, Chal'a yaptığı ziyaret sırasında biriken mesaj yığınıyla ilgilenerek geçirdi - hava açık olduğu için, pencereden içeri süzülen skua üstüne skua'larla daha da büyüyen bir yığın. Tüm bunların arasında, o sadece Talasyn'i, onun ne kadar sıkı ve yumuşak olduğunu, onun için çıkardığı güzel sesleri düşünebiliyordu.

Bu kadın onun huzurunu kaçıırıyordu. Alaric dayanabildiği kadar dayandı -ki bu çok uzun bir süre değildi, sadece birkaç saat- ve sonra alacakaranlıkta onu aramak için çalışma odasından çıktı. Hizmetçiler onu kalenin kuzey kanadına, en üst katındaki kütüphaneye yönlendirdiler.

Iantas'ın kütüphanesi eski kitaplardan oluşan bir hazineydi, güzelce ciltlenmiş ve yazılmış, duvarları kaplayan yüksek raflara hassasiyetle . Alaric kemerli kapıdan içeri adımını attığında aniden tökezledi ve neredeyse ayağı kayıyordu; Gaheris'ten gelen bir çağrıyla kafasının içi sarsıldı. Soğuk, karanlık parmaklar ona uzandı ve onu Aradaki'nin içine çekti.

Ya da en azından deniyordu. Talasyn kafasını dışarı çıkardı. Bir sıra rafın arkasında onu görmek adamın içinde bir sıcaklık yarattı.

Alaric çağrıyı duymazdan gelerek onun yanına gitti. Babası bekleyebilirdi. Diğer her şey bekleyebilirdi.

Görünüşe göre Jie süngeri almakta başarılı olmuştu. ve sabunu hanımına verdi. Talasyn'in teni ısıtılmış banyo suyundan dolayı hâlâ pembeydi ve Alaric yanına yaklaştığında elemi yağının şekerli limon kokusuyla kokulandığını fark etti. Üzerinde, geometrik kesiklerle gövdesinin söğüt gibi kıvrımlarını ortaya çıkaran, bir an önce parmaklarını içine sokmak istediği zeytin teninin kışkırtıcı uzantılarını gösteren, opalesan lavanta ve gümüş brokar bir elbise vardı.

Yakası da açıktı, neredeyse göbeğine kadar ve Alaric derhal o lanetli terziyle olan önceki tüm şikâyetlerini bir kenara bırakıp Nenavaren modasının armağanı için hayırsever evrene teşekkür etti.

"İşini bitirdin mi?" Talasyn okumakta olduğu kitabı rafına geri koyarak sordu.

Alaric başını salladı, henüz konuşmak için kendine güvenmiyordu. Bir adım daha yaklaştı ve kızın güzel kahverengi gözlerinde bir şey parıldadı -kendisinin artan beklentisi alacakaranlıkta ona geri yansıdı.

"Peki ya sen?" Sesi böyle zararsız bir havadan sudan konuşma için fazla kısıp çıkmıştı ve aslında konuşmak şu anda yapmak istediği *en son* şeydi, ama küçük yaştan beri ona aşılarmış olan edep duygusu bir kişinin kütüphanede eşine saldırmaması konusunda ısrar etti.

"Lachis'ka'nın işi asla bitmez," diye kuru bir şekilde cevap verdi. "Özellikle de birinci kat hâlâ lağım gibi kokuyorsa."

"Atalarınızın neden sele eğilimli bir bölgede bir kale inşa ettiğini anlamıyorum."

"Burası bir yazlık ev, tabii ki sahil kenarında olmalı."

"Delilik." Ona doğru bir adım daha attı. Çenesini yukarı doğru eğdi, pembe dudakları öpücüğü almak için şekillendi.

Ani bir yaramazlık kıvılcımı Alaric'in Talasyn'in boynuna doğru gitmesine neden oldu. Talasyn'i ısırduğunda kulağının altındaki hassas nokta, her ikisine de güldü sürpriz ve zevk ve tatlı, beklenmedik boğucu

Aşağı doğru inerken çıkan ses onu gülümsetti. Dişlerini kullanmayı arzuluyordu ama kızın bunu yapacağından şüpheliydi.

Bunu takdir ediyorum. Dün üzerinde bıraktığı izleri gizleyen tuniğinin yüksek yakasının aksine, elbisesi kurnazlık için çok az yer var.

Adam göğüslerinin arasındaki vadiyi tüy gibi hafif öpücüklerle doldururken, elleri beline dolanıyordu. Hava iyice ısınmıştı ve Talasyn'in kestane rengi saçlarından yayılan vaat yaseminlerinin kokusu mürekkep, parşömen ve eski tahta kokularını bastırıyordu.

Alaric uzaktan gelen bir sesin, sanki kapı itilerek açılıyormuş gibi bir gıcırtının belli belirsiz farkına vardı. Duyularını bulandıran arzuya nüfuz edemedi. Zihni, en basit içgüdülerden başka bir şeye dönüşmemiştir, Karısının sol göğsünün üstündeki çillere doğru öpücükler kondururken, sesi endişelenmeye değmez diye anında geçiştirdi.

Bir boğaz temizlendi. Yüksek sesle.

Gözleri kütüphane girişine kayınca donup kaldılar. Prens Elagbi orada duruyordu, kollarını kavuşturmuş, yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifade vardı.

Kesath'ın Gece İmparatoru Alaric Ossinast, hayatının gözlerinin önünden geçtiğini gördü.

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

Talasyn her zaman yetenekli bir birey olmakla gurur duymuştur. Hızlı düşünmesi ve becerikliliği Kasırga Savaşları sırasında hayatını sayısız kez kurtarmıştı. İşte Aklını, cesaretini ve koşullardaki hızlı değişime uyum sağlama yeteneğini kullanarak gelmediği hiçbir acil durum olmamıştı.

Ama bununla nasıl başa çıkacağını bilemiyordu; suçüstü ya da suçun başlangıcında yakalanmıştı.

Kocasının kollarına sarılmış, ağzı göğsünde gezinirken, *babası* kapıda durmuş, yüz hatları öfkeyle buruşmuştu.

Elagbi ne kadar zamandır orada duruyordu? Ne görmüştü?

Alaric ve Talasyn aralarına birkaç santim mesafe koymak için birbirlerinden ayrıldılar ve dokunmadıklarını vurgulamak için ellerini yanlarına koydular. Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından Elagbi rahatladı. Onlara doğru yürümeden önce imparatorluk çiftine özenli ve kibar bir selam verdi.

"Sevgilim," dedi Talasyn'e kolunu uzatarak, "söylentilere göre fırtına sırasında küçük bir macera yaşamışsın. Senin iyi olduğundan emin olmak için gökyüzü izin verir vermez Eskaya'dan yelken açmak zorunda kaldım."

"Bugünkü sel felaketi çok üzücüydü," diyerek zayıf bir şaka yaptı Talasyn ve elini onun dirseğinin arasına soktu.

"Korkarım tüm o güzelim halıları kaybettik."

Elagbi dudak büktü. "Kastettiğim bu değildi ve siz de bunun farkındasınız. Kuzey rüzgârı eserken Chal'a doğru gezintiye çıkmak

-Ben asla! Ama sonuçta bir zararı yok sanırım. Akşam yemeğine geçelim mi?"

"Um..." Talasyn gözleri yemek yiyecekleri tabaklar kadar geniş olan Alaric'e baktı. "Kesinlikle mi?"

Elagbi Talasyn'e kütüphaneden çıkarken Alaric olduğu yerde kalakaldı ama Dominyon prensi gür bir sesle, "Ne de olsa üçümüzün güzel bir yemeğin tadını çıkarmaması için hiçbir neden yok," diye seslenince bu durum değişti ve Gece İmparatoru peşlerinden gitti.

Elagbi ikinci kattaki küçük yemek odasına giderken yüzündeki nötr ve sevecen ifadeyi korudu. İlk katta olduğu için kullanılamıyordu. Jie ve Sevraim çoktan onları bekliyordu.

Sonra Lir tarihinin en garip yemeği başladı. "Sizin ve Majestelerinin nereye gittiğiniz hakkında hiçbir fikrimiz yoktu.

Lachis'ka," diye söze girdi Jie. "Prens Elagbi'nin sizi kazasız belasız bulmasına sevindim."

Talasyn'in kaşığı çorba kâsesine çarptı. O anda Masanın diğer ucundaki Alaric şarabından bir yudum alırken boğulacak gibi oldu, aceleyle kadehini bıraktı ve çenesindeki ıslaklığı peçeteyle sildi.

"Kütüphanedeydiler," diye yanıtladı Elagbi hoş bir gülümsemeyle. "Çocukken de orada çok zaman geçirdim. Oldukça geniş bir bilgi hazinesi. Birçok eski ve kırılgan el yazmasının bulunduğu *kutsal* bir alan olduğunu söylemeye cüret edebilirim."

Jie gözlerini kırpıştırarak Elagbi'nin küçük konuşmasındaki sivri vurgu karşısında kafası karışmış gibi göründü ama Sevraim onu kurtarmaya geldi. "Evet, lantastaki personel bu konuda mükemmel bir iş çıkardı. kütüphanenin bakımı. Sailor's Common'da şu ana kadar herhangi bir okuma materyali bulamadım ama çok güzel bir yer."

"Gördüğüm kadarıyla İmparator Alaric de böyle düşünüyor," dedi Elagbi.

Talasyn söz konusu kaşığı kullanarak yerde bir çukur kazmayı ve içine gömülmeyi düşündü.

tekrar ortaya çıktı. Ancak o bunu denemeden önce Sevrain, "Bugün ne okuyordunuz, Majesteleri?" diye sordu.

Talasyn ilk başta, Alaric içeri girip göğüslerini öpmeye başlamadan önce elinde hangi kitabı tuttuğunu hatırlayamadı ama sonunda kitabın kapağı zihninde canlandı. "Soneler. Kıtada geçirdiğim süre boyunca şiirle pek karşılaşmamıştım. Bu... ilginç."

Jie Alaric'e onu da kendi açısından sadece sosyal bir sohbete dahil etmeye çalıştı. "Ve O'na gelince Majesteleri?" O sadece işini yapıyordu elbette, zavallı kızın bunu bilmesine imkân yoktu ve bu yüzden Alaric'in yüz hatları kendini savunmacı bir kaş çatma şeklinde yeniden düzenlediğinde anlaşılır bir şekilde geri çekildi.

"İmparator Alaric kendisine her ne yardım ediyorsa Elagbi bunu şüphesiz öğretici bulduğunu belirtti. "Yemeğimizi bitirdiğimizde onunla bir şişe rom eşliğinde bu konuyu tartışmayı çok isterim."

Talasyn bir an için bedeninden buharlaştı. Alaric'in kayınpederinin kulağa hoş gelen bu davetini reddedemeyeceğini biliyordu, hele de Jie ve Sevrain'in önünde.

Alaric, "Evet, yapalım," diye mırıldandı. Elagbi onu kızgın kömürlerin üzerinde yalınayak yürümeye davet etseydi ne kadar hevesli olurdu.

Gerçi Alaric *normalde* her şeye böyle cevap verirdi, bu yüzden ne Jie ne de Sevrain bunu yanlış buldu. Konuşma başka konulara kaydı.

Ama bu erteleme geçiciydi. Son tabaklar da temizlendikten sonra Elagbi alnını şapırdatarak bir gösteri yaptı.

Talasyn'e, "Ne aptalım, seninle de konuşmam gerektiğini şimdi hatırladım, canım," dedi. "Bir dakika bile sürmez."

Talasyn babasıyla birlikte salona doğru ilerlerken Alaric'e neredeyse "*Kurtar beni*" diye bağıracaktı. Onu durduran tek şey, böyle bir yakarışın nafile olacağından emin olmasıydı. Alaric kendini bile kurtaramazdı.

"Talasyn," dedi Elagbi baş başa kaldıklarında. Endişeli koyu renk gözlerle onu inceleyen adam gözle görülür bir şekilde söndü, konuya en iyi nasıl yaklaşacağını düşünürken kaşları kırıştı.

Talasyn hiçbir şey söylemedi. Ne olduğunu biliyordu Yaptığı şey yanlıştı - *bu* konuda vaaza ihtiyacı yoktu. -Ama babasını hayal kırıklığına uğratmış olma duygusunu hazmetmesi de mümkün değildi.

"Bütün bu durum... zor oldu," diye itiraf etti sonunda Elagbi. Sahile bakan pencerelerin yanında duruyorlardı ve o konuşurken camlardaki karmaşık oymalarla oynuyordu. "Sadece Kesath ile olan ittifak değil, genel olarak diğer her şey. On dokuz yıl boyunca

Uzun yıllar boyunca sen benim hafızamda bir çocuktun. Minik, erken gelişmiş, enerjik ve çok çabuk öfke nöbeti geçiren. Sarılmaktan hoşlanmadığını biliyor muydun?"

"Ne?" Talasyn o kadar şaşırmıştı ki inanmadığı bir kahkaha attı. "Ben yapmadım mı?"

"*Nefret* ederdin. Ne zaman seni kucaklamaya çalışsak beni ve Hanan'ı tekmeleyip uzaklaştırdın."

"Olmazdı," dedi, sesi tuhaf bir şekilde kalındı, "ne olacağını bilseydim." *Her dokunuşunu, her anını kalbime sakladım.*

Yanağını okşamak için uzandı. Bunu yapan başka birini, ince parmakları ve onunkiler gibi gözleri olan birini hayal meyal hatırlıyordu. "Önemli olan şu anda burada olman. Mesele de bu, görüyorsun. Hayatıma büyümüş olarak geri döndün, çok güçlü, kendinden emin ve özgüvenli. *W'taıda'da* Zahiya-lachilerin sizi dinlemesini talep ettiğiniz zamanı hatırlıyorum. Yirmi yaşında

İs lekeli, yırtık pırtık kıyafetler içinde, Nenavar Hükümdarlığı'nın Ejderha Kraliçesi'yle yüzleşirken seninle o kadar gurur duyuyordum ki, aylar geçtikçe ve sen her yeni zorluğun üstesinden geldikçe bu gurur daha da arttı. Çok cesursun kızım, ama aynı zamanda biz tekrar karşılaşmadan önce yaşadığın hayat seni çok sertleştirdi. İşte bu yüzden seninle

ulaşabileceğiniz her türlü mutluluğu size çok görüyorum.

..."

Elagbi durakladı, hâlâ ona bakıyordu. Kadının yüzünde her ne gördüyse, Elagbi'nin yüzüne sert, çelik gibi bir ifade yerleşti. bir gölge gibi.

"Bu böyle devam edemez Talasyn," dedi Prens. "Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bu zaten tehlikeli olan bir durumda istenmeyen bir gelişme. Sana sadece baban olarak değil, ülkesini seven bir adam olarak da, kararlarını etkilemeden önce bunu durdurmanı tavsiye etmeliyim. Kararlılığınızı. Savaş yaklaşıyor ve bir seçim yapman gerekecek."

"Sardovianların yerini söylemeyeceğim, eğer kastettiğin buysa," diye karşılık verdi Talasyn, ama Elagbi'ye mi yoksa kendisine mi, emin değildi. "Bu fiziksel bir çekim, hepsi bu. Yakınlık ya da her neyse o olabilir ama sizi temin ederim ki işin içinde gerçek duygular yok."

Elagbi belli belirsiz bir sesle, "İçim rahatladı," dedi. "İşte bu her erkek sevgili kızından haber almak ister-"

Dudaklarını büzdü. "Sana söylemeye *çalıştığım* şey, Amya, bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceği. Son aynı kalacak." İnandığı, doğru olduğunu bildiği şey bu olmasına rağmen bunu söylemek neden içini sıkıyordu? "Zamanı geldiğinde yapılması gerekeni yine de ."

"Ah." Ses tonundaki tüm alaycılık izleri kayboldu. "İşte *bu* Zahiya-lachilerin duymak isteyeceği bir şey. Bunun iyi mi kötü mü olduğunu anlayamıyorum." Bir süre kasvetli bir sessizlik içinde ona baktı, sonra başını salladı. "Şimdilik tek umudum dikkatli olman ve benim her zaman senin yanında olduğumu unutmaman."

Babasının tatlı sözlerine rağmen, Urduja'dan bahsedilmesi Talasyn'i minyatür ama tam teşekküllü bir sarmala soktu.

"Lütfen yapma-"

Ama Elagbi çoktan onun kilometrelerce önüne geçmiş, ağzının önünde bir kilitleme hareketi yapıyordu. "Nefes almayacağım

bir kelime. Açıkçası, büyükannenin kalbinin

Al onu. Şimdi Gece İmparatoru'nu içeri gönder, Lachis'ka. Birçok şeyi kaçırdık ve buna benim taliplerinize atalarınızın korkusunu salmak için bir fırsat." "O zaten benim kocam," diye Talasyn. "Ayrıca, kolay korkacak türden bir adam değildir." "Biliyorum," dedi Elagbi. "İşte bu yüzden senin için endişeleniyorum."

"Bana bir iyilik yap." Salonun açık kapısının hemen yanında, Elagbi'nin görüş alanının dışında duran ve onun duyamayacağı şekilde neredeyse fısıltıyla konuşan Alaric, yavaşça Talasyn yukarı çıkamadan kolunu tuttu. "Beni iki saat içinde kurtar. Etermani eğitimi aldığımızı söyle."

Gözlerini kırıştırtarak ona baktı. Bu gözler bir adamın mezara götürebileceği en kötü görüntüden çok uzaktı ve bu da onun moralini biraz yükseltti. "Geri döndüğünde söğütlere gittiğimi görürsen," diye söylendi, "bunu kimin yaptığı büyük bir gizem olmaz."

"İyi olacaksın." Talasyn adamın kolundaki eline, sonra tekrar yüzüne baktı. Küçük yüzünde bir hüznün vardı. Kızın beliren gülümseme, adamın, kızın kendisini uzak bir kıyıdan izlediği hissine kapılmasına neden oldu. "İki saat sonra görüşürüz."

Sonra onu terk etti. Alaric salona girmeden önce sakinleştirici bir nefes aldı, Elagbi orada içki dolabından bir şişe rom ve iki kristal snifter alarak altın bir tepsiye yerleştirdi.

Alaric , Dominyon prensi karşısındaki sandalyeyi alıp ikisine de neredeyse kırmızıya çalan kahverengi bir tonu olan içkiden bolca doldururken tek kelime etmedi.

"Şeker kamışı romu," diye duyurdu Elagbi, "Vasiyas'ın uçsuz bucaksız tarlalarından geliyor ve bence Nenavar'da üretilen en iyi likör. Voidfell'e kaptırmayı göze alamayacağımız bir şey daha."

"Talasyn ve ben romu kurtarmak için elimizden geleni yapacağız." Alaric belli belirsiz bir yudum aldı ve neredeyse tükürüyordu. "Bir saniye

belki de değildir."

Elagbi sırtıttı. "Güçlüdür, bunu kabul ediyorum. Ancak, bir kez büyüdüğünüzde ilgi çekici bir tatlılık var.

Buna alışkınım." Kadehini kaldırdı. "Sağlığınıza, İmparator Alaric."

Bunu söyleme şekli bir düello başlangıcıydı. Alaric geri adım atacak değildi. Kadehini diğer adamınkiyle tokuşturdu. "Ve sizinkine, Prens Elagbi."

Romun tadı dördüncü kadehi doldurduğu sıralarda güzelleşmeye başladı. Kayınpederi içkinin tadını çıkarmak için çok az fırsat sunan bir tempo tutturmasaydı, derin pekmez notası daha erken ortaya çıkabilirdi. Sonuç olarak, Gece İmparatorluğu'ndan Majesteleri Alaric Ossinast ve Nenavar Dominyonu'ndan Ekselansları Elagbi Silim -halkın deyimiyle- rüzgâra karşı üç yaprak gibiydiler.

"İki çarşaf," diye düzeltti Alaric kendi düşüncelerini yüksek sesle. "Belki bir buçuk." Ne de olsa hâlâ tam olarak Duygularına hâkim olabiliyordu, her ne kadar bunlar giderek daha da ulaşılmaz hale gelse de.

Elagbi kendine bir bardak daha doldururken kaşları çatıldı. "Pardon?"

"Boş ." Alaric burnunu aşağıya doğru eğerek Elagbi'nin beceriksizce yere döktüğü parıldayan damlacıklar. "Oldukça sarhoşsun."

Elagbi homurdandı. "Hiç yoktan battaniyelerden bahsedersen, iyi adamım."

Alaric içkisinden arta kalanları bitirdi, boş kadehi masanın üzerine sert bir gümbürtüyle bırakırken boğazındaki yanmanın etkisiyle tısladı. "Ben iyi bir adam değilim."

"Kızım için yeterince iyi olmadığı kesin!" Elagbi neşeyle kabul etti. "Bu önemli bir siyasi ittifak olabilir ama benim onayımı ."

Alaric kendini beğenmiş bir tavırla, "Buna ihtiyacım yok," dedi. "Onunla zaten evlendim."

Elagbi ona Nenavaren dilinde küfretti, sonra başını kaşdı. "Çevirisi aklıma gelmiyor... 'Mayıs yıldırım sütünüzü yakar' gibi bir şey..." Görünüşe göre bu ikilem onu düşürmüştü, çünkü yığılıp kalmıştı. sandalyesine oturdu ve Alaric'in bardağına biraz daha rom doldurdu. "Fırtına geminizde şarap içtiğimiz zamanı hatırlıyor musunuz-ancestors, neden siz ve ben hep içiyoruz- ve şarap konusunda iyi bir zevke sahip olduğunuzu söylemiştim?"

Alaric ihtiyatla başını salladı, gözlerini kısarak tuzağı görmeye çalıştı ve nereden çıkabileceğini merak etti. Belki daha fazla rom

onu bulmasına yardım edecekti. Yeni bir lokma daha yuttu.

"Çok garip bir tepki verdin," diye düşündü Elagbi. "Sanki böyle küçük bir iltifata nasıl karşılık vereceğinden emin değildin. O zaman kendimi merak ederken buldum - en son ne zaman biri bu çocuk için güzel bir söz söyledi?"

Tek bir cümle, tek bir cümle, nasıl Basit bir soru, insan kalbindeki bir kapının kilidini açabilir. Alaric gerçekten de babasının övgülerinin ne zaman öğütlerle karışmadığını hatırlamıyordu. Gözleri yaşardı ve dehşet içinde gözlerini ovuşturdu ama Elagbi Neyse ki fark edemeyecek kadar bir yudum daha almakla meşguldü.

"Sana sempati duyduğum tek an buydu!" diye mırıldandı prens. "Sen... sen-kız-defilatör!"

Alaric göğsündeki solmaya yüz aşk ısırıklarını, sırtındaki çizikleri düşündü. "Eğer bir şey varsa, *o beni kirletti*-"

Güneş salona girmek için o anı seçti. "Amya, Gece İmparatoru'nu geri almak için ısrar etmeliyim, biz biraz daha eğitim almam gerekiyor.." Talasyn sözlerini yarıda kesti,

Kocası ve babasının mobilyalara yapışmış, aralarında yarısı boşalmış bir rom şişesi olduğunu görünce, yirmi yıllık yaşamı boyunca tanık olduğu en tuhaf manzaraymış gibi şaşkın şaşkın baktı.

Alaric otomatik olarak ayağa kalktı. Bu basit bir görgü kuralıydı ama karısına dönmek için her zamankinden daha fazla çaba sarf . Çok güzel karısına. Onun dünyasını döndürüyordu.

Hayır, onu geçtim, oda *gerçekten* dönüyordu.

Talasyn aceleyle ona doğru ve yüz hatlarını yoğun bir incelemeye tabi tuttu. Adam ona gülümsedi.

Şok içinde geri çekildi -ki dürüst olmak gerekirse bu onun duygularını biraz incitmişti, gülümsemesi *o kadar* da kötü değildi- ve sonra Elagbi'nin üzerine yürüdü. "Onu *sarhoş* mu ettin?"

"Saçmalık!" Elagbi gürledi. "Bir istiridye kadar ayık! İri bir delikanlı. Yüksek toleranslı."

"Evet," diye kabul etti Alaric, çünkü yapılacak en akıllıca şey bu gibi görünüyordu.

Talasyn kaşlarını çatı. Belirgin bir şekilde sinirli görünüyordu ve aynı zamanda son derece öpülmeye müsaitti. Alaric ona bir öpücük kondurabileceğinden ve bunu anlatacak kadar yaşayabileceğinden şüpheliydi, bu yüzden bir kolunu onun omuzlarına atmakla yetindi. Kız onun dokunuşundan çekinmedi ve Alaric o kadar rahatlamıştı ki şakağına sokuldu.

"Güzel kokuyorsun," diye mırıldandı, gözlerini kapatarak. Bu şekilde, ayaklarının üzerinde, mangoları, yaseminleri ve sıcak, muhteşem karısını içine çekerek uykuya dalabilirdi.

"İçki fabrikası gibi kokuyorsun," diye verdi Talasyn. "Hadi seni yatağa . *Sen de*" - Alaric'i götürürken suçlayıcı bir parmakla Elagbi'yi işaret etti - "orada otur ve ne yaptığını düşün."

"Günahlarım üzerine düşüneceğim!" Elagbi mutlu bir şekilde haykırdı ve onlar ayrılırken kadehini onlara doğru kaldırdı.

Kale muhafızları ve görevliler Lachis'ka'nın Gece İmparatoru'nu kraliyet odalarına sürüklemesine yardım etmek için birbirleriyle yarışıyorlardı ama Talasyn hepsini çevirdi. Bu Akşam geç saatlerdeydi ve uzun bir günün ardından kimseye daha fazla iş vermek istemiyordu. Özellikle de bu durum hayatındaki iki erkekten başka kimsenin suçu değilken.

Alaric... şey, bir ayağını diğerinin önüne koymayı başarıyordu, bunu ona verebilirdi. Sanki ona yaslanmakla tüm ağırlığını almasına izin vermemek arasında kalmış gibi hareket ediyordu, kaşları büyük bir çabayla birbirine yaklaşmıştı.

En azından düşünceli bir sarhoştur ve sessizdir de. Merdivenlerin son katına çıkana kadar konuşmadı.

"Tala," dedi fısıltıyla iç çekme arası sesle.

"Alaric," dedi kuru bir sesle.

Sessiz kaldığında, ona doğru şaşkın bir bakış fırlattı, ancak onun çoktan kendisine baktığını gördü.

Yine gülümsedi -Gecenin Ağzı'nda ve sonra salonda onu çok şaşırtan aynı orantısız sırıtış. Çekingen ve çocuksu, gözlerinin kenarları kırış kırış. Karnı yüzmeye başladı.

"Sadece adınızı söylemek istemiştım," dedi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Talasyn. Kocasını *hüzünlü* biriydi

Sarhoş.

Yine de onun aptallığı bir şeye yarıyordu: ne zaman kadehlerini taşıyan insanların yanında olsa aklının bir köşesinde titreşip duran gerginliği azaltıyordu. Sardovya alaylarında ve

Dominion mahkemesi ona herkesin aşırıya kaçtığında yetimhane bekçileri gibi davranmadığını öğretmişti ama yine de geçmişteki çağrışımlardan kurtulmak, içki kokusunu duyduğunda midesinin derinliklerinde gizlenen mantıksız korkuyu bastırmak onun için hâlâ zordu.

Yavaş bir sonsuzluktan sonra odalarına girdiler. "Senin Talasyn onu yatağın kenarında oturur pozisyona getirirken Alaric ciddiyetle, "Baba," dedi. vicdansız."

"Bu konuda damadına çekmiş," karşı çıkarak bacaklarının arasına diz çöktü.

Alaric kendi dilinde boğulan birine benzemeyen bir ses çıkardı. Ancak o zaman Talasyn'in içinde bulunduğu durumun ne kadar müstehcen olduğu anlaşıldı.

"*Sanki* öyle bir şey yapacaktım gibi," dedi tiz bir sesle ve adamın sol botunu ayağından çekip çıkardı. onun niyetini yanlış anladın.

Her şey aniden oldu. Alaric gölgelerin arasından yükselen eliyle ileri atıldı, teninden keskin bir rom kokusu yayılıyordu. Talasyn , yine bir çocuk gibi geri çekildi, darbeyi savuşturmak için kollarını başının üzerine kaldırdı.

Ama hiç gelmedi.

Kadın ona bakmaya cesaret ettiğinde, adam olduğu yerde donup kalmış, eli diğer botundan birkaç santim ötede duruyordu. Sadece çizmeyi çıkarmasına yardım etmek üzereydi.

Kalp atışları normale döndü. Kendini aptal ve küçük hissetti. Ve taşıdığı şeylerden asla kurtulamayacağını farkına vararak umutsuzluğa kapıldı.

"Sen mi-" Alaric duraksadı, her kelimeyi sersemlemiş halinden güçlkle çıkardı. "Benim... sana vuracağımı mı sandın?"

Talasyn bir daha sessiz kaldı. Söylenmemiş olsa da cevabının evet olduğunu teyit etmesine yetecek kadar uzun bir süre.

"Yapmazdım-" Dizlerinin üzerine yere vurdu ve ona doğru süründü. O da bir şeyler yapmak niyetiyle doğruldu. Onu da yapması için dürttü ama o kollarını Tala'nın beline doladı. "Tala, *asla*" -yüzünü onun göbeğine gömdü- "dövüşmediğimiz zamanlarda asla," dedi şiddetle. "Sarhoşken asla, odamızda asla-"

"Biliyorum." Onu yatıştırmak için parmaklarını yumuşak saçlarında gezdirdi. "Lütfen kimseye söyleme -babamın bile haberi yok- ama bu.. bazen elimde değil. İnsanlar içtiğinde gerginleşiyorum. Çünkü sorumlu olanlar, yetimhanedeyken beni ve diğer çocukları ne zaman kızdırsalar döverlerdi." İrkildi, ona daha sıkı sarıldı. "Yani zihnim çağrışımlar yapıyor. Bu sen değilsin. Senin yapmayacağını biliyorum."

"Asla," diye tekrarladı Alaric. "Bana isimlerini ver, onları bulayım, bedellerini ödeteyim-"

"Kesath'ın Hornbill's Head'e saldırdığı gün hepsinin ölmüş olması muhtemel."

Başını kaldırdı, bu hareket elinin saçlarından yüzünün yan tarafına kaymasına neden oldu. Gözleri gümüş renginde parlıyordu.

Avucunun doğru eğilirken bile gölge ve öfke. "Güzel."

Bunun için onu azarlamalıydı. Yapmalıydı ona canavar diyordu. Fırtına gemisi geldiğinde pek çok kişi ölmüştü; *o da* neredeyse ölüyordu. Ama onun adına duyduğu öfke bir siren şarkısı gibiydi. Kendi kindar damarını serbest bıraktı, o zamanlar ona haksızlık eden herkesin uzun zamandır toz ve moloz altında çürüyüp gittiğini düşünmesine neden oldu.

hala ayaktaydı.

Ve belki bu da onu bir canavar yapıyordu.

Diğer insanları önemsemediğiniz bir gece nedir ki?

Talasyn başparmağının ucuyla kocasının yanağını okşarken isyan edencesine kendi kendine sordu. O bunu taşımıştı On beş yaşından ve Işık Örgüsü'nün ilk ortaya çıkışından beri yük altındaydı. Geçmiş affetmekten yorulmuştu. *Nedir Bir gece mi?*

Yarın yine iyi olacağım.

Onu yatağına geri götürdü. Onu yatırdıktan sonra, sanki onu tekrar korkutabilecek ani hareketler yapmaktan çekiniyormuş gibi kıpırdamadan yattı. O da

Daha önce olsa bunu acıma olarak yorumlar ve kızardı. Ama şimdi onu daha iyi tanıyordu. Onun acıması ile merhameti arasındaki farkı anlayabilecek kadar iyi tanıyordu.

Khaede'yi bulmayı teklif etmişti ve sonunda Talasyn'e bu konuda haberler ve çok ihtiyaç duyduğu umudu getirmişti. Void Sever'ın parlamasıyla evlerini ve geçim kaynaklarını kaybeden köylülere yardım etmekte tereddüt etmemişti. O vardı

Vela onları kurtaramayınca, yakalanan isyancılara yapılan işkenceyi durdurdu.

Talasyn uyku kıyafetlerini giydikten sonra yorganın altına girerek yatağın kendi yarısına uzandı. Dakikalar ilerlerken dantel perdeler açık pencerelerden giren akşam esintisinde dalgalanıyor, ay ışığı yatağın üzerindeki goblenli gölgelikte parlıyordu.

"Burada kimsenin bilmediği bir şey var." Alaric'in boğuk, içki parıltılı sesi sessizliği bozdu. "Annem konuştu

Kesath'tan ayrıldığı gece. Mükemmel bir zamanlama yapmıştı; babam uzaktaydı ve ona giden gecelerde Muhafızlar bir terslik olduğunu düşünmesin diye akşam gezintilerini alışkanlık haline getirmişti. Rihtımda onu bekleyen bir gemi vardı, ama o benim odama uğradı ve onunla gelmem için bana yalvardı. Ben reddettim."

"Neden?" Talasyn neredeyse fısıltıyla sordu, çok yüksek bir sesin etraflarındaki gizlilik havasını bozabileceğinden korkuyordu.

"Çünkü ben tahtın varisiydim. O kendi görevinden bu kadar isteyerek kaçsa bile benim bir görevim vardı. Ve çünkü-" Cümle dilinde parçalandı ve tekrar denedi. "Çünkü ben gitmezsem onun kalacağını ."

Talasyn'in eli ona doğru yaklaştı. Alaric ipeğin hışırtısını duymuş olmalıydı ya da aşağıya bakıp onu görmüş olmalıydı. Ay ışığında hareket ediyordu. Durum ne olursa olsun, onun elini kendi eliyle karşıladı. Parmaklarının uçları birbirine değdi, daha önce bildiği her şeyden daha dokunaklıydı.

"Sen gittiğinde..."- eli onunkine doğru seğirdi - "Sen gittiğinde, beni oraya geri getirdi. Bu yüzden kafamı boşaltmak için başka bir yere gitmem gerekiyordu. Bu senin hatan değildi. Ama benim zihnim de çağrışımlar yapıyor."

Talasyn'in kalbi göğsünde öylesine sıkışmıştı ki, yalnızlık ve görevle yoğrulmuş, annesinin sevgisi üzerine bahse girecek kadar umutlanmış ve kaybetmiş, vakur, gri gözlü bir çocuktan ve o çocuğun dönüştüğü, savaşta acımasız ve korkutucu ama yine de taviz verebilen ve sadece onlar ve yıldız ışığı olduğunda nazik dokunuşlar yapabilen muhafız bir adamdan başka pek az şey yer vardı.

Parmaklarını onunkilerin arasındaki boşluklardan geçirdi. Adam elini sıkıca kavradı, şimdi en ufak bir çekingenlik göstermeden, başparmağı bileğinin iç kısmında geziniyordu.

Her nasılsa, bu kadar basit bir hareket Birbirlerine yaptıkları diğer her şeyi, avuç içleri karanlıkta birbirine kıvrılıyordu.

YIRMI ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Urduja Silim dört gün sonra tüm ihtişamı ve görkemiyle lantasa'a dönerek kalkan yükselticilerin son uygulamalı gösterimini izledi. Alaric'in yarın Kesath'a geri döneceği gerçeğini bir kenara bırakırsak, Aysız Karanlık gecesindeki yedi kat tutulmadan önce başka tutulma olmayacaktı; bu ince ayar yapmak, doğru yapmak için son şansı.

Demek ki baskı yok, diye düşündü Alaric alaycı bir ifadeyle, Urduja'nın dileğinin ardından Talasyn'le birlikte kıyı şeridine doğru ilerlerken.

Şans. Elagbi'yle birlikte kalenin merdivenlerinde toplanmış olan izleyici kalabalığının en önünde durdukları yerden Zahiylachis'in sert bakışlarının ensesine saplandığını hissedebiliyordu.

Ishan Vaikar ve Sihirbazları, bir yandan da Pürüzsüz beyaz kumun üzerinde parlayan metal cam kavanozlar, Talasyn yaklaştığında ona gülümsüyorlardı. Buna karşılık Alaric'e en ufak bir onaylama imasında bulunmadılar, belli ki iki hafta önceki öfkesinden dolayı hâlâ kızgınlardı.

Alaric'in umurunda değildi. Ona kalırsa, kendi hakları dahilinde hareket ediyordu. Ahimsan Büyücülerini soğuk bir alaycılıkla selamladı ve Talasyn ona uyarıcı bir bakış attığında sırtıttı.

"Bu sefer gerçekten olacak," diye ilan etti İshan. "Eğer değilse, kendimi dikenli meyvelerle kaplayıp ormanda kaybolacağım."

Daya'nın kararlılığı övgüye değerdi. Lir'in yedinci ayının büyük bölümünü kaplayan karanlık, ardında sadece gümüş rengi bir pırıltı bırakırken ve kalkan havaya kalkarken, Alaric'in içinde bunun yersiz olmadığına dair bir umut uyandı.

Işık ve gölge, o ve Talasyn'in durduğu yerden başlayarak tüm adayı kapladı. Yeni modifiye edilmiş aether çekirdekleri inledi ama kavanozlar ve teller dayanıyordu ve bunlar

Siyah ve altından parıldayan ağlar, o yıldızlı gecenin ortasında, ağaç tepelerinin üzerinden, kıyı şeridinin etrafından dolanıyordu.

Yaylım ateşi başladı. Eskaya'dan bu amaçla getirilmiş olan savaş gemilerinin bir kısmı şu anda aynı anda ateşlendi. Ametist büyü gece havasında kükreyerek ilerledi ve bariyere çarptıkları anda teker teker zararsız bir şekilde yok oldular.

Alaric, birleşik Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi'nin sisi içinden, boşluk patlamalarının kıvılcımlanıp alevlenmesini ve sönmesini izledi ve Eskaya'nın üzerinde patlayan havai fişekleri hatırladı. Dominyon başkentindeki o çatıyı hatırladı, Talasyn'in kemikli omuzlarını hissettiğinde parmaklarını içine soktuğunu, neredeyse yalvaracak kadar kendini alçalttığını hatırladı.

O zaman ona, *kuracağınızı daha iyi bir dünya ne olursa olsun, bunun her zaman kan üzerine inşa edileceğini* söylemişti.

Eğer bunu başarırlarsa -Nenavar'ı ve Kıta'yı Boşluk Kuyusu'ndan kurtarırlarsa- bu geçmişini temizlemekle aynı şey mi olacaktı? Ölüm büyü dalgaları çekildiğinde, İnsanlar bin yıl daha güvende olacakları yeni bir dünyanın ışığında göz kırpaabilecek ve yeniden başlamanın mümkün olduğuna inanabilecekler miydi?

Alaric'in buna verecek bir cevabı yoktu ama bir şeyden hiç bu kadar emin olmamıştı: Bunu yapmaya çalışmak zorundaydı. Eğer Aysız Karanlık'ın diğer tarafından sağ salım çıkarlarsa, Kesath bir daha savaşmayacaktı. Bu, Talasyn'in sihrini elinden alma ihtimali karşısında midesindeki korkunç çukurun ötesine geçen bir kararlılıktı. Nihayetinde barış zamanında yaşamak için içten bir arzuydu. Bu güzelliği korumak için, Karısının ülkesi olan esrarengiz yeri ve kendi ülkesini yeniden inşa etmek için.

Artık yok, diye yemin etti Alaric Talasyn'in yanında durduğu yerden, ikisi birlikte ametist okları tutuyor, çürümeyi engelliyor ve adalarını güvende tutuyorlardı. *sağlamak için babama karşı geleceğim. Sardovyalı isyancılardan sonra, artık yok.*

Kırk dakika civarında Talasyn'in bayrağı kalkmaya başladı. Savaş gemileri uzun süredir eşzamanlı ve şimdi sırayla birer top ateşliyorlardı; Hükümrانlık aether çekirdeklerini idareli kullanıyordu çünkü Void Sever'dan stabilize olana kadar yeni büyü çıkarılamazdı. Yine de Dünyayı Yiyen'in Gecesi'nde, Voidfell bir saat geçene kadar geri çekilmeyecekti. O kadar uzun süre gerekiyordu.

Bu kadar uzun bir süre boyunca hiç durmadan eterman yapmak, sonsuz bir merdiven çıkmaya benziyordu. İlk başta zahmetsizdi, vücut kas hafızasının ezber hareketlerinden geçiyordu. O kadar içsel bir eylemdi ki yorgunluğun tam olarak ne zaman başladığını tespit etmek zordu,

ve çok geçmeden uzuvlar zonkladı ve ciğerler küçüldü, havayı kıymıklar halinde sıkı, ağzın arkasında bir pas tadı vardı ve devam etmekten başka seçenek yoktu çünkü Geri dönmek için çok geç.

Talasyn tüm bunları ve daha fazlasını hissetti. Omurgasından aşağı ter damlaları akıyordu. Her yeri ağrıyordu. Bir mucize eseri, o

Alaric'le birlikte yaptığı konsantrasyon egzersizlerinden yararlanarak odaklanmayı başardı ve saatlerce konsantrasyon çalışmalarından aldığı güçle Işık Sever'in ilkel ipliği.

Maçın bitimine on dakika kala bir şeyler korkunç bir şekilde ters gitmeye başladı.

Talasyn bu duyguyu ancak ayın ilk denemesinde kavanozların içindeki aether çekirdeklerinin patladığı zamana benzetebilirdi. Ama parçalanma onun içinden geliyordu. Bu, vücudunun kritik bir noktaya ulaşmasıydı. Yağmur, kan ve fırtına tarafından güçlendirilmiş, sınıra kadar zorlanmış büyü *İçe* doğru.

Bariyerin içinde gidebileceği başka bir yer yoktu. Uzattığı elini parlak bir alev sardı.

Shadowgate ona duman gibi yapıştı. Kolu bir anda yandı ve dondu, his hızla tüm vücuduna yayıldı.

geri kalanı, yan tarafındaki dikiş, titreyen vücudunun her fay hattına akıyordu.

Bir başka boşluk büyüsu kalkanın içine çarptı. Onun yanında Alaric bir tıslama sesi çıkardı. Gölgeler kendi kolunun etrafını sarmış, Işık Örgüsü'yle örülmüştü.

Gümüş gözlerinde bir soruyla ona baktı.

Tatbikatı durdurmak istedi. Küreyi aşağı indirmek istedi.

Ama bunu sadece o kabul ederse yapacaktı.

Talasyn onun incineceği düşüncesine bile katlanamıyordu. Ama ona ve kendine inanması gerekiyordu. birlikte yapabileceklerine inanıyorlardı. Dünyalarının kaderi bu inanca bağlıydı.

Başını iki yana salladı. "Şimdi duramayız." Sesi gergindi, neredeyse büyüün uğultusuyla boğuluyordu ama adamın yüzündeki ifade her kelimesine kilitlendiğini gösteriyordu. "Bu son şansımız. Eğer kalkanı gerçekten bir saat boyunca , o zaman başka bir plan yapmalıyız. Bunu *şimdi* öğrenmeliyiz."

"," dedi Alaric yumuşak bir sesle. "Benimle birlikte nefes al."

Talasyn de öyle yaptı. Dakikalar geçtikçe, Cennetin Çatısı'nda ve Belian harabelerinin ortasında ona öğrettiği şekilde bedeninden havayı geçirdi. Bir sakinleşme, bir merkezlenme hissetti. İlk başlarda bu bir nebze rahatlatmıştı ama yakıcı donma hissi hiç azalmadı ve sonunda daha da kötüleşti.

Kimse başlarının belada olduğunu bilmiyordu. Büyücüler yükselticileri kürenin ötesinde havada duran bir gemiden kontrol ediyorlardı. Diğer herkes ne olduğunu göremeyecek kadar uzaktaydı. onlara oluyor.

Talasyn onun ve Alaric'in parmak uçlarının maviye dönüşmesini dehşet içinde izledi. Sonra derileri kırmızı kabarcıklarla dalgalandı. Onlardan dolayı acı hissetmiyordu, bu da sinirlerin öldüğü anlamına geliyordu ama vücudunun diğer her yeri buz ve cehennemdi. Tutulma büyüsu, ametist top ateşi gibi ikisini de yiyip bitiriyordu. çarpmaya devam etti.

Sonra, bir anlık çift görüşte, kararmış ışıkla alev alev yanan eline bakıyordu, ama aynı zamanda karlı sırtı kazarken, güneşin altında açılırken o budaklı, yaşlı ele de . Tüm bu olanlar onun eli miydi?

zaman? Henüz gerçekleşmemiş olanı mı görüyordu?

Şimdi ne olduğunu anlayabileceğini düşündü.

Gaheris'in başına geldi. Gölge Geçidi onu tüketmiş, güç karşılığında hakkını talep etmişti. Biri bakabilirdi derinliklerinden bir şey önce uzayın derinliklerinde ancak bu kadar uzun süre kalabilirdi.

Bilinmeyene karışmanın bedeli buydu.

Siyah, altın ve ametist dalgaları devam etti ve tam Talasyn daha fazla dayanamadığında-

-tam çökecek, güneşin kavurucu kalbinin buz tutmuş ölümünde kendini kaybedecekken-

Bir saat .

Boşluk patlamaları durdu. Ahimsan Büyücüleri güçlendirici konfigürasyonun ağlarını indirdi ve tutulma büyüğü küresi boyut olarak küçüldü, lantasy'nin etrafındaki alandan uzaklaştı ve sonunda Alaric ve Talasyn'in Aethermancy.

Birlikte tökezlediler, birbirlerini yaralanmamış kollarıyla yakaladılar ve ay ışığının aydınlattığı kumların üzerinde sallandılar. İnsanlar zafer tezahüratları yapıyordu ama onun için sadece yorgunluk, cehennem ve adamın genişliği vardı, kollarını beline dolamış, kan dolaşımındaki ateşi soğutuyordu. Yüzü adamın omzuna gömülmüştü ama göz ucuyla sağ elini izledi. Parmak uçlarındaki mavinin soluşunu izledi, geride sadece

Avucunda kızgın kırmızı kabarcıklar.

Ishan Vaikar çok daha sonra, "Sanırım, belki de," dedi. yemek odası, "artçı etkilerin ... uzun süreli olması ihtimaline karşı hazırlıklı olmalıyız."

Masanın diğerkakinleri - Urduja, Elagbi, Talasyn ve Alaric - ona boş boş baktılar. Talasyn yorucu egzersizin ardından acıkmıştı ama daya'nın sözlerinin şaka olduğunu kabul etmesini isteyerek çiğnemenin ortasında durakladı.

Görünüşe göre boşuna bir umut.

"Güçlendirici konfigürasyon Majestelerinin eteransını moleküler düzeyde açıkça etkiledi," diye açıklamaya devam etti Ishan. "Deneylerimizin birbirinizle olan bağlantınızı artırdığına inanıyorum."

"Bağlantı mı?" Alaric kaşlarını çatarak tekrarladı.

"Sihirini mümkün kılan şey her neyse ve Lachis'ka'nın birleşmesi, İmparator Alaric," diye açıkladı Ishan. "Keşke Büyücüler için Lachis'ka'ları manipüle etmenin bir yolu olsaydı.

Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi'ni de. O zaman daha iyi çalışabilirdim." Hüzünlü bir iç çekti. "Ama dönelim.

Amplifikatörün etkileri bir zehir gibi etki edebilir, yavaşça işlendikçe sistemden ayrılırlar. Ya da etkileri, değişikliklerin daha fazla olduğu kronik bir durum haline gelebilir.

... kalıcı. Şu anda hangi yönde karar vereceklerini belirlemek mümkün değil."

"Ama her iki seçenek de kulağa son derece hoş geliyor," diye tersledi Talasyn.

İki adam birbirlerine çekişmeli bakışlar fırlatırken Elagbi, Alaric'inkine benzer bir kaş çatmayla, "Umalım da birincisi olsun," dedi.

"bir şey yok sanırım," dedi Urduja. "Bizi Ölü Mevsim'den kurtarmanın karşılığı ."

Babası ve kocası gibi Talasyn de kaşlarının çatıldığını hissetti. Zahiya-lachis, torununun yanlışlıkla düşmanla kronik bir bağlantı kurma ihtimali konusunda oldukça nazik görünüyordu. Yine de, bir tane daha Gece İmparatoru'nun başının üzerinde tutacağı şey Urduja'nın planlarına çok uygundu.

Onların da benim planlarım olması gerekmez mi?

Bir başka suçluluk dalgası Talasyn'in ağzındaki yemeği toza çevirdi. O ve Zahiya-lachiler'in

Birlikte alışarak, Sardovian Allfold'un yıl bitmeden Kıtayı geri alabilmesi için her avantajı zorlayarak. Yapılacak doğru şey buydu, tek şey buydu, ve Alaric'in bunun neresinde olduğuna h    karar verememişti. Konu ona geldiğinde, zamanı geldiğinde yapılması gerekeni yapıp yapamayacağını h    bilmiyordu.

"D   m sırasında meydana gelen yaralanmalara gelince," diyor Ishan, "bu t  r yaralanmalar için bir eşik olduğu açık.

aethermancy. Aktamasok'un krateri bu adadan biraz daha küçük ama Void Sever'ı p  sk  rtmek için gereken b   y   miktarı on katına çıkacaktır. Bu y  zden... pratik yapmaya devam etmenizi   neririm." Işan kederli bir ifadeyle tabağına baktı.

"Gerçekten t  m yapabildiğim bu. var."

Alaric ağzını açtı, ş  phesiz daya'ya aklından geçenleri bir kez daha s  ylemek istiyordu ama Talasyn masanın altından bir elini onun kalçasına koydu. Geri çekilmesi için açık bir emir.

"Bu çok riskli," diye açıkladı Elagbi. "    Mevsim'i durdurmak için başka bir plan ."

"Elimizdeki en iyisi bu Amya," diye karşı ıktı Talasyn. Sağ avucunu havaya kaldırdı. "G  rd  n m  ? Kabarcıklar çoktan geçti. İmparator Alaric ve benim b  y  l   direnç bizim tarafımızda. Bunu başaracağız -   zellikle de artık neye hazırlanmamız gerektiğini bildiğimiz için."

S  zlerine rağmen Talasyn gergindi. Alaric Yarın ayrılıyordu ve bunu onsuz zorundaydı.

Bir g  revli elinde bir şişe mayalanmış arpa şarabıyla odaya daldı ve c  mert bir şarap d  kt  .

Urduja, Elagbi ve Ishan'a ayrılan miktarlar, Talasyn'in ikiye karşı nefreti herkes tarafından bilindiği için onu atlayarak kale personeli. Alaric'in dirseğinin dibinde durup şişeyi uzatmaya hazırlanırken gri g  zleri Talasyn'e doğru kaydı. Alaric eliyle bardağı kapattı.

"Su," dedi g  revliye sertçe. G  revli başıyla selam verdi ve masanın diğer ucundan s  rahiyi getirmeye gitti.

Bazı seçimlere temkinli yaklaşılmış, uzun bir Artı ve eksilerin tartılması, casongkâ taşlarının dağıtılması kadar titizdi. Diğer seçimler ise bir dürtünün ateşıyla, tekil bir anın insan kalbinin korlarını tırmıklamasıyla fırlayan kıvılcımlar gibi ortaya çıktı.

Sonunda benden nefret etse bile-

Yemek masasında otururken Talasyn'in içinden kıvılcımlar geçti, kocası gözlerini kaçırdıktan sonra uzun süre ona baktı ve duygularının bir zerresinin bile ortaya çıkmasına izin vermemek için tüm siyasi eğitimini kanalize etti.

Bunun için beni assalar bile-

Korku vardı, evet, ama heyecan da vardı. Meydan okuyan türden. Tamamen kendisine ait olan bir karar vermenin heyecanı.

Onu kurtaracağım.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi gün, Kesathese delegasyonunun çantaları yeni onarılan sığır gemisine yüklenirken ve mürettebat halatlar, yelkenler, dümenler ve aether çekirdekleri üzerinde olağan uçuş öncesi kontrollerini yaparken, parlak güneş lantası'nın iniş ızgarasındaki faaliyet telaşının üzerinde öfkeleniyordu. Kalenin mutfakları da meşguldü, uzun hasır sepetlerden oluşan bir geçit töreni düzenliyorlardı.

yakında Samout Limanı'nda bekleyen fırtına gemisinin kilerine katılacaktı.

"Bu kadarı da fazla," dedi Alaric. O ve Talasyn odalarının balkonundan hareketli sahneyi izliyorlardı. "Adamlarım ve ben elli tane iyileştirilmiş domuz budu ile ne yapacağız?"

"Ye onları," dedi karısı. "Güneş bufalo kaşarı ve kurutulmuş mangolarla iyi giderler."

"Yirmi tekerlek kaşar ve beş çuval kuru mango demek istiyorsunuz."

Ona karşı burnunu kırıştırdı. "Bu üç günlük bir yolculuk. O süre içinde çok şey olabilir. Ya gemi kaza yaparsa ve mahsur kalırsanız?"

"Domuz bacaklarından bir sal yapacağım," diye kestirip attı.

Talasyn elini ağzına kapatarak kahkahasını beceriksiz bir homurtuya dönüştürdü. Alaric bile Sırıtmamak için kendini zor tuttu, onu güldürebildiği için göğsünde bir şeyler kalktı

Gerçek şu ki, sabahtan beri kendini iyi hissetmiyordu. Onun kahkahası, adam bir kez güldüğünde sadece geçici bir rahatlama sağladı.

duymayacağını, görmeyeceğini fark etti.

En az bir ay.

Kesath'a geri dönmek zorundaydı. Buna hiç şüphe yoktu. Ayın gecesinden önce gerçekleşecek olan bir dizi toplu tahliye için yapılan hazırlıkları denetlemek zorundaydı.

Aysız Karanlık. Zaten yeterince uzun süredir ortalıkta yoktu; subayları sabırsızlanmaya başlamıştı ve tahmini dönüş tarihiyle ilgili yazılı soruları giderek . Çoktan Komodor Mathire'den bir skua almıştı ve içinde bulunmasını gerektiren, artık ertelenemeyecek toplantıların bir listesi vardı. Ve her zaman Gölge Geçidi'nin kenarlarından çekiştiren, Aradaki'den çağıran babası vardı.

Talasyn neşesini kontrol altına almıştı ve şimdi onu nezaketsiz davrandığı için azarlıyordu; o sadece kendisinin ve mürettebatının açlıktan ölmemesini sağlıyordu. Onu cezalandırmak için seçilmiş gibi görünen bir elbise giyiyordu. ince bedenini sıvı bronz gibi saran bir korsajla ayrılıyordu. Kestane rengi saçları bugün gevşekti ve yumuşak dalgalar halinde Alaric'in parmaklarıyla tuttuğu ipeğin metalik parlaklığının üzerine dökülüyordu. buruşmak için can atıyordu.

Kalabilirsin. Bu haince fikir düşüncelerine sızdı. Zihninde burada, deniz kıyısındaki bu şatoda sonsuza dek yaşama ve günlerinin geri kalanını ateşli bir kız tarafından azarlanarak geçirme hayali canlandı. Bu düşünceyi bir kenara itti.

bu tür arzulu düşüncelerin ve çizilmiş yanıtların acısı Kraliyet süitinden çıkarken onu daha da kızdırmak için hesaplanmıştı.

Iantas'ın koridorları ıssızdı; sakinlerinin çoğu Gece İmparatoru'nu uğurlamak için iniş ızgarasının etrafında toplanmıştı. Alaric, kendisinin ve Talasyn'seslerini durgunlukta doğal olmayan bir şekilde yüksek buldu, ayak sesleri yankılanıyordu. Bu kez ne hakkında tartıştıklarını fark etmemişti bile; Talasyn'i içine çekmekle, her bir çilinin yerini hafızasına kazılamakla meşguldü.

Hafıza.

Merdivenlerden inerlerken, hissetmediği bir hafiflikle, "Sadece merak ettim," dedi. "Önümüzdeki birkaç geceyi bensiz nasıl ? Bundan nefret ediyorum.

Seni en sevdiğin eğlenceden mahrum bırakıyorum."

Talasyn renklendi. "Kesinlikle çok iyi düşünüyorsun-özür dilerim

."

Alaric kızaran yanaklara bakıp onları öpmeyi ne kadar çok istediğini düşünmek zorunda kalmamak için adımlarını hızlandırmıştı. Talasyn peşinden koştu ama eteği onu yavaşlattı. Sahanlığa önce o ulaştı ve Talasyn kolunu tutarak onu kendisine, öfkeli bakışlarına ve kibirli surat ifadesine bakmaya zorladı.

bir anda hiçbir şey.

Bir ay. Kafasındaki tüm boşluğu tüketti. Soyut ama akut birkaç gün. *Senden uzakta bir ay.*

Koluna giren küçük eli yakaladı ve onu köşedeki odaya sürükledi; kapıyı açtığında bunun bir oda *değil*, bir oda olduğunu fark etti.

Temizlik dolu bir malzeme dolabı. Talasyn'i ve kendisini aceleyle içeriye kapatırken bir paspası devirdi ve ateş lambasını yaktı, yumuşak ışıltısı Talasyn'in şaşkın ifadesini karanlığın içinden altın rengi lekelerle boyadı.

Onu duvara yasladı, elindeki titremeyi gizlemek için elini başının üzerinde düzleştirdi ve eğildi. Bu kapalı yerde çok büyüktü, çok beceriksizdi, çok çaresizdi.

Ama başka türlü nasıl olacağını bilmiyordu.

"Ne"-Talasyn yutkundu-"ne yapıyorsun?" Alaric onun boğazının yaldızlı derisinin dalgalanmasını izledi.

Acaba onun da ağzı kurudu mu?

"Yol için bir öpücük istiyorum," dedi kısık sesle. "Eğer vermeye tenezzül edersen."

Dudaklarını morartıcı bir öpücükle yakaladı. Bir anda eridi, siyah eldivenli ellerini vücudunda gezdirirken ona doğru sallandı, her okşayışını önündeki yalnız gecelere bir anıya dönüştürdü.

Ama Talasyn durum ne olursa olsun her zaman Talasyn olacaktı ve adam ağzını onunkinden ayırır ayırmaz hiç vakit kaybetmeden ona saldırdı. "Herkes bizi bekliyor, sen aptal," diye tersledi, ancak etkisi oldukça

yakasından tutup onu daha da yakınına çekmesiyle azaldı.

"Bırak beklesinler," diye homurdandı Alaric, kadının çenesini kemirerek ve korsajının sedefli ön tokalarıyla oynayarak Ta ki eli erimiş ipeğin altında kaybolana kadar.

Talasyn siyah tuniğinin omuzlarını tırmaladı, sonra eteğini yukarı kaldırdı, böylece ince bir bacağını sarabildi beline doladı. Kızın tepkisi her zamankinden daha da . Sinsi bir kuşkuyla harekete geçen Alaric, eldiveninin pürüzlü dikişini kızın göğsüne sürttü ve

Kız kalçalarını eğdiğinde ruhundaki bir şey alev aldı.

En azından şu pençeli olanlardan giymiyordu. o günkü savaş zırhının bir parçasını oluşturunuyordu. Onu incitmek gibi bir niyeti yoktu. Yine de *bunu* düşününce içinde karanlık bir entrika filizlendi ve kızın bunu kaldırıp merak etti.

Talasyn onu bir öpücük için daha kendine doğru çekti, bu sırada sadece en basit içgüdülerle pantolonunun bağcıklarını kurcaladı. Sadece bir kez, gitmeden önce. Onun Sert uzunluğunun etrafına sarılmış parmakları o kadar sıcaktı ki neredeyse yanıyorlardı, sanki büyüsu onu bütünüyle yutmak için içinden kükrüyordu.

Alaric'in başı Talasyn'in boynunun kıvrımına düştü. Aradaki mesafeyi kapatmak için acele ederken, yanlışlıkla Nenavaren'in kullandığı hindistan cevizi kabuklarından oluşan bir yığını tekmeledi.

zeminlerini cilaladı. Yerde takırdarken, onun tenine doğru inledi ve avucunun içine özensizce soktu. O kadar iyi hissetmişti ki diğer her şeyi unutmuştu - en azından kadın kulağına, "Eğlenmene sevindim," diyene kadar.

Bunun üzerine kıkırdamasına engel olamadı. *Sonunda* dudaklarını onun yanağına bastırmasına neden olan şefkat duygusuna da engel olamadı. "Çene çalmaya devam etme yeteneğinizden gerçekten etkilendim, Majesteleri. Beni elinizde tutarken bile, bunu yaparken bile-" Akan kumaş

Eteğinin bir kısmı vücutlarının arasında ezilmişti ve adam bir elini kızın kalçasından yukarı kaydırđı.

"Oh." Adamın parmakları onun etrafında kıvrılıp bir tanesini içine sokarken kadın irkildi. "Deri farklı hissettiriyor-"

"Eldivenim senin gibi kokacak." Avucunun içinde seğirirken bile ses tonunda bir öfke akımı *vardı* ve belki de bu yüzden kızgındı. Ondan uzak duramadığı için kızgındı.

Ama sözleri karısı üzerinde büyüleyici bir etki yarattı. Gözleri kızgınlıkla kısılmış, kalçaları adamın eline doğru biraz daha ısrarla yuvarlanırken, "Böyle şeyler söyleme," diye karşılık verdi.

"Neden olmasın, sevgilim?" diye sordu, sırf tersini düşünmek için.

Yumruğunu gönülsüz bir yumruk hayaletiyle adamın omzuna vurdu. "Bana öyle de deme."

"Çok fazla talimat var," diye homurdandı ve elini çekerek diğer bacağını beline doladı, siyah Eldiven ıslaklığıyla kayganlaşarak etine batıyordu. "Zor yetişiyorum."

İç çamaşırlarını bir kenara ve içine girdi. Kadının soluk soluğa çıkardığı çığlık, etrafını sarış biçimi, hepsi birleşip adamın yeniden şakağına doğru inlemesine neden oldu.

Kovalar, tüy siliciler ve paçavralarla dolu raflar tıkırdadı Alaric ciddi bir şekilde itmeye başladığında Talasyn'in etekleri vücutlarının arasında toplanmıştı. Belki de ilk seferinde olduğundan daha yüksek sesle konuşuyordu, diye düşündü, çünkü eylemin çılgınca, yasadışı doğası: bir depo dolabındaydılar, hala tamamen giyiniktiler, birbirlerini daha yükseğe itiyorlardı, birbirlerinin ağızlarıyla inlemeleri bastırıyorlardı, tenlerine küfürler üflüyorlardı. Onun için ayrılık hayaleti

Ölü Mevsim gibi belirdi ve sadece onun bir parçasının da aynı şeyi hissettiğini umabilirdi.

Ayılıcı hatırlatma, onu bacaklarının arasında uzun süre hissetmek için yanıp tutuşan bir ihtiyaç içinde hızlanmasına neden oldu

O gittikten sonra. "Şu haline bak, Lachis'ka," dedi, sesi çakıllı ve karanlık bir şekilde alaycıydı, kelimeler her zamanki gibi kabadayılık ve saf arzusun baş döndürücü bir karışımından ortaya çıkmıştı. "Her zaman kocanı azarlıyorsun ama yine de yerine boşalacaksın. Yine de orada, herkesin önünde yürüyecek ve ben kalçalarından aşağı damlarken bana veda edeceksin."

"Piç kurusu," diye soludu Talasyn, yüzü adamın boynunun yan tarafına gömülmüştü. çözülürken tırnakları saçlarını tarıyordu. Başını hafifçe kaldırdığında ve zirveye ulaştığında gözlerindeki altın büyüün parıltısını gördü. "*Alaric*."

sesinden kendi adını duyunca neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Bir mucize eseri ayakta kalmayı başardı, Kendi orgazmı görkemli ve mükemmel bir şekilde içinden geçene kadar onu duvara sabitlemeyi başardı.

Yapabilseydi sonsuza dek içinde kalırdı ama sağ bacağı yere kaydı ve hareket onu içinden çıkarırken hayal kırıklığıyla hırladı. Henüz harcaması bitmemişti ve Talasyn onun için sorununu çözdü. Hâlâ kalçalarına dolanmış olan bacağını daha yukarı kaydırды ve onu iç kısmına doğru hedef aldı. Onun üzerine eğildi, kanındaki hayvan onu bu şekilde işaretleme beklentisiyle ulurken, daha insani kısmı ona gerçekten *izin vereceğine* inanamıyordu.

Orada da çilleri vardı, spiral bir takımyıldızı gibi küçük bir küme. Sert bir nefes vererek o parlak küçük yıldızların üzerine döküldü.

Talasyn lamba ışığında dudağını ısırdı, sırtını duvara yasladı ve onun çillerine boşalması Alaric için dinsel bir deneyimdi, şekerin tadıydı, savaştan sonra gelen huzurdu. Kulakları çınlıyor, duyuları bulanıklaşıyordu, kızın kalçasını yerinde tuttu, parmakları yatıştırıcı bir şekilde okşayarak kendini sildi.

Deri eldiven teninin üzerinde gezinirken göz kapakları titredi. Çok ilginçti. Bu onların başka bir yönüydü

Keşfetmeye acınacak derecede hevesli olduğu çarpık bir dans.

Ama yapamadı. Bir ay boyunca
olmaz. Gitmek zorundaydı.

Nefes alışları düzeldikten ve giysilerini ellerinden geldiğince düzelttikten sonra Alaric en kötü dürtülerine yenik düştü ve huysuz karısını bir kez daha kucaklamak için kendine çekti, burnunu onun saçlarına gömüyordu.

"Şimdi ne yapıyorsun?" Talasyn sözlerinin tuniğinin ön kısmında boğuklaşmasını istedi. "Herkes muhtemelen Nerede olduğumuzu merak ediyor-"

"Kapa , Tala," dedi, en ufak bir öfke belirtisi olmadan, onun söz konusu olduğu yerde dünyadaki en doğal şey olan yabancı bir nezaketle.

Ve onu çok şaşırtan bir şekilde, kadın vazgeçti ve ona karşı gevşedi.

"Yazacağım," diye mırıldandı. "Ama sen de bana cevap yazsan iyi olur."

"Yapacağım." Kalbi göğsünün içinde arpıttı. "Söz verdim, değil mi?"

Kocasının hava gemisi ayrıldıktan sonra Talasyn mutfağı gitti.

Alaric bu konuyu açtığında onu düzeltme zahmetine girmemişti ama Dominyon'da önleyici bir tedbir için bir şifacıya danışmaya pek gerek yoktu. Bilge kadın leylağı denen ağaç sık ormanlarda bolca yetişirdi ve iyi stoklanmış her mutfakta kabuğundan kavanozlar dolusu bulunurdu. baharat olarak ve sabahları çay olarak demlemek için kullanılır.

ay aynı zamanda adet sancıları için de etkili bir tedaviydi ve Talasyn'in aşçılara sunduğı bahane de buydu.

Olabildiğince hızlı bir şekilde yuttu ve sonra üst kata çekildi. Fırtına Tanrısı'nın Gözü'ndeki Sardovya kampına bir mesaj göndermek için.

YIRMI BEŞİNCİ BÖLÜM

Ona ilk mektubunu yazmadan önce sadece dört gün dayanabildi.

Savunmasında, paylaşması gereken önemli haberler olduğunu söyledi.

Talasyn üst üste üçüncü gündür Belian'da Işık Sever'le bir araya geliyor, altın büyü sütununun kalbinde bağdaş kurmuş bir şekilde oturuyordu.

onu yerden birkaç metre yükseğe astı.

Kendini yeterince uzun süre Sever'e kaptırdığında, Sever'in düşüncelerine bir şekilde yanıt verebileceğini büyük bir deneme yanılma yoluyla öğrenmişti ve bu Sever'in şimdiye kadar alevlendiği en uzun süreydi. Son birkaç dakikadır Talasyn'e annesiyle ilgili anılarını gösteriyordu; o zamanlar Talasyn'in hiçbir şey hatırlayamayacak kadar küçük olması gerekiyordu. Aetherspace onun içine akıyor ve sahneleri ruhundan çıkarıyordu. Ne zaman bir sahne solmaya başlasa, onu şekillendiren ışık ipliklerini yakalıyor ve bir sonrakine yol göstermelerini istiyordu. Annesi ona uyuması için şarkı söylüyordu. Talasyn-Alunsina-kollarında kuklarken annesinin genç bir Elagbi tarafından yapılan bir şakaya gülmesi. Annesi beşiğin üzerine eğilmiş, parmak uçlarının arasında altın sihirli sarmallar dans ederken, oda bir çocuğun sevinç çığlıklarıyla yankılanıyordu.

Tüm bu pastoral anıların ortasında, uzayda Hanan ve Hanan arasında geçen konuşma dönüp duruyordu Sintan'a ve yaldızlı hapishanesinde, ölmek üzere olduğunu bilerek kızına son kez sarılan Hanan'a.

Belki bu da Talasyn'in iradesinin eseri; kalp acısına rağmen, annesiyle arasındaki o son anlarda kalabildiği kadar uzun süre kalmak için bilinçaltında duyduğu bir arzuydu.

Her zaman seninle olacağım. Bulacağız-

Işık Sever devre dışı bırakıldı. Büyü sütunu taş fıskiyesinin içine geri çökerek göz kırptı ve Talasyn yere düştü. Ve Hanan gitmişti, yine gitmişti...

Talasyn çığlık attı. Ses yıkıntıların arasında yankılandı, Büyükbaba ağaçlarındaki tünelerinden uzaklaşan kuşları ürkütüyordu. Onlar etrafında kanatlanırken, o derinlere uzandı

Annesiyle daha fazla zaman geçirebilmek, hiç bilmediği sevgiye tutunabilmek için çaresizce ruhunun derinliklerine daldı.

Parlaklık görüşünü doldurdu. İlk başta, bu parlaklığın Bir mucize eseri Sever tekrar alevlenmişti. Sonra bunun *kendisinden* geldiğini fark etti. Işık Örgüsü parmak uçlarından akıyor, aktif olduğu zamanki Işık Sever'in çapının yarısı kadar etrafında altın bir kubbe oluşturuyordu ama bu Talasyn'in bugüne kadar başardığı, sağlam bir şekle sahip en büyük büyü çağırma değildi. Kırılmadı, patlamadı, gökyüzüne doğru çılgınca alevlenmedi. Kontrollüydü. Onu kontrol ediyordu.

Sonunda nasıl yapılacağını anladı.

Annesine duyduğu özlemle, geçmişle olan bağlantısını ortaya çıkararak öte-uzayın akıntılarına kapılmıştı.

Belki de sadece hüsnükuruntudan ibaretti ama neredeyse Hanan İvralis'in elini yönlendirdiğini hissediyor, kafasının içinde Hanan'a ait olabileceğini düşündüğü bir ses duyuyordu.

Duvar böyle inşa edilir.

Sevdiğimiz şeyleri bu şekilde kurtarıyoruz.

Talasyn'in kaprisiyle kubbe büyüdü ve küçüldü, parladı ve titredi. Konsantrasyonu ve enerjisi yettiği sürece bunu sürdürdü, sonra tekrar atmadan önce kendine bir an nefes alma izni verdi.

İlk sefer şans eseri olmamıştı. İkinci kubbe de aynı derecede sağlam, aynı derecede şekillendirilebilirdi ve Talasyn, Ishan Vaikar'ın tavsiye ettiği gibi, onu daha da uzun bir süre korumak için kendini zorladı.

Bunu yapabilirdi. Tutulma büyüünün onu tüketmesine izin vermeyecekti.

Bir süre sonra, güneşin ısıttığı taşın üzerinde dizlerinin üzerine çöktü, tükenmiş, bitkin bir umutla ağırlaşmıştı.

Aklında tek bir şey vardı. Bu zaferi biriyle paylaşmak .

Alaric olmasını istedi.

Onu *özlediğinden* değildi. Elbette özlemiyordu. Ama bu başarıyı gerçekten anlayabilecek tek kişi oydu.

Belki burada olsaydı o kısacık, çarpık sırtışıyla gülümseyebilirdi bile-

Talasyn parmaklarını ağzına götürdü ve ıslık çaldı. Haberci kartalı gökyüzünde devriye gezdiği yerden kamp alanına doğru süzülürken, çantasından kalem ve mürekkep setiyle birlikte yeni bir parşömen sayfası çıkardı ve nabzının teklemesini kararlılıkla görmezden gelerek yazmaya başladı.

Önemli bir şey değil, diye tekrar söyledi kendine.

Hisar'ın kenarında, obsidyen kapılar ile çorak düzlükler arasında, kalın gölge büyüğü bulutları havayı yırtıyordu.

Sever aktif değildi. Tüm bu çığ, çığlık atan enerji, sanki kara ateşten yapılmış gibi yükselen, alçalan ve akan koruyucu bir karanlık halkasının merkezinde duran Gece İmparatoru'ndan geliyordu. Halka

Bir düzine lejyoner tarafından dört bir yandan kendisine yöneltilen saldırıları yılmadan göğüsledi, homurdandı ve gölgeli bir kılıç ona her çarptığında gümüş rengine parıldadı.

Alaric'in gücü azalmaya başlamıştı. Egzersiz neredeyse bir saattir devam ediyordu ve bu süre önceki seanslarda başardığından çok uzundu ama yine de yeterince iyi değildi. Bakışları ayaklarının dibindeki çorak zeminde duran saatin üzerinde sabit kaldı. Sadece biraz daha ...

Gaddar görünümlü bir büyük balta halkayı yararak içeri girdi. Baltayı kullanan Nisene, başını Alaric'e doğru savurdu; Alaric hızla yana doğru kaçtı ve aynı zamanda bariyeri bir hüsrana tıslamasıyla yıktı. Balta ve diğer tüm

Etrafındaki silahlar kırparak oldu ve gri eğitim alanı bir kez daha hareketsiz kaldı.

Alaric lejyonerlerine sert bir şekilde Hisar'a dönmelerini emretti.

Döndüler ve yüksek kapılara doğru ilerlediler, Nisene omzunun üzerinden ona muzaffer bir sırıtış fırlattı. Kısa süre sonra duvarların dışında, yukarıda nöbet tutan askerlerin dikkatli bakışları altında sadece Alaric ve Sevraim kalmıştı.

Alaric kollarını kavuşturdu ve kaşlarını kaldırarak diğer adama baktı. "Hâlâ buradasın çünkü...?"

"Sadece bugün hiçbirimizin daha yapamayacağını söylemek istedim," dedi Sevraim sessizce, "ve biraz dinlensen iyi olur."

"Hiçbiriniz koca bir uygarlığın kaderini taşıyorsunuz," diye karşılık verdi Alaric. "Her ne sebeple olursa olsun, bu yük bana düştü. Aysız Karanlık'tan sonra dinleneceğim."

Sevraim yüzünü buruşturdu. "Eğer Nenavar'a döndüğümüzde sen ölü gibi görünür ve Voidfell'i durduramayacak kadar bitkin olursan, karın-"

"Nenavar'a dönmüyoruz," diye düzeltti Alaric onu. "Sen ve diğer lejyonerler tahliyelere yardımcı olmak için burada kalıyorsunuz. Ve hesaplaşma gecesi hepiniz kuzeye, patlamadan uzağa giden gemilerde olacaksınız."

Sevraim'in rengi soldu. "Yalnız gitmene izin veremem."

"Senden izin istemiyorum. Bu bir emirdir." "Ama-"

Alaric buyurgan bir el kaldırdı. Bu, Sevraim'e karşı nadiren kullandığı bir sessizlik emriydi ve Sevraim isyankâr bir sessizliğe büründü.

"Talasyn ve ben başarılı olamazsak," dedi Alaric, "senin ve diğer Kesathese'nin hayatta kalma şansı hâlâ var. Eğer öyleyse, babamın yanında olmana, onu savaş çığırtkanlığından ve aceleci davranışlarından vazgeçirmene ihtiyacım var. Ölüm büyüsü Kıta'yı kasıp kavurduktan sonra onu iyileştirmeye odaklanmasını sağlamana ihtiyacım var."

"Naip *beni* dinlemeyecek." Sevraim mağdur olmuştu. "Beni hâlâ o inisiye olarak görüyor."

kışlada bir parti düzenledi ve yemin töreninden önce herkesi tilkileştirdi."

"Denemek zorunda kalacaksın." Alaric'in ses tonu sertti. "Dominion'dan dönemezsem, bu senden isteyeceğim son şey olacak."

Lejyoner gözlerini Alaric'e dikmiş, kederli görünüyordu. Alaric kendi duygu karmaşasının yüzeye çıktığını hissetti ama boğazını temizleyerek onu geri bastırdı. "Eğer ben ölürsem ve Talasyn yaşarsa," diye devam etti, "seni onu korumakla görevlendiriyorum. Babamdan ve başka kim olursa olsun."

"Bana nedenini söylemelisin," dedi Sevrain şaşırtıcı, alışılmadık bir sertlikle. "Sanırım bunu hak ediyorum. Benden seni terk etmemi istiyorsun, komutanımı. ve sen gittikten sonra senin emirlerini yerine getirecek. Bu yüzden, en azından bana söğütlerin ötesinden bile Işıksavurucu'nun kaderini neden hâlâ önemseydiğini söyle."

Alaric yutkundu. Bu gri gökyüzünün altında, bu siyah duvarlara karşı ne söyleyebilirdi? Çocukluklarından beri her şeyde yanında olan bu insana ne borçluydu?

Talasyn'i her düşündüğünde hissettiklerini açıklamaya nasıl başlayabilirdi ki?

Onu ne kadar özlemişti?

çaresiz bir öfke kapladı. En başta bu durumda bile olmamalıydı. Yumuşamıştı ve Sevrain bunun için onu görevlendiriyordu.

"Yapacak mısın, mısın?" diye sordu. "Eğer kendini yeterli hissetmiyorsan, başka birini bulurum."

Bu bir blöftü, hem acınası bir blöf. İkisi de sorabileceği başka kimse olmadığını biliyordu.

"Peki," diye kabul etti Sevrain. "Bu işi bana bırakabilirsin." Koyu renk gözleri kısıldı. "Ama bu ayın geri ikizlerin ve benim, Nenavar'a tek başına dönme kararın yüzünden seninle tartışıyor olacağımızın farkında mısın? Asla huzuru tadamayacaksın."

"Evlendiğimden beri huzur yüzü görmedim," diye karşılık verdi Alaric. "Yani bana yeni bir şey yok."

Birkaç gün sonra Alaric'in babasının gözleri, salonu kaplayan gölge büyüünün sisleri arasından onu takip etti.

"Sonunda," dedi Gaheris, "oğlum yüzünü gösterdi." Alaric'in dönüşünden bu yana bir gece geçmişti.

Nenavar, lejyonerleriyle eğitim yapmadığı zamanlarda çoğunlukla konsey toplantılarında ya da asi faaliyetlerini araştırarak geçirdiği bir yıl. Bir yıl boyunca Gaheris'in çağrısına aklına gelen herhangi bir uygun bahaneyle karşılık verdi.

Ama bu-Alaric artık bunun yalan olmasına izin veremezdi.

Güneşin aydınlattığı tek köşeden zayıf bir cıvıltı geldi. Sesi kaynağına kadar takip ettiğinde şok ve tedirginlikle sarsıldı. Sarıman hasta görünüyordu, başı göğsüne doğru gevşekçe eğilmişti. Tüyler kafesin zeminini kaplamıştı; ince gövdesinde kalanlar ise yanardönerliklerinin çoğunu kaybetmişti.

Gaheris hafifçe, "Sanırım hava buna uygun değil," dedi.

Alaric, "Düzenli olarak kanını boşaltmak kesinlikle yardımcı olmadı," diye tersledi.

"Daha büyük bir iyilik karşılığında bir yaratığın acı çekmesi. Siz de bunun farkındasınız."

Alaric düşüncelerini hastalıklı hayvandan uzaklaştırmaya çalıştı.

Buraya gelmesinin bir nedeni vardı. "Seninle konuşmam gereken

dışlama listesi." Komodor Mathire o sabah erken ona bu listeyi sunmuştu: Allfold isyancılarına sempati duyduğundan şüphelenilen Kıta'daki köylerin bir dökümü.

Gaheris sırttı. "Bunun sonunda seni bana getirip getirmeyeceğini merak ediyordum. Ne olmuş yani? Kesath'ın düşmanlarının gemilerimizden geçmesine izin vermemek basit bir sağduyu değil mi?"

"Bu çok acımasızca," diye ısrar etti Alaric. "Bunlar listelenmiş bireyler değil, tüm kasabalar. Masum sivilleri bırakmayacağım

sadece fısıltılar yüzünden mahsur kaldı."

"Onları karaya oturtmuyoruz. İstedikleri gibi tahliye etmekte özgürler. Sadece bizim gemilerimizle değil."

"*Kimin* gemileri o zaman?" Neredeyse her hanenin en az bir coracle'a sahip olduğu Nenavar'ın aksine, Kesath ham gemi inşa malzemelerinin çoğunu savaş çabalarına tahsis etmişti. Ancak Voidfell'in gafil avladığı Aktamasok'un eteklerindeki o köyü coracle'lar bile kurtaramamıştı. Çürümenin, tüm o ölümün kokusu... Alaric'in dediği gibi

Bunun doğduğu topraklara yayıldığını hayal ettiğinde, boğazından aşağıya doğru bir safra dalgasını geri itti, öfke ve hayal kırıklığını bir ağız dolusu diken gibi yuttu.

"Baba, Void Sever'in yıkımını ilk elden gördüm. Işık ve gölge bariyeri işe yaramazsa," açıklamaya çalıştı, Gaheris'in mantıklı düşünmesini sağlamaya çalıştı, "geride kalan herkes ölecek."

Savaştan önceki adamı bir an olsun görebilmek umuduyla Naip'in yüzüne baktı. Karısının kuru bir sözüne bazen gülümseyen, bazen Alaric'in saçlarını karıştıran adam. Ama yüzünde sadece buz ve kararlılık vardı.

Gaheris, "Gece İmparatorluğu bize karşı komplo kuranların yükünü omuzlamayacaktır," dedi. "Bu benim emrimdir."

Konu babasıyla başa çıkmak olduğunda, Alaric bunun savaşlarını seçmekle ilgili olduğunu biliyordu. Bu seferki *tamamen* bir kayıp değildi; hatta Voidfell'i geri almayı başarması için ona daha fazla teşvik sağladı. Ama yine de canını sıkıyordu.

"." Kafesteki sarimana, o güneşin kavurduğu adaların solgun hatırlatıcısına tekrar ve çaresiz bir dürtü, sonsuz uçuruma doğru bir haykırış ona şunu ekletti: "Ama *bu* yaratığın ölmesini istemiyorsanız, daha fazla deneye dayanacak kadar güçlenene kadar onu benim bakıma emanet edeceksiniz."

Gaheris alay etti. "Yetersiz yeteneklerinin hayvan bakıcılığına kadar uzandığından şüpheliyim, evlat."

Alaric yerinde durdu. "Temiz havaya, daha fazla ışığa ve dinlenmeye ihtiyacı var. Onu öldürürseniz sırlarını çözemezsiniz."

"Belki de yapabilirim," diye düşündü Gaheris. "Tüyler ve kan örnekleri üzerinde yapabileceğimiz tüm testleri yaptık. Belki de anahtar kemikleridir. Ya da kalbi."

"*Hayır.*" Gölge Geçidi Alaric'in içinden kükredi, gözleri Gümüş rengi parlıyordu. Ama Naip ona bakarken kendini tuttu ve daha sakın konuşmaya zorladı. "Baba, yapma Sardovyalı gerillaların fırtına gemilerini harcadıkları gibi Sarıman'ı harcayın. Her şeyi yakıp kül etmeyin. son oyun."

Zaman kazanmanın başka bir yolu bu. Gaheris sonunda ölçülü bir şekilde başını sallayana kadar nefesini tuttu.

"Nasıl istersen olsun. Ama çabalarınıza rağmen kuş ölürse, bunun *siz* olacaksınız."

"Doğal olarak," diye mırıldandı Alaric.

Babasının salonundan çıkarken, bunun neredeyse çok kolay olduğunu fark etti. Gaheris rotayı belirledikten sonra asla geri adım . Ama belki de Büyücülerinin gerçekten de fikirleri tükenmişti. Alaric durumun böyle olmasını umabilirdi; şimdilik istediğini elde etmişti.

Böylece o öğleden sonra odasında kendini sarımanla göz göze geldiği bir yarışmanın içinde buldu. Kafesi pencerenin yanına yerleştirmişti ve kafesin sakini kel boynunu güneşe doğru uzatıyordu.

Bakır gözleriyle onu inceliyor.

Şimdi ne olacak? sorduğunu hayal edebiliyordu. "Hiçbir fikrim yok," dedi yüksek sesle.

Talasy'nin önceki gün gelen mektubuna bir yanıt yazmak için masasına döndü.

Yedi kat tutulma için Dominyon takımadalarında hazırlıklar devam ediyordu. Aktamasok giderek daha düzenli bir şekilde kaynarken, ölüm büyüğü kraterinden havaya fırladı ve engebeli yamaçlarından aşağı döküldü. Altında ametist nabızlarının atışı gökyüzünü aydınlatıyor.

Nenavarenler evlerini topladılar ve gemilerine yükleyebildikleri kadar erzak yüklediler.

gemide yer bulmak için. Tarlalar ve meyve bahçeleri, gemilerin çorak topraklara geri dönmesi ihtimaline ekilmek üzere tohum ve tahıllardan arındırıldı. Çiftçiler en iyi hayvanlarını seçtiler.

Onları güvertedeki ve ambarlardaki yaşama alıştırın; geri kalanlar geride bırakılacaktı.

Talasyn elinden geldiğince yardım etti - lantasi'yi hazırladı Tek başına geceler süren yavaş bir süreçti ama bazen kaçıp gidiyordu.

Belian'a, Işık Örgüsü'yle iletişim kurmak, hesaplaşma gecesinde büyüünün olabildiğince güçlü olduğundan emin olmak için.

Eskaya'ya, ailesini ziyaret etmeye, her anın tadını onlarla geçireceği son anmış gibi çıkarmaya - ne olur ne olmaz diye.

Alaric'e mektup yazdığı odasının mahremiyetine.

Ve bu gece, Fırtına Tanrısı'nın Gözü'ne. Surakwel Mantes ile.

Bu sefer Sardovya kampına kadar ona eşlik etmekte ısrar etmişti. "Peki," dedi karanlık mangrovların arasından geçerken, "kocanı uyurken bıçaklamak konusunda ne durumdayız, Lachis'ka?"

"Sesini alçalt," diye tısladı Talasyn. "Lachis'ka'nın burada olmaması gerekiyordu, unuttun mu?"

Surakwel, "Devriye falan da yok zaten," diye . "Tüm askerler tahliye işlemleriyle meşgul."

"Çamur Yıldızlarla Aydınlanmış Majestelerine rapor verirlerse hiç şaşırmam."

Güldü, ay ışığında beyaz dişleri ve neşeli ceviz kahvesi gözleri parlıyordu. Sonra gür saçlarını geniş alnından geriye doğru itti, bu hareketiyle parmağındaki büyük gümüş yüzüğe dikkat çekti

yatının yelkenlerini süsleyen aynı yılanla kabartılmıştı.

Viyayin Mantes Hanesi'nin mührü olsa da

Karmaşık metal işçiliği Lidagat'ın imzasıydı. Niamha'nın alanı.

"Ama Majesteleri soruma cevap vermedi," diye üsteledi Surakwel. "Aysız Karanlık'tan hemen sonra onu bıçaklayacak mısın? Bunu bekliyor olabilir, gerçi-"

"Belki de kendi ilişkilerin hakkında endişelenmelisin. önce," diye Talasyn. "Nasıl oluyor da yatlara Daya Langsounne'un adını veriyorsunuz ve o da size yüzükler veriyor, ama ikiniz *hâlâ* birbirinize ilan-ı aşk etmediniz?"

Surakwel ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı, sanki Talasyn'in açık sözlülüğü onun ağırbaşlı ve iğneleyici cevaplar repertuarını yerle bir etmişti. Batakılıkta aralarında sessizlik hüküm sürüyordu.

"Niamha başka biriyle evleniyor," dedi sonunda. "Langsounne Hanesi'yle evlenme olasılığı güçlü bir siyasi araç , annesi ve babası arasında bunca yıldır gizli tutulan bir anlaşma. Ama bunu duyurmaları gerekirdi. her an gelebilir."

"Ah." Talasyn yutkundu. "Ben-"

Surakwel kaba bir omuz silkmeyele onun sözünü kesti. "Neyse odur. Anavatan aileye beşiklik eder ve aile görevin doğduğu yerdir. Bu eski bir Nenavaren deyişi, değil mi? Daya Langsounne kim oluyor da rahmetli annesinin isteklerine karşı çıkıyor?"

Her kelimesinde kızgınlık vardı. Talasyn karşılık verecek bir şey ve neyse ki buna gerek kalmadı; kısa süre sonra açıklığa girdiler ve Talasyn kendisini bekleyen Vela ile göz göze geldi.

Uzakta, fırtına gemisi *Nautilus* ızgarasındaki aether kıvılcımlarıyla dalgalanıyordu. Yarı saydam metal cam panelleri, gemi ustaları iç modifikasyonları üzerinde çalışırkensiluetti gecenin ilerleyen saatlerine kadar aether çekirdekleri ve devreleri takarken parlıyordu. Başka bir hava gemisi, daha küçük bir fırkateyn, yakınlardaydı ve ona da bakım yapıyordu. Topları Voidfell'in enerjisiyle ametist gibi parıldayan kalplerle doluydu.

"Nenavar'ın ölüm büyüğü rezervleri azalıyor."
Amirante dedi ki. "Aktamasok'tan tekrar hasat yapmanın güvenli olacağı Aysız Karanlık sonrasına kadar daha fazla boş kalp alamayacağız."

Surakwel, "Size de çok güzel bir akşam dilerim," diye söze girdi.

Vela onu görmezden geldi. "Bazı iyi haberlerim var," dedi Talasyn'e. "General Bieshimma Midzul'un Emberlordları ile bir ittifak kurdu. Elli savaş gemisi göndermek istiyorlar. Ve bunun iki katı kadar da eter büyücüsü."

Talasyn nefesini tuttu. Midzul, Ateş Diyarı. Yardımları paha biçilmez olurdu. Ama Urduja'nın vesayeti altında o kadar çok ay geçirmişti ki, "Bundan onların çıkarı ne?" diye sormaktan kendini alamadı.

"Aether kalpleri," diye Surakwel. "Oraya gitmiştim. Toprakları kristallerin düzgün bir şekilde oluşması için çok sıcak. En yakın komşuları onlara yüksek fiyattan ihracat yapıyor."

"Dur tahmin edeyim," dedi Talasyn yavaşça. "Bieshimma Emberlord'lara geri çekilme sırasında Kıta'nın Sardovya yarısındaki madenleri havaya ve Kesathese yarısında neredeyse hiç kalmadığını söylemeyi ihmal ettik."

"Artık her şey Kesath'a bağlı," diye karşı çıktı Vela. "Önce çözmemiz gereken sorun bu."

Surakwel Talasyn'e "Nenavar'da bol miktarda aether kalbi var, Lachis'ka," diye hatırlattı. "Eminim biz kazandıktan sonra bir tür anlaşma yapılabilir."

Kazandıktan sonra.

Bu iyimserliğin içinde kıyametin habercisi olan şey neydi? Belki de huzursuzluğu henüz ileriye dönük net bir yol görememesinden .

"Hepsi bu kadar değil," dedi Vela. "Ornang, bir denizci olmayı kabul etti.

hazırlık noktası. Onlar küçük bir ulus ve gemi ya da savaşçı sunamazlar, ancak batıdan gelen müttefiklerimiz aether çekirdeklerini yeniden şarj edebilir ve orada ikmal yapabilirler. Faydasının ne olduğuna gelince onlara ... , Kesath rahatlık için çok yakın. Kesath

Olası bir istila ile aralarında duran tek şey Sardovya kalıntısıdır."

Surakwel gözlerini devirdi. "Mümkünden çok daha olası, Amirante. Gece İmparatoru sadece Sardovya ile uzun süre yetinmeyecektir. Fırtına gemilerini dışarıya göndermeye devam edecek, daha fazla toprak işgal edecek, daha fazla kaynak çalacak-"

"Halkını güvende tutmak istiyor."

Hem Vela hem de Surakwel sertçe Talasyn'e döndü.

"Bunu yapmanın tek yolunun savaşmak olduğuna inanıyor," diye devam etti Alaric'in yüzündeki vahşi ifadeyi hatırlayarak ve sesindeki zorlukla gizlenmiş paniği, amplifikatörlerin büyüsunü zayıflattığı korkusunu. Kara bir şehirdeki bir odayı, sıcak suyu ve kediotunu hatırladı, yaralı

"Silah değilsem ben kimim?" diye yalvaran *bir* koca. *Bana ne yaptınız?* "Sardovia'yı bir tehdit olarak görüyor Felaket ve Kasırga Savaşları yüzünden. Nenavar Hükümdarlığı da Işık Dokumacılarına yardım için gemiler gönderdi. uzun zaman önce. Ama Kesath'a hiçbir şey yapmamış olan Ornang gibi bir ülke, o ..."

Talasyn, Vela'nın yüz ifadesini fark ettiğinde cümlelerin geri kalanı boğazında düğümlendi. Hatta ne zaman Darius'un ihanetini öğrendiğinde Amirante böyle görünmüyordu.

"Onu savunuyorsun," diye Surakwel. "Lachis'ka, sen aslında-"

"Hayır," diye ısrar etti Talasyn, yüreği geldi, midesi bulandı. "Sadece Alaric'in böyle düşündüğünü anlatmaya çalışıyorum."

"Peki, o zaman elçime Ornang'a 'Asla zihin'?" Vela sordu. Sesi alçaktı ve küçümsemeye doğru kayıyordu. Bu Talasyn'de yere batma isteği uyandırdı.

Talasyn başını salladı. "Hayır, tabii ki . Ben sadece-"

Vela ve Surakwel'i Alaric'in babası gibi olmadığına ikna etmeye çalışmak mı?

Hayatını bağışlamak için zemin hazırlamaya mı çalışıyorsun?

Botlarının çamur lekeli burunlarına hızla göz kırptı. Mahvolmuş hissediyordu. Önünü göremiyordu.

"Sana dikkatli olmanı söylemiştim," diye tükürdü Vela. "Sana ona sempati söylemiştim."

Amirante'nin sesi acı ve tiksintiyle çıkıyordu. Sesi Urduja gibiydi.

İşte o zaman Talasyn için anlayış yerine oturdu. Üstleri onu bir Işık Dokumacı, bir Lachis'ka olarak görüyordu. Savaşı kazanmak ve tahtı güvence altına almak için bir araç olarak. Kendi kararlarını vermesi konusunda ona güvenmiyorlardı. Ne zaman onların isteklerine karşı geldiğine dair en ufak bir işaret gösterse, ona bir çocuk gibi davranıyorlardı.

Bunu kendi başına yapmak zorundaydı.

"Dikkatli davranıyorum." Talasyn çenesini kaldırarak Amirante'nin bakışlarıyla doğrudan buluştu. "Alaric'e hiçbir şey söylemedim.

Ama isyanımız Nenavar'ı ve Kıtayı Voidfell'den kurtaran adamı öldürdüğünde bunun nasıl görüneceğini sanıyorsun?"

Surakwel alaycı bir tavırla, "Benim şahsi fikrim sokaklarda dans edileceği yönünde," dedi. "Sardovalılar neden kendilerine terör estiren Gece İmparatoru'nun yasını tutsunlar ki?"

"Aysız Karanlık'tan sonra halkın bir kahraman olacak," dedi Talasyn. "Kesath'ı da hesaba katmak gerek. Neredeyse Nenavar kadar içine kapalı bir ulus. Genç kuşaklarının hepsi - her biri- büyümüş

Kıta'nın geri kalanının onları yakalamak için dışarıda olduğuna inanıyorlardı. Korunmak için Alaric'e bakıyorlar.

Eğer onu öldürürsek

Kesathese intikam isteyecek ve kalıcı bir barış asla sağlanamayacak. İleride bir yerlerde yeni bir savaş daha başlayacak."

Vela ona tuhaf tuhaf bakıyordu. Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı, sonra tereddüt etti. "O halde şartlarından biri de bu mu Talasyn?" diye sordu sonunda. "Bu Alaric Ossinast yaşıyor mu?"

Talasyn'in ensesi bir yanlışlık hissiyle karıncalandı. Vela'nın başlangıçta istediği şeyin *bu* olmadığı hissiyle

söylemek için.

Ama bir soru sorulmuştu ve o da cevap verdi. "Evet, Amirante."

"Seni asla affetmeyeceğinin farkında mısın?" Vela bastırdı. "Hayatını bağışlasak bile mi? Seni bu konuda daha önce uyarmıştım."

Sonunda benden nefret etse bile.

Bunun için beni assalar bile.

"Beni affedip affetmemesi önemli değil."

Bunu yüksek sesle söylediğini duyan Talasyn kalbi ikiye ayrılmış gibi hissetti. "En iyi hareket tarzı bu."

Vela başını salladı. "O halde ne yapılabileceğine bakacağım."

Talasyn rahatlama hissetmiyordu. Henüz değil. Amirante'nin söylemek istediği ama her nedense söyleyemediği bir şey vardı. Ve Surakwel ikisine de şaşkınlıkla bakıyor, başını sallıyordu.

"Ne istediğimi , değil mi?" Talasyn ona sordu.

Kıpırdamadan durdu, bakışları soğuklaştı. "Hayır, bilmiyorum," dedi açıkça. "Ama ben Allfold'a katıldım ve bu da onların kararlarına güvenmem gerektiği anlamına geliyor."

Nautilus'un toplarından biri ateşleme pozisyonuna dönerken uzaktan bir gıcırta sesi geldi. Gemi ustaları bir silah testi yapıyorlardı ve Talasyn saf bir şimşek akımının ortaya çıkıp yıldızlı gökyüzüne doğru yükselmesini izledi.

Vela Talasyn'e, "Talimatlarımı Aysız Karanlık'tan sonra size göndereceğim," dedi. "O zamana kadar her şey hazırlanmış olmalı."

Surakwel sadece Vela'ya bakarak, "Bana güvenebilirsiniz," diye söz verdi. "Mantes Hanesi'nin özel ordusu Sardovian Allfold'un emrinde."

Talasyn hiçbir şey söylemedi. Yeni onarılmış, yeni şarj edilmiş yıldırım topu gece gökyüzünü beyaz parçalara . Gözleri fırtınayla doldu.

PART III

YIRMI ALTINCI BÖLÜM

Alaric bir ay sonra Nenavar Dominion'a döndüğünde hayaletler diyarına geri döndü. Bir binadan çıktıktan sonra Aksi takdirde boş bir limana yanaşıp *Deliverance*'in hangarlarından ayrılan siyah Kesathese sığır gemisi, durgun şehirlerin, sessiz köylerin ve bir zamanlar tüccarların arabalarıyla dolu olan boş yolların üzerinden tek başına geçmişti. Masmavi ufuk, Nenavaren tahliyecilerinin son dalgasını taşıyan ve bulutlara doğru çekilen gemilerin sırtlarıyla kaplıydı. Aysız Karanlık'tan önce gidebildikleri kadar uzağa gideceklerdi, hayatta kalma şansları mesafeyle ölçülüyordu Aether dumanları onları Alaric ve Talasyn'in başarısız olması durumunda sonlarını getirecek olan anavatanlarından daha da uzaklaştırırken gökyüzünde ve suyun üzerinde ilerlediler.

Böyle bir şey olursa ilk ölen biz oluruz. Yağmur ormanları ve beyaz kumlardan oluşan geniş manzaraların üzerindeki ahşap güvertede dururken bu düşünce Alaric'in zihnini taradı. Bunu görmezden gelmeye çalıştı -Korku, Gölge forgunun nefret ettiği bir şeydi- ama buz gibi dişleriyle kalbini kemiriyordu. Talasyn'le birlikte Voidfell'in kraterinin kenarında dururken... ametist tarafından yutulurken... grotesk görüntüler zihninde dolaşıyordu.

Pus... büyü, dünyalarına yayılmadan önce iki formlarını da eritiyor...

Bu gece. Her şey bu geceye bağlıydı.

Bu endişe dalgası Alaric'in son bir aydır içinde bulunduğu karanlık ruh halini daha da kötüleştirmekten başka bir işe yaramadı. Kıta'daki toplu tahliyelerin ışığında isyancıların faaliyetleri azalmıştı ama

katlanmak zorunda kaldığı bürokrasi yerine savaşın basitliğini tercih etmişti. Bir ay boyunca subaylarıyla didişmiş, babasının sözlü darbelerini savuşturmuş ve

Milyonlarca insanı ve gerekli malzemeleri taşımak için gereken lojistik ...

Sonunda herkesi, hatta hariç tutulanlar listesinde olmayanları bile taşıyamamışlardı. Yeterli sayıda gemi yoktu.

Sariman'ın şarkısı yatak odasının duvarlarında yankılanırken, başarısızlıklar ve dolu bir ay.

Sürekli kan almaktan ve Gaheris'in özel salonunun karanlığından kurtulan kuş, gücünü ve ateşli tüylerini yeniden kazanmıştı. Bununla birlikte, Alaric'in karısı da dahil olmak üzere çoğu Nenavaren yaratığı gibi, ona sorun çıkarmaktan acımasızca zevk alıyor gibiydi, sürekli cıvıldıyor ve ötüyordu ve Alaric'in tek istediği dinlenmekten kanatlarını kafesinin parmaklıklarına vuruyordu.

Kendi kafasının içinde ona Guava adını vermişti. Sadece Talasyn'in anlayabileceği küçük bir şaka.

Bunu ona asla söyleyemeyeceğinden değil.

Birbirlerine sık sık mektup yazıyorlardı; mektupların büyük bir kısmı, uzun mesafeli uçuşlar için Nenavaren kartallarından ya da Ossinast Hanesi'nin kuzgunlarından uygun olan Kesathese skuaları tarafından Eversea boyunca taşınıyordu. Kısa mektuplar, resmi ifadeler, daha çok tartışmaya yönelik, Talasyn'in aethermancy'siyle ilgili ilerleme raporları dışında çok az şey detaylandırıyordu. Ama Alaric her şeyin tadını çıkarmıştı.

gelen satırları okumak için saatler harcıyor, korkunç el yazısı gözlerini zorlasa da kelimelerin onun sesinden nasıl çıkacağını hayal ediyordu.

Onu görmek için sabırsızlanıyordu. Bu çok garip bir duyguydu.

Aynı anda hem endişeli hem de heyecanlıydım.

Sığır teknesi Eversea üzerinde alçalırken ve lantast'ın ince ayrıntıları görünmeye başlarken Alaric İniş izgarası onu ve sahilde balık ağlarını kıyıya sürükleyen ya da yünlü kahverengi meyvelerini toplamak için hindistan cevizi palmyelerine tırmanan diğerlerini karşılamak için bekliyordu. Bu olabilirdi

Adadaki herhangi bir normal gün, her şeyi sona erdirmeye potansiyeli olan bir gün değil.

Talasynin karşılama komitesinde yer almaması dikkat çekiciydi. Alaric gemiden inerken bir parça kızgınlık . Bu ciddi bir protokol ihlaliydi.

Jie onu selamlamak için kalabalığın arasından çıktı, koyu renk bukleleri sallanıyordu.

"Hepiniz hâlâ buradasınız." Alaric soruyu ses tonundan çıkarmayı pek başaramadı.

"Oh, Majesteleri tüm ev halkını gitmeye çağırdı," diye cıvıladı Jie. "Köylülerin çocukları onun ısrarı üzerine gönderildi ama bize gelince, yerimizin onun yanı olduğunu hissettik." Hizmetçinin tavrı bu kıyılar kadar güneşliydi ve gözleri yaptığı zor seçimi parlaktı. "Mutfak personeli Özellikle de onların yokluğunda en sevdiği yemekleri yiyemeyeceği için endişeliydi. Prens Elagbi de burada," diye ekledi, dikenli şatoya doğru yürürlerken hizmetkârlar bavullarını taşımak için kayığa bindiler, "ama o uyuyor ve Majesteleri de meşgul, bu yüzden Majestelerine kraliyet odalarına kadar eşlik edebilirsem-"

"Onun yerine bana eşlik edebilirsin," dedi Alaric.

Jie burnunu ona doğru çevirdi. "Lachis'ka yukarıda bahsi geçen mutfaklardaki hassas bir meselenin çözülmesi

."

"O zaman beni mutfağa götür."

Jie tartışmak için ağzını açtı ama Alaric'in sert bakışı etkili bir caydırıcıydı. Onu lantast'ın birinci katının daha önce hiç gitmediği bir kanadına götürürken yürüyüşünde belirgin bir eziklik vardı.

Alaric mutfağa girdiğinde her ne bekliyorduyorsa, imparatoriçesinin kalın, yapışkan pembe bir sıvıyla kaplı görüntüsü *değildi* bu. Talasyn ayakta duruyordu, gözleri Üstünde taşan bir tencerenin tünediğı göbekli bir ocağın önünde, ağzı sıkıca kapatılmıştı. Benzer şekilde sırsıklam olmuş iki aşçı ona el havlularıyla , diğerleri dehşet içinde arkalarına yaslanmıştı.

"Dürüst olmak gerekirse, sorun değil," diye onları yatıştırmaya çalışan Talasyn, körü körüne onlara doğru eliyle işaret ederek, "hepsi benim hatam, tarifi öneren bendim, ama semender kuş üzümlerinin bu kadar uçucu olacağını kim bilebilirdi-"

"Ona öyle olduklarını söyledim," diye mırıldandı Jie Alaric'e.

Bastırmak için bir elini ağzına kapattı kıkırdaması boğazından patlamakla tehdit ediyordu. Kek hamuru Talasyn'in gevşek kahverengi saçlarını alnına yapıştırdı; bu damladı ve payetli korsesinin önünden aşağı süzüldü. Gözleri kapalı olmasına rağmen, yarıda kesilen kahkahasını ve ardından kendisine doğru ilerleyen ayak seslerini duyunca kaskatı kesildi.

"Benimle başlama," diye hırladı.

Alaric'in göğsündeki bir şey çözülmeye başladı; uzun zamandır onunla yaşadığı için orada olduğunu bile fark etmediği bir kutup gerginliği. İki aşçı aceleyle geri çekildi ve o da yeni bir el havlusu kaptı, Talasyn'in yüzündeki pembe hamuru silmek için kullanıyordu. Yeniden bir araya gelmelerini bu şekilde hayal etmemiştii ama Talasyn onu şaşırtma konusunda her zaman bir uzman olmuştu.

"Şimdi de mutfak sanatlarıyla mı ?" diye espri yaptı.

"Maskeli balo için tatlı seçeneklerini test ediyorduk."

Talasyn homurdandı. "Sen gelir gelmez kek karışımı patladı."

Alaric kaşlarını çatı. "Haşlanmadınız-" "Hiç de değil, ocağı daha yeni yakmıştık."

Ne zaman onun için endişelendiğini söylese, her zaman olduğu gibi, güvencesinde bir sınır vardı. Sanki onun bundan ne anladığını anlayamıyormuş gibi. O da Burnunun köprüsünü ve gözlerinin etrafındaki deriyi okşayarak temizlerken bir iç çekişi tuttu. Kirpikleri belli belirsiz kırıştı ve sonra kahverengi gözbebekleri, yanları hâlâ pembe hamurla kaplı bir yüzden ona baktı. Saçma bir görüntü sergiliyordu ama yine de-

"Um." Talasyn dudağını ısırdı. " hoş geldiniz. Merhaba."

O an zamanın içinde altın bir iplik gibi dönüyordu. Alaric karısına bakarken, yaşadığı tüm stres son bir aydır hissettiği -bu geceye dair tüm korkuları- eriyip gitmişti. "Merhaba."

Neredeyse bir yıl önceki Talasyn, savaştan zarar görmüş o yetim, gözleri kapalıyken ve aethermancing yapmıyorken Alaric Ossinast'ın odanın içinde hareket etmesine asla izin vermezdi. Şimdi bunu yapıyor olması onun için hiç de ironik bir durum değildi. Utanç duygusundan kurtulduktan sonra -yemek pişirme işini mutfak personeline bırakmalıydı- kocasını dikkatle izledi ve onun dikkatli hareketlerini, keskin yüz hatlarını yeniden tanıdı. Denemek Birbirlerini son gördüklerinden beri onunla ilgili bir şeylerin değişip değişmediğini belirlemek.

Güneşin şiddetle parladığı ve uzaktaki granit kalenin görüldüğü sabahın geç saatlerinde sahilde atıştılar. Alaric'in gözleri neredeyse aynı parlak gümüş rengine parlıyordu. Kesath'tan yaptığı uzun yolculuktan sonra yorgun düşmek bir yana, her zamanki gibi güçlü ve çevikti. sırayla siper alıp vurdular. Yine de adamın dişlerini her zamankinden daha sert sıkıldığını fark etti ve birinin sadece kararlılıkla koşmasının mümkün olup olmadığını merak etti. Ya da belki de bu bir kindi.

Sonunda son silahlarını da attılar ve kumların üzerine yığıldı, yan yana yayıldılar. Talasyn yanan baktı, dalgalar kulaklarında çınılıyordu. Nefes nefese kalmıştı ama Işık Sever'e yaptığı sürekli yolculuklardan önce olduğu kadar bitkin değildi. Talasyn'in Güneş ışınları sanki onu kucaklıyormuşçasına vücuduna yayılıyordu.

Nenavar'da çok değişmişti. Büyüsü değişmişti.

Sıra dışı şeylerden bahsetmişken, Sevrain'in şimdiye kadar saygısız bir yorumla ortaya çıkması gerekirdi. O günden bu yana çok fazla saat geçmişti.

Kesathese gemisinin gelişi. "Diğer yarınızı getirmediğiniz mi lordum?" Talasyn sordu.

Alaric'in yüzü efordan kızarmış, tropik sıcakta solan bir deniz canlısı gibi nefesi kesilmişti ama başını çevirip ona bakacak kadar enerji toplayabildi. "*Daha iyi misin?*" diye sertçe yineledi, kızarmış yanağı yumuşak beyaz kumun üzerindeydi.

Kadın sırtıttı. şaşırmış gibi kırpıştırdı, sonra da alnı kızgınlıkla kırıştı. şimdi *bu* onun için bir değişiklikti. onu kızdıracak kadar rahat olmaya alışabilirdi.

"Lejyonerlerime burada ihtiyacım yok," dedi Alaric. "Sevraim birlikte kuzeye kaçıyor, ancak babam ve birkaç subayım buna karşı çıktı."

Talasyn, "Muhtemelen senin biraz korunmanı istediler," diye tahmin yürüttü. "Dünyayı kurtardıktan sonra seni öldürürsem diye."

Ağzının kenarı yarı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Doğrusunu söylemek gerekirse, ben daha çok yaygara koparmayan memurlarla ilgileniyorum."

Detaylandırmasına gerek yoktu. Urduja'dan onun ne demek istediğini anlayacak kadar şey öğrenmişti. Onu Citadel olan o soğuk obsidyen kalede, güvenemeyeceği insanlarla çevrili olarak hayal etti. Bakışları adamın elinin kendisinininkinden sadece birkaç santim uzakta olduğu yere kaydı ve ona uzanmak için can attı.

Ama *ona* güvenebileceğini de sanmıyordu. Kafasında bu düşüncelerle, sanki onun subaylarından daha iyi olduğunu söylemek istercesine onun elini tutmak istemiyordu. Onun da kendi gizli amaçları vardı.

bir gölge düştü. Bu, uykusundan iyice dinlenmiş görünen Prens Elagbi'ydi. "İçecekleri hazırladım, Lachis'ka!" diye anons etti ve bir işaretle kıyıdaki hindistan cevizi ağaçlarının altında büyük bir öğle yemeği hazırlayan kale personelinin gösterdi.

Aşağıya baktı

Alaric endişeli gibiydi. "Görünüşe göre çok erken değil."

"Ben iyiyim," diye homurdandı Alaric.

"Anlaşılabilir bir durum," dedi Elagbi. "Bir aydır yoktunuz, nem alışık olmayan insanlara zarar verir-"

Alaric ayağa kalktı. Biraz çaba sarf ederek ama dikkatlice, Dominyon prensinin üzerinde yükselecek şekilde tam boyuna kadar açıldı.

Talasyn, babasının görüntüsü ruh halini karartmamış olsaydı, yaralı erkek gururunun böylesine küçük bir gösterisine gülerdi. "Kaldığına hâlâ inanmıyorum," diye azarladı Elagbi, üçü personelin yanına giderken. "Durumun ciddiyetini anlamıyor musun-"

Eski bir tartışmaydı, ama bu sefer Elagbi elini ona doğru uzattı, tıpkı artıklar için ağlayan bir kediye kovar gibi. "Hayatımı alacağıma inanmıyorum semender kuş üzümlerine ısı uygulamanın iyi bir fikir olacağını düşünen birinden tavsiye, canım."

Alaric *homurdandı*. Talasyn adımlarını hızlandırdı ve korkunç adamları bir kum telaşının içinde geride bıraktı. Arkasına baktığında Elagbi'nin bir kıkırdamayı bastırdığını ve Alaric'in sırtına hafifçe vurduğunu gördü. Alaric başını eğerken o da tiksintiyle başını salladı. Bu ikilinin sadece onun pahasına dostça davranmaya başlayacağını anlamıştı.

Alaric ve Talasyn dövüşürken, lantâs'ın geri kalan sakinleri bir ziyafet hazırlamıştı. Bambu borularda ızgara edilmiş tavşan balığı, gümüş yapraklı sazlara sarılmış fermente yengeçler, toprak kapta tavuk, pirinç topları ve domuz kanı... Hepsi de yukarıda bahsi geçen, limon otuyla doldurulmuş ve şişlerde bütün olarak kızartılmış domuzların etrafındaki sehpalara dizilmişti. Lachis-dalo'dan hizmetçilere kadar herkes parmaklarını yemeğe daldırmış, neşeleniyordu. Alaric onlara yaklaştığında, konuşmaların kesilip bakışların başlaması için çoktan istifa etmişti.

Şaşırtıcı bir şekilde, birkaç tedirgin bakış olsa da, kalabalığın çoğunluğu selamlarını ilettiler, Başlarını saygıyla eğerek. Birkaç kişi

Köyden belli belirsiz tanıdığı biri öne atılarak ona bir toprak kap ve içinde tatlı, berrak bir sıvı olan yarım Hindistan cevizi kabuğu uzattı.

Alaric'in nasıl yapacağını hatırlaması birkaç vuruş sürdü. teklif edilen eşyaları almak için ellerini hareket ettirdi. "Teşekkür ederim."

Köylüler Nenavaren dilinde cevap verdi. Sesleri kızgın ya da onu zehirlemeye çalışıyormuş gibi gelmiyordu, bu yüzden belli belirsiz başını salladı ve tekrar kalabalığın arasına karıştılar. Çok geçmeden Elagbi ve Talasyn onu masalardan birine götürdüler.

Elagbi muz yapraklarıyla kaplı yatağında kızarmış domuzu işaret etti. "Karnını tavsiye ederim, İmparator Alaric. En iyi kısmı o."

Alaric domuza baktı. Vücudu oyulmuştu ama kafası yerindeydi ve dudakları kıvrılmış bir şekilde ona bakıyordu donuk bir sırıtışa dönüştü.

Talasyn nefesinin altından, "Sadece bir parça kap," diye talimat verdi. "Bana bakıyor," diye karşılık verdi Alaric.

"Neden biz

mi? Bildiğimiz dünyanın sonu bu gece gelebilir. Bu pek de kutlama sebebi sayılmaz."

"Nenavarenlerin her şeye verdiği tipik tepkinin parti vermek olduğunu şimdiye kadar anlamış olmalıydın," dedi Talasyn. "Zahiya-lachilerin nişanımızı ilan ettikleri zamanı hatırlıyor musun?"

". "

Onun servis ettiği domuz kızartması görkemli bir parçaydı. Çıtır çıtır bir deri ve dilini yağla kaplayan tatlı bir et. Diğer yemeklerin de tadını çıkarıyor, Elagbi ve Talasyn'i göz ucuyla izleyerek elleriyle nasıl yediklerini taklit edebiliyordu; yemek avuç içinde sıkıştırılıyor, başparmakla ağza itiliyordu.

Olabilirdi

Saçlarını darmadağın eden sürekli esinti ve giysilerine yapışan kum olmadan da yapabiliyordu ve alaycı bir yanı lantas sakinlerinin sadece

Hepsi ölmeden önce kilerdeki her şeyi tüketmişler. Yine de,

bu toplantıda pastoral bir şeyler vardı. Yaklaşan fırtınadan önceki sessizlikti.

Öğle yemeği sona erdiğinde Talasyn kalabalıktan uzaklaşıp su kenarına yaklaştı ve yarım kabuk hindistan cevizi suyu içmeye başladı. Alaric başka ne yapacağını bilmeyen biri edasıyla onu takip etti ve çok geçmeden Elagbi Onlara katıldı ve kale bahçıvanlarından birine bir casongkâ oyununu kaybettiği için iyi huylu bir şekilde sızlandı. Sıcak güneş gökyüzünde alçalırken hafifçe dağılmıştı. Birkaç saat içinde gün sona erecek ve ardından gece başlayacaktı...

Bu gece son gecemiz olabilir.

"Amya." Talasyn babasına döndü. Yüzünde beliren rahat gülümseme o kadar nazik, o kadar huzurluydu ki, onu bir daha asla göremeyecek olmanın korkusu bu altın topraklarda kışın soğuğu gibi çöktü içine. "Zahiya-lachis ile gitmeliydin. Ya kalkan işe yaramazsa, ya-"

"Olacak," dedi Elagbi kararlılıkla. "Sana güveniyorum." "Ama *eğer* olmazsa-"

"O zaman ben de atalarımın birlikte yelken açacağım," dedi Elagbi, "kızımı yalnız bırakmadığımı bilmenin huzuruyla. Sonuna kadar."

Onu ilk kez düğün gününde gördüğünde, Talasyn bu kadar büyük bir aşk karşısında çaresiz ve suskun kaldığında olduğu gibiydi. Geçtiğimiz gece boyunca bu konu hakkında yaptıkları tüm tartışmalar bu ana kadar gelmişti. Kadın Elagbi'nin boşluğuna doğru eğildi, başını onun omzuna yasladı ve Elagbi onun saçlarını okşadı.

Alaric metanetle uzaklara bakıyor, onlara elinden geldiğince mahremiyet sağlıyordu. Onlar kaleye çekildikten sonra her zamankinden daha da durgunlaşmıştı. Talasyn'in kendi endişeleri alacakaranlıkla birlikte artıyor, huzursuzluk her adımına, her kıpırdanışına musallat oluyordu. Kimse ne olduğunu bilmiyordu

gece yarısı gerçekleşecekti. Hepsi tutulma büyüüne inanmıştı çünkü umut ikinci doğalarıydı.

son derece iyi bir şeydi, ancak başarılı olup olmayacağını kimse kesin olarak söyleyemezdi.

Talasyn akşam için ortalığı toplarken birkaç hizmetlinin aceleyle gözyaşlarını sildiğini fark etti ve bu manzara onu da tehlikeli bir şekilde uçurumun kenarına getirdi. Önce Alaric odalarının kapısını sonuna kadar iterek açabildiğinde, kız adamın kolunun işlemeli manşetini kavradı ve parmakları teni ısıtan ipeğin içinde kıvrıldı.

"Bir yere gitmek ister misin?" diye kaçırdı. "Yedi kat tutulmadan önce kısa bir mola?"

Gri gözler ona kasvetli bir şekilde baktı. Kendi kuşkularının pırıltıları ona geri yansıyor ama aniden sorduğu soruya karşılık olarak beklediği temkinliliğin hiçbirini görmedi.

Belki de değişen tek kişi o değildi. "Aklında ne var?" diye sordu.

Talasyn, Void Sever'a gitmeden önce Eskaya'yı ziyaret etmek istiyordu. Alaric hemen kabul etti; gece yarısına daha altı saat vardı ve o da huzursuzdu. Ayrıca bu tuhaf evliliğin başladığı yere, belki de son geceye geri dönmek ona garip bir şekilde uygun gelmişti.

Ancak her şeyin bir sırası vardı. Savaşa hazırlanmaları gerekiyordu. Soyunma odasında, meditatif bir şekilde zırhını giydi,

Yaklaşan bir çatışmadan önce her zaman yaptığı gibi zihnini temizliyordu. Riskler de bir o kadar yüksekti.

Babasının onu çağırmasını beklemiyordu ama işte , kenarlardaki kırıltılar, perdenin incelmesi. Alaric, Gaheris'in bu son saatte onu ne için görmek isteyebileceğini merak ederek Arada'ya dikkatle girdi. Gümüş gözler onu gölgelerden oluşan bir tahttan, titrek, durağan bir eterden oluşan duvarların içinden izliyordu.

Gaheris konuşmak için acele etmiyor gibiydi, bu yüzden Alaric sessizliği bozma görevini üstlendi. "Kıtadan iyice mı, baba?"

"Gemilerimizin izin verdiği kadar kuzeye yelken açtık," diye cevap verdi Gaheris. "Gerisi senin ellerinde, evlat."

"Biliyorum."

Naip'in solmuş parmakları tahtının kol dayanağının üzerinde kıpırdandı. "Eğer bu bir veda ise, o zaman veda." Yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Ve ruhlarımız söğütlerde sığınak bulacak, ta ki tüm topraklar Eversea ve sen ve ben tekrar buluşuyoruz."

Bu sevgi kırıntılarının doğruca Alaric'in kalbine gidip onu geçici olarak dilsiz hale getirmesi utanç vericiydi. Daha fazlasını istemesi utanç vericiydi. Bir bunu yeterli görüp memnun olabilirdi ama Elagbi'nin Talasyn'e nasıl davrandığını görmüş ve bir babanın böyle olması gerektiğı hissinden kurtulamamıştı. Savaş olmasaydı belki Gaheris de öyle olabilirdi.

Ya da belki Alaric çok fazla şey istiyordu. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım," diye yemin etti Alaric.

"Ya da Kesath'ı."

Babası başıyla onayladı. "Unutma," dedi, "gemini eve döndürdüğünde Işıksavar'ını da yanında getir. Ya da hiç geri gelme."

Gölge Geçidi buzdan pençelerini geri çekti ama soğuk Alaric'in içinde uzun süre kaldı.

YIRMI YEDİNCİ BÖLÜM

Nenavarenler Lachis'ka'larını muhtemel mezarına şık bir şekilde kararlıydılar. Talasyn, Jie'nin Talasyn'saçlarını sıkı bir örgüyle sabitlemek için uzun zaman harcamadan önce getirdiği tören zırhının tek nedeninin bu olduğunu düşündü.

Dominyon'un şimdiye kadar ona giydirdiği giysiler arasında en kullanışlı olanı kesinlikle buydu. Yüksek yakalı deri bir tunik, maviye boyanmış, bedeni sıkıca oturtulmuş, harekete izin vermek için uyluktan dize kadar uzanan yırtmaçlar. Pauldrons omuzlarından aşağı defne yaprakları gibi dökülüyordu. Pileli mavi pantolonu altın süslemeli sağlam bir çift botun içine sokulmuştu. Talasyn neredeyse kendini yeniden bir asker gibi hissediyordu.

Alaric'le birlikte lantastan ana ada Sedek-We'ye, savaş gemisinin geçen ay aethermancy eğitimi sırasında boş cıvataları ateşlediği aynı eğlence yatına uçtular. Asimetrik bir ana yelkeni olan dar bir tekneydi.

Kozasından çıkan bir kelebek kanadı gibi katlanmış ve dalgalanmıştı; özden çok tarzdı ve bir kayıktan daha yavaştı, silahtan tamamen yoksundu. Ama kendilerini kimseden savunmuyorlardı, hiçbir şeyden de kaçmıyorlardı -gece yarısının getirecekleri dışında ve ondan bile uzun süre kaçamazlardı.

Elagbi, Jie ve Lachis-dalo onlara eşlik etmek istemiş, lantastın dümencileri de daha büyük bir gemiye tayfa olmayı teklif etmişlerdi ama Talasyn bu konuda ayak diremişti. Halkıyla birlikte patlamanın bu kadar yakınında konsantre olamayacaktı; en azından lantastta bir şansları olacaktı. ametist ışığından ince de olsa kaçınıyordu. Voidfell geçmişte metal ve harca dokunmamış olsa da, rüzgâr gibi, ses gibi her binanın çatlaklarına sızıyor ve içindeki tüm canlıları çürütüyordu.

Bunu hayal etmeyi bırak, diye kendi kendini azarladı Talasyn. *Bu gerçekleşmeyecek.* Kendinden emin olmalıydı. Merkezde olmalıydı.

Kocası da öyleydi ama şu anda onun için biraz endişeleniyordu. Alaric savaş zırhının geri kalanıyla birlikte kurt postundan maskesini takmış olsa da, gri gözlerinin kısılmasından kocasının

lantas'ın iniş ızgarasında ona katıldığından beri kaşlarını çatıyordu. Elagbi elini sıkıp ona şans dilediğinde Alaric kibar bir karşılık vermek yerine sadece homurdanmakla yetinmişti.

Öğle yemeği sırasında yeterince iyi bir ruh hali içindeydi. Yine de Talasyn, korkunç Gece İmparatoru'nun bile ara sıra sinir krizleri geçirebileceğini düşünmüyordu.

Talasyn yatı Nenavaren başkenti Eskaya'yı çevreleyen boş rıhtımlardan birine indirdi. O ve Alaric Ay ışığında parıldayan kaymaktaşı cephesi, sarp kireçtaşı kayalıklarını taçlandıran buz ve kardan bir heykel gibi tertemiz olan Cennetin Çatısı'na doğru yaya olarak ilerlediler. Bir süre sessizlik içinde yürüdüler, ikisi de kendi düşüncelerinde kaybolmuş, ıssız bir şehirde sürükleniyorlardı. Ne devriyeler, ne gece pazarları, ne tepelerinden geçen gemiler, ne müzik sesleri ve belirsiz konuşmalar, ne de sarhoşlar vardı.

karanlık tavernalardan dışarı dökülüyordu. Eskaya o kadar hareketsizdi ki, yanlış bir hareket onu cam gibi paramparça edebilirdi.

Talasyn, şehrin ana kanalının üzerinde yağmurla dalgalanan görkemli bir mermer köprüünün yarısında yürümeyi bıraktı.

Kadın

kollarını kavuşturarak parmaklıkların üzerine eğildi.

Alaric de onu takip etti, dirsekleri neredeyse birbirine değiyordu. Daha önce böyle bir şey yaşamış olsaydı, Alaric'i tersleyebilirdi.

Ona çok yakın duruyordu ama birbirlerine yaptıkları onca şeyden sonra bu artık oldukça tartışmalı bir noktaydı.

Suyolu yansımalarla parıldıyordu: dolunay, hilal ve kambur halindeki dalgalı aylar, yıldızlar buruşuk gümüş lekeleri, ağaçlar ve çatılar hafif akıntıda titriyor. Ve kendi karanlık silüetleri, iki terk edilmiş bir şehirde yalnız insanlar.

Ama Nenavar'da kalan tek insanlar onlar değildi. Talasyn'in aklını kurcalayan da buydu.

"Kalan herkesi düşünüp duruyorum," dedi.

Daya Vaikar ve Büyücülerinin gitmemesini, hoşuma gitmese de anlıyorum. Güçlendirici konfigürasyon için onlara ihtiyacımız var. Ama babam ve lantastaki diğer herkes bunu yapmak zorunda değildi. Köyden gelen mülteciler bile kaldı."

"Seni seviyorlar," dedi Alaric sessizce. Onun dudaklarından *sevgi* sözcüğünü duyunca kalbi küt küt atmaya başladı. "İşte bu yüzden. Bence bunun değeri var. Sadakat de öyle. Sevraim ve ikizler bile-" Boğazını bir parça beceriksizlikle temizledi.

"Bana eşlik etmek istediler. Onlara emir vermek zorunda kaldım.

için."

Talasyn'in Ileis ve Nisene'nin refahı hakkında şu ya da bu şekilde bir fikri yoktu, ama bu onu eğlendiriyordu Sevraim'in ne tür argümanlar öne sürmüş olabileceğini hayal edin. "Umarım Kıta'nın tahliyesi bu üçlünün tüm çabalarına rağmen sorunsuz geçmiştir."

Alaric irkildi. Bunu suyun içinde gördü. "Herkesi dışarı çıkaramadık," dedi sert bir ses tonuyla. "Yeterli gemi yoktu."

İçinden bir geçti. "Nenavar'dan yardım istemeliydiniz. Biz gönderirdik-"

"Naip Gaheris'in önünde böyle bir olasılığı dile getirdim." Geniş omuzları utanç içindeymiş gibi düştü. "Hükümdarlığa daha fazla borçlu olmak istemiyordu. gerekli."

Talasyn kaşlarını çatarak her zamanki gibi Gece İmparatoru'nun *Alaric* olduğunu söylemeye hazırlandı -belki de bu onun kalın kafasına en sonunda girdiği andı- ama sonra devam etti. "Yükseklerin çoğu Komutanlık babamın fikrini paylaştı."

Artık buna çok aşinaydı. Herkesi mutlu etmek ya da en azından size karşı komplo kurmayacak kadar memnun etmek için yapılan dikkatli politikalar labirenti. Bu dengeleme hareketi

Kendi hedeflerini ilerletirken tüm art niyetleri göz önünde bulundurmak. Urduja'nın soylular konseyi ile her zaman elleri doluydu, ama onlarca yıllık pratiği vardı, oysa Alaric rolüne daha yeni adım atmıştı.

"Onları hayal kırıklığına uğrattım. Halkımı." Boğuk bir itiraftı bu. Ay ışığında çok genç görünüyordu. "Yeni bir dünya yaratmak istiyorum ama eski yöntemlerin gitmesine izin vermeyenlerle gücü paylaşıyorum. Bazen yeniden başlamanın daha iyi olacağını düşünüyorum. Her şeyi yıkmak." Gözleri onunkilerle buluştu.

"Ve bazen ikimizin bunu yapabileceğini düşünüyorum. Eğer bu geceyi atlatabilsek."

İfadesi çok sessizce söylenmişti ama terk edilmiş şehrin her yerinde çınlıyor gibiydi. Tünelden, labirentten çıkış yolunu aydınlatıyor gibiydi.

Bana katıl o zaman. İşte bir düşünce böyle yıldırım gibi düşer, ruhun içinde bir yol açar ve atılacak bir sonraki adım konusunda netlik. Ideth Vela yaşıyor. Müttefiklerimiz var. Aysız Karanlık'tan sonra harekete geçmeye hazırız. Bize katılın.

Hepsini .

Ve birlikte bir hayat kuralım.

Kelimeler dilinin ucundaydı. Söylemek için nefesini tuttu. Neredeyse söylüyordu.

Ve sonra-

"Tüm bunları, bu bitmek bilmeyen güç savaşını durdurabiliriz," dedi Alaric. "Önce Sardovya direnişini ezeceğiz, liderlerini avlayacağız. Daha sonra ilerlemeye karşı olan Kesathese eski muhafızlarıyla ilgileneceğiz. Kıta'ya yönelik tüm tehditler ortadan kalktığında, onu birlikte yeniden inşa edebiliriz ve gerçekten bir şeyleri değiştirmeye başlar."

Talasy'nin göğsünde korkunç, ezici bir acı vardı. Yavaşça, gizlice nefes aldı. Umudunu taşıdığı kadar gizlice.

Daha yakına kaydı, geniş bedenini ona doğru çevirdi ve maskesini çıkardı. Solgun yüzünde kararlılık parıldarken

eğildi.

Beni öpecek, diye düşündü Talasyn. Ona izin vermemeliydi.

Ama uzaklaşmak için kendini zorlayamıyordu. Bu son kez .

Adam aradaki mesafeyi kapatırken ona baktı. Suyun üzerindeki ay ışığının gri gözlerini kapatmadan önce nasıl yakalandığını, keskin yüz hatlarındaki her yumuşaklık ipucunu,

Her güzellik işaretini hafızasına kazımişti. Sonrası asla olmayabilir.

Ancak adamın dudakları onunkilerle buluştuğunda kendi gözlerini kapattı ve bu duyguya teslim oldu. Burada ve şimdi, sanki bir

Olabileceklerin bir anlık görüntüsü.

Sedek-We ile Vasiyas arasındaki kanalın yarısında, kilometrelerce aşağıdaki suda bir kıpırdanma oldu. Talasyn yatı besleyen rüzgâr büyüsünü yavaşlatan kolu çevirdi ve Alaric'le birlikte sancak tarafına baktılar. Ve garip, çok garip bir manzarayla karşılaştılar.

Ejderhalar yüzeye çıkıyordu. , Eversea'nın karanlık derinliklerinden fırfırlı kafaları, kaba kabuklu ağaç gövdeleri gibi boyunları, yılan gibi vücutları

Dalgaların arasında dönüyorlardı. Eğer ejderhalar küçük yatı görür görmez kıpırdamadan durup sadece mücevherli gözleriyle yatın her hareketini takip etmeselerdi, hareketleri bir yılanbalığı çiftliğindeki beslenme çılgınlığını andırırdı.

"Nenavar'da basit bir gün daha mı?" Alaric umutla girişimde bulundu.

"Hayır." Talasyn de onun gibi ağzının kenarından konuştu. Leviathanların uyanıklığı tedirgin ediciydi. En küçüğü bile gemilerini bir lokmada yutacak kadar büyüktü. "Anlamıyorum. Tahliye gemilerine eşlik ederek geçen gece güneye doğru ilerlemeye başladıklarını sanıyordum." Birkaç tanesinin Urduja 'nın amiral gemisi *W' taida* 'yı kuşattığını görmüştü,

Filo ufukta kaybolana kadar yanından hiç ayrılmadı.

Alaric eldivenli parmaklarını esneterek eterman hazırlandı.
"Bana yakın dur."

"Nenavaren kanı taşıyan hiç kimseye saldırmayacaklar," dedi Talasyn. "Eğer bir şey olursa, *bana* yakın durmalısın."

İşte o anda en az dört ejderha kanatlanıp yatı kuşatmayı seçti ve Talasyn

yutkundu. Bu hayatta duyduğu son sözler, Alaric Ossinast'tan gelen alaycı bir *Sen mi diyordun?*

Ama hayır. Canavarlar, *W'taida*'ya güvenli bir yere kadar eşlik eden yurttaşlarınıninkine benzer bir düzende kayarak ilerlediler. Biri tepeden, biri yatın altından, biri de iki yanından uçtu ve her biri bir diğerine sürtünmemek için büyük özen gösterdi.

devasa kanatlarıyla gemiye doğru ilerliyordu. Talasyn dümeni Vasiyas kıyı şeridinin gölgeli sırtına doğru kırmaya devam ederken, Alaric'in bakışları alışılmadık derecede yumuşaktı ve etrafındaki pulların girdabına kapılmıştı. Talasyn'in kulaklarında kösele kanatların gürültüsü çınlıyor, ateşle ısınmış ciğerlerinden çıkan nefesler sert bir yağmur kadar ıslıklı çıkıyordu.

Çok geçmeden bu kakofoni, okyanusta çırpınan devasa bedenlerin gürültüsüyle daha da arttı ve arkasına baktığında geminin geri kalanını gördü.

Eversea'dan yükselen ejderhalar. Yatın peşinden giderek, sanki onunla çarpışmaktan kaçınmak istercesine aralarındaki mesafeyi koruyorlar.

"Talasyn." Alaric'in sesi maskesinin arkasından boğuk geliyordu. "Nedir bu? Neler oluyor?"

"I ..." Solundaki ejderhayla göz teması kurdu. Kehribar rengi bir alanın ortasına yerleşmiş, gece yarısına bu kadar yakinken bile güneş gibi parlayan siyah bir gözbebeği. İçinde, büyüünden çok daha eski bir şey ortaya çıktı. Yaratık başını geriye attı ve yıldızları boğan parlak turuncu bir alev bulutu yayarak bir kükreme çıkardı.

Bu bir selamlamaydı, uyarı değil. Ejderhanın kükremesi kendi kalp atışları gibiydi. Ateşini sanki kendi ateşiymiş gibi hissetti.

Damarlarında dolaşan kanın sıcaklığı.

Dünya bir kez daha değişmişti, tıpkı Işık Sever'e ilk adım attığında olduğu gibi. Tıpkı Alaric ilk kez onu öptü ve hava gölgeli bir ışıltıyla kaynadı.

Kaderi sürekli değişmek, bu sonsuz yaz ülkesinde farklı mevsimlerin paltoları gibi bir hayattan diğerine miydi? Bir gün Hornbill's Head'deki kızı artık tanıyamamaya mahkûm muydu?

Karlı kış, daha önce gelen kızıl sonbahardan iz taşıyor muydu?

"Sanırım," dedi Talasyn, "beni izliyorlar."

Ishan Vaikar Talasyn'in değerlendirmesine katılmakla kalmamış, Alaric de daya'nın Lachis'ka ve Gece İmparatoru'nun zepliniyle birlikte akın akın gelen ejderhalar karşısında hiç etkilenmediğini görmüştü.

"Böyle bir şey olabileceğini *düşünmüştüm!*" Ishan haykırdı. "Ejderhalar her zaman Nenavaren halkını koruyacak, ama bazılarımız geride kaldı, *bu* yüzden bazılarının da geride mantıklı, değil mi?

Kimin göç edeceğine ve kimin kalacağına nasıl karar verdiler? Büyüleyici hayvanlar!"

Yatın alıcı-vericisinden heyecanlı bir ses geldi; bu Işhan'ın Fırtına Yolu'nu güve gemisinden geçen sesiydi. Bu gece orada bulunan her Ahimsan Büyücüsü, kendi hayalet gemilerine binmiş, Aktamasok kraterinin etrafında bir daire çizerek yüzüyordu.

Kraterin tam üzerinde uğurumunun tam üzerinde- bir yat duruyordu.

Bu çok küçük bir yat, diye düşündü Alaric huzursuzca. Güverteye yerleştirilmiş olan kavanozlar ve kablolardan oluşan yükseltici düzenek, arka planında esneyen, dipsiz bir çukur varken fazla kırılabilir görünüyordu.

O Shadowforged'dı. Karanlıktan korkmamalıydı. Ama *bu* karanlığın içinde Alaric'in tek başına yüzleşemeyeceği bir korku gizleniyordu.

Ishan her nasılsa hala gevezelik ediyordu. ejderhaların kendi aralarında iletişim kurma yöntemi. Talasyn aetherwave alıcı-vericisinin ağızlığından iyice uzağa eğildi. "Daya Vaikar'ın öngörülemeyen dikkat süresi yüzünden Void Sever'in zafer kazandığını düşünsenize," diye mırıldandı.

"En azından senin ya da benim hatam olmayacak," dedi Alaric, "ve hayatta kalanlar bizi iyi hatırlayacak."

Talasyn homurdandı. Mavi-altın zırhının içinde, ay ışığında parlıyor, ejderhaları üzerinde dönüyordu. Bazıları pençelerini volkanik yamaçlardan aşağı doğru indirmiş, sanki kraterden çıkan her neyse ona saldırmaya hazırlanıyorlardı.

Lir'in yedi ayından dördü çoktan gökyüzünden kaybolmuştu.

İşan sonunda konuşmayı kesti, belki de karşı tarafta kimsenin onu dinlemediğini fark etmişti. Ve sessizlik içinde

...

"Sadece şunu söylemek istiyorum-" Alaric sözünü kesti. Ne söylemek istiyordu *ki*?

Talasyn gözlerini kırptırarak ona baktı. "Evet?"

Her şey için özür dilerim.

Sana yazmak hoşuma gitti.

Babamın sana zarar vermesine izin vermeyeceğim.

şeyin sadece fiziksel çekim olduğu konusunda anlaştığımızı biliyorum, ama bazen -bazen düşünüyorum-

Tanıştığımızdan beri, olabileceklerin hayaliyle yaşadım.

Ama bunları ona asla söyleyemezdi. Herhangi birini söylemek

bu gece ölmeyi *daha iyi* bir seçenek haline getirecekti. Tüm bunları nasıl düzelteceğini bulmadan önce çalınan sarıman ve Gaheris'in planları hakkında asla itirafta bulunamazdı.

"Eğer bu bir veda ise," diye başladı Alaric, babasının sözlerini taklit ederek, çünkü bildiği sevgi buydu ve bunun da bir anlamı vardı, "o zaman-"

"Bu bir veda *değil*," diye sertçe araya girdi Talasyn. "Sen dedin *ki*

Sen de Belian'daydın, hatırladın mı? Voidfell'i durdurabileceğimize gerçekten inanıp inanmadığını sorduğumda, "Evet" dedin. *Aksi takdirde,*

hepimiz öldük. Bu konuda ukalalık etmiş olabilirsin ama haklıydın. Bunu atlatacağız. Yaşamak için savaşıcağız. Bana nasıl yapılacağını sen öğrettin." İki ay daha kayboldu ve Sadece Yedinci, ama ihtiyacı olan tüm ışık onun gözlerindeydi, gözlerindeki altın parçaları inançla parlıyordu. "O yüzden üzülmeyi bırak ve şu işi bitirelim."

Alaric maskesinin arkasından gülümsedi. Talasyn'in örgüsünden her zaman kaçan kestane rengi saç telini kulağının arkasına sıkıştırmak için uzandı ve dikkatlice hareket etti Böylece eldivenin pençeli uçları şakağına saplanmadı. Onun dokunuşuyla ürperdi, yedinci ayın solgun gümüş ışıltısı çilli yanaklarının tozunu alıyordu.

Hepsini içti.

"İnandığım bir şey varsa," dedi, "o da senin inatçılığındır. Beni sık sık sinirlendirir ama dağları yerinden oynatabilir. Bu gece yanımda başka kimse olmasını istemezdim."

Talasyn gözlerini devirdi. "Bir dahaki sefere tartıştığımızda bunu sana hatırlatacağım."

Alaric omuz silkti. "Sadece bir dahaki sefere olacağı için mutluyum."

Aetherwave alıcı-vericisi çatırdayarak canlandı. Hazır olup olmadıklarını soran yine İshan'dı. Gölgeler Kalan son ayın üzerinde, şişesinden dökülen mürekkep gibi, taze parşömen üzerinde istikrarlı bir şekilde sürünüyor.

Talasyn alıcı-vericinin ağızlığından "Hazırız," diye onayladı.

Ishan kapatmadan önce Nenavaren dilinde cevap verdi. Alaric ve Talasyn birbirlerine yaklaştılar ve güçlendirme konfigürasyonu içinde birbirlerine baktılar. "Daya Vaikar ne dedi?" diye sordu.

Talasyn'in dudakları küçük, hüzünlü bir gülümsemeye dönüşürken onun için tercüme etti. "Seninle bunun diğer ucunda ya da atalarımızın yelken açtığı Gökyüzünün Üstündeki Gökyüzünde görüşürüz."

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yedinci ay, bin yıldır ilk kez güneş ışığının ve tüm yansımalarının Lir'e ulaşmasını engelleyen düz bir çizgi oluşturarak arkadaşlarının arkasındaki yerine kaydı. Göklerde sadece yıldızlar kalmıştı ama onlar da o kadar sönük parlıyordu ki dünya adeta gölgeye gömülmüştü.

Aysız gecenin derinliklerinde ejderhalar homurdanıyor, ofluyor ve kanatlarını çırpıyordu. İlkel gürültü,

Bu adalardan çok daha eski büyüyle konuşan Alaric'in ayaklarının altındaki kraterden gelen alçak bir gümbürtüye kısa bir süre sonra katıldı.

Yatın ötesine baktı. Mor ışık közleri karanlığın içinden yavaş ve büyüleyici bir yükselişle yukarı doğru akıyordu. Parıldayan çokluklarıyla, yaz başında çökerken çalılardan arasından yükselen ateş böcekleri gibi parlıyorlardı.

Ancak bu "ateş böcekleri" kanatlarında ölüm taşıyordu.

Alaric ve Talasyn kalkanlarını uzay boşluğundan çağırdılar. Parlak ışık ve siyah duman, birbirlerinin aynasıydı. Talasyn'in kalkanının ne kadar sağlam olduğunu görünce gurur duydu; kalkanını hiç çağıramadığı günlerden çok farklıydı.

Bunu ona ben öğrettim. Kalkanının kenarındaki gümüş benekli pusun içinden onun gözlerine baktı, her altın rengindeydi, öğle vakti gibi parlıyordu. *Birlikte daha güçlüyüz.* Bunu ona Hisar'a yapılan gerilla saldırısından sonra söylemişti ve hiçbir zaman şimdiki kadar ciddi olmamıştı.

Yanardağın etrafında dolaşan Büyücülerin metal cam kavanozlardaki büyüü ele geçirmeleriyle aynı anda kalkanlarını bir araya getirdiler. Aether çekirdekleri parladı ve kablolar kıvılcımlandı ve Lightweave ile Shadowgate birbirlerinin içinde eridi. İki kalkan genişledi, Alaric'in ve Talasyn'in ellerinden akarak o tanıdık büyüye dönüştü

Parıldayan küre, Aktamasok'un tüm zirvesini siyah ve altından bir kubbeye kapladı.

Volkanın karnından, Voidfell geldi
çılgılık çılgılığa, erimiş ametist patlaması, sıcak
ve lav kadar zengin. Bariyerin alt yarısına çarptı ve-

-Doğrusunu söylemek gerekirse Alaric *bu kadar* sert vurmasını beklemiyordu. Aylar yerine yıllarca eğitim almış olsalar bile, yine de bunun büyüklüğünü kaldıramazdı. Hiçbir şey onu hazırlayamazdı. Bu bin, hayır, bir *milyon* boşluk topu birden patladı. Darbe kürenin içinde yankılandı, dişlerini takırdattı, kelebek kanatlı yatı bir o yana bir bu yana salladı. Yükseltici konfigürasyonun metal cam kavanozları sallandı, tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor.

Talasyn hemen tepki verdi. Eli havayı yararak kürenin içinden birkaç Işık Örgüsü ipliği kopardı. Onları ip haline getirdi ve

Baş ve kış tarafa sarılmalarını emrederken, büyüü gövdeyi kesmeyecek şekilde kontrol etmeye özen gösterdi.

Halatların diğer uçlarını tekrar küreye bağladı. Yat, onu bariyerin kavisine sıkıca bağlayan altın sihirli iplere dolanmış bir şekilde hareketsiz duruyordu, parıldayan duvarlar.

Alaric gözlerini kırptırdı. "İyi fikir."

"Zaman bende de olduğu biliniyor!" diye tersledi.

Aceleyle kıkırdamasını öksürük olarak gizledi. Şimdi tartışmanın sırası değildi.

Void Sever daha da parladı ve tutulma küresine karşı ham, dizginlenemez bir güçle dalgalandıkça dalgalandı. Çünkü Alaric ve Talasyn sonraki birkaç dakika boyunca bariyerlerini güçlendirmekle meşgul oldular ve zayıf noktalara daha fazla büyü kanalize ettiler. Bu muazzam bir çaba ve konsantrasyon gerektiren bir başarıydı. Talasyn'in rengi solmaya başlamıştı ve Alaric yoruluyordu.

çok hızlıydı. Her darbede yat, onu sabitleyen parlak kordonların içinde .

Aylar süren eğitimden sonra hâlâ çok hazırlıksızdılar. Güçlendiricilerin eteranslarını daha yükseklerle taşımasına rağmen, meşe ağaçlarını ikiye bölen türden uğultulu bir rüzgârda kıpırdamadan durmaya çalışıyormuş gibi hissediyorlardı.

"Alaric." Talasyn onun adını dişlerini sıkarak zorla söyledi. "İşte..." Altlarında titreşen, güneşin ve gece yarısının girdabında hızla yayılan yıldız şeklindeki menekşe rengini işaret etti.

Alaric kolunu hareket ettirdi -çabası yüzünden tendonları neredeyse ikiye ayrılıyordu- ve kalkandaki çatlağın üzerine gölge büyüğü şeritleri çekti. Talasyn de ışığıyla onu takip etti. Ametist dikiş kapanmaya başladı ama üzerinde ikinci bir dikiş belirdi.

Küre *inledi*.

Gemilerinin kontrol paneline yerleştirilmiş zaman saatine baktı.

alıcı-vericinin yanında köprü. Bu kadar az zaman geçmiş olması nasıl mümkün olabilirdi? Yorgunluğu iliklerine kadar işlemişti ve görüşü parlak siyah noktalarla doluydu.

"Kırk beş dakika daha," dedi, Talasyn'in olduğu kadar kendisinin de iyiliği için. Kendi sesini duymak onu şok etmişti. Neredeyse babasının sesiydi, çatlak ve yıpranmış. Basit bir konuşma eylemi bile boğazını acıtıyordu.

"Kırk beş dakika sonra her şey bitecek. O zamana kadar ."

Başıyla zayıf bir selam verdi. Ter içindeydi, şiddetle titriyordu, gözleri ateş gibiydi. "Benimle kal," diye fısıldadı.

Nefesi kesildi. "Yapacağımı biliyorsun."

Bariyer birkaç ametist ışık parçasıyla daha dalgalandı. Birbirlerine baktılar ve sonra bir başka birleşik büyü patlaması gönderdiler, yeni siyah dalgalar ve Çatlakların üzerine altın yama. Bu sesi çıkarmak için gereken çabayla çılgılık atabilirdi. İkisi de çiziyordu

Güç rezervleri tükenmişti ve bu daha çilenin başlangıcıydı.

Bir tutam Voidfell bariyeri aştı. Parlak ve çıtırtılı, ama yine de bir tutamdan fazlası değildi; yıldırım hızıyla ilerledi ve Alaric'in yüzünün sol tarafına çarptı. Korkunç bir an için, yüzündeki tek şey ametist oldu.

görebiliyordu. Acı önce sıcaktı, yüzüne mum damlacıkları gibi sıçradı ve sonra maskesinin altından yayılan yüzlerce keskin küçük diş etini kazdı.

Tek dizinin üzerine çökerken elini yüzünün o tarafına götürmek en insani içgüdüsydü. Maskesinin metal iç kısmı çiğ derisine battı ve iki büküm oldu; kulaklarında kükreyen öfkeli acı şarkısının arasından Talasyn'in çığlıklarını duydu. Sağ gözünden çok daha büyük bir Voidfell akımının küreyi yarıp geçtiğini gördü-

-Ve doğrudan ona doğru geliyor.

O daha olduğunu anlamadan kadın onun yanındaydı, bir eli ensesindeydi, diğer elini onun üzerine uzatmıştı, parmakları yaklaşmakta olan ametist ışıltısına karşı yayıldı. Birleştirilmiş Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi'nin bir bölümü kürenin iç duvarından sıyrıldı ve davetsiz misafirin üzerine yıkandı

boş sihir, onu geri sürmek.

Talasyn tutulma bariyerini tek kontrol ediyordu.

Elinin kenarları akkor haline gelmişti, sanki tüm o siyah ve altın tarafından yeniliyordu. Bileğindeki ve ön kolunun iç kısmındaki damarlar kızarmış ve kabarmıştı, donma başlangıcı gibi, yanık izleri gibi,

Zeytin teninde dallanıp budaklanıyordu.

Alaric o kadar acı çekiyordu ki zar zor düşünebiliyordu. Ama bir şey onun için çok açıktı ve bu kesinlik daha uzaklaşmadan onu demirlemişti: Talasyn'in yanmasına izin vermeyecekti.

Daha fazla menekşe parçası titreşen küreye çarparak onu parçaladı ve içeri doğru ilerledi. Alaric ayağa kalktı ve Talasyn'in eli onun ensesinden uzaklaştı.

büyü onun etrafında toplandı. Bu büyü'nün ipliklerine tutundu ve birlikte yedi kat tutulmanın altında parladılar. Yağmur, kan ve fırtınanın yükselticileri tarafından büyütülen bir başka Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi dalgası Voidfell'i yutarak çatlakları kapattı.

Artık görünmüyor.

Tam da Alaric bir parça rahatlamaya başlamışken, tam da yüzünün sol tarafına vuran acı soğumaya başlamışken-

-Tam da en kötüsünün sona erdiğini düşünmeye başlamışken

-

-Kürenin alt yarısının tamamı *yukarı doğru* eğilmişti, sanki devasa bir yumruk alttan onu delmeye çalışıyordu.

Alaric ve Talasyn bu yeni saldırıyı savuşturmak için çabaladı. Eski şeklini alamamasına rağmen, bariyer kendisini yumruklayan darbelere karşı sağlam durdu. Ama-

"Bundan hoşlanmıyorum." Talasyn hırıltılı bir ses çıkarıyor, kelimeleri boğuluyordu. "Sanki... ne kadar zorlarsak, o kadar geri itiyor gibi-"

Alaric onun yerine, "-sanki hissediyormuş gibi," diye bitirdi. "Sanki bizimle savaşıyormuş gibi."

Ishan onları kontrol etti. Sesi neredeyse Büyü uğultuları ve çığlıkları arasında duyulamasa da, amplifikatörlerin aether çekirdeklerini kontrol etme görevinden yorgun düştüğü belliydi. "Majesteleri. Şu anda tam olarak cevap veremeyeceğinizi biliyorum ama bir şeyler *ters* gidiyor. Ejderhalar huzursuz. Ve *sesler* var. Volkanın içinden."

Elbette sesler var, diye düşündü Alaric. *Voidfell yeryüzünde hareket ediyor.*

Ancak artık dinlemesi gerektiğini bildiğine göre bir şeyler duyabiliyordu. Lightweave, Shadowgate ve Voidfell'in diğer uzaydan gelen uyumsuz notalarının ötesinde, Yerin ve ejderhaların belli belirsiz çığlıklarının ötesinde başka bir şey daha vardı. Bir kombinasyon

gevşek kayaların üzerinde sürünen bir yılan gibi nefes alıyor ve burnunu çekiyordu. Talasyn'in yüzündeki ifadeden onun da bunu duyduğunu anlayabiliyordu.

Kürenin içinden, girdabın ortasından ayırt edebiliyorlarsa ne kadar gürültülü olmalı.

Boşluk Sever aniden devre dışı kaldı ve dalgaları kraterin içine doğru çekildi. Uzaktan bakıldığında yanardağın menekşe renkli nefesini keskin bir şekilde içine çektiği görülüyordu. Ametist ölüm dalları, yerin karanlık derinliklerine doğru geri süründüler. Alaric ve Talasyn küreyi kovdular ve yatın güvertesine yığıldılar. Tam üzerinde Soğuk onu sardı ve çaresiz bir bitkinlik ona uzandı, alnını onunkine bastırdı.

Yüzünü aşırı ısınmış avuçlarının arasına aldı. Birleştirdikleri büyünün etkileri yavaş yavaş azaldı. Parmakları metal maskenin ve derisinin üzerinde dikkatle, çok dikkatle kıvrıldı ve Voidfell'in çarptığı yerden uzak durdu. İşte bu şekilde bir şey olduğunu anladı.

Yanlış. Nefes kalmadan önce bile, "Alaric. Yüzün-tanrılar -"

Yüreği ağzına geldi. O da içgüdüsel olarak ondan uzaklaşmaya çalıştı ama kadın onu yerinde tuttu, burnunun köprüsünü öptü ve sonra dudaklarını maskesinin oyulmuş kurt hırıltısına bastırdı. Bir merhem, bir lütuf. Zarafet.

"Ben ," diye mırıldandı. Doğruydı; sızı gitmiş, geriye sadece donuk bir ağrı kalmıştı. "Bir şey yok..."

Bakışları kızın sağ koluna kayınca sözlerini yarıda kesti.

Kabarcıklar yok olmuş, vücudunun büyülü toleransı sayesinde yumuşamıştı. Ancak damarlarının deseni bileğinden dirseğinin iç kısmına kadar parlak kırmızı kazınmış olarak kalmıştı.

Daha yakından bakmak için kızın koluna dokunamadı bile. Eldivenlerinin pençeli uçlarının ona zarar vermesinden çok korkuyordu.

Dünya, volkanik kayalar ve nemli havadan oluşan bir sel gibi bilincine geri geldi ve o-

-Hala karanlık. Yıldızların ışığı ve gemilerin ateş lambaları dışında.

Ejderhalar ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü.

"Çok erken." Talasyn sürünerek eter dalgası alıcı-vericisinin yanına gitti ve yatın saatini kontrol etti. "Daya Vaikar," dedi, "tutulmaya otuz dakika , Void Sever neden-"

"Bilmiyorum," dedi İşhan. Sesi kısılmıştı.

Şaşkın.

Alaric homurdanarak, "Belki de korkutup kaçırdık," karısı ona ters ters baktı. Yine de umurunda değildi. Bir daha asla hareket etmek istemiyordu.

Ama gümbürtüler yeniden başladığında ve Talasyn ayağa fırladı, o da öyle yaptı. Kraterin içine baktılar ve Alaric Gölge forgunun gözleriyle gördü açık ağzı ve onlara doğru ilerleyen devasa diş sıraları.

Yatın kontrollerine atladı, Squallfast kalplerini çalıştırdı, direksiyonu çekti.

"Ne oldu?" Talasyn korkuluklara tutunarak sordu. Adam

cevap verme zahmetine girmede. Yakında öğrenecekti.

Aetherwave üzerinden İşhan ve büyücülerinin uzaklaşması için emirler yağdırdı. Yatı bir yatın içine itti.

Dik ve arkasından Talasyn, pruvadaki ateş lambaları Aktamasok'un karnından yükselen şeyi aydınlatırken yüksek sesle küfretti.

Küçük gemileri krateri temizledi, dişli ağzı peşinden koşuyor. Önce dişli ağzı, sonra uzun, sivri burnunun geri kalanı.

Sonra çıkık alnı, kıvrık boynuzları, menekşe rengi sürüngen gözleri.

Her şey uçurumun içinden, neredeyse Lir'in boğazları kadar geniş, beyaz pullu bir boyun üzerinde ortaya çıktı. Aylar gitmiş, yıldızlar dönmeye başlamıştı ve Dünya Yiyen Bakun, ilk ejderha, devasa, kükreyen ve zaman kadar yaşlı, volkanik zirvenin üzerinden başını kaldırdı ve çenelerini açarak

Yerin ve göğün temellerinde yankılanan öfke ve keder dolu bir
çığlık.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

*Batı rüzgarı iç çeker, tüm aylar
ölür. Bakun, kayıp aşkını hayal
ederek, yukarıdaki dünyayı yemek için
yükselir.*

Talasy'nin ilk kez Eskaya sokaklarında el çırpma oyununda çocukların söylediğini duyduğu tekerleme şimdi kafasının içinde uğursuz bir koro oluşturunyordu. Bütün o diğer , görebileceği en büyük yaratıklar olduğunu düşünmüştü ama bu devin yanında hiçbir şeydiler; büyük bir kısmı Aktamasok volkanının altında kalmış olsa da, görünen kısmı tüm lantas kalesini tek bir daraltıcı sarmalın içinde ezebilirdi.

Sağ kolundaki acı hâlâ oradaydı ama adrenalin dalgaları içinde onu zar zor hissedebiliyordu. İçindeki her şey Dünya Yiyen'e, efsanenin canlanmasına odaklanmıştı.

Bakun tekrar yata doğru hamle yaptı. Alaric gemiyi keskin bir şekilde sağa yatırdı ve devasa çeneler boş havayı gök gürültüsü gibi yankılanan bir güçle parçaladı. Büyücülerin pervaneleri nispeten güvenli bir mesafeye ulaşmıştı ve İşan Talasy'nin aetherwave onları takip etmek için.

Talasy'nin alıcı-vericiyi devre dışı bırakarak daya ile bağlantıyı kesti. Alaric' "Eğer kaçarsak bizi kovalamak için kanatlanacaktır ve onu asla durduramayız," dedi. "Volkandan ayrılmadığından emin olmalıyız."

Kaşlarını kaldırdı. "O zaman kafasının etrafında bir sivrisinek gibi uçacağım, değil mi?"

"Evet, her zamanki sinir bozucu halinle devam et," diye karşılık verdi. Tartışmaları durum için ne kadar uygunsuz olsa da

topraklama etkisi. *Gerçek* bir şeye tutunmak için tanıdık bir şeydi.

Alaric nefesinin altında homurdandı ama söyleneni yaptı. Yat yanardağın etrafında gelişigüzel daireler çiziyor, Bakun'un boynu da onunla birlikte dönüyordu. Beyaz ejderha geminin her hareketine odaklanmıştı; hırladı ve koptu, Yırtıcı ve tetikte. Devasa bir ön ayak uçurumdan çıktı, pençeleri kraterin kenarına takıldı, toprağı ve kayayı yırttı.

Bu ejderhanın Nenavaren kanı taşıyan birine zarar vermekten çekinmediğı açıktı.

Ama diğerleri -yata Vasiyas'a kadar eşlik edenler, o ana kadar yakınlarda gezinenler ya da yamaçlarda dinlenenler- hepsi Talasyn'in savunmasına koştu. Gece havası kanatlarla doldu ve yukarıdan yaklaşmaya başladıklarında kalbine korku düştü; hepsi Dünya Yiyen'e kıyasla çok küçüktü. Hiçbirinin ölmesine izin veremezdi.

Alaric'e aceleyle bir plan anlattı. Alaric pek etkilenmemiş gibi görünüyordu ama onları aşağı doğru yönlendirdi. Bakun'un menekşe rengi bakışları kısa bir süre onları takip etti ama sonra yaklaşmakta olan ejderhalara kaydı. Başını geriye doğru kaldırdı ve onlarla aynı zamanda.

Turuncu alevden bir duvar geceyi aydınlatarak Bakun'a doğru fırladı, dünyalardan daha büyük ve güneşlerden daha parlaktı. Yine de beyaz ejderhanın dudaklarından çıkan bir başka çığlıkla patlayan ametist büyüünün gelgit dalgası tarafından tamamen cüceleştirildi.

Ateş ve Boşlukkabuğı felaketle sonuçlanacak bir çarpışmayla birbirlerine doğru savruldular. Hava bu çarpışmanın şiddetiyle inledi, öte-uzay ile maddi âlem arasındaki perde paramparça oldu. Ancak iki enerjinin ortada buluşmasına yarım saniye kala, aralarında siyah ve altın rengi büyüden oluşan yeni bir kalkan filizlendi - aşağıdaki yattan.

Tutulma küresi volkanik tepenin üzerinden geçerek Bakun'u içine hapsetti.

Küçük ejderhalardan çıkan alevler zararsız bir şekilde yere düştü.

bariyere çarptı ve . Boşluk patlaması iç duvarlardan sekti ve birkaç parçası yataın üzerine yağdı - Alaric ve Talasyn'in kendilerini korumak için daha büyük olanın içinde yarattıkları ikinci küreye çarptı.

"Ve şimdi burada ölüm büyüsü yapan kana susamış ejderhayla kilitli kaldık," diye homurdandı kocası.

"Alaric," dedi Talasyn çok tatlı bir sesle, içinde sevgi ve kızgınlık savaşıyordu, "kapa çeneni."

Bakun bariyerle karşı çırpınıyor, birleşik büyü derisini her sıyırdığında ağlıyordu, ama yine de kararlı bir şekilde bir yol arıyordu, kar beyazı pullarında siyah yaralar belirirken bile, ichor

mürekkep gibi damlıyordu. Talasyn'in bir sonraki adımın ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

adımı. O ve Alaric kalkanı sonsuza kadar koruyamazlardı.

-Sadece tutulmaların sonuna kadar. Başını kaldırıp baktığında, bir ayın kenarının çoktan görüldüğünü ve kürenin pusunun içinden sönük bir gümüş renginde parladığını gördü.

Talasyn gözlerini çalıştı ama bakışları Bakun'unkilerle çarpıştı.

Dünya Yiyen tam karşısına gelecek şekilde yön değiştirmişti. Burnu şimdi yatla aynı hizadaydı, çok daha uzak bir mesafedeydi.

çok yaklaştı. Boynuzlu başını eğerken vücudunun geri kalanı hareketsiz kaldı, sanki ona daha iyi bakmaya çalışıyordu.

Bunu tekrar hissetti, kadim, aether dokunuşlu gözlerin girdaplı derinliklerindeki aynı garip bağlantıyı.

Bir şey onu çağırıyordu, bir dürtü -içgüdü mü yoksa zorunluluk mu, bilemiyordu. Duygularını savaş davullarının sesi gibi çekiştiriyordu.

Ona güvenmeye cesaret edebilir miydi?

Başka ne seçenek vardı ki?

Alaric kısa ve derin bir sesle konuştu. "Sanırım onu öldürebiliriz. Bariyerle dokunduğu yerdeki yaralara . Eğer ona tutulma büyüsüyle saldırırsak-"

Söylediği Şey mantıklıydı. Bakun'u öldürmek Lir'in tamamında Voidfell'in tek kaynağını kesmek anlamına gelecekti ama Ölü Mevsim'in bir daha asla yaşanmamasını sağlayacaktı. Milyonların hayatını kurtarmak için yaşı bir Şeyin ölüümü neydi ki?

Ve yine de o dürtü. Kadim ejderhanın gözlerinin içine baktıkça daha da bastırılamaz hale geliyordu. Işıık Sever'in yaptığı gibi onu çağırıyordu.

Büyüsüne güvenmiyorsa kendine nasıl eterbüyücü diyebilirdi? Ya o ve Alaric herkesi kurtarabilirse?

-*Ve bu da mı?*

Talasyn yutkunarak yatı saran Işıık Örgüsünü çözdü. Gölgesi muadilinin iplerinden ayrıldı ve küçük küre göz kırparak varlığını yitirdi.

"*Sen -*" Alaric sözünü kesti, sanki aklına çok fazla azarlama seçeneği gelmişti ve nereden başlayacağına karar veremiyordu. Onunla Bakun'un arasına girdi, savaş tırpanının dış hatları eldivenli parmaklarında belirdi.

Bakun, Gölge Dövme silahı görünce uyarıcı bir hırıltı çıkardı ve dişlerinin arasından belli belirsiz boşluk büyüü dumanları yükseldi.

Talasyn bir elini Alaric'in koluna koydu.

"Dövüşmek istemiyor," dedi ona, hala kilitli bir şekilde Dünya Yiyen'le yıldızlar maçı. "Pek sayılmaz, sanmıyorum. Hiçbir canavar dövüşmek *istem*ez." Tüm bunlar bölgeyi korumak, türü devam ettirmek ve kendini savunmak için duyulan ilkel bir ihtiyaçtı. Kurtlar bile seçme şansları olduğunda en kolay avı seçerlerdi.

"Benden bu Şeye hayatın pahasına güvenmemi istiyorsun," diye hırladı Alaric.

"Hayır." Talasyn parmaklarını adamın kolları üzerinde gezdirdi. Koşullar göz önüne alındığında yapabileceği en yatıştırıcı jesti yaptı. "Senden *bana* güvenmeni istiyorum."

Silahını atmadı ama Bakun'a yaklaşırken olduğu yerde kaldı, adımları yatın ahşap güvertesinde temkinliydi. Işık Örgüsü telleri ana küreden sıyrılarak bir pelerin gibi etrafında toplandı. Ya da bir kefen. Büyüsü onu elinden geldiğince koruyordu. Saçları doğal olmayan bir rüzgârla kıpırdadı.

Talasyn, botlarının uçları görüldüğünde yürümeyi bıraktı. yatın iç gövdesine çarptı ve daha fazla ilerleyemedi. Bakun hafifçe eğilerek aradaki mesafeyi birkaç santim daha kapattı. Kafatasından geriye doğru kıvrılan fildişi boynuzlardaki her halkayı, timsah yüzünü kaplayan pulların her çıkıntısını, gözbebeklerindeki her krateri görebiliyordu. Kesik siyah gözbebeklerindeki her yıldız. Tutulma büyüünün perdesi onu görüş alanından gizlemediği sürece, bir şey içinde, ametist gözlerinde gizlenen her neyse doğru sürükleniyordu.

Aether ve hafıza. Her şey aether ve Hafıza. Burada da aynıydı, dönen çatı altında Büyü ve yedi kat tutulma, tıpkı o gün güneşin ısıttığı kumsalda bir ruhun -ya da bir ruhun gölgesinin- kendisinden, Alaric'ten ve uyuyan ejderhadan geçtiğini hissettiği zaman olduğu gibi.

Bazen kıl payı da olsa her şey birbirine bağılıydı.

Sariman kanı, Rainspring ve Tempestroad çemberi içinde her şey daha da güçlendi.

Geçmişin günümüze kanaması bile. Bir büyücünün daha önce gelenlerin akıntılarına bağlanması bile.

Bunu biliyorsun, Alunsina, dedi Talasyn'in kendi sesi olan ama aynı zamanda olmayan bir iç ses, bu tek bir sesteki ve yine de yüzlerce, yüzlerce sesteki, karanlıkta yıldız çizgileri gibi birbiriyle yarışan çok sayıda görüntü, onların kıymıkları Zamanın nehirlerine doğru geriye doğru spiral çizerek, kızıl güneş, yedi ay, dünyayı sulara asan, onunla konuşan, onun *aracılığıyla* konuşan, Gökyüzünün Üstündeki Gökyüzünden gelen kesintisiz bir Nenavarene kraliçeleri dizisi.

Dünyanın doğuşunda sen de oradaydın.

İlk ejderhanın kalbini gördün.

Talasyn ara sıra gördüğü aynı tuhaf görüntünün içine düştü, ama bu kez şekli sağlam ve netti, görüntüler sonunda zihninde yerine oturdu.

Gördüğü şey gelecek değil, geçmişti. Eversea, daha karanlık ve daha derindi, adaları onun zamanında olduğu kadar belirgin değildi. Karanın üzerinde dalgalanan kanatlı bir gölge

ve su, beyaz pullar göklerde dalgalanıyor. Kambur yaşlı bir kadın, zümrütlerle örülmüş

Uzun gümüş saçları, boğumlu bir eliyle karla kaplı bir dağın sırtına değil, bir ejderhanın alnının sert kayalıklarına . Diğer eli havada yükseliyor, parmakları titreyerek uzanıyor, daha genç bir güneşin kızıl küresine uzanıyordu.

"Çok uzun sürmeyecek," diye mırıldandı yaşlı kadın, dünyanın üzerinde süzülürken gözlerini kapatarak.

Bindiği ejderha sert bir çığlık attı.

Bu anı Talasyn'in kalbini yakalayacak kadar uzun sürdü. Anlamasına yetecek kadar uzun.

Sonra şimdiki zamana, erimiş kürenin içine geri döndü ve Bakun ona bakıyordu, korkunç çeneleri insan konuşmasına benzer bir şekilde gırtlaktan hareket ediyordu.

"*Iyaram?*"

Sekizinci ay diye bir şey olmamıştı. Bu, tutulma olgusu kadar vulana taşını açıklamak için atalar tarafından uydurulmuş bir masaldı.

Ama bir kadın vardı. İlk Zahiya-lachis, Ejderha onun adını söylemeyi öğrenmişti. Kimin ölümü onun öfkelenmesine neden olmuştu.

"Hayır, Dünya Yiyen." Talasyn Nenavaren dilinde, parıldayan siyah-ve-karanlığın içinde yüksek ve net bir şekilde çınlayan bir sesle konuştu.

altın duvarlar. "Henüz vakti gelmedi. Uyumaya devam et."

Bakun yine çığlık attı. Bir şekilde gecenin dehlizleri kadar derin ve yine de Talasyn'in ensesindeki tüyleri diken edecek kadar yüksek bir ses. Bakun'un çatallı dilinin uzunluğuna bakıyordu.

ağzının leylak rengi zarlarına, her biri bir dede ağacı büyüklüğünde çıkıntı yapan jilet gibi keskin dişlere doğru uzanıyordu. Sıcak, kükürtlü nefes onu içine çekti.

Ve sonra Dünya Yiyen *yükseldi*.

Aktamasok'un kraterinden giderek daha fazla Bakun çıktı. Parlayan bir bobin yatın yan tarafına çarptı ve çarpmanın şok dalgaları

onları itip kaktı, amplifikatörler patladı. çekirdekler uzun süre zorlandıktan sonra bir metal cam ve dengesizleşmiş büyü patlamasıyla çözüldü.

Yanardağın üzerindeki Işık Örgüsü ve Gölge Geçidi kubbesi titredi, sonra göz kırparak yok oldu.

İki ay parçası daha gökyüzüne geri dönmüştü. Bakun yukarı doğru yükselirken, Talasyn onun gözlerinde özgürlüğün vahşi ışığını gördü.

Bu yaptığı şeyin içgüdü mü yoksa delilik mi olduğunu bilmiyordu. Belki de korkuydu -yaratığın karada serbest bırakılması halinde nelere yol açacağından korkuyordu. Alaric kalkanı yeniden oluşturmaya çalışıyordu ama o yatın kenarından Bakun'un boynuna atladı ve kendini yukarı çekmek için kalın pullu derinin çıkıntılarını kullandı. Ejderhaya da tıpkı Bakun'a tırmandığı gibi tırmandı.

Bir zamanlar yaşadığı dikey kerpiç şehrin merdivenleri ve köprüleri. Daha yüksek, daha yüksek, hava ve gökyüzü-

Gölge büyüsünden bir ip, leviathan'ın omurgası boyunca uzanan büyük dikenlerden birinin etrafına dolandı ve aniden Alaric onun yanındaydı. Siyah saç dalgalarının altında Yeni yara bere içindeki yüzünde esen rüzgârla şakağındaki damar patlayacakmış gibi görünüyordu. "*Tanrılara* yemin ederim, Talasyn!"

"gelmene gerek yoktu," diye işaret etti.

Birlikte tırmandılar. Bakun'un başının tepesine ulaşana kadar, düşme tehlikesinin daha az olduğu tahterevalli uzunluğundaki çıkıntıları dengesiz bir şekilde yuvarlanarak tırmandılar. Bir boynuzun dibine tutunurken

Alaric diğerine sahip çıkarken Talasyn arkasına ve altına baktığında kraterden havaya doğru beyaz kanatların açıldığını gördü.

Bakun kükreyerek gökyüzüne, yarı aydınlık cennete doğru yükseldi ve arkasında Büyücülerin tulumlarını, küçük ejderhaları ve Aktamasok'un çorak sırtını bıraktı. Rüzgâr akıntıları Talasyn'i neredeyse uçuracaktı ve Bakun'un boynuzuna sıkıca kendini boynuzun kıvrımına yasladı.

Yaratığın damarları ayaklarının altında gümbürderken, kolları boynuzuna dolanmışken, Talasyn onun katliam arzusunu hissedebiliyordu - neredeyse dilinde Voidfell'in tadını alabiliyordu. Bakun ilk uzun uykusuna daldığından beri mağaralarından çıkmamıştı. Her bin yılda bir uyanmak ve hâlâ yeraltında kalırken nefesini durmaksızın dışarı vermekle yetinmişti.

Bu geceye kadar. Ta ki bir şeyin geri ittiğini hissedene kadar.

Şimdi kanatlarını germiş, kaya ve toprak tarafından engellenmemiş, vücudu devasa bir fırın gibi yanıyordu. Yenilmez ve muzaffer hissediyordu. Dünyayı yutmak istiyordu, *onu* tekrar görmek istiyordu, *nefes almak* istiyordu-

"Hayır." Talasyn topuklarını Bakun'un derisine gömdü. Ofladı, sonra daha yükseğe yelken açtı. Hava gemilerinin gittiğinden daha yükseğe. Kartalların gidebileceğinden daha yükseğe.

Bir dağa ya da tepesinde büyüdüğünü hissetmek gibiydi, insanı atalarının büyük gemilerinin yelken açtığı yere daha da yaklaştırıyordu. Denizin serinliği Yükselen rakımlar Talasyn'e çarptı ve hemen ardından ... yağmur mu?

Buğu yok.

Bir ağız dolusu bulutu tükürdü. Alaric'in de aynı şekilde sırlıslık olmasaydı ona güleceğini hissediyordu. İlk başta onu sadece kısa anlarda görebiliyordu.

yıldız ışığı ve sonra daha net bir şekilde, yavaşça gökyüzüne dönen ayların parıltısında katılaştıran şekli. Kadim kanatlarıyla dünyanın üzerinde, soluk hilallerin ve gümüş sisin arasından süzülürken gözleri buluştu.

Ancak tüm bu mucizenin tadını çıkarmak için çok az fırsat vardı -Bakun başını geriye attı ve Talasyn'e ayaklarını havaya kaldıran üzücü bir sarsıntı verdi.

boynuzu kavradı, dişleri çaba sarf etmekten sıkılmıştı. Ejderha tekrar çığlık attı ve yukarı doğru yükselen yeni bir boşluk büyüdü dalgasını serbest bıraktı. Bulutlar parçalara ayrıldı.

Menekşe renginin titreşen akıntıları o kadar parlak ki çığlıklar dindikten sonra da uzun süre gözünün önünden gitmedi. Başka bir çığlık. Başka bir dalga. Tekrar ve tekrar, sonsuza dek.

Voidfell ejderhaların ciğerlerinde uçurumlar gibi kükrüyordu, Ayları sarabilecek bir boğazdan dökülüyordu. Gökyüzü kilometrelerce ametist ateşiyle parlıyordu.

Dünya Yiyen sesi kısılana kadar çığlık attı, sonra çığlık devam etti, boynu her yeni boşluk büyüdü dalgasıyla çılgınca kırbaçlanıyordu.

Ve amplifikatörler çoktan gitmiş olsa da, Talasyn'in ruhunda atalarının hafızasının parçaları kalmıştı. Soğuk ve yıldızların ortasında Bakun'un çığlıklarıyla kıpırdandılar.

Onun ağıtıyla.

Talasyn sanki transa geçmiş gibi yaralı sağ kolunu hareket ettirdi. Titreyen elini yaratığın alnındaki çıkıntının üzerinde gezdirdi. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Bunlar onun muydu yoksa Iyaram'ın mı? Belki de fark etmezdi. O zamanlar, savaş sırasında, hiç ağlamamıştı. Nenavar onun bu özelliğini de değiştirmişti. Ve belki de bu da sorun değildi.

"Henüz zamanı değil," diye tekrarladı usulca. "Özür dilerim." Ejderha durdu, kanat çırpışları, rüzgârın uğultusu ve Voidfell'in yankıları arasında onu kristal berraklığında duydu. "Her şey biter," diye devam etti, "uzun gece bile, keder bile." Bulanık gözlerle Alaric'e baktı ve Alaric onu anlayabiliyormuş gibi göründü; Dominyon dilindeki kelimeleri değilse de, onları söylerkenki tonunu. Bazı şeyler dilin ötesine geçerdi. Kayıp ve umut gibi bazı şeyler dünyanın her yerinde aynıydı.

"Bir gün tüm topraklar Eversea'nın altında batacak," dedi Bakun'a, artık neredeyse fısıltıyla, "ve tekrar buluşacağız. Uyumaya devam et, Dünya Yiyen. *Beni bekle.*"

Ejderha büyük pullarının gürültüsüyle arkasını döndü. Kanatlarını hafifçe yanlarına doğru kıvırdı ve dik bir inişe geçti.

Talasyn'in kolları ağrıyordu ve üşüyordu ama dayanmaya devam etti çünkü başka seçeneği yoktu. Bulut örtüsünü yarararak yeryüzüne geri döndüler. Yedi kat

Tutulma neredeyse sona ermişti ve okyanus ve adaların ay ışığıyla aydınlanmış panoraması onları karşılamak için yükseldi, belirsiz şekiller akıp giden her saniyede gerçek biçimlerine dönüşüyordu. Zerreler ejderhalara ve güve ağlarına dönüştü,

Gölgeli tarlalar yağmur ormanlarına, ortalarındaki koyu siyah deniz ise esneyen volkanik kratere dönüştü.

Ve doğruca ona doğru gidiyorlardı. Doğruca içine.

Bakun baş aşağı uçuşuma batmaya başladığında, Alaric gölge büyüsünden bir kanca yarattı ve kraterin kenarındaki dikenli uçlar. Talasyn'in bulunduğu yere doğru savruldu, onu belinden tutup kaldırdı ve sonra hızla alçalan fildişi kıvrımlı yamaçtan yukarı koştu. Fildişinin ucundan atladı.

Ejderhanın boynuzuna asıldı ve sonra de büyüsünün yüksek ipinden sallanmaya başladılar, kızın kolları onun boynuna dolanmıştı, ikisi de Dünyayı Yiyen'in geçişinin güçlü rüzgârlarında her yöne sallanıyorlardı.

Bakun alçaldı ve alçaldı. Beyaz ejderhanın kratere dönüşü bir asır boyunca devam etti. Ama sonunda sonuncusu da karanlığın içinde kayboldu, gümbürtüler kesildi ve Lir'in yedi uydusu gökyüzünü kapladı parlayan doluluklarında.

Mehtaplı sessizlik ve mehtaplı hüküm sürüyordu, sadece yaklaşan kayıkların uğultusu, ejderhalar Kraterin üzerinden bakıyor ve Talasyn'in tek parça olduğunu gördüklerinde süzülerek uzaklaşıyorlardı.

"Bunu bir daha asla yapma," diye tersledi Alaric.

"Ne?" Talasyn göğsüne doğru mırıldandı. "Atam için hâlâ bir meşale taşıdığı için her bin yılda bir dünyayı yok etmeye çalışan bin yıllık bir ejderhaya mı bineyim?"

İç çekti. "Bu ülke insanı çileden çıkarıyor." Beline doladığı eli kalçasında bir pençe gibi gezindi, beceriksizce bir okşayış. "Neredeyse senin kadar sinir bozucu."

Gülümsemesine engel oldu. Hala asılı duruyorlardı. Kraterin kenarından tehlikeli bir şekilde, ayaklarının altında kilometrelerce karanlıktan başka bir şey , yine de bir şekilde endişelenmiyordu. Alaric onun düşmesine asla izin vermezdi.

OTUZUNCU BÖLÜM

Daha sonra yatakta, lantaz'ın oda hizmetçilerinin özenle kabarttığı bir yığın yastığa yaslanan Talasyn, sağ avucundaki ve ön kolunun iç kısmındaki yara izlerini inceledi.

Acı geçmişti ama renk değişikliği en ufak bir şekilde bile azalmamıştı. Kolunun bu bölgesindeki her damar Parmak uçlarından dirseğinin iç kadar, kesilmiş gibi parlak kırmızıyla çizilmişti. Çorak bir ağacın kızıl dalları ortaya çıkıyordu.

Ön kolu grotesk görünüyordu. Bunun için kullanılabilecek tek kelime buydu. Talasyn fiziksel görünüşüne hiçbir zaman fazla önem vermemişti ama Nenavarenler güzelliğe büyük değer verirlerdi ve Talasyn de kendi görünüşünün onların standartlarına göre yeterince katlanılabilir olduğunu düşünmekten hoşlanırdı.

Ancak şimdi...

Kalenin şifacısı ona bir kutu merhem vermişti. her gece uygulandığında izleri hafifletebilirdi ama Talasyn iyimser değildi, şifacı da öyle. Bunlar eterlenmiş yaralardı, dünyanın daha önce hiç görmediği bir büyü türü tarafından yapılmıştı - Alaric ve Talasyn onu var edene kadar. Şifacının yapabileceği başka bir şey yoktu çünkü acıımıyordu.

Talasyn bununla yaşamak zorunda kalacaktı.

Bu kadar rahatsız olmak aptalcaydı. Sardovya alaylarındayken bunu umursamazdı; orada herkesin savaş yaraları vardı. Ama Dominyon sarayında herkes pürüzsüz tenli ve güzeldi ve o da buradaydı.

Yeterince uzun bir süre sonra zihninde bir şeyler değişmişti.

Alaric soyunma odasından çıktı. Talasyn kolunu yorganın altına soktu, o kadar utangaçtı ki neredeyse acı verecekti.

yaklaşmadı. Yangın lambaları kapatılmıştı ve balkonun cam panellerinden içeri süzülen ay ışığında yüzünün sadece yarısı soluk bir şekilde görünüyordu. Diğer yarısı karanlıkta kalmıştı.

Yaralı yarısı.

İmparatorluk çiftinin Daya Vaikar tarafından sağlanan bir Ahimsan zepliniyle lantasa'ya dönüşünün telaşı içinde, çünkü Bakun görünüşe göre boş yatı kraterin kenarlarına çarpmıştı- Alaric şifacının kendisiyle ilgilenmesini reddetmişti. Maskesi hâlâ üzerindeyken tam zırhıyla soyunma odasına girmiş ve uzun bir süre orada kalmıştı.

Talasyn, Voidfell'in ilk dalgası durduktan sonra güvertede ondan nasıl kaçmaya çalıştığını düşündü. Onun soyunma odasındaki aynada yansımalarına baktığını, yara izlerini kendisinin yaptığı gibi incelediğini hayal etti. onunkini inceledi.

Aysız Karanlık ikisini de geri dönülmez bir şekilde değiştirmişti ama bununla tek başlarına başa çıkmak zorunda değillerdi.

"Gel ," dedi Talasyn. "Yorgun olmalısın."

Alaric olduğu yerde kaldı. "Çalışma odamda uyuyabilirim, eğer siz-"

"*Burada* uyumanı istiyorum."

Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. Darağacına giden bir adam gibi sert adımlarla ona doğru yürüdü. Karyolanın üzerine tırmanırken başını eğdi ve şilte ağırlığının altında eğilirken yüzünün sol tarafını ona doğru çevirdi.

Kalbi umursamaz bir yumruğun ezilen Talasyn, kendi izlerini unutarak Alaric'in yüzünü iki elinin arasına aldı. Adam direndi ama kadın onu tamamen kendisine doğru çevirmeyi başardı. Ve sonunda, ne olduğunu bütünüyle gördü o boşluk büyüğü ona çarptığında maskesinin altında filizlenmişti.

Gece yarısı kadar siyah bukleler kulağının dibinden yanağına kadar yayılıyordu, birkaç tel dökülüyordu.

burnunun gözünün dış köşesine kadar uzanıyordu. Genel şekli bir meşe yaprağını andırıyordu.

Rüzgârda savrulan mürekkepli çizgilerin her biri, aristokrat yüz hatlarının ayla öpüşen teni üzerinde bir duman bulutu gibi kıvrılıyordu.

İlk başta bakışları kararlılıkla çarşıların üzerindeydi ama bir süre sonra gri gözleri asık suratla onunkilerle buluştu meydan okuma.

"Acıyor mu?" diye sordu kısık sesle.

"Hayır." Parmakları sağ kolunun etrafında kıvrıldı, oradaki kırmızı izlere zar zor dokundu. "Bu mu?"

Talasyn başını salladı. Alaric'in siyah saçlarını alnından uzaklaştırdı, sonra gözünün köşesindeki yara izine yavaşça bir öpücük kondurdu. Güçlü bedeninden bir ürperti geçti, kirpikleri elmacık kemiğinin kenarına çarptı. Ona doğru eğildi ve dudaklarıyla ölüm büyüsunün izini sürdürdü.

"Bir daha düşündüm de," diye mırıldandı, "biraz sızlıyor. Bunu yapmaya devam etmelisin."

Bu espri o kadar beklenmedikti ki güldü. Hayır, kıkırdadı; bu ses bugünlerde onun yanında endişe verici bir sıklıkta çıkıyordu. Adamın yaralı yüzünü öptü ve sonra dudakları bir şekilde birleşti ve neşesi bir iç çekişe dönüştü.

Aysız Karanlık'tan kurtulmuş olmasının verdiği rahatlama, bir fırtına gemisinin topundan çıkan yaylım ateşi gibi içinde kabardı. Son birkaç saattir, bir felaketin ardından pratik kaygılarla dikkati dağıldığı için bu duyguyu uzakta tutmuştu. Ama şimdi onun çıkardığı her sesi, göğsünün her iniş çıkışını yakalıyor ve bunları, güneş doruğa ulaştığında azalan bir gölge gibi geri çekilen ölümün eline tutuyordu.

Alaric onu daha önce hiç böyle öpmemişti, bu kadar nazik ve araştırmacı. Bu Talasyn'i adını koyamadığı bir şekilde korkutmuştu ama buna izin verdi, avuçlarını onun sıcak, sert göğsüne doğru kaydırırken kalbinin parmak uçlarında attığı hissine kendini kaptırdı. Birinden tırnaklarıyla kazıyarak çıkmışlardı.

Tehlike ve daha pek çok şey pusuda bekliyordu ama bu gece, bu ipek halıların altında hayattaydılar ve önemli olan da buydu.

Gömleğini başından çekmesine yardım etti. Gömlek yere atıldı, kısa süre sonra kendi gömleği de ona katıldı ve omuzlarından sıyrıp çıkardığı tenin her santimini öptü. Giysilerinin geri kalanı yığının üzerinde durduğunda, kızın her yeri titriyor, ayak parmakları kıvrılıyordu. Bu yavaşlığı aynı anda hem dayanılmaz hem de lezzetli kılan şey neydi?

Yastıklara yaslandı ve

Onu takip etti, dudakları birleşti, zayıf kalçaları kalçalarının arasına yerleşti. Adam çoktan sertleşmişti, sıcak kayışlarla kıza sürtünüyor ve kızın ihtiyaçtan kasılmasına neden oluyordu, ama adam sanki sonsuz bir saatleri varmış gibi davranıyor, kız onun altında kıvranıp her tarafı kızarana kadar boğazını, köprücük kemiğini, göğüslerini ağzına alıyordu.

Talasyn'in sağ kolu başının üzerindeki yastığa doğru çöktü. Alaric, Talasyn'in göğsündeki çilleri öperken ona baktı ve bu tek bakış Talasyn'in özbilincinin yeniden ortaya çıkmasına yetti; soğuk ve çirkin bir şey arzunun sisini yarıdı.

Onu çekici bulmuştu. Aralarındaki düşmanlıktan, Işık Savaşçılarına duyduğu nefretten daha güçlü olan tek şey buydu. Kızın onun üzerindeki tek etkisi buydu.

Ve şimdi gitmişti.

Kolunu hareket ettirdi, yan tarafına mı sokacaktı yoksa yastığın altına mı sokacaktı, tam emin değildi ama adam bileğini tutarak onu durdurdu.

"Bunlardan da utanmana gerek yok." Dudaklarını kızın koluna bastırdı. "Onlar savaş yaraları. Onları gururla takın." Kızın kolundaki her bir kırmızı izi öptü. damarlarını, boynunu öptüğü aynı şiddetli ve aç tavrıyla öptü. "Sen Voidfell'i durdurdun. Dünyamızı kurtardın."

"Onu benimle kurtardın." Parmaklarını birbirine geçirdi. Boştaki eli adamın yüzündeki siyah yara izlerinden oluşan örümcek ağını takip etti. "Orada bana öğrettiğin şekilde savaştım."

Ağzını tekrar onunkinin üzerine eğdiğinde, bu bir Yavaşça yanan korları tırmıklıyor, kıvılcımlar çıkarıyordu. O kadar ileri gitmişti ki, daha fazla beklemek istemiyordu, terör olmayan, Dünya Yiyen'in kederi olmayan, komplo ve kurnazlık labirenti olmayan bir şey hissetmek istiyordu. Onu öptü ve öptü, parmakları Yeni ve eski yaraların üzerinden geçiyor, sonra daha da aşağılara inerek onu girişine yönlendiriyordu.

Alaric bir kolunu şilte ile Talasyn'in kürek kemikleri arasına soktu, diğer eliyle de daha iyi bir açI yakalamak için dizini yukarı doğru çekti. Bunu yaparken öpüşmelerine ara verdi ve Talasyn *hırlayarak Alaric*'in kahkaha atmasına neden oldu. Gülümsemesi ay ışığında parladı, ardından dudaklarını Talasyn'in şakağına götürdü ve ona sokuldu.

Ten tene. Nefes ve büyü. Canlı ve artık yalnız değil. Bacaklarını onun etrafına doladı, onu derine ve daha derine götürdü, kalçalarını onunkilere doğru yuvarlarken, ağzını ve ulaşabildiğı diğer her yeri öpmek arasında gidip gelirken onu açmasına izin verdi.

"Kürenin yarısını aşağı indirdiğinde"- o "ve sen ejderhanın üzerine atladığında ben kesin olarak düşündüm ki-"

"Her şey ," dedi saçlarına doğru. "Ben iyiyim, biz yaşıyorum." Bu sözleri söylemek ne kadar iyi hissettirmişti. O gece ölümü kandırdıklarını doğrulamak ne kadar da heyecan vericiydi. O Gözlerini her kapattığında, kapalı göz kapaklarının ardındaki karanlıkta Bakun'un ametist nefesinin hâlâ görebiliyordu. "Biz iyiyiz."

Birlikte hareket ettiklerinde, birbirlerini daha yükseğe çıkardıklarında, ölüm elini geri çektiğinde ona sarıldı. Öyle bir şeydi ki Acı verecek kadar nazikti, geçmişte birbirlerine yaptıkları hiçbir şeye benzemiyordu. Alyansının metali

Kalçasına yaslandı ve şakağına öpücükler kondurdu.

-çok tehlikeli, kalbindeki o çırpıntı yine, midesindeki yüzmenin uyarılmayla hiçbir ilgisi yok, belki de uyarılmayla daha da artmış-

Sanırım düşünüyorum.

Hayır. Yapamazdı.

Bunu herkese yapamazdı.

Talasyn gerginleştığının farkına bile varmamıştı.

Alaric onun üzerinde hareketsiz kaldı. "Sorun ne?" diye homurdandı. Kontrolü sağlama çabası yüzünden neredeyse tamamen harap olmuş vücudunun titreşen gerginliğini yalanlayan dikkatli bir tavırla saç tutamlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "her neyse, düzelteceğim, düzelteceğim..."

Adam onun boynuna sokuldu ve bu neredeyse aşk gibi geldi.

Hakları olmayan bir şey, bunu kendisi de söylemişti.

Hak etmediği bir şey.

Eğer bilseydi - öğrendiğinde -

Dağınık düşünceler, zihninde bir kasırga gibi uğulduyordu. Yine de tüm bunların arasında, ona ne kadar ihtiyaç duyduğunun ateşi titremeyi bile reddediyordu. *Buna* ne kadar ihtiyacı olduğunu.

Talasyn tırnaklarını kocasının omurgasında gezdirdi. Alaric tısladı, içinde seğirdi, boynundaki ağzı misilleme olarak ısırıldı. Ama bu bir ısırıktan başka bir şey değildi, Hafifçe azarlıyordu, şeyden çok şakacıydı. Tek söylediği "Daha sert," oldu.

Başını kaldırdı, öpücük kondurduğu dudakları hafifçe çatıldı. Sabırsızlığını gösteren bir hareketle ona karşı direndi. göğsünde giderek artan gerginliği gizledi. Gözleri Soluk teni ve siyah yara izleri arasında gümüş rengi parlıyordu ve adam dizlerinin üzerine çöküp içinden kayarken kadın bir sızlanmayı bastırdı.

Ayrılık kafasını boşaltmalıydı ama hissettiği tek şey kayıptı. Ancak Alaric onu fazla bekletmedi; tekrar içine girdi, sonra onu kalçalarından tutup kaldırdı ve

tek bir kuvvetli itişle sonuna kadar soktu ve ciğerlerinden onursuz bir gıcirtı çıkardı.

İlk düşüncesi *çok fazla* oldu, başı geriye düştü, omuzları yatağa yaslandı. *Bu çok fazla, yapamam-* birkaç santim geri çekildi, ancak çarşafı pençelemesine neden olan başka bir sarsıcı vuruşla tekrar dibe vurdu.

Ağzı açık kalarak yırtık pırtık bir inilti çıkardı ve adamın ona bakışı vahşi ve ateşliydi. Tıpkı ona söylediği gibi sert bir tempo tuttururken, çıplak gövdesinin dalgalanan her kasında yedi ay parıldıyordu. Böyle olduklarında ona her zaman istediği her şeyi verirdi - bu, kafasına hücum eden kanla birlikte yuvarlanan acı tatlı bir aydınlanmaydı.

Alaric'in bir parçası açıkça hâlâ kraterin içindeydi. Öfkesi yeniden su yüzüne çıktı, duygularının üzerinde tuttuğu kapak Her itişte biraz daha gevşiyordu. "Hayatını bir daha asla böyle tehlikeye atma, Tala," diye mırıldandı onu sertçe kavrarken. "Eğer reddedersen dürtülerini ben yönetirim. Senin için inanması ne kadar zor olsa da, güvenliğin önemli."

Talasyn pantolonunun arasından, "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin," diye karşılık verdi.

Yaralı yüz hatları hayal kırıklığıyla karardı. Ve o da bir hayal kırıklığı vardı, o çarptı şekilde

Bir sonraki darbeyi de sırtını kamburlaştıran o noktaya vurarak indirdi. Kalbinin hain bir köşesi daha öncekinin yumuşaklığı için haykırıyordu ama bunun hiç bitmeyen bir dizi kötü karar içinde daha iyi bir seçenek olduğunu biliyordu. Acımasız fizikselliği bir sığınaktı.

Çok geçmeden artık konuşamaz oldu, ne zaman hızlansa soluk soluğa kalıyor, ne zaman ahlaksızca inliyor, parmakları kalçalarında çürükler açıyordu. Çok geçmeden kendini yoğun bir

Sadece kendisinin, kocasının ve aralarındaki savaşın olduğu bir boşluk. Orgazm kalbinin derinliklerinde birikiyordu ve Talasyn bir elini çılgınca vücuduna soktu

Daha fazla uyarılma, onu uçurumun kenarına g  nderecek son bir d  rtme için.

Alaric onun kendine dokunu unu izlerken h ızını kesmi ti. G  zleri yıldız  ı ı ı gibi yanıyordu, y  z  k parmağının uyluklarının tepesindeki sinir demetine doğru kaymasına sabitlenmi ti, alyansının vulana taşının parlaklığı y  z   ne yansıyordu

Y  z   g  l suyundaki g  ne   ı ınları gibi, D  nya Yiyen'in g  zya larının hayalet izleri gibi.

Ve o geldiğinde Talasyn'in g  r    nde patlayan neredeyse aynı  ı ı tı, takımyıldızlarıydı, v  cudu  ar afların üzerine kemiksiz bir şekilde yı ılmadan önce şiddetli dalgalanmalarla d  n yordu. Alaric e ilip aralarındaki mesafeyi kapatırken yatak m  stehcen bir şekilde g  c rdadı, onun dudaklarını pis bir   p  c kle yakaladı, kendi tahliyesini kovalarken onu ikiye katladı, iri parmakları onun saçlarına dolandı.

Çok yakın. Çok fazla. gerekirdi. Neredeyse kaçacaktı, ama sonra adamın kalçaları tekledi ve Adını sessiz bir homurtuyla s  yl yordu, homurtunun şekli boynunda bo ukla ıyordu. Bir sıcaklık akımı vardı.   ine girdi, ardından adamın t  m ağırlığı kısa s  reli ine nefes almasını imk nsız hale getirdi.

Sırt  st   yuvarlandı ve bir s  re ikisi de omuz omuza goblenli g  lgeli e bakmaktan başka bir şey yapmadılar, çarpan kalpleri sakinle ti ve terlediler v  cutlarında soğutma.

Sonunda adamın eli kadınınkini buldu. Elini  ekemeyecek kadar yorgundu. En azından kendine b  yle s  yl yordu.

Sesi sessizli ı bozdu, kenarları h  r  n, melankoliyle alçaktı. "Bazen keşke-"

Adam teredd  t etti ve bu da onun cesaretini k rdı. Bakun'la g  z  n  bile k r pmadan y  zle mi ti ama konu bu olduğunda, acıtıcı   p  c klerin ve ok amaların ortaya çıkardığı şey s  z olduğunda korka ın tekiydi.

Bunların hiçbirini s  ylemesini istemiyordu. Karar verme yetisi k l payı kaçırma ve yakınlık y  z  nden g  lgelenmi ken .

İkisi de daha ileri gidemeyecekleri belli bir nokta olduğu konusunda hemfikir olduklarında değil.

Talasyn yan dönerek bir kolunu ve bacağını Alaric'in vücudunun üzerine attı. Bu hareketin onu susturacak kadar  aşırtacağına güveniyordu ve biraz fazla i e yaramı tı. Adam, Talasyn'in pazusunu yastık olarak kullanabileceği şekilde onu kendine yakla tırdı.

"İyi geceler," diye mırıldandı onun tenine karşı.

Adam cevap olarak bir şey söylemedi ama parmakları çıplak omzunda dans etti, uykulu desenler  ızdı, ta ki kadın onu içine çekerek uykuya dalana kadar.

BÖLÜM OTUZ BİR

Ayrılan son Nenavarenlerden biri olan Urduja ilk dönenler arasındaydı. Talasyn bunu hesaplı bir devletçilik hareketi olarak görüyordu: Hükümrânlığın her şeyin normale döndüğünden emin olması gerekiyordu ve eve döndüklerinde Zahiya-lachileri Cennetin Çatısı'ndan mutlu bir şekilde hüküm sürerken bulmalarından daha iyi bir yol olabilir miydi?

Ancak Talasyn her şeyin bir daha asla normale dönmeyeceğini de düşünüyordu. Hele ki Void Sever'ın toprağın altında yatan devasa bir ejderhanın nefesi olduğu ortaya çıkmış.

"Acaba *tüm* Severler böyle midir?" diye düşündü Niamha Langsoun. "Rüzgâr, fırtına, yağmur ve diğerleri... Başından beri ejderha nefesi mi topluyorduk?"

Katau Rajanı Kai Gitab, "Umarım öyle değildir," dedi. "Yoksa uyanırlarsa ne yapacağımızı hiç bilmiyorum."

Urduja'nın konseyi Aysız Karanlık'tan iki gün sonra oturumdaydı. Talasyn nihayet katılmak için yatağından kalkmıştı ama hâlâ biraz bitkin durumdaydı. İntas'tan başkente doğru yola çıkma vakti geldiğinde Alaric yerinden bile kıpırdamamıştı. Onu bu bilgilendirme toplantısına katılmaya zorlayacak cesareti yoktu, özellikle de tüm gücüne ihtiyacı olacakken.

Ertesi gece maskeli baloda sarayıyla uğraşmak için enerji.

Ishan Vaikar, "Dünya Yiyen'in yaptığıının bir tür estivasyon olduğuna inanıyorum," dedi. "Metabolik süreçlerde bir azalma, belki de yaşam süresini uzatmak için? Bundan önce, kaydedilen en yaşlı ejderha dokuz yüz yıldan biraz daha az yaşamıştı... Ve sanırım Bakun her bin yılda bir uyanıyor, sadece bir saatliğine, ama her seferinde daha fazla büyülü enerji açığa çıkarıyor. Sonra döngü yeniden başlıyor.

Yine de bu, o zamandan önce Void Sever'ın etkinleştirdiği diğer tüm örnekleri açıklamaz."

İşan bilimle folkloru uzlaştırmak için elinden geleni yapıyordu. Ama Talasyn sadece Dünya Yiyen'in gözlerinde gördüklerini biliyordu. "Her rüya gördüğünde Voidfell'i soluyor," dedi. "Savaşın ve onun."

Konsey masasındaki diğer insanlar tedirgin görünüyordu. Surakwel'teyzesi ve Urduja'nın sağ kolu Lueve Rasmey parmaklarındaki opal yüzükleri sıkı. "Eğer gerçekten bir Savaş, atalarımız böyle bir canavarı volkanın içine sürmeyi nasıl başardı?"

"O zamanlar Nenavar'da başka büyücüler de vardı," dedi Gitab. "Sadece Büyücüler değil. Bu olabilir." Gözlüklerini burnunun köprüsünden daha da yukarı itti. "Belki de onu öldürmeliyiz." Talasyn'e baktı, neredeyse umutla, ona portrelerle kaplı o loş salonda durdukları zamanki ittifak sözünü hatırlatan bir şekilde.

"Söz konusu bile olamaz," dedi Urduja. "Void Sever'a ihtiyacımız var. O bizim en büyük silahımız, tüm Lir'de eşi benzeri yok."

Gitab, "Artık *pek de* eşsiz değil Harlikaan," diye karşı çıktı. "Kesath'ın bunu ele geçirdiğini hatırlatabilir miyim?"

.."

Urduja, "Hâlâ sınırlı tedariklerini nasıl sürdürdüklerini bilmiyoruz," diye karşı çıktı. "Void Sever tamamen ortadan kaybolursa ve Nenavar'ın aether kalpleri tükenirse ne olacak? Gece İmparatorluğu o zaman dünyada bu teknolojiye sahip tek ulus olacak. Bunu kimseye vermeyi reddediyorum. müttefik ya da değil, bize karşı avantajlı."

Özellikle de, bu adamlara ihanet etmeyi planladığımızdan beri.

Talasyn *yukarıda bahsi geçen müttefikleri* düşündü ama yüksek sesle söylemedi. Gitab, Nenavar'ın Sardovia ile yaptığı anlaşmayı bilmeyen tek soyluydu. Bu şekilde kalmalıydı, yoksa o ve muhalifler grubu bunu Nenavar'a karşı kullanacaktı.

Urduja bir şekilde.

Gelecek savaşı düşünmek Talasyn'in midesini bulandırıyor. Ama tutulmadan önce köprüde Alaric'le yaptığı konuşma, onun Sardovia'yla barış yapmayı düşünmeye hazır olmadığını ve muhtemelen hiçbir zaman da olmayacağını açıkça ortaya koymuştu. Umabileceği en iyi şey onun hayatını kurtarmaktı.

Yapacağı şeyden sonra onu içermeyen bir hayat. Yapmak zorunda kalacağı.

Talasyn, Alaric'i zihnindeki küçük bir kutuya koyup şimdilik kapatmayı diledi. Önemli olan ilerlemeye devam etmektir. Atlatması bir konsey vardı.

"Hiçbir şeyi öldürmek zorunda değiliz," diye açıkladı. "Bakun'un edilebileceğini öğrendik. Sadece bu bilgiyi bir sonraki sefer için... canlı tutmamız gerekiyor." Sesi biraz dalgalandı. Bin yıl çok uzaktı.

"Ama yedi kat tutulma gecesinde nefes almadan önce konuşulabilir mi?" Gitab sordu ve ona Urduja'ya olduğundan daha nazik bir şekilde hitap ettiği Talasyn'in gözünden kaçmadı. "Yoksa torunlarımızın hâlâ Ölü Mevsimi durdurmak için tutulma büyüsü mü? Bundan bin yıl sonra *buna* sahip olacağımıza dair hiçbir güvence yok."

"Bir güvence olabilir," dedi Işan çekingen bir tavırla. "Aethermancy kan yoluyla geçer. Tutulma büyüsüne elverişli özelliklerin Ivralis Hanesi'nin mi yoksa Ossinast Hanesi'nin mi kanında olduğunu bilmiyoruz ama"- bakışları kucağına düştü, sanki aniden

"Majesteleri ve Gece İmparatoru'nun soyu bozulmadan devam ederse ikisini de koruyabiliriz."

Lueve, Niamha ve Elagbi'den toplu olarak hızlı bir nefes alma sesi duyuldu. Zahiya-lachis çok fazla duygu gösteremeyecek kadar kurnazdı ama yine de birazcık gerildi. Ancak toplantı boyunca sükûnetini koruyan prens - açıkçası biraz sıkılmış görünüyordu - şimdi tamamen dehşete düşmüş görünüyordu.

Ve Talasyn, ya da Talasyn'in daha önce olduğu kız, o da dehşete düşerdi. Kıpırmızı kesilir, kekeler, Alaric Ossinast'la evlenmek zorunda kalmışken ve bir gün onun imparatorluğunu yok edecekken ondan bir varis doğurma ihtimaline ateş püskürürdü.

Ama büyükannesinden bir iki şey öğrenmişti. Alnındaki hafif kırışıklıkla diğer konsey üyelerinin tepkilerini inceleyen Rajan Gitab'ı izliyordu.

"İğne atsan yere düşmez," dedi Gitab boş boş. "Lachis'ka ve Gece İmparatoru *zaten* soylarını korumak için evlilik göreviyle bağlılar. Şüphesiz bu yeni hedef de bundan çok uzak değil?"

Talasyn dudaklarını gülümsemeye zorladı, belli belirsiz eğleniyordu, sakindi. "Babam Rajan Gitab'ı affetmek zorundasınız. Tek çocuğu söz konusu olduğunda bu tür konuşmaları kaldıramaz."

Elagbi öksürdü. "Gerçekten yapamam." Sandalyesinin arkasına .

Urduja duvar saatini kontrol eder gibi yaptı. "Bu konuyu daha sonra görüşmek üzere yeniden toplanalım," dedi. "Alunsina'nın elleri lantast'ı yarınki şenliklere hazırlamakla meşgul."

Ama Talasyn'in bakışlarını kısa süreliğine tutuş şekli bunu açıkça ortaya koyuyordu: Bu konuyu bir daha konuştuklarında, Kai Gitab'ın katılımı olmadan olacaktı.

Alaric, Nenavarenler'in kendilerini Ölü Mevsim'in korkunç hayaletinden kurtardığı için ayaklarına kapanmalarını beklemiyor ya da *istemiyordu* ama kraliyet terzisinin *biraz* minnettarlık göstermesi iyi olurdu.

Ancak, söz konusu terzi öğleden sonra lantast'a girdiğinde, Alaric her zamanki gibi birkaç dakika boyunca küçük hakaretlere katlanmak zorunda kaldı. Eğer yeterince uyuyabilseydi, muhtemelen bu durumla çok daha iyi başa çıkabilirdi.

yatak odasının penceresinden gelen ve fırtına gemisinin Nenavarene gemileriyle birlikte Voidfell'den kaçtıktan sonra Samout Limanı'na döndüğü haberini getiren bir skua'nın aralıksız çığlıklarıyla uyandı.

Ayrıca, Belrok'un rengi ilk gördüğünde oldukça solmuştu. Alaric'in yara izini gören terzi hemen kendini toparlamış olsa da, bu tepki onu Alaric'e hiç de sevdirmemişti.

"Sanırım son görüşmemiz de burada sona erdi, Majesteleri." Belrok, Alaric'e bir asistanın dikkatlice maskeli balo kıyafetini bir sandığın içine koydu. "Bazı son değişiklikleri yapacağım ve tamamlanmış kıyafeti yarın teslim edeceğim."

"Yani henüz *bitmedi* mi?" Alaric tersledi.

"Dükkânımdan çıkan her giysinin kusursuz kalitesiyle gurur duyuyorum," dedi Belrok buz gibi bir kibirle. Geliştirilebilecek birkaç küçük ayrıntı var. Elbette bunlar eğitilmiş gözler dışında herkes tarafından kolayca gözden kaçırılabilir.

."

Alaric, Belrok'un eğitilmiş gözünü nereye sokabileceğini çok iyi biliyordu ama bu tatsız karşılaşmayı mümkün olan en kısa sürede arkasından. Çalışma odasından çıktılar ve garip bir sessizlik içinde birlikte yürümek zorunda kaldılar çünkü ikisi de aşağıya iniyordu, Belrok'un asistanları da peşlerinden geliyordu arkalarında.

Şans fuayede Talasyn ve Niamha ile karşılaştılar. Selamlaşma faslı sonra Belrok coşkulu bir haykırıyla Niamha'ya döndü.

"Daya Langsoun! Işığım, ilham perim!"

"Bırak onu Belrok," dedi Niamha ama büyüleyici bir gülümsemeyle onun koluna girmekte tereddüt etmedi.

"Majesteleri ve ben maskeli balonun oturma planındaki kırıksıklıkları düzeltmeyi yeni bitirdik."

"Siz soylular hiç eğlenceli değilsiniz," diye çıkıştı Belrok.

"Arada bir diplomatik kriz olmadan hayat nasıl geçer ki?"

"Dürüst olmak gerekirse, Daya Rasmey'in bu noktada daha fazlasını şüpheliyim," diye espri yaptı Niamha ve Belrok içten bir şekilde

Kahkahalar. "Daha önce konseyde nispeten yenilenmiş olmasına rağmen. Ölü Mevsim'den kaçınmanın mucizeleri başar!" Alaric'e döndü. Yüzündeki yara izi onu rahatsız ettiyse de etmedi. "Bu arada, bunun için teşekkür ederim, Majesteleri-

"?" Alaric, Talasyn'e bakarak ağzından kaçırdı. Sanki yıllardır birbirlerini görmemişler, sanki birlikte yaşamıyorlarmış sordular.

Adam anlamsız sorusunu geri alamadan, "Ben iyiyim," dedi. Bakışları ayakkabılarına yapışmıştı.

"Bu iyi," dedi. "Peki ya sen?"

"Ben... iyiyim."

Alaric, Belrok'un dehşete düşmüş bir hayranlıkla Talasyn ile kendisine baktığının belli belirsiz farkındaydı.

"Çay içelim mi, Belrok Usta?" Niamha aniden cıvıladı ve cevap beklemeden terziyi sürükleyerek götürdü. "Maskeli baloda görüşürüz, Majesteleri!"

"Ama-" Niamha onu kale kapılarından dışarı çıkarırken Belrok hâlâ itiraz ediyordu. Yardımcıları Alaric ve Talasyn'i selamladıktan sonra onlar da gittiler.

"Aslında çay hazırlamıştım," diye mırıldandı Talasyn, Daya Langsune'un durduğu boş biraz kederli bir bakış attı. "Sanırım bana katılmak istemezsiniz?"

Alaric'in karısının kendisiyle konuştuğunu anlaması bir buçuk dakika sürdü. "Hadi gidelim." Sesinin çok istekli çıkmadığını umuyordu.

Talasyn, Alaric'i bir zamanlar onun sözünü kestiği ebegümece bahçesindeki deniz kabuklarıyla süslü pavyona götürdü ve diğer Dominion hanımları. Bugünün çayı canlı bir serulean rengindeydi ve güvercin kanadı yapraklarından demlenmişti. Niamha'nın favorisiydi ama Talasyn için fark etmezdi.

Alaric çayı doldurdu ve içtiler. Talasyn her zamanki gibi kaşlarını çatmamaya ya da burnunu kırıştırmamaya çalıştı.

Masanın karşısından başını ona doğru eğdi. "Çayla hiç ilgilenmiyorsun."

"Bu yaprak suyu," dedi savunmacı bir tavırla. Adamın dudakları büküldü. "O zaman neden servis ?"

"Çünkü lordlar ve leydiler benden ona hizmet etmemi bekliyor." "Ama *neyi* seviyorsun?"

Talasyn vereceği cevabı düşünürken alt dudağını çiğnedi. "Kakao, sanırım."

Surat asma sırası Alaric'teydi ama görevlilerden birini yanına çağırdı ve bir kap kakao hazırlanması için kısa talimatlar verdi. Talasyn ona Dominyon soyluları arasında bu saatte kakao içmenin âdet olmadığını söylememeye karar verdi; doğrusu, bu saygı gösterisi hoşuna gitmişti. Bunun tadını çıkarabilirdi. Ve dumanı tüten tatlı, zengin sıvı tenceresi geldiğinde belirgin bir şekilde neşelendi.

Alaric çayını, Talasyn de kakaosunu içerken, "Sen Nenavaren tahtının varisisin," dedi. "Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin. Hatta yeni bir trend başlatabilirsin."

"Daha önce yaptığın surat ifadesine bakılırsa, umursayacağın bir şey değil."

"Ah." Güneş ışığını bir şekilde daha parlak hale getirecek şekilde . "Beni yakaladın."

"Beni ilk sen yakaladın," dedi. "Hoşnutsuzluğumu gizlemekte daha iyi olduğumu sanıyordum."

"Yaptığın küçük bir şey. Bir çeşit ..." Sanki biraz utanmış gibi çenesini . "Hoşunuza gitmeyen koşullarda ilerlemeye çalışırken çenenizi belli bir şekilde kaldırabilirsiniz."

"Gözün seğiriyor." Bu kadar küçük ama samimi bir şekilde tanınmaktan dolayı bir rahatsızlık hissetti. Onu bu şekilde tanımasının işleri daha iyi mi yoksa daha kötü mü yaptığından emin değildi.

Bugün, bu anda, göz seğirmesi yoktu. Bunun yerine, köşelerde bir kırıksıklık vardı.

sırıttı. Bunun neden nefesinin boğazında düğümlenmesine neden olduğunu anlamadı. Sanki onu öpmüş gibi.

"Konseye gitseydim gözüm seğirir miydi?" sordu. "Ne oldu, iyi misin?"

Talasyn kakaosunu yudumlarken boğulmuştu. Alaric onu kontrol etmek için sandalyesinden tam olarak kalkmadan, Talasyn elini kaldırarak iyi olduğunu gösterdi.

"İkinizin de gözleri seğirirdi," dedi, sesi gergindi, ağzını koluna sildi - sonra masa peçetelerinin bunun için olduğunu hatırlayınca kendini tokatlamak istedi.

Ona Ishan Vaikar'ın bir sonraki Ölü Sezon'u durdurmak için Ossinast ve Ivralis soylarının korunması önerisinden bahsetti. Garip olsa da ona söyledi. Ona söyledi çünkü Ishan Vaikar'ın Sonunda.

Ve ona söyledi çünkü bir parçası, kimsenin hayatını ya da güvenliğini riske atmadan dürüst olabileceği tek şeyin bu olduğunu hissetti.

Alaric haberi soğukkanlılıkla . İki gözü de seğirmedi.

"Bunu ilk kez bugün duyuyorum," diye eklemek için acele etti. "Daha önce hiç aklımdan geçmemişti. Önleyici tedbirleri aldım, hepsi o zamanlar-"

"Talasyn." Talasyn'in ses tonu ona göre fazla sakindi ama bu onun saçmalamasını durdurmaya yaramıştı. Ölçülü bir nefes aldı. "Aklımın bir köşesinde her zaman ikimizin eninde sonunda yapmak zorunda kalacaktı. İki krallığımızın da varislere ihtiyacı var. As Yaşlandıkça, bu ihtiyaç ilgili mahkemelerimiz için daha da zorunlu hale gelecektir. Bu yeni plan, el ele verdiğimizde zaten ima edilen şeyi değiştirmiyor."

Dünyası eğildi, parşömen inceliğinde büyüdü. Çocukları. Alaric'ten. Kesath için bir oğul ve Nenavar için bir kız. Böyle bir gelecek gözlerinin önünde belirsiz, yüz­süz şekillerde yüzüyordu.

"Tek istediğim," dedi, "Türkiye'deki durum düzelene kadar beklememiz.

Kıta istikrara kavuştu. Eğer bir çocuk , ben

savaş zamanında büyümelerini diliyorum."

Bizim yaptığımız gibi.

Söylenmemiş sözler havada asılı kaldı.

Talasyn o anda Gece İmparatoru'na bakmıyordu. Sadece kendisi gibi cepheye çok erken gönderilmiş ve bunun ne anlama geldiğini bilen bir çocuk görüyordu. Sadece geçmişten daha iyi olmaya kararlı bir adam görüyordu.

Başka bir hayatta seni sevmek çok kolay olurdu.

Bu düşünce tüm hüznüyle içinde çiçek açtı.

Sonra *haşlandı* ve onu . "Evet," dedi.

"Beklemek benim için sorun değil."

"Anlaştığımız sürece, o zaman."

Alaric bahçenin etrafına bakındı. Büyük taç yapraklarıyla turuncu ve kırmızı ebegümeci çiçeklerinin etekler gibi örtülü, yeşil çimenlerin arasından kıvrılan çakıllı yürüyüş yollarında. Pitoreskti. Pastoral.

Gerçeküstü.

Talasyn'in düşüncelerini yankılayarak, "Ne de olsa bu noktaya geldik," diye düşündü. "Son beş aydır aklımdaki en önemli şey Aysız Karanlık'tı. Evlilik anlaşmamızın üzerine inşa edildiği temel buydu. Ve artık bitti."

Ve anlaşma amacına hizmet etti. Bu farkındalık ona bir darbe gibi çarptı. Fincanını sıkıca kavradı. Sardovian kalıntıları ve topladıkları müttefikler harekete geçecekti. Alaric onun her zaman ne istediğini öğrenecekti. ona ihanet ettin.

Onu esir almak zorunda kalacaklardı. Tek yol buydu. Ya da belki sürgün-

"var?" Gri gözleri hak etmediği bir endişeyle yumuşamıştı.

"Sadece oturma planını düşünüyordum." Bir yalan daha neydi?

"Daya Langsoun'e bahsettiği kırıksıklıklar mı?" Alaric sordu.

Talasyn göğsünde oluşan çatlakların üzerinden, "Evet," dedi.
Niamha ile konseyden sonra üzerinde kafa patlattıkları sorunları, böyle önemsiz şeyleri anlatmaya devam etti ve Niamha da onu dikkatle dinledi, arada bir alaycı sözler söyledi. Hava parfüm ve polenle ağırlaşmıştı ve gökyüzü onun çayı kadar maviydi. Neredeyse kendini bırakabileceği anlar, anlardan parçalar vardı bu günlerin sonsuza dek süreceğine inanıyordu. Bu vardı Ufukta fırtına yok, gezinecek karışık bir ağ yok. Her zaman böyle olabileceğini.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

Maskeli balodan iki saat önce Alaric, idam sehpasına giden bir adam gibi soyunma odasına girdi ve Belrok'un acımasız ve alışılmadık işkence biçimine normalde göstereceğinden çok daha az zarafetle boyun eğdi.

saray hayatının tuhaflıklarına ayırdı. Belrok, Gece İmparatoru'nun saçlarını düzenlerken ve fırçaları çeşitli -endişe verici bir şekilde- saç boyalarına batırırken kendi kendine Nenavaren dilinde mırıldanarak lanet olası bir sonsuzluk boyunca Alaric'e baktı.

yüzüne parıltılı *pigmentler* saçıyordu. Tanrılar aşkına, Talasyn neredeyse her gün buna nasıl katlanıyordu?

Bir süre sonra Alaric, karısı ve maiyetinin kraliyet odalarına girdiğini duydu, ayak sesleri ve kadınsı konuşmalar duvarlar tarafından boğuklaştırılmış olarak kulaklarına ulaştı. O da

Talasyn'e merhaba demek gibi belirsiz bir düşünceyle ayağa kalktı ama Belrok ancak çığlık denebilecek bir ses çıkardı.

"Majesteleri, tüm saygımla söylüyorum, bu çok hassas bir girişim! Lütfen hareket etmeyin!"

Bu çıkış Alaric'in ters ters bakmasına neden oldu ama Belrok sadece burnunu çekti ve kararlı bir şekilde işine devam etti,

Karmaşık aletler dizisinden bir fırça daha kaptı. "Her halükarda, işiniz bittikten sonra Lachis'ka ile birbirinizi görmeniz sizin için daha iyi olacaktır. Tam olarak takdir etmek için etkisi."

Belrok tatmin olduğunu söyleyip Alaric'in incelemesi için bir el aynası uzattığında alacakaranlık gökyüzünü karartmıştı.

Alaric yansımasına gözlerini kırıştırdı. Korktuğu kötü değildi. Doğru, sanki birileri

kafasından aşağı bir kova sim dökmüştü ama çoğu saçlarında yoğunlaşmıştı, altın tozu zarifçe kıvrılmış siyah buklelerin arasından süzülüyordu. Alaric'in yüzüne düşen simler şakaklarına, elmacık kemiklerine ve

Yara izinin dumanlı çizgileri üzerinde. Kaşlarında küçük altın parçaları vardı ve gece yarısı rengine sürme çekmişti. gözlerinin kenarlarına bulaşmıştı. Alt dudağının ortasından aşağıya doğru parıldayan bir altın pigment şeridi uzanıyordu.

"Geleneksel Dominyon estetiğinde bu, İmparator Alaric'in eşinin işaretidir," dedi Belrok, diğer adamın bakışlarının aynada nereye düştüğünü fark ederek. "Lachis'ka'nın öpücüğünü sembolize etmek içindir. Onun gözüne girdiğinizi gösterir." Terzi şaşkınlıkla başını eğdi. "Hayret verici. Majesteleri oldukça hoş görünüyor."

"Sadece kendini tebrik ediyorsun," Alaric en sert tonda.

"Elbette," dedi Belrok kibirle. "Hepimiz alabileceğimiz övgüyü almalıyız. Aksi takdirde, gerçekten de çok üzücü bir hayat olur."

Kostümlerini giymiş olan Alaric yatak odasında Talasyn'in kendi soyunma odasından çıkmasını bekledi. Ayakta kalmayı tercih etti çünkü terzi bir kez daha pelerininin üzerine oturmamaya dikkat etmesini tembihlerse Belrok'u pencereden dışarı fırlatma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Kendisine takılan maske her zamanki zırhının tersiydi; gözlerini, burnunu ve yanaklarının üst kısmını örtüyordu ama bir o kadar da ağırdı; som altından yapılmıştı ve bir sürü mücevher.

Genç kızlardan biri, en güzel elbisesini giymiş ve ince, parlak bıyıkları olan uzun burunlu bir maske takmış bir görevli telaşla içeri girdi. "Herkes burada!" diye bağırdı kalın aksanlı Sailor's Common dilinde. "Vakit neredeyse geldi, lütfen aşağıya inin-" Alaric'i daha yakından görünce bir kez daha baktı. "Oh, Majesteleri oldukça hoş görünüyor!"

Koşarak uzaklaşmadan önce aceleyle reverans yaptı. Alaric kaşlarını çatarken Belrok kendinden fazlasıyla memnun görünüyordu.

Talasyn'in soyunma odasının kapısı kayarak açıldı ve dışarı çıktı. Alaric'in kelimeleri ve nefesi kesilmişti. Jie ve

Nenavarene modacısı ve yardımcıları arkadan geliyordu ama onun gözü sadece karısındaydı. Hiç kimse O anda başka birine bakması mümkün değildi.

Talasyn'in kestane rengi saçları başının tepesine yığılmış ve altınla işlenmiş, minik zümrütler ve elmaslarla süslenmiş dağ zambaklarından oluşan narin zincirlerle örülmüştü -Yüzünün üst yarısını kaplayan süslü kelebek kanatlarını bolca süsleyen mücevherlerle aynı türden.

Köprücük kemikleri ve omuzları çarpıcı bir şekilde çıplak bırakılmıştı, ancak kostüm korsesinin kendisi büyük bir mücevher parçasıyken kolyeye gerek yoktu. Göğüs kafesinin etrafını saran ve göğüslerinin hafif kabarıklığını zar zor örten, tamamen altın yapraklardan yapılmış dar bir banttan başka bir şey değildi. Yapraklar zarif sapların üzerinde duruyordu. Önü daha kısa olan parlak yeşil etekle birleşmeden önce sıkışmış karnını cömertçe sergilemek için aralıklı olarak yerleştirilmiş, düzgün baldırları gösteren topuklu ayakkabılarının kayışlarından damlayan elmaslarla çevrili ince ayak bileklerinde son buluyordu.

Alaric beyni lapaya dönmüş gibi hissediyordu, sadece Talasyn'in çizdiği ruhani, sylvan silueti yüzünden, ama aynı zamanda bu kadar çok *teni* görünce. Sanki içinden hafifçe aydınlatılmış gibi parlayan bir ten. Pratik olarak konuşmak gerekirse

Böyle bir etki yaratmak için onu keçi sütü ve inci tozuyla yıkamış olmalılar, ama Talasyn kendi ışığını taşıyordu, ondan yapılmıştı ve ışıltısı onu saracaktı ...

Ve maskeli balodaki *diğer herkes*, diye fısıldadı zihninin en çirkin köşelerinde yaşayan iç sesi.

Onu daha önce de açık kıyafetler içinde görmüştü ama bu görüntüyü bir erkekle paylaşma ihtimaliyle hiç yüzleşmek zorunda kalmamıştı.

Dominyon soylularıyla dolu balo salonunu bugüne kadar hiç görmemişti. Maskelerinin arkasından Talasyn'e bakacak olan diğer tüm erkekleri düşündükçe göğsünde gergin, yakıcı bir his büyüdü,

elini öpmek ve dans etmek için sıraya girecek olan

ve ellerini onun vücuduna koydular. Tanrım, o bile Belrok'u sırf ona baktığı için odadan kovmak istiyordu. "Onu giymeyeceksin," diye hırladı Alaric.

Talasyn maskesinin yaldızlı sınırları içinden gözlerini ona dikerek başladı. "Ne dedin sen?"

Jie ve diğer kadınlar hızlı hareket ederek Belrok'u yakaladılar ve kapıdan dışarı kaçtılar. Alaric ve Talasyn yalnız kaldıklarında ellerini yumruk yaptı. "Beni duydunuz."

"O zaman başka bir şekilde ifade etmeme izin verin." Talasyn ellerini kalçalarına koydu; Alaric alaycı bir tavırla, birinin kocasının başının büyük belada olduğunu gösteren evrensel bir işaret, diye düşündü. "Ne giyeceğimi dikte etmeye hakkın olduğunu sana düşündüren nedir?"

"Mesele o değil," dedi Alaric ama artık her şeyin farklı olduğunu, farklı *hissettiğini*, onun kendisine yapmasına izin verdiği şeyleri başka birinin yapmayı *aklından* bile istemediğini nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

"Peki ne?" Adam hemen cevap vermeyince Talasyn dudaklarını büzdü ve alaycı bir sesle devam etti: "Kostümümün standartlarınıza uymadığı için içtenlikle üzgünüm ama başka bir şey için artık çok geç."

"Gardıroplar dolusu elbiseniz var," diye karşılık verdi Alaric. "Eminim daha az müstehcen bir tane vardır" -doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyordu, kendini zor durumda hissediyordu, aklına gelen ilk kelimeyi kaptı ve söylediği anda bunun yanlış bir şey olduğunu anladı- "daha az müstehcen."

Karısının alnında bir damar zonkladı. "İstesem oraya çıplak bile gidebilirim-"

"Lütfen yapma," dedi duygu dolu bir sesle.

"-ve hiç kimse beni durduramaz, en azından *sen*," diye hırladı Talasyn. "Şimdi, zaten geç kalıyoruz, bu yüzden bana aşağıya kadar eşlik edebilirsin ya da burada kalıp çürüyebilirsin! İkisi de umurumda değil!"

Jie, Belrok ve diğerlerinin şaşkın çığlıklarından oluşan bir koro eşliğinde kapıyı açarak odadan çıktı.

Diğer Nenavaren de ona yaslanmış, kulak misafiri oluyordu. Alaric nadiren kaba bir dil kullanırdı ama bugün Onun peşinden aceleyle giderken nefesinin altından küfretti. Uzun bir gece olacaktı.

Onun nesi var?

Talasyn kraliyet kanadından çıkıp şatonun ikinci katına inen merdivenlerden inerken yol boyunca öfkelenmişti. O ve Alaric balo salonunun ön odasına daldı, orada ışıkların sönmesini beklemeleri gerekiyordu. kalabalığın içine. Diğer kutlamaların aksine, kraliyet ailesinden herhangi biri için büyük bir giriş olmayacaktı. Maskeli balo illüzyonunu, yani Nenavaren'in Zahiyalachis'i, varisini, Gece İmparatoru'nu ve prensi sırf gözleri ve burunları kapalı olduğu için bir şekilde hemen tanıyamayacağı illüzyonunu korumak. Bu biraz aptalcaydı, ama yine de Dominyon sarayı bu gibi yapaylıklarla büyüyordu.

Urduja ve Elagbi önden gitmişlerdi. Sadece Alaric ve Talasyn'in olduğu ön odanın sessiz tesellisinde, onun kendisiyle şiddetli bir iç savaşa kilitlendiğini *hissede biliyordu*. Ona aldırmamaya çalıştı ama her zamanki gibi onu görmezden gelmek zordu.

Olayı onun bakış açısından görmeye çalıştı. Gerçekten denedi.

Kıta modası, iklim nedeniyle daha fazla katman ve daha fazla parçanın örtülmesini gerektiriyordu. Bu nedenle Alaric'in Nenavaren kıyafetlerini yadırgaması çok da tuhaf değildi, ancak bu konunun çok daha önce ortaya çıkması gerektiğini düşünüyordu.

Ancak Talasyn'in anlayışlı olma çabası başarısız oldu. Kocasına her bakışında hissettiği tek şey kızgınlıktı. Nasıl görüldüğü düşünülüyorsa, bu ne kadar da . Onu daha önce kostüm içinde ilk gördüğünde kalbi küt küt atmıştı. Alaric'in maskesinin yanlarından hafifçe çıkıntı yapan göz deliklerinin üzerinde bir çift altın boynuz vardı, krallara layık

ve göz kamaştırıcıydı. Özenle dikilmiş tuniği, eteğiyle aynı koyu, yanardöner yeşil renkteydi ve yüksek yakasındaki süslemeyle uyumlu altın ipek bir kemerle belinden bağlanmıştı ve geniş manşetleri vardı. Tunin ön tarafına parıldayan altın iplikle stilize edilmiş bir ağaç deseni işlenmişti.

İnce gövdesi göğüs kafesinin sağ yarısına kadar uzanıyor, çıplak dalları göğsünün üzerinde yanık ışınlar halinde yayılıyordu. Belrok, Alaric'in pantolonunu yaparken ona acımışa benziyordu; pantolon basitti -sadece çeşitli ağırlıklarda siyah ipekten yapılmıştı- ama resmi botları koyu dut rengindeydi, tıpkı geniş omuzlarından sarkan pelerini gibi.

Renkler soluk tenine ve samur saçlarına karşı çarpıcıydı. Ve Talasyn geyiğe kelebek olmanın şiirselliğinden hoşlanmıştı ama sonra o koca ağzını açmıştı.

Ön odanın eşiğinde asılı duran ve onu balo salonundan ayıran opak bordo perdeler, sonunda böcek gibi giyinmiş bir görevli tarafından kenara çekildi. Görünüşü korumak zorunda olduklarını biliyorlardı,

Talasyn tek kelime etmeden Alaric'kolunu yakaladı ve elini dirseğinin kıvrımına soktu. Adam kaşlarını çattı.

Ağzını düzleştirerek daha küçük bir kaş çattı.

Iantas'ın tozlu, az kullanılmış balo salonu tamamen değişmişti. Hava, mermer kaideler üzerine yerleştirilmiş sayısız gül ve ebegümeci aranjmanının parfümüyle tatlıydı. Askıların ve masa örtülerinin üzerine serpiştirilmiş göksel desenler, sessiz ışıktaki belli belirsiz bir parıltı yayılıyordu kristal ve bronz avizeler tarafından aydınlatılıyordu.

Kalabalığın kendisi de harikulade bir şeydi; mücevherli maskeler ve fantastik kostümlerden oluşan bir deniz. Bazıları el yapımı yiyecekler ve kaliteli şaraplardan oluşan smorgasbord'dan kendilerine yardım ediyordu, diğerleri ise Küçük gruplar halinde neşeyle sohbet ediyorlardı ve diğerleri hala eşleriyle birlikte bir yaylı çalgılar orkestrasının havadar tınıları eşliğinde mermer dans pistinde süzölüyorlardı.

Gösterişli kalabalığın arasından ilerlerken Talasyn sadece Alaric'le birlikte iyi bir iş çıkardıklarını umabilirdi.

Birbirlerine tahammül ediyormuş gibi davranarak yeterince iş yapıyorlar.

Kraliçe Urduja'nın yanına gittiler, onu fark etmek çok zor değildi: gümüş bir ejderha maskesi ve etkileyici bir şekilde fırfırlı yakası olan pul desenli bir elbise giymişti. Konuştuğu sinekkuşu maskeli soylu kadın onun yanında soluk kalıyordu.

Zahiya-lachis önce Talasyn'i selamladı, sonra şampanya kadehinin kenarından Alaric'i inceledi. "İmparator. Yaşayanlar diyarına tekrar hoş geldiniz."

"Konseye katılamadığım için özür dilerim Harlikaan," diye cevap verdi Alaric. "Void Sever'ı geride tutmak beklediğimden daha yorucuydu."

"Tamamen anlaşılabilir bir durum," dedi Urduja. "Etermani hakkında hiçbir bilgim olmadığını iddia ediyorum ve hayal bile edemiyorum." Başını sinekkuşu maskeli kadına doğru eğdi ve sonunda onu da sohbe dahil etti. "Daya Musal'ı hatırlarsın."

"Tabii ki."

Alaric'in ses tonu dikkatle boş bırakılmıştı çünkü Talasyn onun aslında nişan yemeğinde kendisine zor anlar yaşatan soyluyu hatırlamadığını fark etmişti. Garip bir durumdan kaçınmaya hevesli bir şekilde söze girdi. "Ne kadar iyi ki ikiniz de

Daha mutlu koşullarda tanışmıştık! *Bu* akşam düello olmayacağını umalım, değil mi Daya Musal?"

Ralya Musal melodik bir kahkaha attı, kahverengi gözleri maskesinin iğne keskinliğindeki bronz gagasının üzerinde parlıyordu. "Hiç kimse Nenavar'ın kurtulmasına yardım eden bir adamla düello yapma cüretini gösteremez. Lord Surakwel bile -ve bahse girerim ki

Geçen sefer Majesteleri tarafından o kadar sağlam bir şekilde dövüldükten sonra bir kez daha denemek için can atıyorum!"

Bu bahsi kaybedersiniz leydim, diye düşündü Talasyn.

Ralya Alaric'le gevezelik ederken Kraliçe Urduja fırsattan istifade Talasyn'e yaklaştı ve Dominyon dilinde fısıltıyla bir emir verdi. "Mantes ve Majestelerinin birbirlerinden uzak durmalarını sağla."

Talasyn, "Eğer ilki bu gece ortaya çıkarsa," diye mırıldandı.
"Gelecektir." Urduja şampanyasından bir yudum daha aldı.
"Bu çocuk kesinlikle bana rahatsızlık vermek için *yaşıyor*."

Ne süre, diye sordu Alaric kendi kendine bitmek bilmeyen bir süre sonra,
Bu odada mı duruyordum?

Tutulma küresini Void Sever'a fırlatırken hissettiğinden çok daha uzun bir süre. Bakun'un dünyanın kemikleri altında uyuduğundan daha uzun .

Giderek daha fazla soylu yanına geliyor, onunla konuşuyor ve sonra *birbirleriyle konuşuyorlardı*. Görgü kuralları herkesin, hatta yakınlarda kendi küçük gruplarına ayrılanların bile Denizci Ortak Dilini kullanmasını gerektiriyordu, böylece Alaric istediği zaman katılabilirdi. Ve katılmak zorundaydı, yoksa Dominyon'un zor kazanılmış iyi niyetini boşa harcayacaktı. Konuşmalar hiç kesilmedi.

Daha da kötüsü, Talasyn'in bir süre önce dans pistinden ayrılmıştı ve henüz geri dönmemişti, çünkü bir hevesli partnerden diğerine geçmekle meşguldü.

"Lachis'ka sadece Voidfell'i durdurmakla kalmadı, aynı zamanda oldukça görkemli bir parti de düzenledi," dedi soylulardan biri. "Görünüşe göre Majesteleri çok yetenekli bir kadın."

Alaric bakışlarını Talasyn ve dans partnerinden ayırıp konuşan adama dik dik baktı. Ya da *çocuğa*, aslında. Yirmili yaşlarının başında görünüyordu, dudakları bir yarasa maskesinin jilet gibi keskin dişleri arasına sıkışmıştı ve bir kulağından gözyaşı damlası şeklinde bir peridot sarkıyordu. Alaric'in onun kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama bu kişiden nefret ettiği sonucuna çabucak vardı.

Alaric, Talasyn'in dans ettiği adamdan da nefret ediyordu; Talasyn'in dansı yeni bitmişken ve düzgün bir insan onun bir süre dinlenmesine izin verecekken, *ona yaklaşıp vals isteme cüretini* gösteren kurbağa maskeli, kendini beğenmiş soyludan. Ayrıca hayranlıklarını gizlemeyen yakındaki üç züppeden de nefret ediyordu,

eşinin mükemmel ritim duygusu hakkında yorum yapıyor ve mermer fayansların üzerinde çizdiği güzel figür.

"Lord Yaltık'ı kışkandığımı itiraf etmeliyim," dedi içlerinden biri. "Umarım Majesteleri bana da bir dans lütfeder."

"Son resmi yemekte sana zaten gülümsedi," diye itiraz etti arkadaşı. "Sıra bize gelsin-"

Grubun üçüncü üyesi Alaric'in kaşlarını çattığını fark eden kişiydi. Arkadaşlarını dürttü ve hepsi de kibarca gülümseyip aynı hizada eğildiler. Sonra da sohbetlerine devam ettiler.

Alaric inanamayacağı kadar aşağılanmış hissetmemek için elinden geleni yaptı ama bu çok zordu.

Prens Elagbi yaklaştı ve kadehini kaldırarak görünüşe göre neşeli bir kadeh kaldırdı ama Alaric'in kulağına yakın söylediği sözler ciddiye. "Kıtada işlerin farklı olduğunun farkındayım Majesteleri. Burada, erkeklerin bu toplantılarda kadınlara yaltaklanmaları beklenir. Bu sadece zaman geçirmenin başka bir yoludur ve kadınlar bunu hak olarak görüyorlar."

Alaric geyik maskesinin yanaklarındaki kızarıklığı memnundu. *Bu kadar* şeffaf mı davranıyordu?

Elagbi alaycı bir sırıtış fırlattı. "Bu kaş çatma tüm genç lordları hedef aldığında çok şey ifade ediyor, İmparator Alaric."

Elagbi'nin uyarısını dikkate alan Alaric, prens partiye katılanların karışmaya gittikten sonra ağzının çizgilerini gevşetmeye çalıştı. Dikkatini dağıtmak için dikkatini Urduja'ya çevirdi - tam da onun sahneye adım atışını görecektik kadar yaban domuzu kostümü giymiş yaşlı bir rajan ile dans pisti. Nenavarene'nin dans etmesiyle atmosferde ince bir değişiklik oldu.

dantel yelpazelerin ve eldivenli ellerin arkasında kendi aralarında fısıldaşmaya başladılar.

Lueve Rasmey hemen Alaric'in yerini doldurdu. Bütün gece onunla dedikodu yapmıştı ya da daha doğru bir ifadeyle, ona dedikodu yapıyordu. Daya'nın konuşkanlığını sadece hepsinin ölmemiş olmasından duyduğu rahatlamaya . "Bu Rajan Birungkil

Sis Terasları'ndan. Eskiden Kraliçe Urduja'nın favorisiydi."

Alaric dondu kaldı. "Favori," dedi, daha iyi düşünemeden. Bunun aslında saray dilinde ne anlama geldiğini biliyordu. Birinin bir eşi, sonra da bir *gözdesi* vardı.

Lueve ona belli belirsiz bir sitem dolu bakış fırlattı. "Zahiyalachis bir zamanlar gençti, Majesteleri."

Rahatsızlığının nedeni bu değildi. Talasyn'le ejderha sunağında birbirlerine ettikleri o güzel yeminlere rağmen, görünüşe göre evlilik burada da Kesath'ta olduğu kadar kutsaldı, yani hiç de öyle değildi.

Lueve, tüm Dominyon soylularına çok doğal gelen rahat tavırlarla, hükümdarını Alaric'in açıkça iffetli olduğunu düşündüğü tavrına karşı savunmaya devam etti. "Kesath'ta nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama burada her şey olağan, İmparator Alaric. Sonuçta evli insanların hala stratejik ittifaklar kurması gerekiyor. Ve tıpkı evlilik gibi, bu da siyasi arenada manevra yapmanın bir başka yolu..."

Alaric Lueve'i duymazdan geldi ve bakışları panikten farksız bir şekilde Talasyn'e kaydı. Kurbağa maskeli lordtan bu yana iki yeni partner değiştirmişti ve bekleyen birkaç asilzadeden fazlası dans pistinin kenarında toplanmıştı.

Alaric özür dilemekle vakit kaybetmeden Lueve'in yanından uzaklaştı ve dans pistine doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı. Araya girmek gibi zayıf bir fikri vardı. Biraz sosyal bir ortam olabilirdi.

Gaf yaptı, ama *kesinlikle* hakları dahilindeydi, *kesinlikle* bir Kocası karısını, onu siyasi çıkarları için kullanmak isteyen tüm bu çapkınlardan kurtarabilirdi.

Onunla evlendiğinde yaptığın şey bu değil miydi? Zihninin gerisine ittiği kötü iç sesini sorguladı, ama ağzında ekşi bir tat bırakmadan önce değil.

Alaric ona ulaşamadan, Talasyn tekrar eş değiştirdi, eski eşi onu kartal maskesi takmış, tüylü saçlı bir soylunun bekleyen kollarına bırakmıştı.

tüylerle bezenmiş kahverengi ve altın rengi kostümü kaslı vücudunu ortaya çıkarıyordu.

Surakwel Mantes.

Alaric'in etrafında dalgalanan tüm konuşmaların, yakınlarda olmasına rağmen, Sailor's Common yerine Dominion dilinde yapılması anlamlıydı. Nenavarenler ne zaman kibar, ne zaman ketum olacaklarını biliyorlardı. Ama sessizce imalı kahkahalar atmaları, sözlerindeki merak uyandırıcı ton, çeviriye ihtiyaç duymuyordu.

Surakwel Talasyn'i kesinlikle gerekenden daha yakın tutuyordu ve Talasyn de ona doğru eğilmişti, ikisi dans ederken birbirlerine mırıldanıyorlardı. Alaric'in içinde öfke ve umutsuzluğun mide bulandırıcı bir karışımı kabardı, gözleri zar zor görüyordu. Belki de bunu görmeliydi Talasyn'in Surakwel için Gölge Geçidi'nin önüne atladığı ve ona kendi hitap ettiği gece geliyordu. Belki de o zamandan beri bu sadece bir zaman meselesiydi.

Balo salonunun ışıkları birdenbire çok parlak oldu ve kalabalığın gürültüsü neredeyse sağır edici bir hal aldı. Alaric parmaklarının arasından fırlayan titremeleri durdurmak için ellerini yumruk yaptı ve iki kez düşünmesine izin vermeden karısına doğru kararlı adımlarla ilerlemeye devam etti. *Onun.*

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"İsteğiniz üzerine Allfold'u kontrol ettim," Surakwel'in sesi vals yaparken Talasyn'in kulağına yumuşak geliyordu. "Amirante, Dünya Yiyen'in Gecesi'nde yeni bir beyaz saç çıktığını söylememi istedi ama bunun dışında herkes iyi."

"Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Talasyn. Sardovya kalıntısı Sigwad adalarından tahliye edilmemişti, çünkü müttefik olmayan Nenavarene tarafından keşfedilme riski çok büyüktü. Hepsinin hissetmiş olması gereken dehşeti hayal bile edemiyordu.

"Nenavar'dasın, Lachis'ka. Burada atalarımıza teşekkür ederiz." Surakwel bunu sadece biraz alay ederek söylemişti. Alaric'in hayatı için yaptığı pazarlığa tanık olduktan sonra daha soğukkanlı davranmıştı. "Bu arada yeni emirlerinizi aldım."

Talasyn'in diken diken oldu. "Ve ?"

"Amirante Kita'ya geri dönmenizi istiyor. Kesath'ın savaş gemilerine Ossinast'ın güve gemisindeki sınırlı boşluk büyüğü havuzunu nasıl sağladığını öğren.

çaldı." Surakwel Talasyn'i müzik eşliğinde döndürdü, etekleri mermerin üzerinde dönüyordu ve sonra onu tekrar kendine yaklaştırdı. "Vela bunu Daya Vaikar'ın adamlarıyla tartışıyor. Kesath'ın tüm boşluk kalplerinin bir şekilde kendini yenileyebilen tek bir güç kaynağına bağlı olduğunu düşünüyorlar. Sardovia saldırmadan önce bu kaynağı devre dışı bırakmanın bir yolunu bulabilirsiniz çok yardımcı olursunuz."

"Peki bunu yapmamı nasıl öneriyor?"

Surakwel omuz silkti. "Gece İmparatoriçesinin ve bir Işık Dokuyucusun. *Bunu* kullan ve hızlı yap çünkü Midzul ve diğer müttefikler yolda. Yardıma ihtiyacın olursa ben sadece bir kartal uzağındayım." Omzunun üzerinden bir şeye göz kırptı. "Artık gitmem gerekiyor."

"Partilerden pek hoşlanmıyor musun?" Talasyn iğneleyici bir şekilde takıldı.

"Arada sırada hoşuma gittiği de olmuştur," dedi yavaşça, "ama bu aceleyle çıkışınız daha çok kocanızın gözlerinde cinayetle bize yaklaşıyor olmasıyla ilgili."

Bununla birlikte, onu dans pistinin çevresine bıraktı ve son bir kibar selamla kalabalığın içinde kayboldu. Talasyn dönüp baktı; Alaric'in

Yanından geçerken kendisini selamlayan çok sayıdaki konuğa aldırış etmeden ona doğru ilerliyordu.

"Lordum," dedi dişlerini sıkarak. "Leydim," diye karşılık verdi.

Yumrukları sıkılıydı ve gri gözleri zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle kararmıştı. Daha önce orada olmayan bir öfke. Bu aralarındaki tartışmanın devamı değil, yeni bir şeydi.

Ve Surakwel Mantes'le Sardovya kalıntısı hakkında konuşmayı *yeni* bitirdiği için Talasyn bir anda dehşete kapılmıştı. *Alaric biliyor. Birisi Bizi duydu ve ona söyledi. Ya da Urduja'nın müttefiklerinden biri*

Sonunda ona karşı döndü ve ona söyledi. Mantıksızdı ama *bir türlü* aklından çıkaramıyordu, o delici *Ya Olsaydı?* O Göğsündeki sıkışma dışında her yeri uyuşmuştu.

"Lachis'ka!" İpek Diyarı'ndan Ito Wempuq dirseği. Rajan keçi kostümü giymeyi tercih etmişti. Geniş gövdesi ve maskesinden çıkan boynuzları Talasyn'in önünde eğildiğinde neredeyse gözlerini çıkaracaktı. Ayrıca Alaric'in önünde çok daha az hevesle de olsa eğildi. Nenavar'ı Dünya Yiyen'den kurtarmanın Gece İmparatoru'nu Wempuq'a en ufak bir şekilde sevdirmedeği açıktı.

"Oryal'in bir süre önce seni çağırdığını duydum. Hanımlar," dedi Wempuq Talasyn'e. "Umarım çok fazla zahmet vermemişimdir."

Talasyn ona, "Kızın da en az kadar çekici Rajan," diye güvence verdi.

Wempuq'un göğsü gururla kabardı. "Lachis'ka, bu gece cennet gibi göründüğünü söyleyebilir miyim?"

göz kamaştırıcı güzellik-"

"Ee, teşekkür ," dedi Talasyn, Alaric'in bu kesinti kar sında ka larının öfkeyle  atılmasıyla daha çok meşguldü.

"Kelebek kost m n z muhteşem ve güneş i ı ının, yazın ve ilahi zarafetin yarattığı için çok uygun-"

"*Cenneti* iki kez kullandın," diye belirtmeden edemedi. Wempuq ne zaman lafı gedi ine koysa onunla  akala mak kolaydı; babasının en eski arkadaşlarından biriydi ve belki de Nenavar'da büyüdüğü bir hayatta onu amcası olarak görebilirdi.

Wempuq alaycı bir kederle avucunu alnına vurdu. "Ben de öyle yaptım! Belki de dans ederken kelime da arcı ımı geni letmeme izin verebilirsin."

"Onun için çoktan konuşuldu." Alaric Wempuq'u kenara çekerek Talasyn'in kolunu tuttu.

Talasyn, götürülürken özür dileyen bir gülümsemeyle rajana dönüp bakacak kadar aklı ba ındaydı.

Sonra gözlerini kocasına dikti. "Ev sahipliği *yaptığımız* bir partide konukları taciz etmek senin için bile  a ırtıcı derecede kötü bir davranış."

"Ve  a ırtıcı bir şekilde, umurumda değil." Alaric onu balo salonuna girdikleri  n odaya götürdü.

Orkestra popüler bir  arkının açılış notalarını ba ladı, Genç soylular neşeli kahkahalar atarak dans pistine akın ederken Alaric ve Talasyn

nispeten fark edilmeden ayrıldı. Adamın uzun adımlarına ayak uydurmak onun için bir mücadeleydi ve perdeler arkalarından kapandığında *oldukça bitkin* d  m  t . Ama en azından öncekinden biraz daha mantıklıydı.

Bilmesine imkân yok. Derin, sakinleştirici bir nefes aldı.

E ildi ve öyle vah ice öptü ki ba ını döndürdü.

Oh.

Yumuşak dudaklarının ilk kez Talasyn'in dudaklarına de mesi her zaman bir çok etkisi yaratırdı. Ama Alaric Talasyn'e zevk alması için zaman vermedi.

Bunun yerine dilini tekrar tekrar ağzına soktu, ta bu bir öpücükten çok bir alma hissi verene kadar. O da onu öptü, bu yeni oyun her neyse kaybetmemeye kararlıydı ve tüm şikayetlerini ona döktü. Ancak ağır, özenle hazırlanmış maskeleri engel oldu ve çok geçmeden geri çekilmek zorunda kaldı

Çünkü kelebeğin altın telleri yanağına batıyordu.

"Sana ne oldu böyle?" diye tısladı maskesini düzeltirken.

Kocasının gözleri gümüş renginde parladı. "Paylaşmak istemiyorum." Şimdi kafası umutsuzca karışmıştı. "Neyi paylaşmak?"

Kaşlarını çattı. "Gerçekten bilmiyor musun?"

"Sanki aklını okuyabiliyorum da!" diye bağırdı öfkeli bir sesle. Alaric yüzleri arasındaki mesafeyi tekrar kapattı.

Talasyn ona ters ters baktı. Bu kadar sinir bozucu olduktan sonra *şimdi* onu tekrar öpmeye kalkarsa, kasıklarına tekmeyi basacaktı.

Ama yapmadı, en azından ağzına yapmadı.

Onun yerine doğrudan boynuna gitti.

"Paylaşmak istemiyorum," diye tekrarladı, çenesinin altındaki hassas bir noktayı ısırarak. "Ne Mantes'la, ne de başka biriyle. onları." Onu belinden tuttu, parmakları sırtının açıkta kalan derisini yoğuruyordu. "Mahkemenin ne dediği umurumda değil. Favorilerini kabul etmen kurala uygun olsa da umurumda değil. *Bana* yemin ettin."

"Bu..." Kelimeleri bir araya getirmekte zorlanıyordu. Adamın elini omurgasında hissetmesi, dudaklarının ve dişlerinin boğazında yarattığı keskin şok, hain dizlerinin bükülmesiydi. "Bunların hepsi dans ettiğim için-"

Boynunu öfkeli, ısırıcı öpücüklerle donatmak için başını eğdi. Geyik maskesinin altın boynuzu kızın ağzının köşesinde serin serin kaydı. "Taliplerinin aklındaki tek şeyin *dans etmek* olduğundan şüpheliyim."

Sonunda onu itme gücünü veren şey, her şeyden çok bu iddianın haksızlığıydı. "Eğer

Bu onların sorunu, benim değil! *Bana* neden kıızıyorsun? ne için?"

Alaric tökezleyerek geri çekildi. "Sana kızgın değilim-" "Beni kandırabilirdi-"

"*Kıskanıyorum* Talasyn," diye .

"O zaman sen bir aptalsın!" Ayağını yere vurdu, çünkü adam onu bu getirmişti. "Belian'da birbirimize aramızda onursuzluk olmayacağına dair söz vermemiş miydik? Neden benim sözüm senin için hiçbir şey ifade etmiyor?"

Kısa bir süre durdu, midesine bir kanca saplandı. Onun için sözlerinin hiçbir anlamı yoktu. Sadece onun düşündüğü şekilde değil.

Ordularımı sizi savunmak için kaldıracam.

Düşmanlarınıza karşı sizinle birlikte duracağım.

Talasyn düğünlerinde ve taç giyme töreninde bunların yemin etmişti. Ama bu asla gerçekleşemezdi.

Alaric yutkundu, geniş gövdesi gerildi. Bir süre sonra konuştu. "Özür dilerim."

Ben de üzgünüm, diye düşündü. *Olması gereken her şey için.*

Ve üzgün olmak *istemediği* için, kendini küçük, acımasız ve bencil hissettiği için, görevi onun için çok açık olduğu halde onu mahvettiği için ve onu gerçekten kurtarabileceğinden emin olmadığı için Talasyn

gazabının alevlerinin devam etmesini umarak

Kendininkini yeniden ateşlemek. Başka bir kavga umuyordu, çünkü anladığı dil buydu.

"Üzgün olmalısın," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, dışarıdaki diğer adamlar bu kadar baş belası olmaz-"

O daha olduğunu anlamadan adamın ağzı onunkinin üzerindeydi. Cezalandırıyordu,

sahiplenici. Neredeyse umutsuzca. Kadın öpücüğe karşılık mı vereceğine yoksa onu tekmelemeye mi devam edeceğine karar veremedi, adam bakışları karanlık, çenesinde bir kas çalışarak geri çekildi. "Yine başka erkeklerden bahsediyorsun..."

"*Bunu sen başlattın, Alaric!*"

Ve her nasılsa bunu onun yüzüne doğru haykırıyordu, her nasılsa ayak parmaklarının üzerinde yükseliyordu ve-

-Bir sonraki öpücük serisi sert ve hızlı geldi. Kendi bir savaş gibi hissettirdi. Her biri diğerinin ağzında sertçe nefes alana kadar öpüştüler, ısırıldılar ve çektiler. Maskeleri birbirine çarptı ve metal aksam bir kez daha tenine battı. Kendini ondan uzaklaştırarak

Ama o bunu yapamadan, adam duraklamadan yararlanarak onu geriye doğru yürüttü, ellerini kalçalarına koydu, ön odanın oturma alanına götürdü ve onu yaldızlı şezlonga itti. minderli arkalığa yaslanana kadar dinlendi.

Alaric onun önünde diz çökerken bir orman tanrısı gibiydi, altın boynuzları ışıktaki parlıyordu. Kızın sol bacağını geniş omzunun üzerinden geçirdi ve ayakkabısının kayışları arasından görünen ayak bileğine aceleyle bir öpücük kondurdu. Sonra çıplak baldırına daha ateşli öpücükler kondururken, eli sağ kalçasının altından kayarak kadının ortasını gezinen ağzına doğru eğdi.

Dizini geçtikten sonra Talasyn titremeye başladı, iç çamaşırları olmuştu. İç uyluğuna attığı ilk çimdik onun çılgılık atmasına neden oldu ve Tanrılar, eğer bu işkencenin en enfes şekli değilse, adam tatlı zamanını etindeki çürükleri emerken, acı ve zevk bir

Diğer her şeyi eritip baş döndürücü bir kokteyl. Rahatlamaya ihtiyacı vardı, buna o kadar ihtiyacı vardı ki

Yazın ortasında Büyük Bozkır'a geri dönmüştü ve boğazını kavuran susuzluğu gidermek için suya hasretti. Gözlerini kapattı ve Sardovya güneşi karanlığın içinde yanarak yaylı çalgıların sesi balo salonundan yayılıyordu.

Orkestra, cıva gibi akıcı ve hava gibi hafif bir dans melodisi olan *tawindalen*'e geçerken, iri parmakları iç çamaşırlarının kenarlarına yapıştı ve o kadar çılgınca çekti ki, onları yırtmadığına şaşırırdı. Kadın

Yardıml etmek için kalçalarını oynattı, muhtemelen daha komik görünüyordu, ama işi halletti.

Alaric yine de sabırsızdı; pes edip Talasyn'in kalçalarının tepesine döndüğünde ipek parçasını bir bacağından daha yeni çekmeyi başarmıştı. Talasyn'in utanmasına fırsat vermedi, hemen dudaklarını onun üzerine kapattı.

-ve ateş ışığıydı, mzikti, durağandı, açık gkyzyd-

Allfold alaylarında böyle bir eylemi ilk duyduğundan beri sık sık bunun nasıl bir şey olduğunu merak etmişti. Hayal gücü gerçeğinin yanında acınacak kadar yetersiz kalmıştı. Adam onu uzun uzun ve derinlemesine yalarken burnu sinir yumağına çarpıyor, dudakları her darbenin sonunda öyle bir birbirine bastırıyordu ki

Başka bir küçük öpücük gibi, her bir his, sayıklayana kadar içinden dalgalanan zevk nehirleri gönderiyor, Saçlarını çekiştiriyor, onun gr ağızına sürtünüyordu. Bazen çok fazlaydı ve bazen yeterli değıldi, ama umursamadı, onu *orada ve evet ve daha yavaş ve daha fazla* inlemelerle teşvik etti.

Kocası ne mutlu ki çabuk kavrıyordu. Onu harekete geçiren ritmi bulup acımasız bir kararlılıkla uygulamaya koyulduğunda Talasyn neredeyse *bağıracaktı*, omurgası kamburlaştı, başı geriye eğildi. n odanın aynalı tavanında kendini gördü, zümrüt etekleri kadife bordo minderlerde parlıyordu, dudakları ayrılmıştı ve Alaric'in karanlık başı kalçalarının arasındaydı, figürleri altınla yıkanıyor. Maskeler, kelebek ve geyik, ahlaksız cazibe illüzyonuna katkıda bulundu ve tapınılan bir tanrıça gibi görünüyor ve *hissediyordu*, kalçaları yan odada orkestra çalarken *tawindalen* ile aynı anda kıvranıyordu.

"Yapmamalıyız," diye nefes nefese haykırdı, "... herkes... içeri girebilir
-"

"Yani?" Alaric, müstehcen bir şekilde yüksek sesle vurarak onu çekti.

Altın gibi parlayan, a gözlerle ona .

Şişmiş alt dudağından aşağı akan pigment hafifçe lekelenmişti. "Nenavarenler Lachis'ka'larının Gece İmparatoru'nun yüzüne bindiğini görsünler." Derin sesinde düzensiz bir kenar vardı. Nefesi kızın ıslaklığına karşı sıcaktı. "Bırakın

Karıma çığlık attırdığımı görsünler. Gölgenin ve yıldızların dönüşünün ötesinde, *benim* olduğunu bilsinler."

Başını tekrar onun üzerine eğdi ve hınzır diliyle onu yalamaya başladı. Vücudu ondan uzaklaşmakla mutluluğun peşinden koşmak arasında kaldı ve *emme*ye başladığında ikincisinde karar kıldı. Kalçaları adamın boynuna kenetlendi, ayakkabıllarının topukları adamın sırtına battı ve adam inleyerek çabalarını iki katına çıkardı. *Tawindalen* kreşendoya yükseldi ve o da çığlığı tarafından boğuldu.

Çarpan senfoni, gözleri altın renginde parlıyordu.

Hayatının en şiddetli, en *görkemli* doruk noktasına doğru uçarken baş üstü yansıması.

Alaric hâlâ dizlerinin üzerinde, onu tutmak için . artçı sarsıntılar, yüzünün maskesiz alt yarısı boynunun omzuyla birleştiği yere gömüldü. "Demek istediğimi anlatabildim mi?" diye sordu hoyratça.

"Bu kadar çok konuşmayı bırakmalısın," diye yanıtladı Talasyn, nefesi kesilmiş bir halde. Sersemlemişti. "O ağzını çok daha iyi kullanabilirsin."

Adamın tenine karşı sırtıttığını hissetti. Puslu ellerinden birini koluna vurmak için hareket ettirdi ama parmakları onun yerine saçlarının dalgalarını taradı.

Uyku sersemliğinin verdiği hoş uyuşuklukla aklına bir soru geldi. "Favorilerimi kabul edeceğim fikrine nereden kapıldın?"

Lueve'in kendisine anlattıklarını aktarırken utanmış gibi görünme nezaketini gösterdi.

Talasyn şaşkındı. "Daya Rasmey'in sağduyusuna genellikle güvenilebilir. Kraliçe Urduja'nın geçmişi hakkında dedikodu yapması garip."

"Şarap dudaklarını gevşetmiş herhalde. Onu azarlamalısın." Alaric onun köprücük kemiğine sokuldu. "Ama sonra?"

"Evet." Daha sonra iyi bir fikir gibi görünüyordu. Sıcaktı ve Memnundu ve bu anın biraz daha uzun sürmesini istiyordu.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Partiye yeniden katıldıklarında Talasyn, Alaric'in onu o güne kadar gördüğü en iyi ruh hali . Herkese daha gülümsüyordu ve hatta Alaric'e karşı biraz şefkatliydi.

misafirleriyle sohbet ediyor ve ona her hitap ettiğinde koluna yapışıyordu. Çok geçmeden

Bir gruptan diğerine geçerken elini kızın sırtına koyarak karşılık verme cesaretini gösterdi.

Bunu *tekrar yapmam gerekecek*, diye düşündü Alaric, kendi gülümsemesi dudaklarında patlamak üzereydi. Sadece o değil Onun tadı inanılmaz ve *bağımlılık* yapıcıydı - *güneş ışığının* hissettirdiği *gibi* - *ama* aynı zamanda başka bir zaman yaptığını hatırlayamıyordu.

Birisi çok mutlu. Sarhoş ediciydi.

Kraliçe Urduja sabahın erken saatlerinde üst kattaki misafir yatak odalarından birine çekilene kadar maskeli balo sona ermemişti. Alaric ve Talasyn balo salonunun ana kapısının yanında konumlanmış, yorgun görünümlü soyluların vedalarını kabul ediyorlardı. Hatırı sayılır sayıda konuk hâlâ dans ediyor ya da yiyecek ve içeceklerden arta kalanları tüketiyordu.

Talasyn son birkaç dakikadır o masalara özlem dolu bakışlar fırlatıyordu. "Gidip yiyecek bir şeyler alacağım.

Yemek yiyin," diye anons etti ve Alaric hiç de şaşırmadı.

Şaşırtıcı olan şey, onun o büyük kahverengi gözleriyle adama baktığını görmektir ve ekledi, "İstiyor musun bir şey var mı?"

"Karnımı doyurdum," diye söylendi.

Kızardı. , kızın kaçışını izlerken yine gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

Talasyn içeceklere doğru giderken bir kez daha Ralya Musal ile yüz yüze geldi. Sinekkuşu gagalı daya'nın yanında kirpi kılığına girmiş Kai Gitab vardı. Gözlerinin iyi görmemesi rajanın maske takmasını engellemişti ama gözlüklerinin çerçevelerine olayın şerefine altın tüyler iliştirilmişti.

"Ah, Lachis'ka," diye bağırdı Ralya, "Rajan Gitab ve ben de senin ve Majestelerinin Dünyayı Yiyen Gece'de ne kadar cesur olduğunuzu konuşuyorduk! Hepimizi kurtardınız ve size ne kadar teşekkür etsek azdır."

"Gerçekten de öyle," dedi Gitab. "Akranlarım ve ben uzun zamandır bazı konularda tahtla anlaşmazlık içindeydik, ancak bu felaket neyin gerçekten önemli olduğunu ortaya koydu. Şu andan itibaren evimin tüm kaynakları emrinize amadedir."

"Benimkiler de öyle," dedi Ralya, altta kalmamak için. "Tepi Resok sizin yanınızda, Majesteleri!" Tüylü küpeleri coşkusunun gücüyle titriyordu.

Talasyn onlara biraz utanarak ama aynı zamanda kendisiyle gurur duyarak teşekkür etti. Beklenmedik yerlerden mttetikler topluyordu. Gitab aylar önce Cennetin çatısı'ndaki portreler salonunda özel olarak sadakat yemini etmişti; şimdi kamuoyuna yaptığı açıklama bunu kastettiğini gösteriyordu.

Kendini iki soyludan kibarca kurtarmak biraz çaba gerektirdi ama Talasyn sonunda başardı, midesi gurulduyordu. Balo salonunun büyük salonunun ay ışığıyla aydınlanmış masalarına serilmiş yiyeceklerle yumulmaya başlar başlamaz başka bir grup ona yaklaştı -Jie, Niamha ve lantasi ziyaret eden diğer iki soylu kadın.

nce Alaric yerleşti. Heyecanla onun etrafında kmelendiler.

"Lachis'ka, sen ve Majesteleri bu gece özellikle çok naziktiniz!" Bairung Matono haykırdı. "Sanırım eli *saatlerce* sırtının altından ayrılmadı."

"Bağlı, sadece basitçe bağlı," dedi Oryal.
Gl renkli gözlerinde dalgalanan hülyalı bir i ekiş

Peygamberdevesi kanatları boynundan ayaklarına kadar onu süslüyordu. Eşleşen göz maskesinin altında, yanaklarında ışıltılı kırmızı pigmentle boyanmış minik çiçekler parlıyordu. "Rajan Kitab'ın gözlüklerine tüy kalem gibi."

Diğerleri güldü ama Talasyn yüzü kıpkırmızı olmamak için kendini zor tutuyordu. "Umarım siz hanımlar aval aval bakmaktan partinin tadını çıkarmaya vakit bulmuşsunuzdur," diye tersledi, yanakları domuz etiyle doldurulmuş ay kekiyle şişmişti.

"Aval aval bakmak da eğlencenin bir parçası," dedi Bairung. "Söyleyin bize, bu romantizm siz denizde mahsur kaldığınızda mı başladı?"

Chal?" Talasyn elindeki ay kekini neredeyse tükürüyordu. "Kurtarma gemim herhangi bir şeyi kesintiye uğratırsa çok üzülürüm."

Bairung sataşmasının ne kadar isabetli olduğunu asla bilemezdi. Talasyn aceleyle bir cevap toparlayamadan Jie aniden Niamha'ya dirsek attı. "Majestelerinin Majesteleri ve Lord Surakwel'in üzerine çullandı! Sen *çok mu* "Daya Langsounne rahatladı mı?"

"Benim rahatlamam daha çok Surakwel'in Majestelerinin ayak parmaklarına bir kez bile basmamayı başardı," dedi Niamha.

Oryal homurdandı. "Evet, gençliğimizdeki tüm o dans derslerini hatırlıyorum. Aramızda en kötüsü oydu!"

Neşe içinde Niamha Talasyn'e garip bir bakış attı; Talasyn bunun Niamha'nın Surakwel'e olan hislerinden mi yoksa Niamha'nın

Alaric'e karşı bir şeyler hissetmesi gerekiyordu.

Talasyn kendini tuttu. *Ona karşı bir şey hissetmiyorum, hissedemiyorum.*

Bir çekim vardı ve hepsi . Olabilecek tek .

Özellikle de Vela ona yeni bir görev vermişken, Kasırga Savaşları'nın gizli devamını sona yaklaştıracak görev.

O anda, soylu kadınların giysileri üzerinde neredeyse fark edilmeyen bir titreme oldu.

gölgeler ay ışığını engelliyordu. Talasyn şaşkın bir ifadeyle pencerelere döndü.

Prens Elagbi ve Rajan Wempuq, Talasyn Alaric'in yanından ayrıldıktan sonra oraya gelmişlerdi. Alaric gözlerinin içine bakamıyordu, kızına yakın zamanda yaptıkları düşünüldüğünde, ama Dominyon prensi Wempuq'un Alaric'e ısınmasını sağlamaya kararlı görünüyordu. İki yaşlı adamın içtiği bol miktarda şarap Bütün gece içki içmek yağlamaya yaradı ve sohbet olabileceği kadar yapmacık değildi.

Elagbi ve Wempuq'un onu eğlendirdiği bir sırada Alaric gençliğinden kalma vahşi bir masal anlatırken maskeli iki kişinin balo salonuna girdiğini fark etti.

Orada hiç bulunmaması gereken figürler.

Elagbi ve Wempuq'un yanından ayrılıp yeni gelenlere doğru yürüdü; onlar da onun yaklaşmasıyla birlikte hızla dönüp köşedeki kuytu bir oyuğa doğru ilerlediler.

"Burada ne yapıyorsun?" Alaric söze girmeden sordu.

Bunun içinde ne yapıyorsun?" diye karşı çıktı Sevraim. Tam bir şaşkınlık havasıyla Alaric'in parıldayan altın ve yeşil kıyafetini işaret etti.

Ileis Sevraim'e, "Odaklan," diye çıkıştı. Alaric'e, "Acil haberlerimiz var Majesteleri. Naip Gaheris sizi mümkün olan en kısa sürede Kıta'ya geri getirmemiz için bizi görevlendirdi. O

eve dönmen için *bizzat* konusunda ısrar etti." Gaheris

Alaric'i Arada'ya çağırabilirdi.

Bütün lejyonerler bunu biliyordu. Bunu olması, yani oğlunun sözünden daha önemli bir teşvike ihtiyaç duyabileceğini bu kadar küçük bir şekilde bile olsa kabul etmiş olması, yaşananların ciddiyeti hakkında çok şey söylüyordu.

Alaric'in nabızı hızlandı. "Ne oldu?"

"Aysız Karanlık sırasında bir hapishane kaçıışı oldu," dedi Ileis. "Sardovyalı gerillalar Citadel'e gizlice girdiler,

gardiyanların boğazlarını kestiler ve yoldaşlarını serbest bıraktılar. Hepsini."

Geriye dönüp baktığında, Alaric bunun daha iyi olmadığını anladı.

İsyancıların saldırması için, Hisar'da sadece iskelet bir kuvvetin olduğu bir geceden daha uygun bir zaman olamazdı. Ve Gaheris yok.

"Peki ya geride kalan lejyonerler?" sordu. "Neden durduramadılar?"

Sevraim, "Sardovianlar lejyonerleri daha da uzağa çeken bir şaşırtmacaya neden oldular," dedi. "Hisar'ın diğer ucuna kadar. İsyancılara hapisane düzeni hakkında bilgi verildi, İmparator Alaric. Birisi onlara yoldaşlarının doğu kanadında tutulduğunu söylemiş. Komodorlar Darius ve Mathire şu anda muhbirin kökünü kazıyor, Nisene ise kaçanların peşine düşmüş durumda ama siz orada olmamız gerekiyor. *Hemen* gitmemiz gerekiyor."

Alaric uyuşmuş bir halde bu talimatın tek iyi yanının Talasyn'i babasına götürmek zorunda olmaması olduğunu düşündü. Bu acil durumu, onu kendisiyle gelmeye ikna edecek zamanı olmadığı için bir bahane olarak kullanabilirdi.

Alaric iki lejyonerine, "Gemi mürettebatına yelken açmaya hazırlanmalarını söyleyin," diye emretti. "Ve fırtına gemime bizi beklemeleri için bir mesaj gönderin. Sizinle rıhtımda buluşacağım. İzin verin de Gece İmparatoriçesi'ne veda edeyim."

Sevraim selam verdi. "Emredersiniz, Işıltılı Majesteleri! Derhal, benim parıldayan ustam!"

"Bir talimatım daha var, Ileis." Alaric Sevraim'i işaret etti. "Bunu okyanusa at."

Ileis kıkırdayan Sevraim'i sürükleyerek sonra Alaric bakışları Talasyn'e gelene kadar balo salonunda etrafına bakındı. Kadın ve arkadaşları içecek masalarında toplanmıştı. Arkasında, balo salonunun denize bakan ay ışığıyla aydınlanmış pencerelerinde hareket titreşimleri vardı. Gökyüzünden düşen taşların saçılması.

Dolu fırtınası mı? Nenavar'da mı?

Bu garipti. Alaric gözlerini kıstı.

Taşların boyutları büyüdü düşmüyorlardı, görünmeyen eller tarafından pencerelere fırlatılıyorlardı-.

-ve hepsinin yanları aynı şekilde yuvarlak ve tabanları konikti-

Kabuklar.

Alaric koşmaya başladı ve masalara doğru ilerledi. Talasyn ve arkadaşları pencerelerin çok yakınında, ondan çok uzaktaydı. Yeterince hızlı hareket edemiyordu. Seramik mermiler hedeflerine ulaştı ve her bir cam bölmesi parçalandıkça, kırıklar etrafa saçıldıkça geniş oda sayısız patlamayla sarsıldı.

kalabalığın üzerine yağıyor.

Pusu durumları Shadowforged Lejyonu için yeni bir şey değildi. Yıllar süren eğitim ve Sardovia'yla yapılan uzun savaş Alaric'i bu tür krizlerle başa çıkabilecek şekilde donatmıştı ama o anda tüm aklı başından gitmiş gibiydi. Sadece tek bir düşünce tarafından tüketilmişti. Tek bir isim. Çılgılık atan soyluların oluşturduğu çılgın kitlenin arasından geçerken tekrar tekrar haykırdığı bir isim. Figürler kırık pencerelerden içeri tırmanarak tavana ve duvarlara arbalet okları fırlattı. Büyük avizeler yıkıldı ve

lambalar , balo salonu karanlığa gömülmüştü ama Alaric bu kaosa pek aldırmış etmedi. Tek düşündüğü Talasyn'e ulaşmaktı.

Yokuş yukarı bir savaştı. Nenavarenler itişip kakışıyor ve tökezliyordu; içgüdüleri Talasyn'in adını dudaklarından defalarca dökerken çılgınlıkları Alaric'in sesini bastırıyordu. Hantal altın maskesini çıkardı ve izdihamda ayağı takılan ya da devrilenlerin cesetleriyle birlikte yere düşmesine izin verdi.

Talasyn ortadan kaybolmuştu. Balo salonunu çılgınca taradı.

-Ve ruhundaki bir şey ikiye bölündü. Ve

Gölge Geçidi onu terk etti ve yerine acı veren bir boşluktan başka bir şey bırakmadı. Alaric bunu daha önce de hissetmişti ve ne olduğunu hemen anladı: bir sarıman etkisizleştirme alanı.

Nenavar'a uzun zaman önce o kafesleri huzurundan kaldırmasını emretmişti ve görünürde hiçbiri yoktu

Ama yine de etkisi sert bir şekilde hissedildi ve yakındaki bir sütuna doğru sendelemesine neden oldu. Destek almak için tutunarak, durumu anlamlandırmak için geç kalmış bir çabayla etrafına bakındı.

Saldırgan sürüsü tüm bu kaosun içinde kararlı bir şekilde ilerliyordu. Deri miğferler ve zırhlar içindeydiler. Birkaçı el yaylı tfeklerine ek olarak boş tüfekler de taşıyordu. Kalabalığa gelişigüzel ateş etmiyorlardı, bu da bunun Dominyon'a yönelik basit bir saldırı olmadığının kesin bir işaretiydi.

Daha ziyade, birini arıyor gibi görünüyorlardı.

Ve Alaric'in kim olduğunu anlaması uzun sürmedi. Ametist ışık huzmeleri hızla ona doğru geliyordu.

"Burada kal," diye tısladı Talasyn. "Sakın ses ıkarma."

Jie, Niamha, Oryal ve Bairung başlarını salladılar, kollarını birbirlerine doladılar ve gözlerini kocaman açtılar.

Talasyn camlar kırılır kırılmaz dört soylu kadını bir masanın altına toplamıştı. şimdi masanın altından sürünerek çıktı ve kendini kargaşanın içine atarak Alaric ve Elagbi'yi başladı.

O zaman Işık rgs yok oldu.

Sariman, onu donduran mide bulandırıcı bir sıkışma ile fark - sadece bir an için, ama

Konukları onu yere düşürmek için izdiham yarattı. Birisi, sanki o bir hayvanmış gibi gövdesinin üzerinde koşmaya başladı.

Zemine çarptı ve şaha kalkarak, ağırlığı kaburgalarını kırmadan önce diğer kişiye üzerinden düşürdü. *zr dilerim, her kimsen*, diye düşündü bir suçluluk duygusuyla, ayakkabılarını tekmeleyip ayağa kalktı, tekrar dikleşti-

-Ve ay ışığında bronz rengiyle parıldayan bir Nenavaren tüfeğinin namlusuna bakıyordu.

Talasyn maskesini çekip çıkardı ve saldırgana fırlattı. Mücevherlerle kaplı büyük kelebek yüzüne çarptığında adam irkildi ve kadın tüfeği kapmak için hamle yaptı, elinde döndürüp göğsüne doğru .

Ses uzaktan birkaç ses tarafından daha yankılandı, menekşe rengi büyü kasveti aydınlatıyordu.

Yeni silahını adamın cesedinden kurtardı ve ışığa doğru hücum etti.

Alaric son sütunun arkasına saklandı. Alaric granit bir düzine boşluğun öfkesiyle yankılandı ve sonra uzaklaşarak ceset yığınları arasında kayboldu çıkış için çabalıyordu. Sağduyu onun da oraya gitmesini gerektiriyordu ama o gitmiyordu. Talasyn olmadan olmazdı.

Arkasından daha fazla silah sesi duyuldu. Alaric değişen kalabalığı kendi avantajına kullandı, en yoğun ve en kaotik olduğu yere gitti. Çiçekli mermer kaidelerden ikisi devrilmişti; yaklaştıkça Voidfell'in ametist yansıttılar ve o da arkalarına dalarak yüzüstü yattı. Büyü temas ettiğinde kaideler titredi ve çürüyen güllerin hastalıklı tatlı kokusu Havayı.

Alaric, dans pistinin kenarındaki oturma alanına ulaşana kadar dirseklerinin üzerinde sürünerek ilerledi.

kargaşada masa ve sandalyeler devrilmişti.

Böyle bir masa yan yatmıştı ve arkasından ince bir kol fırlayıp Alaric'i şaşırtıcı bir güçle kendine doğru çekti.

"Sen iyi misin?" Talasyn fısıldadı.

"Evet." Karanlıkta ellerini vücudunda gezdirdi, onun yaşadığına ve kendisiyle birlikte olduğuna inanmaya cesaret edemiyordu. "Sen mi?"

"Etermanans yapamıyorum," dedi. "Bunu nasıl yapıyorlar?"

Alaric kafasında lantast'ın planını gözden geçirdi. "Balo salonunun etrafını saran bir teras var. Sarıman kafeslerini oraya koyarlarsa..." Sustu. Her sarıman etkisizleştirme alanını sadece yedi metrelik bir yarıçap içinde yansıtabiliyordu. Saldırganlar tüm balo salonunu kaplayamazdı, eğer-

Talasyn onun yerine düşüncesini, "Bir şekilde onu güçlendiriyorlar," diye tamamladı.

İç çekti. "Umarım Sevrain ve Ileis iyidir."

İçinde bulundukları koşullara rağmen yüzünü buruşturmasında garip bir çekicilik vardı. lejyonerlerinden bahsedilince burnunu çekti. Ya da belki sadece Ileis. "Neden buradalar?"

"Sana sonra anlatırım."

İkisi de masanın arkasından dışarı baktı. Büyük bir suikastçı grubu saklandıkları yere doğru ilerliyordu. Kadın tüfeğini aldı ve nişan almaya başladı.

"*Aklını mı kaçırdın sen?*" Alaric tısladı. "Şimdi ateş , *hepsi* nerede öğrenecek."

"Nasıl yakında öğrenecekler," diye karşı çıktı Talasyn. "Bu noktada saldırıya geçmek en iyi seçeneğimiz."

"Bulunduğumuz yerin kuşatılmasıyla sonuçlanmayacak bir taarruzu tercih ederim," dedi kuru bir ifadeyle. "İşte, bir planım var."

BÖLÜM OTUZ BEŞ

Arkadaşları balo salonunun geri kalanına yayılırken, on suikastçı tüfekleri hazır bir şekilde oturma alanını sıkı bir düzen içinde aradı.

Devrilmiş masalardan birinin arkasından paniklemiş bir figür çıktı ve çıkışa doğru çılgınca bir koşu yaptı. Suikastçılardan biri refleks olarak tetiği çekti ve ardından gelen boşluk büyüğü, yere yığılmadan önce figürün boynuzlu keçi maskesini menekşe rengi bir ışıkla çizdi.

Alaric'le birlikte saklandıkları masanın arkasında Talasyn bir elini ağzının üzerine kapattı ve avucunun içindeki tümseğe bir çığlık attı.

"Moron!" diye hırladı biri. "Az önce Rajan Wempuq'u öldürdün!"

Kelimeler Dominyon dilindeydi. Talasyn elbette Nenavaren olması gerektiğini biliyordu, boş tüfekleri ve sarıman kafesleri göz önüne alındığında, ejderhaların denizden yükselmediği göz önüne alındığında, ama onaylama içini buruşturdu. Ve şimdi Wempuq ölmüştü ve yas tutacak zamanı yoktu. Onu öldüren insanlar Alaric'le birlikte gizlendikleri yere yaklaşıyorlardı.

Yine de biri çığlık *atıyordu*. Balo salonunun öbür ucundan, diğer her şeyin gürültüsü arasından. *No* ve *Amya*'nın kırık feryatları, sözsüz hıçkırıkların arasına serpiştirilmişti.

Oryal. Babasının ölümünü görmüştü.

"*Şimdi*," dedi Alaric.

Yuvarlak masa biraz çabayla taşınabilecek kadar küçük ve biraz siper sağlayacak kadar büyüktü. Alaric masayı aldı ve Talasyn'le birlikte düşmanlarının üzerine koşarken, Talasyn bir boşluk okunu diğerinin peşi sıra fırlatırken masayı önlerinde tuttu. Masa hem kalkan hem de siper görevi görüyordu.

Düşman düzeninin tam ortasına çarparak suikastçı saflarını darmadağın ediyor.

Alaric ve Talasyn saldırganların birçoğunu alt etmeyi başardı ama geri kalanlar toparlandı ve çok geçmeden masa arbalet oklarının saldırısı altında parçalara ayrılarak ikisine ayrılmaktan başka seçenek bırakmadı.

Kazanma şanslarının olmadığını biliyordu; aethermancy'leri gitmişti ve sayıca çok azdılar. Ama Alaric kafese kapatılmış bir kaplan kadar vahşi ve meydan okuyucuydu ve bu ona yeni zirveler için ilham verdi. Siper almak için eğildi sütunların arkasına saklandı ve düşen avizelerin altından kaydı. Tüfeğin aether çekirdeği bittiğinde yumruklarını, dirseklerini ve *dişlerini* kullanmaktan çekinmedi. Arkasında cesetlerden oluşan bir iz bıraktı ama çok geçmeden suikastçılardan ikisi onu geride bırakmayı başardı. Onlar yere düştüğü anda

ateş açtı ve biri yoldaşının boş kurbanı oldu. Hiç vakit kaybetmeden diğerini bacaklarından yakaladı. Mermer karoların üzerinde boğuştu ama adam ondan önce ayağa kalktı ve nişan aldı-

Sonra kasıldı ve hareketsiz kaldı, tüfek gevşek ellerinden kaydı, kılıcın ucu karnından dışarı çıktı. Kılıç geri çekilirken, ölü adam yere düştü.

Talasyn'in kraliyet muhafızlarının kaptanını ortaya çıkarmak için.

"*Babam nerede?*" Nalam Gao onun ayağa kalkmasına yardım ederken Talasyn sordu. Balo salonunun her köşesinden yaklaşan suikastçıların geri kalanı Lachis-dalo'nun geri kalanı tarafından durdurulmuştu ve öfkeli savaş sesleri çalkalanıyordu Havayı.

"Prens Elagbi kendi muhafızları tarafından güvenli bir şekilde çıkarıldı," dedi Gao. "Prens Elagbi ile birlikte Eskaya'ya doğru yola çıktı.

Zahiyalachis. Kalenin askerleri zehirlendi, Majesteleri.

Saldırganlar balo salonunu kuşattı. Biz

sizi buradan çıkarmalıyız - savaşarak çıkacağız." "Söylemesi

yapmaktan daha kolay," diye mırıldandı Talasyn. Orada sadece on Lachis-dalo ve sayısız suikastçı. Parti misafirlerinin çoğu çıkışa doğru akın ediyordu, ancak birkaçı

Mobilyaların arkasına sinmiş ya da korkudan donmuş bir şekilde göz kaldılar.

Bir karara vardı. Gao'ya "Jie ve diğerleri pencerelerin yanında saklanıyor," dedi. "Onları ve sivilleri güvenli bir yere götür."

Gao'nun yüzü kızardı. "Lachis'ka, benim görevim sana karşı-" "Bu bir *emirdir*, kaptan."

Talasyn, Gao tartışmadan ondan uzaklaştı. Alaric'in yanına koştu, onun yanında savaşmak için.

Surakwel Mantes'le yaptığı düellodan sonra Alaric tekrar bir Nenavaren kılıcı kullanmaya pek hevesli değildi. Ama Talasyn'in muhafızlarından biri ona kendi kılıcını fırlatmıştı ve çıplak ellerinden çok daha etkiliydi.

Bir kılıç da teoride Talasyn'in şu anda kullandığından daha etkiliydi ama her nasılsa durum böyle görünmüyordu. Kırılmış bir masa ayağını almış ve şimdi onu geçici bir sopa olarak kullanıyordu.

hayatı için savaşmıyor olsaydı Alaric'in duraksamasına neden olurdu. Onunla kafataslarını kırdı, midelere ve diz kapaklarına savurdu, düşmanlarını onunla boğdu.

Aethermancy'nin faydası olmadan, karısı *kavga etti*.

Alaric alnını suikastçının alnına çarptı ve diğer adamın onu ölümüne kavrayışını kırdı.

acı içinde birbirlerinden uzaklaştılar. Karanlık noktalar gözlerinin önünde yüzmeyi bıraktığında gördüğü ilk şey Talasyn'in yüzündeki eğlenen ifadeydi.

"*Bunu* nereden öğrendin acaba?" diye takıldı. Adam ona dişlerini gösterdi. "Sadece en iyilerden."

Alaric kırık pencerelere bakıyordu. Talasyn'in başının üzerinden, lantast'ın küçük savaş gemilerinden birinin, arbalet yüklü bir yelkenlinin, kalenin uzunluğu boyunca süzüldüğünü, kare yelkenlerinin siyah kadife gökyüzüne karşı mavi ve altın rengi parıldadığını gördü.

Elagbi direksiyon başındaydı.

Talasyn Alaric'in görüş alanını takip etti. Çenesi düştü.
"Muhafızlarıyla birlikte olması gerekiyordu!"

Hâlâ maskeli balodaki timsah kostümünü giyen Dominyon prensi, zeplinin yaylı tüfeklerini
Terasta bir şey var. *Birkaç* şey. Ortaya çıkan patlama, Alaric'in testler sırasında güçlendirici konfigürasyon dengesizleştğinde gördüğü patlamanın aynısıydı ve
Dünyayı Yiyen'in Gecesi'nde bir kez daha. Alev alev yanan bir sürü güneş ve onlarla birlikte
-*Gölge Geçidi'nin dönüşü.*

Kocasının gözlerinin aniden parlak gümüş rengine dönmesi Talasyn'in bir kalkan oluşturması için gereken tek uyarıydı. Işık Örgüsü sıcak ve zengin bir şekilde içinden aktı ve elinde cisimleşen altın kalkan, ham gölge büyüsü dalgaları ona çarptıkça titredi ve kıvılcımlandı, en yakın saldırganlarını yutmak için etrafından aktı. Ölenlerin çığlıkları başka bir yerden gelen gırtlaktan gelen çığlıklara karışıyor, bir orkestranın homurdanan bir parodisi.

Alaric ve Talasyn'in bulunduğu yere daha fazla suikastçı geldi.

Tutulma olmadığı takdirde ne ışık ne de gölge büyüsü Voidfell'i durdurabilirdi. Ancak tüfekleri kullanan saldırganlar et ve kemiktendi ve bu nedenle parlak ciritler ve mürekkepli fırlatma bıçaklarıyla kolayca kesilebilir, kolayca çekilebilirdi. her yönden yakıcı zincirlerle. Talasyn geri dönüşüne sevinirken, çok fazla kindar bir memnuniyet hissetmemeye çalıştı, ancak korkmuş misafirlerini ve ailesinin ne kadar yaklaştığını düşündükçe öldürülmesini ve zavallı yaşlı Ito Wempuq'u düşündükçe içinde yanan ateş yükseldi. Öfkesi Işık Örgüsü'nü besledi ve Alaric'le birlikte düşman saflarını yararken onu elinde bir kılıca dönüştürdü.

Talasyn kendini kesik ve bıçak darbelerinin girdabına o kadar kaptırmıştı ki pozisyonunu kuşatan son saldırganın da yenik düştüğünü fark edemedi. Solunda bir hareket ve bir aether girdabı algıladığında, o

otomatik olarak onu karşılamak için döndü. Öfkesine kapılmıştı, Alaric olduğunu bile fark etmemişti. Kilitli bıçaklarının sisi arasından ona bakıyordu. Belki de dudaklarındaki hırıltı .

Belki de öfkeli gözlerinin onu görünce gerekirdi.

Ama bu da bir hatıraydı. Etrafları düşmüşlerle çevriliydi, yer kan lekeleri ve kırık camlarla doluydu, giysileri yırtılmıştı ve göğüsleri kabarıyordu, adrenalin damarlarından pompalanıyordu. İçgüdüleri onu tehlikeli olarak işaretlemişti. Vücudu onu Kasırğa Savaşları'ndan tanıyordu.

İkisi de içinde bulundukları ruh haliyle birbirlerinin boğazını kolayca kesebilirlerdi.

Ama bıçaklarının kesiştiği yerden eğildi ve onun yerine dudaklarına sert ve yaralayıcı bir öpücük kondurdu. Sonra karanlığın içinden bir başka boşluk şimşegi parladı ve ayrıldılar.

Talasyn açıkta daha savunulabilir bir pozisyon almak için çabalarken, Oryal'in dizlerinin üzerinde olduğunu gördü, Wempuq'un cesedinin üzerine eğilmişti. Oryal güvenli bir yere kaçan soylu kalabalığından ayrılmıştı ve Ölü babasının yanına ulaşmak için bir savaş okyanusunu geçti.

Talasyn'in zihninde bir şeyler koptu, son birkaç dakikanın dehşetiyle kırılma noktasına geldi. Son birkaç yılın. Birden Oryal ve Wempuq'a değil, geçmişe bakmaya başladı. Geminin güvertesindeki Khaede'ye.

Summerwind, Sol'un başı kucağında. Oryal'in mermer fayansların üzerine attığı peygamber devesi maskesi, Sol'un kanıyla kayganlaşan, tik tahtaların ve demir çivilerin üzerinde yuvarlanan arbalet okuna dönüştü.

Her şey sona erdi, acı bile, imparatorluklar bile. Bunun dışında her şey.

Savaş değişmeyen bir mevsim, ebedi bir durumdu. Talasyn ne yaparsa yapsın, hangi tacı giyerse giysin, kimi severse sevsin ya da sevmesin, her zaman birileri ölecekti.

Oryal başını kaldırdı. Gözleri Talasyn'inkilerle kilitlendi. Ve bir şey vardı-

Bir an için Oryal'in gözlerinde beyaz kıvılcımlar belirdi ve gözyaşlarının arasından parladı. Ama Talasyn bunu hayal ediyor olmalıydı ya da ay ışığının bir yansıması

-Ama her halükarda bunun üzerinde duramazdı. Etrafına birkaç suikastçı üşüşmüştü, hepsi de tüfek yerine kılıç kullanıyordu. Boş kalpler muhtemelen tükenmişti. Savaş asla bitmeyecek olsa bile bu muharebe neredeyse . Altın hançerlerini çağırdı, onları saldırganlarının formları boyunca ve boyunca kesti. Hepsi birbiri ardına düştü ve Talasyn nihayet yüzeye çıktığında- Oryal gitmişti.

Talasyn çılgınca etrafına bakındı, kalbi hızla çarpıyordu. Oryal'i buradan çıkarmak zorundaydı. Lasthaven'da Khaede'yi gözden kaybetmiş ve onu bilinmeyen bir kadere terk etmişti. Ama *bu* kişiyi yüzüstü bırakamazdı, bu kişinin gitmesine izin veremezdi hala kurtarılabilecek bir şey.

Karanlığın içinde, gül rengi kanatlardan oluşan bir eteğin, Alaric'le birlikte daha önce çıktıkları ön odada kaybolduğunu gördü. Talasyn savaşı geride bırakarak ona doğru koştu. Gao suikastçıların

Balo salonunun etrafını sarmışlardı; ön odanın dışında da pusuya yatmış olabilirler, dışarı çıkanları biçmeye hazır Wempuq'u biçtikleri gibi acımasızca.

Küçük odaya girmeden hemen önce, Talasyn Alaric'e son bir kez baktı. Onun muhafızlarının yanında savaşırken sırtı ona dönüktü. Oryal yalnızken onun aethermancy'si ve yardımı vardı. Talasyn gitmek zorundaydı.

Yine de, arkasını döndüğünde, midesinin çukurunda garip bir his dalgalandı. Geçici ve mantıksızdı, ama yine de oradaydı, kısaca kalbinin altında -

Onu bir daha asla göremeyeceğini hissediyordu.

Bunu daha önce de sayılamayacak kadar çok kez hissetmişti. Bu onun ruhunun derinliklerine kök salmış bir tür paranoyaydı. Geri

Bitmek bilmeyen bir dizi savaş Kıta'yı kasıp kavururken, fırtına gemilerinin gölgesinde birine son kez bakma ihtimaliniz her zaman vardı

Ama burada öyle bir şey olmayacaktı. Oryal'i güvenli bir yere götürecektir, sonra da Alaric'in yanına dönecekti.

Talasyn aceleyle ön odaya girdi. Oda boştu ama koridora açılan kapı ardına kadar açılmıştı. Cesetler eşiiğin ötesinde yatıyordu, ikisi de suikastçı zırhına bürünmüştü. Oryal'in *bunu* başarmış olması onu oldukça şaşırtmıştı ama yine de kadınlar bile köşeye sıkıştıklarında savaşırlardı.

Ölü adamların üzerinden geçerken, belli belirsiz bir şüphe ensesini kemirdi. Cesetler hâlâ silahlarını tutuyordu. Oryal nasıl...?

Talasyn gözlerini kısarak tüm lambaların apliklerinden fırladığı ıssız koridora bakarken ileriden gelen boğuk bir ağlama sesi duydu.

Ito Wempuq'un karısı uzun zaman önce vefat etmişti. Şimdi o da atalarıyla birlikte yelken açmıştı. Kızı bir yetimdi.

Kimsem yoktu, diye düşündü Talasyn. Büyük Bozkır'a döndüğümde, ağladığımda, hiç tanımadığım bir aileyi özlediğimde, hiçbir şeyim olmadığını hissettiğimde beni tutacak kimse yoktu.

Köşeyi dönerek sese doğru yöneldi. Oryal granit duvara yaslanmış ağlıyordu, yüzü ellerine gömüldü.

"Leydi Oryal," dedi Talasyn yumuşak bir , omzuna dokunarak. "Yapmak zorundayız-"

Oryal böyle bir nezaket karşısında buruşmuş gibiydi. Talasyn'e döndü ve kollarını kucağa alınmak için yalvaran bir çocuk gibi açtı. Yanaklarındaki küçük boyalı çiçekler gözyaşlarıyla erimiş ve şimdi kan çizgileri gibi yüzünden aşağı akıyordu.

Talasyn ona sarıldı.

"Lachis'ka," dedi Oryal, çınlayan hıçkırıkların arasından. Çaresiz keder, "bu çok zor. Nasıl hissettiğimi anlıyorsun, değil mi?"

Talasyn sessizce başını salladı, Oryal'in sırtını bir yandan da potansiyel tehditlere karşı etraflarını gözlüyordu.

"Hangimizin daha talihsiz olduğunu bilmiyorum," diye devam etti Oryal, Talasyn'in kollarında titreyerek. "İkimiz de gençken annelerimizi kaybettik ve şimdi - en azından sen hâlâ Prens Elagbi var ama en azından büyükannem annemi öldürmedi."

Ne?

Maddi âlemle öte-uzay arasındaki perde yırtıldı ve Talasyn kızgın bir tavaya damlatılan yağın yüz kat büyütölmüş hali gibi bir ıtırtı duydu; bu sesi Fırtına Sevicileri'nin devreye girdiğı zamanlardan tanıyordu. Oryal'in eli omurgasının üzerindeydi ve sanki o el onu tüm gücüyle itmiş gibi bir sarsıntı oldu.

Bir atın tekmesinin yankılanan gücü. Mavimsi beyaz bir şimşek görüşünü doldurdu ve vücuduna doğru fırladı, milyonlarca yanan tel gibi muazzam bir acı.

Dizlerinin bağı ve aniden dal gibi kırıldı, Korkutucu bir uyuşukluk onu tepeden tırnağı sarmıştı. Bir gümbürtüyle halı kaplı zemine düştü, karanlık bir sis görüş alanının kenarlarında geziniyordu.

Boynuna keskin bir şey saplanmıştı. Bir bıçak, hayır, bir iğne. Talasyn her şeyin ötesinde bunu zar zor hissetti ama çok geçmeden yıldırımın şokunun altında başka bir acı katmanı - farklı bir tür- filizlendi. Binlerce küçük cam parçası damarlarına doğru ilerlerken -bir şey- büyüsunü yedi.

Sarimanların geçersiz kılma alanına girmenin ani kaybı gibi bir şey değildi. İşkence gibi yavaş bir erozyondu. İçindeki ışık soldu. Ona için mücadele etti, bilincini korumak için mücadele etti. Gitmemesi için yalvardı.

Cam varilli bir şırınga yanındaki halıya düştü. Boştu ama içi boş çelik iğnenin ucunda bir damla sıvı . Damlacık parlak bir turkuaz renginde parlıyordu ve kıpkırmızı şeritlerle süslenmişti.

Sariman kanı ve yağmur büyüğü.

Oryal, gül rengi bir elbise giymiş bir hayalet gibi onun üzerinde belirdi. Yumruğunda şimşekler çakıyordu. Gözleri Fırtına Yolu ile bembeyaz parlıyordu.

"Sen gerçekten de buraya, Nenavar'a ait değilsin, Lachis'ka." Oryal'in çok uzaklardan gelen sesi Talasyn'in duyduğu son şeydi - ve o kızıla boyanmış, küçümsemeye bükülmüş yüz de gördüğü son şeydi - Işık Örgüsü'nün kalan parçaları varlığından kayboldu ve her şey karardı. "Dominion sarayındaki *hiç* kimse buna kanmazdı."

Talasyn, Gecenin Ağzı kadar geniş ve derin olan o kara boşluğa düştü. Neredeyse içinde olabilirdi Yine o mağaralarda, rüzgâr uğuldarken ve sular yükselirken, sıcak parmaklar fırtınada güvenli bir liman gibi bileğinin iç kısmında gezinirken.

Alaric, diye düşündü.

Büyüğüne gibi ona tutunmaya çalıştı ama çok geçmeden o da gitmişti.

Ve sadece karanlık vardı.

Teşekkür

Kasırga Savaşları'nın yayınlanması ile bu notu yazmam arasında geçen süre, tek kelimeyle inanılmaz bir yıl oldu. İlk kez kitap yazan biri olarak ne bekleyeceğimi bilmiyordum ama

olan her şey hayallerimin ötesindeydi. Ve bunların hepsi dünyanın dört bir yanındaki pek çok güzel ruh sayesinde oldu.

Menajerim Thao Le'ye, sonsuza dek sadık savunucum ve rehberim ve ciddi bir şekilde yoksun olduğum bilgeliğin kaynağı ve Sandra Dijkstra Edebiyat Ajansı'ndaki diğer herkese, yayıncılığın vahşi dünyasında gezinmeme yardımcı oldu.

Coşkuları ve sıkı çalışmalarıyla ilk çıkışımı unutulmaz kılan HarperCollins ABD'deki iyi insanlara perde arkası: yayıncı Liate Stehlik, yardımcı yayıncı Jennifer Hart, kıdemli editör Julia Elliott (ve Teddy the World-Eater), yayıncılar Danielle Bartlett ve Genessee Floressantos, pazarlamacılar DJ DeSmyter ve Samantha Larabee, üretim editörü Jeanie Lee, üretim sorumlusu Gregory Plonowski, yönetici editör Jennifer Eck, yayın yönetmeni David Pomerico, iç mimar Jennifer Chung, ve kapak sanat yönetmeni Richard Aquan. Ekip çalışmasından bahsediyoruz! Bana katlandığınız için hepinize teşekkür ederim.

Beni ilk kitap turuma gönderen ve zaman nazik ve destekleyici olan HarperCollins UK'deki güzel insanlara: editörler Kate Fogg ve Ajebowale Roberts, yayıncılar Maud Davies ve Emilie Chambeyron, pazarlamacılar Sian Richefond ve Sarah Shea, yapımcı Emily Chan, satış ekibi-Leah Woods, Harriet Williams, Holly Martin, Erin White ve Montserrat Bray-ve sanat ekibi, Dean Russell ve Ellie Game.

Ultra yetenekli kapak sanatçım Kelly Chong'a (@after blossom_art), fandomdan ötesine arkadaşım ve olağanüstü haritacı Virginia Allyn'e (@virginiaallyn) - ikiniz muhteşem sanatınızla sözlerimi yeni zirvelere taşıdınız. Sizinle çalışmayı çok seviyorum!

Başkonsolos Senen T. Mangalile'ye ve New York'taki Filipin Başkonsolosluğu ve Sentro Rizal'e - Konsolos Yardımcısı Cathe S. Aguilar, Bay Joselito P. Aguinaldo ve Bayan Nikka B. Arenal bunlardan birkaçı - ve beni ABD'de ağırlamak için ellerinden geleni yapan ve denizaşırı Filipin toplumunun kitabımı desteklemesini savunan Tita Dely Go ve Sir Troi Santos'a.

Kasırga Savaşları'na raflarında yer veren her kütüphaneci kitapçıya - asla tutkunuz ve yorulmak bilmeyen çabalarınız olmasaydı bu kadar çok okuyucuya ulaşamazdım. Sonsuza dek minnettarım.

Beni öne çıkaran ve hikayemi izleyicileriyle paylaşan gazetecilere ve podcast yayıncılarına - bu gerçekten bir onurdu ve gelecekte daha az garip bir röportajcı olmak için çalışacağıma söz veriyorum.

Instagram'daki, TikTok'taki ve daha pek çok yerdeki kitap blogcularına - serim için hazırladığınız tüm o harika içerikler olmasaydı ben nerede olurdu? Her güzel fotoğraf, her eğlenceli video, her düşünceli gönderi bir sevgi eylemiydi ve kalbim bu şekilde teslim alır ve size iade eder.

İmza günlerime katılmak için günlerinden zaman ayıran, sabırla bekleyen herkese - hepinizle tanışmak büyük bir zevkti. İngiltere'den New York'a, Singapur'dan Manila'ya kadar o odalardaki enerji gerçek dışıydı. Son nefesime kadar her saniyenin değerini bileceğim.

Ve elbette, bu seri için nefes kesici illüstrasyonlardan karmaşık cosplaylere, muhteşem el sanatlarından buharlı fanficlere kadar hayran sanatı yapan; bana heyecanlı sorular ve eleştirilerle yazmak için zaman ayıran; kitabımı çok uzaklara tavsiye eden sevgili okuyucularıma; en anlayışlı metayı ve en komik metayı yaratan

memler (çoğunlukla Alaric'in nasıl bir ezik olduğuyula ilgili) -
fandomda başlayan bir yazar olarak, bu duyguyu asla
atlatamayacağım. Hepiniz benim için dünyalara bedelsiniz.

[Yazar Hakkında](#)

THEA GUANZON *New York Times* ve uluslararası Kasırga Savaşları serisinin çok satan yazarı. Uluslararası çalışmalar alanında lisans derecesine sahip , uluslararası politika ve barış çalışmalarında uzmanlaşmıştır. Bir yazar olmanın yanı sıra, aynı zamanda hevesli bir gezgin, bir hevesli bir fangirl, bir zindan ustası ve bir buzlu kahve bağımlısı. Filipinler'de doğdu ve büyüdü, şu anda Metro Manila'da yaşıyor.

Thea Guanzon tarafından yazılan kitaplar

KASIRGA SAVAŞLARI SERİSİ
Kasirga Savaşları

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street Sydney,
NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301,
Hindistan www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 Londra Köprüsü Caddesi

Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.